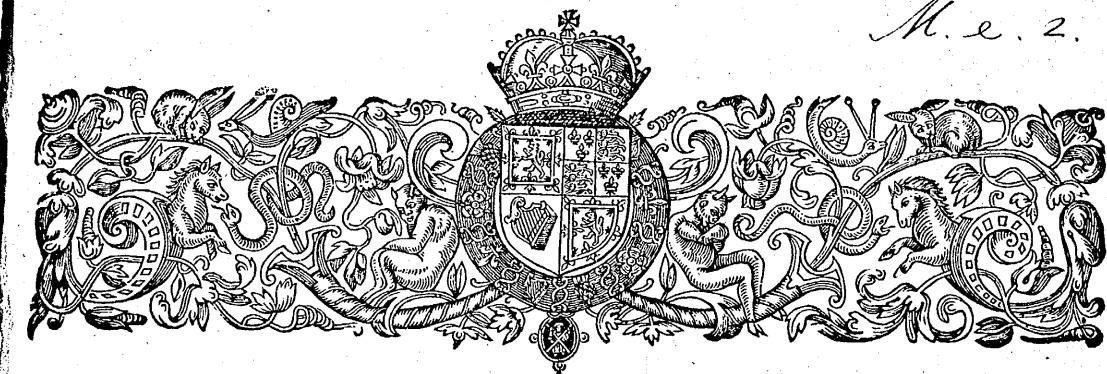
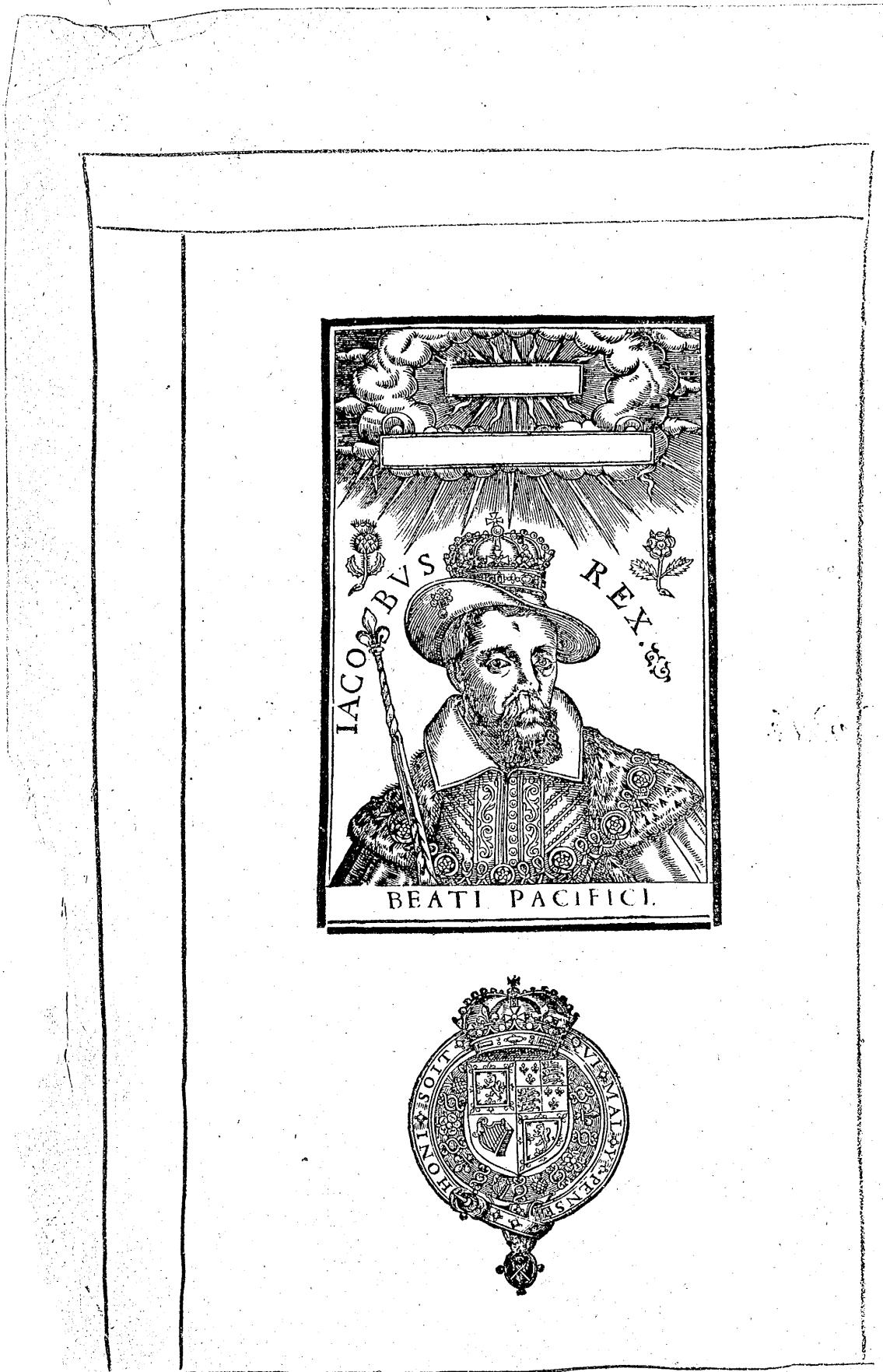

8426

167-1

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

TA TΩΝ ΜΟΥΣΩΝ ΕΙΣΟΔΙΑ.
THE MVSES WELCOME
TO THE HIGH AND
MIGHTIE PRINCE
Lauderdale JAMES Poetry ⁴⁴
BY THE GRACE OF GOD
KING OF GREAT BRITAINE
FRANCE AND IRELAND,
DEFENDER OF THE FAITH &c.

AT HIS M: HAPPIE RETURNE TO HIS
OLD AND NATIVE KINGDOME OF
SCOTLAND, AFTER XIII. YEERS AB-
SENCE IN A^{no} 1617.

O^o Βασιλεὺς ὁ πόλιος ἀκόματος.

Soli sic pervius orbis.

EDINBURGH,
Printed by Thomas Finlason, Printer to his most
excellent Maiestie. 1618.

SERENISSIMO
POTENTISSIMO.
QUE PRINCIPI AC
DOMINO NOSTRO
IACOBO.

DEI GRATIA MAGNÆ BRITANNIÆ, FRANCÆ &
Hibernia REGI, Fidei defensori &c.

Auguſtissime & Potentissime Rex,

Usatum hæc *Augustissimæ & Potentissimæ*, à suis pri-
mum Authoribus elucubrata & scripta,
deinde (quia non indigna Majestati
tuæ visa sunt) à mè conquisita, on-
gesta, & conscripta; nunc tandem M.
tuæ inscripta prodeunt in lucem: nec
Theoninos invidiæ mortus metuunt,
quum ad Numen tuum, unicum Tu-
tanum suum, confugiant: quinimò tutissimum sibi pollicentur
perfugium sub patrocinio tam potentis & eruditæ PRINCIPIS,
& id quidem non immerito, quum tua sint omnia; à devotissi-
mis subditis tuis, de præclarissimis virtutibus tuis, singula M. tuæ
dicta, scripta, data aut consecrata. Ideoque confidunt eâdem vul-
tus serenitate accepturam M. tuam insimul nunc omnia, quâ prius
audita, lecta, aut visa sunt singula: Præsertim quum publica hæc
de meritis erga se tuis Populi tui testimonia, monumenta futura
sint ad æternitatem gloriae tuæ plûs omnibus Colossis & Trophæis
valitura; quumque ex iisdem modò intellectura sint extera Regna
tuam

tuam SCOTIAM sub REGIS eruditissimo non ineruditam, erga Regem optimum optimè affectam; & ventura deinceps secula visura sint, IN HOC RARO EXEMPLARI, quibus virtutibus Reges insigniri, quibus animis Subditi affici debebunt. O beatos Principes, qui IDEAM OPTIMI PRINCIPIS ISTAM expressuri sunt, felicitatem Regem, qui tales se proponit imitandum! Quibusdam fortasse serò videbitur hoc Symbolum exivisse; sed, ut viris etiam oculatissimis visum est, si citius exivisset, non exivisset tempestivè: quorsum enim monumenta rerum præsentium & oculis obversantium? nunc verò, quum penè exciderit, renovabitur progressus tui non sine delectatione recordatio; & legendis istis jam quasi secundò M. tua SCOTIAM perlustrabit. Quæ mea hic fuerit opera, quamque ego sedulò partes mihi demandatas obierim, omnium optimè norunt meritissimus *Candidus Cesa Episcopus*, qui in cunctis consilio præfuit, & *Patricius Sandanus*, qui in non paucis adfuit auxilio. Me verò nec impensi laboris poenitebit, nec tuo iustu graviora adire pigebit, si hanc operam à me suscepimus intellectero Majestati tuae gratam & acceptam.

*Serenissima Majestatis tuae
subditus, servusq; devotissimus,*

JOANNES ADAMSONUS.

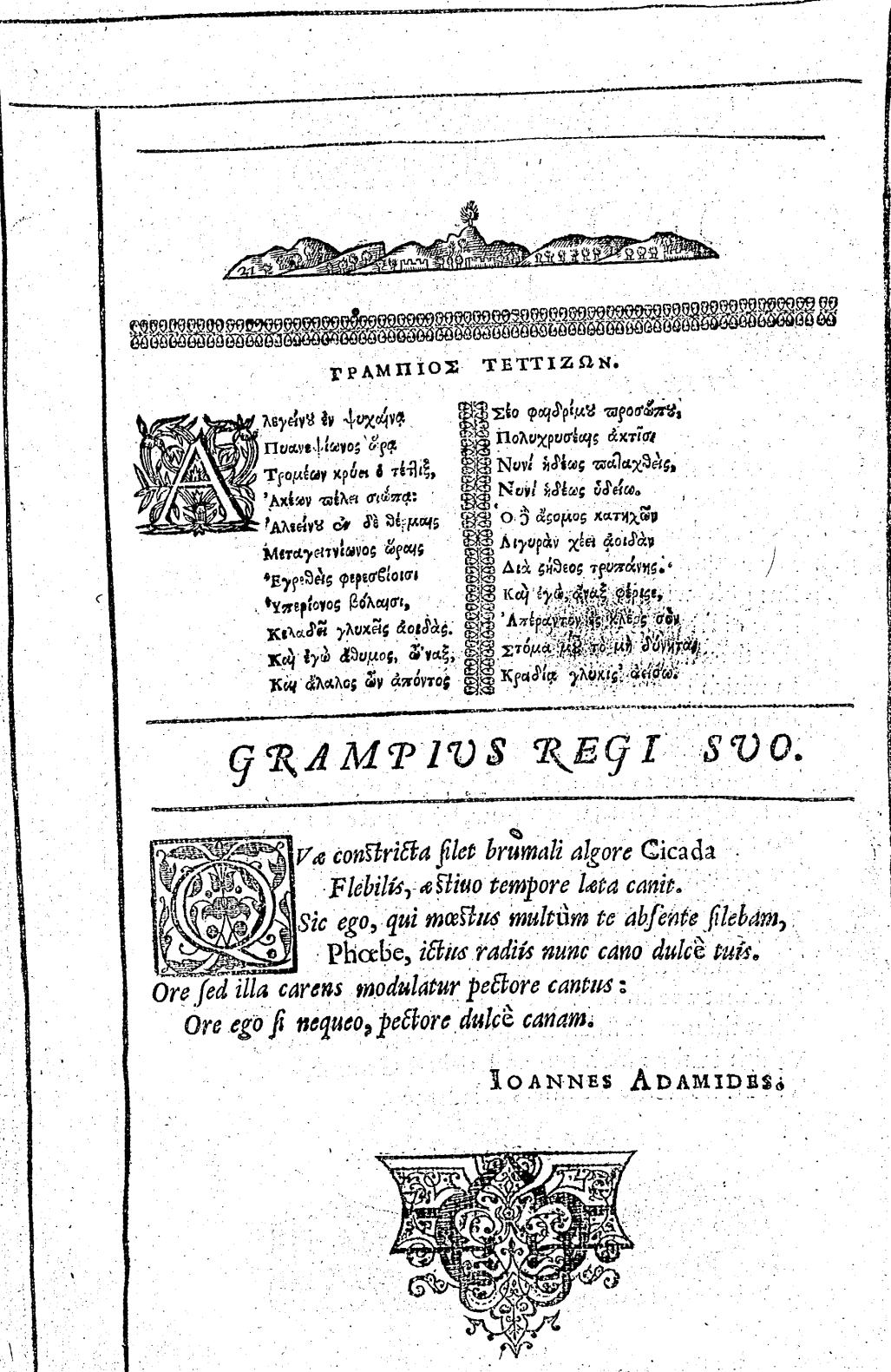
A DEDICATORIE TO THEIR MOST MAGNIFICENT KING,

From the Lovers of learning.

 Ho with sweet layes (O KING) would please thyne eare,
Or make thy glorie more by verse appeare,
Hee with a Torch should seeme to cleare the day,
And with a teare enlarge the groundlesse sea:
For not inspyr'd by Phœbus men Thee deeme,
But gold-wing'd Phœbus selfe they Thee esteeme,
Nor didst thou drink of Aganippe Well,
But thou à Spring art where Jones daughters dwell,
In which grave Pitho with each fair-hair'd Howre,
And blew-ey'd Pallas all their Nectar powre:
Yet thus much wee, the Muses nurslings, would,
Though not as thou deserv'it, yet as wee could,
In this glade tyme, when now, by thy Repaire
To these deare bounds where first thou sucked aire,
Joy over-joy'd in formes confus'd appears,
And maks old age amaz'd of Asons yeeres,
As was oure dewtie, humblie to Thee bring
These lines, à gift but small for such a KING,
Save that wee know, what all the world doth know,
That thou canst small things take, as great bestow;
Which is the rarest, too and richest Gemme,
That can adorne a Princes Diademe.

¶ Done out of the grecian.

2

THE MUSES WELCOME,

studuit se unumquemque, ut ipse esset patris, pater esset ipsius; neq; contra naturam, neq; ab equo & bono alienum fuit. Quis unquam *Hectori* virtutem vertit, quod pro patre, & patria plus sudavit, aut pugnavit fortius? Tu nobis *Priamus*: nos tibi *Priamida*: *Hectorem*, quam *Paridem* imitari quantum magis pium, tanto *Priamidis* laudabilius, *Priamo* gratius, & salutarius. Si quibus ergo placet certare, utri amemus sincerius, obsequiamur paratius, hostes oderimus infestius; facile patimur, sed non ut facile vincamur. Unum est nostrum proprium, quod licet omnes omnia agant, nunquam efficient, ut non sit nostrum. Nos haec tenus per duo ferè millia annorum soli fuimus majorum tuorum; illiq; nos respiciebant solos. Si labores & sudores, si frigus & famem, si incommoda, & pericula, quæ illi pro nobis, nos pro illis hausimus, enumerare velim; dies me, quid dico? imò annus, imò & ætas deficiet prius quam oratio. Hoc summatim dicam, ac vere dicam, nullam esse gentem in qua illi sibi exempla videas, in R I G I B U S virtutis & consilij, in populo pietatis & officij. Ita in principio convenerat; ita à duobus ferè millibus annorum pactis & conventis statum est; Quod haud scio, annullagens, ex Europæis, scio, nulla gloriari potest. Cum SCOTI in vacuum hujus insulae ex Hibernia & AEBUDIS priimas colonias deduxerunt; PIETI qui ad eos maternum genus referabant, imprimis lati excipiebant. Deinde crescente sobole, sive metu, sive invidia, indignati, queri, fremere. Brittones utrisq; & quæ infensi, quod in sua invasisse existimârunt (quamvis multitudo nondum eò creverat, ut angulum aliquem insulae plenis colonis occupare possent) flamمام incendio addunt, & auxilia pollicentur. Hic SCOTI, qui tum sine Rege, sine Legi vivebant, oportuni injuriis ad rem desperatam ex Hibernia gentilem suum Ferchardi Regis filium accersunt. Ille convocato voluntario milite, ut suis succurreret, continuò advolat. Ut venit, quæ fuit solertia, totum hoc quod fuit periculi à fraude Brittonum ortum esse comperit, & PIETI aperit. Non SCOTI tantum peti: pulsis SCOTIS eos esse solos: alteros in alteros incendere: ut hos viatos, illos fractos, ambos possent perdere. Brittones hac spe dejecti ex Pictorum agris per furum prædas agunt: repetentibus respondent, & quius esse a SCOTIS qui latrociniis vivebant (ita convitiari placuit) quod furtum factum erat, reponscere. Hinc illi, alteri damno, alteri convitio irritati, conjunctis copiis fines Brittonum invadunt, & quicquid ferri, aut agi posset, distrahunt. Isti ut vicem redderent, collecta manu in fines SCOTORUM incurvunt. SCOTI convocatis etiam sociis de consilio FERGUSII (id Reginom fuit) servato tempore, castra hostium de nocte invadunt; & Regem (Coilo fuit nomen) cum magna parte militum occidunt. Ergo ab auxiliato principio Regem creant, jurantq; Se nullum unquam REGEM, nisi ex illius

TO THE KING'S MAJESTIE.

3

ex illius stirpe toleraturos. Hoc fecundus DEUS divino nutu ita probavit; ut nullis armis, neq; Brittonum, neq; Saxonum, neq; Pictorum, neq; Danorum, neq; Normanorum, neq; Romanorum, qui reliquam Europam domuerunt, rescindi posset. Primus Romanorum impetus in CORBREDUM GALDUM circa centum post CHRISTUM annos fuit, duce *Agricola*, viro non minus manu, quam consilio prompto. Ille genere armorum & militiæ aliquot prælinis inferior, locorum difficultate se suosque tuebatur. Sed revocato *Agricola*, dici non potest, quanta celeritate amissa recuperarit, & damna rependerit. Ab hoc principio per trecentos amplius annos contra tantum hostem sua defenderunt, & mala illata retulerunt; ut, quod nusquam alibi leguntur fecisse, imprimis *Adrianus*, deinde *Severus*, muro, cuius vestigia adhuc visuntur, se suosq; ab indomiti hostis pertinacia separarint. Simile fuit *Danorum* odium; sed eventus dissimilis. Nam post octo infelices excensiones ducum fortissimorum, militis (ut ipsi putabant) invicti: jurârunt se nunquam iterum infestis animis, & armis SCOTIAM ingressuros. Pictorum amicitia, nunquam satis firma, saepe in bellum, bis in exitium nostrum exarsit. Quod semel Romanorum, iterum Saxonum copiis freti, tantum non perfecerunt. Cum Romanis nomen SCOTICUM tota insula viginti septem annos exegerunt. Cum Saxonibus ALPINUM Regem, ad quem jure hereditis illorum sceptrum pertinebat, occidunt; & Abernethi, quod caput gentis fuit, caput illius conto ad ludibrium exponunt. Hac clade percussos Proceres KUNETHUS secundus, qui patris successit, cum nec precibus, nec argumentis in ultionem posset accendere; personato tanquam ex coelis nuncio, tantam spem victoriz injecit, ut totam gentem præter paucos, qui ad Osbrethum & Ellam potentissimos eo tempore Anglorum Reges fugerunt, raditus extirparit. Sed haec ut mittam (neq; enim animus est, neq; tempus patitur omnia persequi) Normanorum odium, an spem dicam, non possum præterire. Nam *Guilhelmus*, qui à devicta Anglia nomen sortitus est, rebus succendentibus felicius, quam sperare, aut penè optare posset; MILCOLUMBO (istum rerum in SCOTIA potiebatur, vir sanctissimus, & fortissimus) bellum denunciat, ratus armis suis nil posse resistere. Causa prætendebatur, ni *Edgarum* redderet. Is erat *Edwardi* ex *Agatha* Hungari filius; *Edmundi* Anglorum Regis nepos; ad quem regnum illud jure pertinebat; quemque Normanorum vim fugientem, & tempestate in SCOTIAM actum MILCOLUMBUS hospitio accepit, & conjugio Margarite sororis in affinitatem etiam adsumplerat. Verum tribus exercitibus fusis, & rebus Anglico nondum satis confirmatis, veritus ne illi arma, & animos resumerent; pacem fecit. *Edgaro* ex pasto in Anglia amplissimos agros; & *Voldofio* Sibardi Northumbri filio sororem suam uxorem dedit

A 2

THE MUSES WELCOME,

dedit; unde nata *Mathildis Davidis* Regis conjunx, cuius jure Nor-
thumbria *Scotorum* facta fuit, quæ res multorum, & magnorum
bellorum causa exstincta. Itatum reslopita. Sed spes ad suam di-
tionem addendi *Scotiam* non tum deleta. Hæc non semel refusit:
Sed *Edwardo* primo penè emicuit. Omnes enim iste *Scotos*, præter
Vallam, & paucos privatos homines, qui à Regis fide nulla vi possent co-
gi, armis, & minis, & malis domuit. Nam *Ioannem Balliolum* regni quā
honoris cupido rem spe regni in verba sua adegit: & deinde contumeliam
à se alienatum armis vicit, *Londonum* traxit, & regno exuit. Quis jam pu-
taret unquam fore, ut sceptrum *Scotia* ad legitimas manus rediret?

Nam *ROBERTUS BRUTIUS*, quicum *Baliolo* regnum petebat, *Ed-wardi* sententia, cui communī competitorum voluntate judicium per-
missum est, victus, omnem spem regni abjecerat, & *Edwardi* partes con-
tra *Baliolum* summo studio sequebatur. Sed hīc divine voluntatis consilium,
sicubi unquam, luculenter apparuit. Nam primum à *Valla* moni-
tus, & post à *Cuminio* in fraudem illectus, coactus est *Edwardum* relinque-
re. Sed contra tantum hostem adeò infirmus, ut primis aliquot annis ad
eas redactus esset miserias, unde nemo crederet emersurum; in sylvis sa-
lutem quereret, & tandem apud nescio quem amicum sepultus lateret,
usq; dum amici simul sperare, & inimici metuere desinerent; penitus pe-
riile putaretur. Hinc tanquam ex nebula erumpens, aliquot arces secu-
tores, quām tutiores occupavit: & ad famam rei confluente populo,
Cuminio, quem *Anglus* rebus *Scoticis* præficerat, tantum terroris injecit,
ut non auderet fortunam experiri. Ad hos motus réprimendos dum *Ed-wardus* se parat, moritur. Reliquit *Edwardum* filium, & regni & belli
heredem. Hīc per *Angliam*, *Galliam*, *Flandriam*, quācunque ejus nomen
patebat, edicit se *Scotorum* nomen deleturum, & sequentibus se co-
rum agros, & opes daturum. Unde ingens ad eum tanquam ad præ-
dam, non ad prælium, multitudine undique confluit. *ROBERTUS* pro vi-
ribus se contrā comparat. Infirmitatis conscientia cautum facit. Locum
ne circumveniatur deligit; adeoque sceliceriter pugnat ut ingentem illam
multitudinem funderet; Regem fugaret, cogeretque, qui tantas copias
duxerat, in cymba piscatoria salutem petere; *Scotis* pristinam liber-
tatem restituere, & omni jure, quod pater in eos arrogaverat, cedere.

Hæc ego non idè tantum commemoro, ut homines videant, quām
ratum *DEO* fuerit fœdus nostrum cum majoribus tuis: sed etiam, ut,
si qui volunt nobiscum de pietate in te contendere, intelligent, nos, qui
tanta fortitudine majoribus tuis operam navavimus, non minorem tibi,
cui majorem debemus, navaturos. Illi bella fortissimè gesserunt, & ma-
la minantia optimo consilio, pertinaci labore, & scelici eventu propule-
runt

TO THE KING'S MAJESTIE. 5

runt. Tu bona pro quibus illi bella gesserunt, sine bello impertiris. Quan-
tò pax bello, otium negotio, quies labore gravior; tantò plus tibi, quām
majores majoribus debemus. Duæ sunt Regum summorum summae lau-
des; altera à bellis, altera à pacis artibus; utraque necessaria. Pax sine bel-
lo injuriis opportuna; bellum sine pace nullo malo non importunum. Qui
nisi pacem colit, ut bellum caveat; bellum gerit, ut pacem gignat; non-
dum didicit quid sit *R E G E M* esse. Nam pax per se est bona, bellum prop-
ter pacem. Pax cujus causa bellum bonum, tua (*Rex illustrissime*) est pro-
pria. Tecum nata, & educata unā cum etate accrevit simul. Quo primo
tempore ex ephesis excessisti, belli incendiū (nam bello intestino tum
flagrabat *Scotia*) extinxisti; odiorum semina extirasti; gratiam conciliasti;
& (ut verbo dicam) pacem publicè & privatim, domi & foris,
etiam invitis obtrusisti. Vicinos, quibuscum nobis antè continenter bella,
conjunxisti. Quibus cœlum, solum, vita, lingua, fides communis; quo-
rum mores conveniunt, quorum commercia penitus totò divisit orbe O-
ceanus, tu (ea nascendi fors fuit) etiam sceptro coniunxisti. Quod *Xeno-*
phon de Cyro prædicat, ἐνθα δέ τις τοιούτων οὐδεὶς ἀπεξόλει, si verum est,
post *Cyrum* ante te nondum verum fuit. At te ipsi vidimus ita vitam in-
stituisse, ita sceptri auctoritatem temperasse; ut *Angli*, gens non minus
opibus florens, quām numero & invicto milite potens, Regem sibi
etsi tuo jure, tamen summa sua voluntate libentes & lētantes adoptā-
rint. Antè nihil quidquam cuiquam erat proprium. De nocte latrones,
de die hostes agebant, & ferebant omnia. Nunc licet per quietem somnū
capere; nunc licet suo cuique frui: ut qui hæc tibi non accepta ferat, indignus
sit te, indignus sit bono tuo. Nos, si qui volunt his officiis nobiscum
contendere, non committemus, ut qui olim fuimus tui soli, nunc inter alios
non simus tuissimi. Gratus ergo tuis omnibus redditus tuus, *Humi* grati-
tissimus. Quorum gens, quām lētis animis oculos tuos intueatur; coro-
na, quam vides, monstrat. Quorum Princeps, quām arētis ulnis Majestatē
tuam accipiat, non opus dicto, facto ipse clarius quām dici potest,
ostendit. In quo si quid aut votis suis, aut Majestati tuæ non responderit,
veniam rogat.

*Nam neque corda sonum reddit, quem vult manus & mens,
Nec semper feriet, quodcumq; minabitur arcus:*

Illam tibi summam habet gratiam, quod ultimò abiens, primò redi-
ens, ædes suas præsentia tuā dignaris illustrare. Qua fide & constantia
sceptri tui Majestatem coluerit: quibus officiis, quibus periculis suis &
suorum ab occulta fraude, & aperta vi perfidorum defenderit; non est
opus teste ut probem; tu ipse testis probus. Dixi.

THE MUSES WELCOME,

The Kings Majestie hauing heard the preceding speach,
these Poësies were deliuered.

ENIBATHPION.

Expectate diu, tandem nos numina voti
Dammavere reos, reducemque dedere tueri
Quem toties exposcit amor: nec vanatuorum
Spes, quanquam longis inter suspiria curis
Anxia, continuis forit sua gaudia votis.
Jam bis septenas fibi Grampius induit acri
Concretas algore nives; totiesque tepentes
Frigora laxarunt Zephyri, & genitalibus auris
Vere novant sylvisque comas pratisque colores;
Orbatuo, cœl luce sua, dum SCOTIA vultu
Languet, & offusas jam tot suspirat ab annis
Luminis erexit tenebras noctemq; morantem.
Tefuerit quam dulce frui, gens omnis & atas
Sensit: te Proceres, te Plebs Patresque togati
Sepe redonari patriæ volvère: nec unquam
Consensu majore animi caluere tuorum
In vota, aut studium visendi Principis ardor
Acrior accedit. Non sic mens agrâ paventem
Sollicitat matrem, longo cui distinet austro
Æquore cunctantem natum, dum grata reposcit
Debita depositi, & tardi spem sustinet anni;
Ut nos cura tui tot jam tenet anxia lustris.
Dum meminisse juvat quantis praesente bearis
Te tua nos fortuna bonis; quantoq; soleres
Eloquio mulcere animos, pacemque tueri
Consilio; precibus facile placabilis iras
Ponere; inoffenso moderari jura tenore.
Ipsum etiam natale solum patriaque penates
Deliciis caruisse suis, tantaque queruntur
Tedia lenta mora: campi colle que ferarum
Depasti turmis, & quos indagine cinctos
Exercere tuis saltus sudoribus, & vi
Plenus adhuc, fremituque canum, studiisq; sequentum

affuer-

TO THE KINGS MAJESTIE.

Affueras, gratis desueta laboribus horrent
Lustra suis populata feris, exesaque sylvis
Arbuta, & arcana nemorum squalere recessus.
At nunc incolumem, & sceptris majoribus auëtum
Fortuna cœlique bonis, pacisque triumpho
Insignem, fibi dum reddidit natalibus oris
Aspiciunt, posito renovant sua gaudia luctu
Omnia. Pubentes solito se latius ornant
Frondes novâ sylva; campi colle que como^s
Luxuriant cultu: non sic Junonius ales
Stellatis varios pennis discriminat orbes,
Aut picturatum variat Thaumantias arcum;
Multiplices mutat pratis ut Flora colores:
Vnde fibi intexant crines, fertisque coronent
Nympharum chorea; dum te Pæane canoro
Montibus & sylvis resonant; talemque tueri
Venantem exposcent, qualem stupuere calentem;
Lassantemque feras; sudato & pulvere semper
Majorem: qualem non Olfa aut Pelion ingens
Pelidem, Idaus non vidit Oriona saltus.
Blanda nec humanis cœli indulgentia votis
Concedit. Zephyri affirant, ducuntque benigno
Astra situ: vernis ridet tibi solibus aether.
En ut Fortha trahens populares auctior amnes
Accurrit, positisque minis, tibi murmure leni
Crispat aquas, stratis cui plenior obviat vndis
Oceanus; Phorci Tritonumque agmine ducto;
Latumque eqnoreo perfusus nectare vultum;
Quo ventos hyemeque premit, cœlumque serenat.
Nec Glotta his cessisse velit; vel Tueda, Tausve,
Ut possent reducem amplecti dominumque mereri.

Quid populos vrbesque loquar, Proceresque Patresque
Obsequiis certare piis: dum debita reddunt
Munia, que magnum est nostro concedere amori,
Sed maius meruisse tuum, & voluisse mereri.
Cujus amor pietasque foveat, prudentia magnum
Imperium cura solerti in pace ministrat.

Quid memorem hac inter communia gaudia, quo te
Privatum studio votoq; expectet EDINUM?
Dilectumque sui Pignus suspireret amoris.

THE MUSES WELCOME,

Nascentis cui prima tua spiracula vita
Excepisse datum, & toties sensisse favorem:
Hinc amor, hinc justi semper reverentia/ceperis;
Et quæ supplicibus tibi pulvinaria votis
Usque calent; dum tu tanta quoq[ue] pace tueris
Respicis, & vultu præsens dignaris amico.
Quid referat nescit, nisi quam cum ciuib[us] urbem
Jam pridem tibi devovit, Regique Patrique
Perpetuis sacret obsequiis, & numina votis.
Sollicitet; qua tot sceptris, tantoque bonorum
Te cumulo ornârunt, multos feliciss annos
Indulgere velint, & qua pietate tueris
In terris pacem, dent tandem posse inereri
Eternam coelo placida cum pace quietem.
Nec causa Aonidum levior vel cura sororum
Letitia in partem assumi: que protinus ortus
Excepere tuos, tibi formaverè juventam,
Et plenos fudere sacro de fonte liquores:
Et quem Parnassi natum fouere sub antris
Jam patrem agnoscunt, praes cui cedat Apollo;
Si ve modos numerare velis, si ve ore soluto
Ducere quo libeat populos: nec parciors ipsas
Dextra fovet Musas: non debita premia defun*t*
Virtuti, aut meritis: sic te fecunda patrono
Ingenia affurgunt; qua tot miracula mundo
Fortuna præclarata non visa priori,
Virtutesq[ue] aquas fortuna in secula didant.

JUDICIUM INCERTUM POSSIT (REX MAGNE) VIDERI,
Vita evolventi filarem sensatus,
Plus tibi contulerit fortuna, an mascula Pallas,
An, quite nobis, nos tibi, juncxit amor.
Casibus erexit magnis fortuna sub ortu
Te primo scepteris servat, & ista tibi.
Ævi maturo cumulat diademata, & uni
Imperium donat, nemo quod ante tulit.
Ingenium vivax Pallas, menteisque sagacem,
Vim culti eloquii, consiliumque dedit.
Discordes animis populos & moribus olim
Vnanimi per te federe nequit amor.

Idem

TO THE KING'S MAJESTIE. 9

Idem sic tota sedet tibi pectore vita;
Vt præter pacem nil coluisse velis.
Nunc etiam reditum in patriam persuasit: & altos
Latantis Patriæ pandit ubique sinus.
Sic te per seros traducta stirpe nepotes
Hec tria perpetuo fædere nexa beent.

ADAMUS REGIUS.

Asaribus quondam posuit quos Roma triumphos,
Augusto hos reduci SCOTIA late suo.
Sed magno majora auso que digna Monarcha,
Quæ tulit in vietata tantæ tropheam manu?
Ante triumphales currus Ecclesia preses,
Justitia & Pietas cingit utrumque latus.
Inter regales fulget Clementia turmas,
Virtutum glomerans agmine tota cohors.
Relligionis apex pura, Babylonica pellex
Vindice quo Herculeo robore vieta jaceri.
Ingredere O felix multum, felicior exi,
Si Phœbi radiis non licet usque frui:
Et quam optatus ades, Regum lux maxima, tanto
Major & eclipsis, noxque recessus erit.

R. C.

Εχαρηντος τὸν οὐρανὸν δύο μετά τὸν μεγάλων
ΙΑΚΩΒΟΥ τῆς μέγαλης Βρετανίας;

Ecclipsis φάτισμα Παλαισικόν εἶνετεν, ἡρῶ
Ητε πατρῷον μίνθηκεν θεοκλογού ικονόμον,
Αιφολέρα τίγχος φύλαξ, μυριοῖσιν ἀγάσσεις,
Διπτυχα σημάντων τάσσει δίκαια νέμεται.
Ησαῦ ἀντίτυχον μίνθετε, Λευδάνυμον ἀνδρα
Απλίθεον, θεμιτές τραγοῦδια φέρεται.
Πρέτα Ρωμαίους δολερῶς τραγοῦδια φέρονται,
Δαίμονος ἱμέρτην ἀντιπάλοιο μούνη
Πίπλες ταῦδε τελαγὸν ἀπό βύλας θεσπιστοιο,
Παπποπάλης κρατερὸς τ' ὀικουμένης τ' αγαθός.

Ιλερμ. Στρατόρες.

Ε
REGI

R E G I S V O,
SCOTIÆ GRATULATIO.

Rgo ades, ô!, tandem, remoras & dispulit omnes
Expectatus amor patriæ; nec vota precesque
In cassum cecidere mee; nec, quæ irrita pro te
Multæ gemens, ternis duxi suffiria lustris:
Ex quo trans Tamesin, Caledonis lensus ab oris
Natus abes, matri dilectus, pignora supra

Quot dederam, dum mater eram: TE flumina nostra,
TE liquidi fontes, & tristis murmure sylva,
Et rigua lacrymis valles, nemorosâg montes
Culmina TE mœstis suffir auere cavernis
Tot lustra. At jam Tueda pater, jam flumine Fortha
Excipit, & montes Lomundi, & regia celsis
Regibus, & regnis felix Falklandia: mox jam
Ocelliq; juga & Sterlini ingentia fidei
Mœnia, reprobatum solum, & vagitibus aether
Pulsatus cunisq; tuis. Stat turribus altas
Ostentans pinnas, & collibus omnibus unum
Eminet EDINUM; & celsi fastigia sceptri
Vendicat, imperio locus emulus. Vi reducem te
Jam gaudent, vultumq; & amatum, & amore verendum
Festinant vidisse tuum! Jam flumina nostra,
Jam liquidi fontes, & leto carmine sylva,
Et resone cantu valles, nemorosâg montes
Culmina jam letos tollunt ad sydera planus.
Et REGEM salvere jubent, & grata benignum
Ac memorem agnoscunt lati tanta æquora campi;
Tam longum qui emensus iter se cernere tantus
Venisti, & veras aliusti in pectore flamas.

O si magnorum prisco quos tempore vatuna
Te dignos enixa fui, nunc afforet ullus;
Aptis aquaret numeris qui grandiarerum,
Grandia qui dulci molliret carmina melle;
Quas grates, quæ vota tibi, quo carmine laudes
Cantarent meritas! Nunc tecum in proxima regna

Quum

Quum tuleris Musas; facilis cape, non quod Apollo,
Sed quod dictat amor, Patriæq; Dei q; Tuique
Verus amor, primis cunarum coepitus in annis,
Nunc quoq; sub seræ perdurans tempora vita,
Non dente ævi illo, non terræ tractibus ullis,
Invidiæ ulla, vel detractoris inqui
Carpendus sermone, illo aut rumore finistro.

Ingens FERGUSII, primus qui SCOTICA sceptra
Fundavit, soboles sexta & centesima regnis.
Felix illucce tuis, parilique vigore
Fortunaq; pari regnum fundato BRITANNUM,
Atque parifaco regnum firmato BRITANNUM:
Et firmum in seros totidem transmitte nepotes,
Quot magnos numeras atavos, ni Machina mundi
Præveniens vasto vertat regna omnia lapsu.

Nate ingens BRUS II ingentis (qui SCOTICA sceptra
Restituitq; suis natalibus, inq; nepotes,
Parva habita hauid parvis olim fundaminarebus,
Transstulit) huc ades, & patrios agnosce penates,
FATALIS soboles, FATALI ab origine, NONA,
Debita tot regnis SCOTO, ANGLO, FRANCO & HIBERN,
Quaq; rigat TIBERIS, & qua JORDANIS inundat:
Quanquam animos implexi tanto molimine, quanquam
Fata implens hominum spes & vota omnia vincas.

Ingens BANCHONIIS soboles, natiq; FLEANCHI,
Unde STVARTA domus tot regni sceptra per annos
Molitur; Prisco BRITONI genus & genus ANGLO,
NORMANNO, & FRANCO, & DANO, HISPANO, atq; ALE-
Regibus, imperio & ducibus permista, nec ulli (MANNO,
Extera, quot jactat proceres, ingentibus usquam
Fæta viris EUROPA, & rerum admovit habenas.
Vna sed HAEC patria est, NATUM hec suscepit, et nunc
Suspicit; atque colit TE unum PROLEMQUE PATREMQUE,
Atque polum votis pro PROLE & PATRE fatigat.

Atqui hec inter tot diademata celsa, corollam
Annumerare tuis titulis fas ducis & unam,
Privatam (verum magnis de regibus ortam
Regibus affinem magnis, regumq; gerentem
Sæpe vicem, belliq; domiq; & quod satis unum est,
Gignentem celsum generoso semine regem,

C 2

Regem

THE MUSES WELCOME,

REGEM, quo tellus majorem non videt, unus
Qui TERRA imperii tractas sceptra alma Britanni)
DUGLASIAM, ANGUSIAM, domum; virtute secundam
Haud ulli, quos Prisca aut Roma, aut Græcia jactat;
Seu numero Herorum, seu robore mentis & armis,
Sive fide in patriam. Sceptrorum ut millia sceptris
Accumulat, tuis, numerisq; in Stemmate Reges,
Lacus quoque orbis habet. Non ultima laus est,
Praeclaris etiam duxisse Heroibus ortum.

Atque hac majorum sunt nomina celsa tuorum:
Sed quis privatue libet praenonia laudis?
Orbis opes & deliciae, REX maxime, Regum
Miraculum; Regnis privata, & regia misericors
Privatis decora, & Musas diademate adornans,
Et Musis diadema, altum almis, aureum amoris,
Vtile jucundis; humanum d' vite vena
Divini ingenii supra humana omnia longe
Surgenvis; quam nulla industria, non labor ullus
Difcentis ve, aut monstrantis prudentia solers
Contulerit. Datur hac artes d' pinitus inter
Vna omnes: At nec divis datur omnibus, uni
Regum sed donata tibi: quid li' vida turba
Invideas frustra quocunq; aut nomine carpas?

Nec minus hoc priuum est, rarum per secula cunctis
Miraculum terris. Tu qui bello quatere orbem,
Armisq; animisq; potens, terraq; mariq;
Posse, vicinasq; ciere in prelia gentes,
Pacis amans, colis almam, & pacis dicier auctor.
Eligis, ac populos in bella cruentaruentes,
Germanos, Gallosq; Italos, Batavosq; & Iberos
Compositis frænas oditis, gestisque beatus
Sic dici, sic esse haud salvo nomine gestis
ARBITER Europa, perq; Europam ARBITER orbis.

Nec minus hoc mirum est (mirari ut defnat auris
Affuta atq; oculi) quod tot Caledonis in oras
Anglorum ducens turmas, pacem tamen una
Ducis, & innocuas das fædere jungere dextras.
Salvete, O vere FRATRES, quos Rhenus, & ipsi
Agnoscunt Batavi; vos Tueda, & Fortha, Taufque
SCOTIA vos omnis cognata hac voce salutat.

Est

TO THE KINGS MAJESTIE.

Este boni, vultusque & amicas sumite mentes,
Communemq; Patrem communis adducite cura,
Communemq; DEVVM, & communia fædera, & ipsam
Communem matrem terram memorate BRITANNAM.
Nullæ hic insidie, veracibus omnia aperta
Sunt SCOTIS: fastus, abfisque injuria verbis,
Non mage securi Tamæsis degatis ad undas.

Crescit opus minuendo: solo defunctus in astra
Perferor: O cœli soboles, gratissima cœlo,
Et cœlo defensa, & adaueta, altoque locata
Regnorum in solio; & cœlesti rore rigata
Doctrina, eloquique; unde aurea vena liquente
Melle fluit dulci, demulcens pectora; & unde
Fulmina TARPEIAS olim quassantia turres;
Telaque cœlesti vibrata à robore torques;
Equatura folo quicquid cœlo obstitit alto.
Cœli cura; solo donec cœlestia tractas
Hospes adhuc: idem hospitio cum liber abiito,
(Carcere seu maris) patrum consendis Olympum.
Incolatum cœli regna altera (tanto
Te major, quanto terris cœli ardua) sume.
Interea magno Cœli tua militet omnis
Cura DEO, atque illi mentemq; manumq; dicato.
Hoc decus omne tuum ducas, hoc gloriam ab uno
Surgere fonte putis. Sic magnus, cetera calca
Sub pedibus; Sceptra illa tua, ac diademata, & ipso
FERGUSIUM, BRUSIUMq; et cum BANCHONE FLEANCHUM,
Atq; STVARTORVM genus, & tot Stemmatia Regum,
Et laudes quascunque tuas, seu forte datas, seu
Ingenio, geniove, animove, aut corpore dotes.

Hoc mihi cœlesti nutritius nectarare, quondam
Haustatibi hac pietas cum lacte infixa medullis
Inedit, sed eatque omnes mansura per annos.
Hactuate GENITIX iterata voce saluto:
Hac te NATA colo. Roseo mox nectar ab ore
Stillans lata legam; labrisq; (ò!) oscula labris
Surripiam; & tenero circum-dabo brachia collo.
Aut hoc si nimium est, imis dabo basia plantis
Et longe retro venerans vestigia lambam.

Vive diu PROLESQUE PATERQUE mibiq; DEOq;
Atq;

D

THE MUSES WELCOME,

Atque orbi, prudensque piusque, & magnus, & ipso
Te major : cœli cum expleris munera, cœlo
Inserere ; & vere REX cuncta in Secula REGNA.

Humia gens Anglis occurrere sueta sub armis,
Et facere atque pati fortia docta manus.
Cur nunc pacatas, dextræ cur jungit iner-
Quosq; hastis solita est excipit hospitio ? mes
Hæc tua, PAX MUNDI, bonitas est, CHRISTE, Britanis,
Post hunc, Pax Mundi, sors, JACOBE, tua est.

DRIMA, tui quondam, fida & custodiare regni
Humia gens ; belli principiumque tui.
Nunc tibi principium pacis, quidq; agmina sue-
Ducere ; latentes ducimus ecce choros. (ti
Quique horrentem hastis Scotorum in prælia turman
Horrida, cumque Anglo jungere bella fero.
Mentiar ; aut nullis horrendam ducimus Anglam,
Judice te ; vultum respice, siue animum.
Nec feram misceremus truculentio prælia Marte :
Sed colimus casti fæderas sancta thori.
Hinc surgunt mihi stræcta palatia, diruit Angla
Qua quondam, melior jam struit Angla manus :
Hinc quam fausta tibi procederet UNIO, si sic
Exemplo saperes Insula tota meo.

DEXTRÆ OSCVLÆ.

Dod se effusa tua dextra implicat, oscula libat
SCOTIA, in amplexus fæmina virgine ruit
Haret, & avelli nequit : et rursum oscula jun-
Et rursum inq; manus pro oruit inq; pedes : (git
Hoc omnis sexusq; etasque, hominum hoc genus omne
(Oppida siue colat, seu colat arva) facit :
Quid nisi amor pietatisq; in te REGEM QUÆ Patremque ?
Quid nisi de voti pignora certa animi ?

Q id

TO THE KINGS MAJESTIE. 15

Et tua quod facilem populo se præbet amanti
Dexteræ, qua populus basia libet amans :
Quid nisi amor tuus est ? dulce hoc certamen amoris,
Tune illum melius, tene, amet ille magis.
Non apicem imperii minuis sic ; inescut usquam
Qui credat, verum quâ cluat imperium.
Catera ducuntur vincit animania collis,
Et præbent stimulis tergora, & ora luptis.
Ast homini vinculum Cor : corde is ducitur uno :
Præcipue priscam qui Caledona colunt.
Hos collo quisquis conetur ducere, collum
Seu sibi, siue illis ruperit ille prius.
Nec tamen hoc facile est ; quisquis tentavit, inanem
Vim sensit, casu vel luit ipse suo.
At tu corda tenes, REX felix usque tenebis :
Sic regis, ingenio sic frueris que tuo.
Prudens perge JACOBE, & amari, & mitis amorem
Testari : hac regni vincula firma tui.

SCOTIAE CVM ANGLIA AMICVM
CERTAMEN.

Hostibus hostis ego quondam pugnatib; Anglis
Pugnavi, inq; truces trux feratela tuli :
Opposuiq; odii odia infesta : ignibus ignes :
Arma armis, factis & fera facta feris.
Atque ruli, & retuli bellum damna omnia ; præda
Actæ, versæ arcæ, oppida, stratæ acies.
Famvastos posuere animos : sequor ; ipsaque vastos
Pono animos : ponunt prælia ; pono & ego.
Armaque depono dextra, atque atrocia lingua,
Cumque armis, armis deterioriora odia :
Quin prior officiis certo, amplexor que sororem ;
Et prior in verum fedus amore voco.
Communis que patris, patriæ communis honorem :
Hæc mihi fint, hæc fint maxima vota tibi.
Ergo agito ; & vel me dulci hoc certamine vincere :
Vel vincam longe teque tuosque, Soror.
Hoc mihi certamen superest ; certare sorores
Sic fas, sic vinci & vincere, dulce mibi.

D 2 DAVID HUMIUS, Thæagrius.

THE MUSES WELCOME,

SCOTORUM LAETITIA ET VOTUM.

REX JACOBUS (Io! lati nunc lata canamus
Sæcula Io pean!) Rex IACOBUS adest:
Post octo septemq; pigrifastidia Jani
Exoptatus, Io!, Rex IACOBUS adest.
Rex lux lucis adest, spes vite; spargite flores,
Spargite SCOTIADES. Vester alumnus adest.
Quin pater almus adest tarpeio fulmine raptus
Et salvus vobis redditus. Euge redit!
Hunc D E V S infidus rapuit; rapuitq; periclis:
Hinc foris, hincq; domi surpuit. Euge Deus!
Da presente bono latari: daque futuro:
Da vita longa: da meliore frui.
Da lucere novo; da sero sydere. sero
Da splendere polo: da micuisse solo.

AD MUSAS DUNGLASIDES APOS-

TROPHE παραγετικη.

Nunc hilares, si quando pios ceciniſtis amores,
Pangite Dunglasides nablia, plectra, lyras
Vester amor sacros dignatur reddere vultus
Quos abiens olim tristibus eripuit.
Non Phœbe pura facie formosior illo
Cum liquida fratris lampade nocte micat.
Non Phœbus liquido fulgens cum splendet Olympo
Diffundens radiis lumina leta suis.
Ergo alacres latè pia carmina fundite. Lustrat
Lumine vestrus suo limina vester amor.
Vos abiens tristes liquit: latasque revisit.
Pangite Dunglasides nablia, plectra, lyras.

ALEXANDER HUMIUS.

TO THE KINGS MAESTIE. 17

THE
KINGS MAIESTIE CAME TO
SEA-TOWNE

THE XV. DAY OF MAY,
Where hee was presented with these Poëmes
following.

SCOTIAE
AD REGEM SUUM FELICITER REDEUNTEM
fausta acclamatio.

DEDICATORIUM.

Parva, Monarcha, fero: quantus sed si unde profecta
Cultus, tanta putas, MAXIME, magna fero.

NGRIA parce, tuis si letis SCOTIA rebus
Invidet; alterius non ullius amula gentis
Fortuna, contenta suâ: sic cedere voto
Cuncta tibi soli, tetrico videt anxia vultus;
Vultus qua DOMINI communis dura negasti
Optatos, placidoque frui non hactenus ore
Passaes. Nempe tuas postquam Regnator ad oras
Venit, & imperio junxit nova sceptra paterno,
Non sedem mutare datum, non inde relictus
Visere rura soli: tu gaudia nostra tot annos,
Delicias, plaususque omnes, solamen, amores
Sola rapis, tu sola PATREM, cum Conjuge, Natum
Sevatenes; unamque penes te tota Britannæ
Spes residet gentis, decus, & fiducia: verum
Sic te talis Heri captam dulcedine, nunquam
Mirer, at in video Domini præsentia semper
Oratibi, sacrosque aditus, vultusque verendos.

E

Talia

THE MUSES WELCOME,

(Talia nempe querens, absentem SCOTIA luxit,
Res tanti caruisse fuit, quem sedula cunis
Fovit, & ad multos nascentem sustulit annos)
Sis opibus felix, fulvo fixunda metallo;
Indicus aurifero currat tibi gurgite Ganges,
Hesperiusque Tagus, Pactolus, Lydus, & Hermus,
Si quis tu aurata est desfumans alter arena
Nobilis annis aquas: sis gazis, viribus impar,
Non (ait) in video; potius succeſibus istis
Later vicinas supra caput altius omnes
Tollere te gentes, mea si solatia reddas.
Heu quando lux illa polo gratissima surget?
Quando illo praefente fruar, quem lusa tot annos
Expecto frustra nimium mea vota morantem?
Fortè sed nostra, Rex invictissime, sedes
Tennis, & invisa natalis penitet ora;
Nec luētu, lachrimisque meis, precibusque, benignus
Fleteris, & nullis poteris mansuescere votis:
Sed stat acerbanimis firma hæc sententia mente,
Posthabitibus nostris, sociis confistere terris?
Splendida sive tibi molli placet Anglia luxu,
Deliciis, opibusque suis, sordeſcat ut vltro
Scotia, prob alias habitata adamataque tellus!
Non hec pacta tamen, non hec promissa, parares
Cùm socii, nostris excedere finibus, Hæres
Regni, & triste vale linquenda abiturus amanti
Proferres Patrie: his nostrum lenire dolorem
Te memini, eterno fixum sub pectora servans.
Cùm mea jam populi veniant sub jura remoti,
(Aspirante D E O, nec enim sine Numine nobis
Talia contingunt, ejus qui temperat orbem)
Adque alios nos fata vocent promissa penates:
En molimur iter, nec enim confidere fas est
Porro diu, & celeri longè tualimina cursu
Scotia, linquentes, Anglas meditamur ad oras.
Ne rogo fors mentes tamen hæc mutata tuorum,
(O nimium gens cara mibi, gens fidique semper.)
Perturbet, violetque gravi pia pectora luctu,
Non, si causa placet, nunc evenisse dolendum
Ante quod optares contingere, quam foret ipsum.

Sic

TO THE KING'S MAJESTIE. 19

Sic suadent meliora: tamen non immemor unquam
Vestri, susceptam ponam de pectora curam.
Testis erit, vos quaque semel trieteride demum
Inviam (si vita manet, si fatali valentem
Servent) inque istis sistar non impiger oris.
His mihi tentabas tum curam demere dictis,
Crevit at inde magis postquam non tempora vidi
Respondere tuis intercedentia pactis.
Bis binis binis junctis trieteridas annis
Explavit Titan, ex quo digressus ab istis
Finibus, Anglorum in terris sine fine morari:
Nec piger, infandis sed saucia peccora curis
Destituis, tristesque mora frustrarisi amantes.
Aut despecta, cui patior fastidia vultus
Torva, vel in rapidos abierunt irrita ventos
Fædera, promissi subeuntque obvia paci;
Aut aliquis teneros languor gravis occupat artus.
(Pessima semper amor metuit, malus augur in arctis
Rebus amor, semperque timet qui diligit omnis,
Quodque cupid, cupid ante oculos atque ora tenere)
Quamvis iſtatuis haud quadrant moribus, ingens
Quæ secum sic versat amor: non mitior ullus.
Despicis haud quenquam, nisi dignum sponte relinquis,
Nec tibi sincero simulata in pectora mens est,
Aut animi sensis sermo contrarius oris:
Sed stabili ſtant pacta fide; non ludis inani
Promitto quenquam, sua ſed ſunt pondera verbis
Indubitate tuis, nec eges ſponsore timendus.
Quinetiam nostras ſi vera allabitur aures
Fama, vales, valeatque diu bene, Numinis posco.
Aut venies mox ergo, lares patriosque revises
Ocyus, aut certè ſuberit justissimantæ
Causa moræ, graviumque ſinent non pondera rerum.
Ergo ſi precibus locus est, ſuperestque popelli
Si que cura tui, nec adhuc D E V S obſtruit aures,
Aſpice nos, hoc tantum, & ſi pietate meremur,
Rumpemoræ, nobisque ſtatim non ſegniter adſis,
Antiquaque domos, veterisque Palatia Regni
Vise redux, laetoque tuos mox reſpice vultu.
Per lachrimas nostras, per qui genuere parentes,

E 2

Per

THE MUSES WELCOME,

Per patriam, Genium, per vincula jugalia, perque
Pignor à cara, mage est per si quid dulce, rogamus,
Ne te in venturas differ porro amplius horas.
Perge, celerque veni, nec te jam subtrahē genti,
Quæ stetit imperio semper, semperque manebit
Fida tuo, nulloque unquam mutabilis ævo.
Hæc inter, subito gratus mibi nuncius adfert
Adventare brevi, jamjamque ad limina regni
Te Patrii penetrare tui; non insuper oras
Exprobratum iri nobis te temnere SCOTAS.
Dumque rogo dubitans velit ut mibi vera fateri,
Per sacra verba fidem meruit juratus: at inde
Rumor it, & circum latè loca cuncta pererrat
Fama volans, varioque ingens est orta tumultu
Latitia; ad cœlum magno certamine clamor
Tollitur, & totus resonat clangoribus æther.
Undique collecti concurrunt agmine denso,
Latit omnes redituque tuo, & te sospite lati:
E pagis, willisque ruunt, urbesque relinquunt
Patricii, proceres, quorumque ab origine clarum
Nobilitate genus, tum mista absque ordine plebes,
Latitâ violante modum, matresque, virique,
Atque senes, juvenesque, vias & compita cursu
Confuso complent, avidi contingere dextram
REGIS, Herique sui: veniamque ab amore merentur.
Quaque venis per rura, favens turba obvia paxim
Advolut, & vario captiunt in pectore motus.
Prospiciunt venientem avidè, plausuque propinquum
Poplite submisso excipiunt, cupidisque sequuntur
Prætereuntem oculis, presso & vestigia gressu
Observant, comitesque tuis se paxibus addunt.
Dum possunt, spectare juvat, nequeuntque tuendo
Expleri, crescitque tuo prior ardor ab ore.
Cùm verò EDINO properans successeris curbi,
Scotigenis quæ prima alias supereminet omnes;
Tunc nullus non ordo hominum, non sexus, & atas
Te reducem spectare volet, quin omnia plena
Agminibus, cuneisque virum, qua splendidus ibis,
Cernere erit; non imafoli, non alta domorum
Culmina, non ullæ sine spectatore fenestra.

O que

TO THE KING'S MAJESTIE.

O quæ tunc letas pertinent gaudia mentes!
O quantus nitidum se tollat ad æthera clamor,
Salve magne PATER Patriæ, Dîs proxime Princeps,
Expectate venis; nobis te Numinis servent
Sancta diu, & multos faciant supereesse per annos!
Et festi insolitis & quam fulgoribus ignes
Urbe erpet totâ, volentisque incendia paxim;
Flamma ut candentis Phœbi Vulcania lucem
Vincat! & quantas deturbent ænea ab alto
Sulphureas tremulo massas tormenta fragore: ut
Tecta tremant, pavidaque queant non stare tumultu
Cornipedes, subitamque poli quoque penè ruinam
Formident! saevò velut ut cum fulmine mundum
Concutit iratus, tremebundaque murmur a miscet
Jupiter, & cœlum ac terras terroribus impler.
Non mihi Pierides si Heliconi quæ difflit undas,
Indulgere velint, non, hac si prelude dictem
Phœmonoe, Heloo cecinit quæ carmine vates
Prima, nec & totus veniat sub pectora Phœbus;
Ista Caledoniam quantum spectacula gentem
Exhilarant, quantoque dies gratissima plausus
Excitat ista, queam dignè satis vsḡ referre.
Hand secus ac genitor cum longo errore viarum
Scrutatur terras vario sub sole remotas,
Multæ diu natos redeuntis avara parentis
Spes tenet, & cupidos trahit expectatio votis
Anxia sollicitis: trepidat formidine conjunx
Sola relicta toro, cunctosque alicunde reversos
Inquirit solers, cum nunc rumore sinistro
Naufragus in mediis effusus creditur vndis,
Nunc superesse neci, & vesci vitalibus auris.
Spemque metumque inter dubiis redit ille: volantque
Adversum nati, & gemibus clamore voluntant.
Accurrens collo circundare brachia conjunx
Examata cadit, voxq; intercepta salutem
Latitâ negat. Ecce tuis sic talia paxis
Desunt verba, tamen testantur gaudia vultus.
Aut quales dulci cùm nido sedula mater,
Maturâ jam luce die, tenebrisque fugatis,
Ales abit, Cererisq; errans circum volat arva;

F

Dum

THE MUSES WELCOME,

Dum sero, Hesperias Phœbo labente sub undas
 Pasta redit, pleno & miseris fert pabula rostro :
 Fejuni aſſilunt pulli, luduntque reverſa
 Quaſſantes teneras repetito verbere pennas ;
 Ac ſe certatim late conamine trudunt
 Qui primus matris redeuntis pignus amoris
 Oreferat, reducique hilares juua colla ſubaptant,
 Grataque compositis delibant oſcula roſtris.
 Excipit haud alio reducem te Scotia plauſu.
 Præcipueque hæc illa tibi ſaſe hoſpita quondam
 SETONI DUM generosa domus, majoribus orta
 Ipsa tuis ; priſco Regum de ſanguine duxa
 BRUSIADUM : gens caratibi, tibi fida, tuis que
 Semper Avis, virtute, & honoribus ardua celsis.
 Stemmate clara nitens inter tot fulgida regni
 Lumina Nobilium : in ſummo tibi munere ſanctam
 Perſolvens ſincera fidem, moderamine rerum.
 Olim tempus erat, propior cum teſta ſubires
 Iſta frequens ; Londino iſthic licet advena tandem
 Poſt tria luſtra ſemel nunc hifce penatibus adiſi :
 Rarus ades, ſed ades longè optatiſsimus hoſpes.
 Ac merito ſic tota fremit te Scotia viſo
 Latitiā : præter nam quod ſub luminis auris
 Prodieris primū hic, & lucem videris infans,
 Et tua felicem hanc faciant cunabula gentem ;
 Non cuiquam meliore regi, non contigit ulli
 Imperiumque pati felicius. Ecquid in orbe eſt,
 Tecum qui quo vis valeat contendere ? nullus
 Moribus, ingenio, virtuteque, ſtemmate, ſceptro,
 Paruit, aut fuerit, potis eſt aut eſſe ſecundus.
 A genere & Proavis queras encomia ? longo
 Continuoque tibi veniunt diademata filo.
 Innumeros tibi poner avos FERGUSIUS auctor
 ſtemmatis ; imperio quorum jam SCOTIA paret
 Luſtra quater centum : hos ſequeris non ordine rupto.
 Tu cui jam titulis cenſeri & ſanguine prodeſt
 Majorum, tua num tot piectos atria vultus
 Perpetuā ostendent serie ? ſic ſemper avita
 Sceptra nepos poſt ſe venturo tradidit, ut ſis
 Ordine poſt tot avos, Hæres, & ſacula, Regni, et

Linea

TO THE KING'S MAESTIE. 23

Linea ſit facis nunquam interrupteda, nec armis ?
 Stemmate victor abis. valeant ſed ſtemmata, ſceptris
 Certatur ? nec iſ his venit equiparabilis ullus
 Magne JACOBE tibi ; tibi ſumma potentia ceſſit
 Et maris, & terra, ſolusque Tridentifer randas
 Imperio nutuque quatit, velut alter in orbe
 Neptunus, ſoloq; minor JOVE, celsior omni,
 Qui leges, moresq; viris, qui moenia ponit,
 Qua pater, eſt quicquid poſitum ſub limine vasti
 Orbis, Agenoreta imposuit cui filia nomen.
 Non tu vulgari Heroum de forte pudendus
 Regulus, & ſine re, ſoloq; es nomine Priſceps :
 Pulchra corona triplex tibi cingit gemmea crinem,
 Et ditione teſtes tria Regna potentia, quorum
 Efficiant magnos ſeorsim & el singula Reges.
 Vnica, Romani potuit que ſiſtere curſum
 Imperii, belloque potens, & neſcia viñci,
 Felicem, gens SCOTA, tuis ſe ducit habenis.
 Armis que Gallos domuit, que fudit Iberos,
 Subdit a ſubque tuis tibi legibus, ANGLIA, ſervit.
 Queque proterua jugum Dominæ deflexerat olim,
 Inclyta mirandis tibi paret HIBERNIA rebus.
 Parva ſed iſtatuas inter, REX maxime, laudes :
 Sunt majora domi, quam que tibi maxima querit
 Sic fortuna foris ; puris virtutibus alta
 Mens inſtruēta, pium Cor, doctum Palladis artes
 Pectus, & ingenium ſolers, reverentia morum.
 Delius ex aquo velut eſt ad otrumque paratus,
 Si ve movere Lyram, ſi ve Arcum tendere nervo :
 Sic tibi ſunt docti, ſimil & ſunt Principis artes,
 Cum Jove ſuntque tuo coniuncta pectore Musæ.
 Non ſimulata cano : ſiquidem monumenta loquuntur
 Ingenii foetur atui, quibus aureat angis
 Sidera, & ethereas famâ petis arduis arces.
 Si ve libet molli fluitantia noctere verſu
 Verba, modis citbar a tua carmina Cynthius aptat ;
 Dicere ſi maris numeris, ſine lege, ſolutis,
 Verbaque non clauſo, ſed ſparſo pingere flore,
 Eloquium Stupet ipſe tui Cyllenius oris.
 Prædicta cum tantis tua ſit mens dotibus ; haudeſ

F 2

Supre-

THE MUSES WELCOME,

Supremæ virtutis egens, pietatis at extas
 Omibus exemplar venturo Regibus ævo.
 Tu populo pietate prais (à Principe vulgus
 Pendet, & officio, exemplo quam lege tenetur
 Sepe magis) veramque fidem, populoque sequendam
 Constat ipsæ tenes : hinc per tua Regna quietus
 Numinis est cultus, non vi, non carcere, flammis
 Obrusus, placidoque tuos per cuncta tenore
 Allicis, & duci faciles tua vota sequuntur.
 Quo me Musa rapit ? prolixo en pagina ierisu
 Decurrit, reduci paucis tibi jussa salutem
 Mittere, furtiuo veram in præconia lapsu
 Incatum tuarara trahit, mirandaque virtus.
 At quanquam externæ est virtus non indigalaudis
 Dives tua, à se clarasatis (sonat omnis ubique
 Nomine terratuo, & famam vagagloria cœlo
 Terminat, immensumque ingens accedit Olympum)
 Sicut Alexandrum tabulis tamen unus Apelles
 Pingere, nec præter Lysippum pingere quisquam
 Ære aëris: solo sic sunt tua facta Maronis
 Digna, vel Arguii celebrari carmine vatis.
 Nostra manus sed enim est rudit, atq; indocta referre
 Ora per expressos, genuinaque membra, colores,
 Ducere vel sculpto spirantes ære figuræ.
 De tabulâ ergo manum præstat, quam criminè foedo
 Materiam turpare, nequit quam ritè polire:
 Et que tuas satius per muta silentia laudes
 Intactas transire, humili quam grandia focco
 Reddere, sublimi que sunt referenda cothurno.

Auctore JO ANNE GELLI O à Gellistoun.
 Philosoph. & Med. D.

TO THE KING'S MAJESTIE.

FORTH
 FEASTING.
 A
 PANEGYRICKE
 To the King.

Flumina senserunt ipsa.

THE MUSES WELCOME,

To his sacred Majestie.

If, in this Storme of joy and pompous Throng,
This Nymphē(great KING) come euer Thee so neare
That Thy harmonious Eares Her Accents heare,
Giue Pardon to Her hoarſe and lowlie Song:
Faine would Shee Trophees to Thy Vertues reare,
But for this statlie Task Shee is not Strong,
And Her Defects Her high Attempts doe wrong,
Yet as Shee could ſhee makes Thy VVorth appeare.
So in a Mappe is ſhownen this flowrie Place;
So wrought in Arras by a Virgines Hand
With Heauen and blazing Starres doth *Atlas* stand,
So drawen by Chare-coale is *Narcifſus* Face:
Shee maye *Aurora* be to ſome bright Sunne
Which maye perfect the Day by Her begunne.

TO THE KING'S MAJESTIE.

FORTH FEASTING.

A PANEGYRICKE

To the King.

Hat bluſtring Noiſe now inturruptis my ſleepe?
VVhat echoing Shouts thus cleave my chryſtal Deep?
And call mee hence from out my watrie Courte?
VVhat Melodie, what Sounds of Joy and Sport,
Bee theſe heere hurl'd from eu'rie neighbour Spring?
VVith what lowd Rumours doe the Mountaines ring?
VVhich in vniuall Pompe on tip-toes ſtand,
And (full of VVonder) ouer-looke the Land?
VVhence come theſe glittring Throns, theſe Meteors bright,
This golden People ſet vnto my Sight?
VVhence doth this Praise, Applauſe, and Loue, arife?
VVhat Load-starre eaſt-ward draweth thus all Eyes?
Am I awake? or haue ſome Dreames conſpir'd
To mocke my Sense with Shadowes much deſir'd?
Stare I that liuing Face, ſee I thofe Lookeſ,
VVhich with Delight wont to amaze my Brookeſ?
Doe I behold that VVorth, that Man divine,
This Ages Glorie, by theſe Bankeſ of mine?
Then is it true what long I wiſh'd in vaine?
That my much-louing PRINCE is come againe?
So vnto Them whofe Zenith is the Pole,
VVhen fixe blacke Months are paſt, the Sunne doeth rolle:
So after Tempeſt to Sea-tossed VVights
Faire Helens Brothers ſhow their chearing Lights:
So comes Arabias Meruaile from her VVoods,
And farre farre off is ſcene by Memphis Floods;

THE MUSES WELCOME,

The feather'd Sylians Clowd-like by her flie,
 And with applauding Clangors beate the Skie,
 Nyle wonders, Scraps Priests (entranced) rauue,
 And in Mygdonian Stone her Shape ingraue;
 In lasting Cedars marke the joyfull Time
 In which Apollos Bird came to their Clime.
 Let Mother Earth now deckt with Flowres bee scene,
 And sweet-breath'd Zephyres curle the Medowes greene:
 Let Heauen's weape Rubies in a crimsin Showre,
 Such as on Indies Shores they ruse to powre:
 Or with that golden Storme the Fields adorne,
 Which Ioue rain'd, when his Blew-eyed Maide was borne.
 May neuer Houres the Webbe of Day out-weave,
 May neuer Night rise from her sable Cauue.
 Swell proud my Billowes, faint not to declare
 Your Joyes, as ample as their Causes are:
 For Murmures hoarse sound like Arions Harpe,
 Now delicatlie flat, now sweetlie sharpe.
 And you my Nymphes, rise from your moyst Repaire,
 Strow all your Springs and Grotts with Lillies faire:
 Some swiftest-footed get her hence and pray
 Our Floods and Lakes, come keepe this Holie-day;
 What e're beneath Albanias Hills doe runne,
 Which see the rising or the setting Sunne,
 Which drinke sterne Grampius Mists, or Ochells Snows:
 Stone-rowling Taye, Tine Tortoise-like that flows,
 The pearlie Don, the Deas, the fertile Spay,
 Wild Neverne which doth see our longest Day,
 Ness smoaking-Sulphure, Leauue with Mountaines crown'd,
 Strange Loumund for his floting Isles renown'd:
 Theirish Rian, Ken, the silver Aire,
 The snakie Dun, the Ore with rushie Haire,
 The Chrystall-Streaming Nid, lowd-bellowing Clyd,
 Tweed which no more our Kingdomes shall deuide:
 Rancke-swelling Annan, Lid with curled Streames,
 The Eskes, the Solway where they loose their Names,
 To eu'rie one proclaime our Joyes, and Feasts,
 Our Triumphes; bid all come, and bee our Guests:
 And as they meet in Neptunes azure Hall,
 Bid Them bid Sea-Gods keep this Festiuall.

This

TO THE KING'S MAESTIE.

This Day shall by our Currents bee renoun'd,
 Our Hills about shall still this Day resound:
 Nay, that our Loue more to this Day appeare,
 Let vs with it hence foorth begin our Yeare.
 To Virgins Flowres, to Sunne-burnt Earth the Raine,
 To Mariners faire Winds amidst the Maine:
 Coole Shades to Pilgrimes, which hote Glances burne,
 Please not so much, to vs as Thy Returne.
 That Day (deare PRINCE) which reft vs of thy Sight,
 [Day, no, but Darknesse, and a duskie Night]
 Did fraught our Brests with Sighs, our Eyes with Teares,
 Turn'd Minutes in sad Months, sad Months in Yeares:
 Trees left to florish, Medowes to beare Flowres,
 Brookes hid their Heads within their sedgie Bowres,
 Faire Ceres curst our Fields with barren Frost,
 As if againe shee had her Daughter lost:
 The Mules left our Groves, and for sweete Songs
 Sate sadlie silent, or did weepe their Wrongs;
 Yee know it Meads, yee murmuring Woods it know,
 Hilles, Dales, and Cauues, Copartners of their Noe;
 And yee it know my Stremes, which from their Eme
 Oft on your Glasse receiu'd their pearlyd Brine;
 ONaids deare (said They) Napreas faire,
 O Nymphes of Trees, Nymphes which on Hills repaire,
 Gone are those maiden Glories, gone that State,
 Which made all Eyes admire our Hap of late.
 As lookes the Heauen when neuer Starre apperes,
 But slow and wearie shroude them in their Spheares,
 VVhile Tithons wife embosom'd by Him lies,
 And World doth languish in a drearie Guise:
 As lookest a Garden of its Beautie spoil'd,
 As Wood in Winter by rough Boreas foil'd;
 As Pourtraicts raz'd of Colours ruse to bee:
 So lookt these abject Bounds deprui'd of Thee.
 VVhile as my Rills enjoy'd Thy royll Gleames,
 They did not envie Tibers haughtie Stremes,
 Nor wealthie Tagus with his golden Ore,
 Nor cleare Hydaspes which on Pearles doth rore,
 Empampred Gange that sees the Sunne new borne,
 Nor Achelous with his florrie Horne,

H

Nor

THE MUSES WELCOME,

Nor Floods which neare Elysian Fields doe fall:
For why? Thy Sight did serue to them for all.
No Place there is so desart, so alone,
Euen from the frozen to the torrid Zone,
From flaming Hecla to great Quincys Lake,
Which Thine abode could not most happie make.
All those Perfections which by bounteous Heauen
To diuerse Worlds in diuerse Times were giuen,
The starrie Senate powr'd at once on Thee,
That Thou Examplare mightst to Others bee.

Thy Life was kept till the three Sisters spunne
Their Threedes of Gold, and then it was begunne.
With curled Clouds when Skies doe looke most faire,
And no disordred Blasts disturbance the Aire,
When Lillies doe them decke in azure Gownes;
And new-borne Roses blush with golden Crownes;
To bode, how calme wee under Thee should liue,
What Halcyonean Dayes Thy Reigne should giue,
And to two flowrie Diademes Thy right;
The Heauens Thee made a Partner of the Light.
Scarce wast Thou borne, when joyn'd in friendly Bands
Two mortall Foes with other clasped Hands,
With Vertue Fortune stroue, which most should grace
Thy Place for Thee, Thee for so high a Place,
One wou'd thy sacred Brest not to forsake,
The Other on Thee not to turne her Backe,
And that Thou more her loues Effects mightst feele
For Thee shee rent her Sayle, and broke her Wheele.

When Teeres Thee vigour gaue; O then how cleare
Did smoothred Sparkles in bright Flames appear?
Amongst the Woods to force a flying Hart,
To pearce the mountaine-Wolfe with fearebred Dart,
See Faulcons climbe the Clouds, the Foxe ensnare,
Out-runne the wind-e-out-running dædale Hare,
To loose a trampling Steede alongst a Plaine,
And in meandering Gyres him bring againe,
The Preasse Thee making place, were vulgare Things;
In Admirations Aire on Glories Wings
O! Thou farre from the common Pitch didst rise,
With Thy desigues to dazell Enuies Eyes:

Thou

TO THE KING'S MAJESTIE.

Thou soughest to know, this Alls eternall Source,
Of euer-turning Heauen's the restlesse Course,
Their fixed Eyes, their Lights which wandring runne,
Whence Moone her Siluer bath, his Gold the Sunne,
If Destine bee or no, if Planets can
By fierce Aspects force the Free-will of Man?
The light and spiring Fire, the liquid Aire,
The flaming Dragons, Comets with red Haire,
Heauens tilting Launces, Artillerie, and Bow,
Lowd-sounding Trumpets, Darts of Haile and Snow,
The roaring Element with People dombe,
The Earth with what conceiu'd is in her Wombe,
What on Her moues, were set vnto Thy Sight,
Till Thou didst find their Causes, Essence, Might:
But vnto nought Thou so Thy Mind didst straine
As to bee read in Man, and learne to raigne;
To know the VVight, and Atlas of a Crowne,
To spare the Humble, Prowldings pester downe.
VVhen from those pearcing Cares which Thrones invest,
As Thornes the Rose, Thou wearid wouldest Thee rest,
VVith Lute in Hand, full of coelestiall Fire,
To the Pierian Groues Thou didst retire:
There, garlanded with all Uranias Flowres,
In sweeter Layes than builded Thebees Towres,
Or them which charm'd the Dolphines in the Maine,
Or which did call Euridicè againe,
Thou sungst away the Houres, till from their Spheare
Starres seem'd to shooote, Thy Melodie to heare.
The God with golden Haire, the Sister Maides,
Left, nymphall Helicon, their Tempes Shades,
To see Thine Iste, heere lost their native Tongue,
And in Thy world-divided Language sung.

Who of Thine After-age can count the Deedes,
With all that Fame in Times hudge Annales reedes,
How by Example more than anie Law,
This People fierce Thou didst to Goodnesse draw;
How while the Neighbour Worlds (tow'sd by the Fates)
So manie Phaëtons had in their States,
Which turn'd in heedlesse Flames their burnish'd Thrones,
Thou (as ensphær'd) kepdst temperate Thy Zones;

H 2

Jn

THE MUSES WELCOME,

In Africke Shores the Sands that ebbe and flow,
The shadie Leaues on Ardennes Trees that grow,
Hee sure may count, with all the Waues that meet
To wash the Mauritanian Atlas feet.
Though crown'd thou wert not, nor a King by Birth,
Thy Worth deserues the richest Crowne on Earth.
Search this Halfe Spheare and the opposite Ground,
Where is such Wit and Bountie to bee found?
As into silent Night, when neare the Beare
The Virgine Huntresse shines at full most cleare,
And striues to match her Brothers golden Light,
The Hoast of Starres doth vanish in her Sght,
Arcturus dies, cool'd is the Lyons ire,
Po burnes no more with Phaëtontall Fire,
Orion faints to see his Armes grow blacke,
And that his flaming Sword bee now doth lache:
So Europe's Lights, all bright in their Degree,
Loose all their Lustre paragond with Thee.
By just Difcency Thou from moe Kings dost shine,
Then manie can name Men in all their Line:
What most They toyle to find, and finding hold
Thou skornest, orient Gemmes, and flattring Gold:
Esteeming Treasure surer in Mens Breasts,
Than when immur'd with Marble, closd in Chests;
No stormie Paſſions doe diſturb thy Mind,
No Miſts of greatneſſe euer could Thee blind:
Who yet hath beene ſo meeke? Thou life didſt give
To Them who did repine to ſee Thee live;
What Prince by Goodneſſe hath ſuch Kingdomes gain'd?
Who hath ſo long his Peoples Peace maintain'd?
Their Swords are turn'd in Sythes, in Culters Speares,
Some giant Poſt their anticke Armour beares:
Now, where the wounded Knight his Life did bleed,
The wanton Swaine fits piping on a Reed.
And where the Canon did Joves Thunder ſkorne,
The gaſtide Hunts-man windes his shrill-tun'd Horne:
Her greene Lockes Ceres void of feare doth die,
The Pilgrime ſafelie in the Shade doth lie,
Both Pan and Pales (careleſſe) keepe their Flockes,
Seas haue no Dangers ſaue the Winds and Rockes:

Thou

TO THE KING'S MAFESTIE.

Thou art this Ifles Palladium, neither can
[While Thou art kept] it bee o're-throwne by Man.
Let Others boast of Blood and Spoyles of Foes,
Fierce Rapines, Murders, Iliads of Voes,
Of hated Pompe, and Trophaes reared faire,
Gore-spangled Ensignes streaming in the Aire,
Count how They make The Scythian them adorē,
The Gaditan the Souldiour of Aurore,
Vnhappie Vautrie! to enlarge their Bounds,
VVhich charge themſelves with Cares, their Friends with
Which haue no Law to their ambitious Will, (Wounds,
But (Man-plagues) borne are humane Blood to ſpill:
Thou a true Victor art, ſent from aboue
What Others ſtraine by Force to gaine by Loue,
World-wandering Fame this Prayſe to Thee imparts,
To bee the onlie Monarch of all Hearts.
They many fear who are of many fear'd,
And Kingdomes got by Wrongs by Wrongs are teard,
Such Thrones as Blood doth raiſe Blood throweth downe,
No Guard ſo ſure as Loue unto a Crowne.

Eye of our westerne World, Mars-daunting King,
With whose Renowne the Earths ſeven Climats ring,
Thy Deedes not only claime theſe Diademes,
To which Thame, Liffy, Taye, ſubiect their Streames:
But to Thy Vertues rare, and Gifts, is due
All that the Planet of the Teere doth view,
Sure if the World aboue did want a Prince,
The World aboue to it would take thee hence.

That Murder, Rapine, Lust, are fled to Hell,
And in their Roomes with vs the Graces dwell,
That Honour more than Riches Men respect,
That Worthineſſe than Gold doth more effect,
That Pietie unmasked ſhowes her Face,
That Innocencie keepes with Power her Place,
That long-exil'd Aftraea leaues the Heauen,
And turneth right her Sword, her Weights holds euē,
That the Saturnian World is come againe,
Are wiſh'd Effects of Thy moft happie Raigne.
That dayly Peace, Loue, Trueth, Delights encrease,
And Discord, Hate, Fraude, with Incombers ceafe,

I That

THE MUSES WELCOME,

That Men vse Strength not to shed others Blood,
But vse their Strength now to doe other Good,
That Furie is enchain'd, disarm'd Wrath,
That (saue by Natures Hand) there is no Death,
That late grimme Foes like Brothers other loue,
That Vultures prey not on the harmlesse Doue,
That Wolves with Lambs doe Friendship entertaine,
Are wish'd Effects of thy most happie Raigne.
That Towns encrease, That ruin'd Temples rise,
And their wind-mouing Vanes plant in the Skies,
That Ignorance and Sloth hence runne away,
That buri'd Arts now rowse them to the Day,
That Hyperion farre beyond his Bed
Doth see, our Lyons rampe, our Roses spred,
That Iber courtes vs, Tyber not vs charmes ;
That Rhein with hence-brought Beams his Bosome war,
That Euill vs feare, and Good vs doe maintaine, (mes,
Are wish'd Effects of Thy most happie Raigne.

O Vertues Patterne, Glorie of our Tmes,
Sent of past Dayes to expiate the Crimes,
Great King, but better farre than thou art greate,
Whome State not honours, but who honours State,
By Wonder borne, by Wonder first instal'd,
By Wonder after to new Kingdomes cal'd,
Young kept by Wonder neare home-bred Alarmes,
Old au'd by Wonder from pale Traictours Harmes,
To bee for this Thy Raigne which Wonders brings,
A King of Wonder, Wonder unto Kings.
If Pitt, Dane, Norman, Thy smooth Yoke had seene,
Pitt, Dane, and Norman had thy Subjects beene :
If Brutus knew the Blisse Thy Rule doth give,
Euen Brutus joye would under Thee to live :
For Thou Thy People dost so dearlie loue,
That they a Father, more than Prince, Thee prone.

O Dayes to bee defyr'd ! Age happie thrice !
If yee your Heauen-sent-Good could duellie prize,
But yee (halfe-palsie-sicke) thinke never right
Of what yee hold, till it bee from your Sight,
Prize onlie Summers sweet and musked Breath,
When armed Wincers threaten you with Death,

TO THE KING'S MAJESTIE.

In pallid Sicknesse doe esteeme of Health,
And by sad Pouertie discerne of Wealth :
I see an Age when after manie Yeares,
And Revolutions of the slow-pac'd Spheares,
These Dayes shall bee to other farre esteem'd,
And like Augustus palmie Raigne bee deem'd.
The Names of Arthur, fabulous Palladines,
Grau'n in Times surlie Brow's in wrincked Lines,
Of Henries, Edwards, famous for their Fights,
Their Neighbour Conquests, Orders new of Knights,
Shall by this Princes Name be past as farre
As Meteors are by the Idalian Starre.
If Gray-hair'd Proteus song's the Truth not misse,
And Gray-hair'd Proteus oft a Prophet is,
There is a Land hence-distant manie Miles,
Out-reaching Fiction and Atlantick Iles,
Which (Homelings) from this little World wee name,
That shall imblazon with strange Rites his Fame,
Shall rearre him Statues all of purest Gold,
Such as Mengaue unto the Gods of old,
Name by him Fanes, prou'd Pallaces, and Towns,
With some great Flood, which most their Fields renouws.
This is that King who should make right each Wrong,
Of whome the Bards and mysticke Sybilles song,
The Man long promis'd, by whose glorious Raigne,
This Isle should yet her ancient Name regaine,
And more of Fortunate deserue the Stile,
Than those where Heauens with double Summers smile.

Runne on (great Prince) Thy Course in Glories Way,
The End the Life, the Euening crownes the Day ;
Heape Worth on Worth, and stronglie soare aboue
Those Heights which made the World Thee first to loue,
Surmount Thy Selfe, and make thine Actions past
Bee but as Gleames or Lightnings of Thy last,
Let them exceed them of Thy younger Time,
As farre as Autumnne doth the flowrie Prime.
Through this Thy Empire range, like Worlds bright Eye,
That once each Yeare surveyes all Earth and Skie,
Now glaunces on the slow and restie Beares,
Then turnes to drie the weeping Austers Teares,

THE MUSES WELCOME,

Just unto both the Poles, and moueth euen
 In the infigur'd Circle of the Heauen.
 O long long haunt these Bounds, which by Thy Sight
 Haue now regain'd their former Heate and Light.
 Heere grow greene Woods, heere siluer Brookes doe glide,
 Heere Meadowes stretch them out with painted Pride,
 Embrodring all the Banks, heere Hilles aspire
 To crowne their Heads with the aetheriall Fire:
 Hills, Bullwarks of our Freedome, giant Walls,
 Which neuer Fremdlings Slight nor Sword made Thralls;
 Each circling Flood to Thetis Tribute payes,
 Men heere (in Health) out-live old Nestors Dayes:
 Grimme Saturne yet amongst our Rocks remaines,
 Bound in our Caves, with many Mettald Chaines:
 Bulls haunt our Shades like Ledas Louer white,
 Which yet might breede Pasiphaë Delight,
 Our Flocks faire Fleeces beare, with which for Sport
 Endemion of old the Moone did court,
 High-palmed Harts amidst our Forrests runne,
 And, not impall'd, the deepe-mouth'd Hounds doe shunnes;
 The rough-foote Hare him in our Bushes shrowds,
 And long-wing'd Haukls doe pearch amidst our Clouds.
 The wanton wood-Nymphes of the verdant Spring,
 Blew, Golden, Purple, Flowres shall to Thee bring,
 Pomonas Fruits the Paniskes, Thetis Gyrles
 Thy Thulys Amber, with the Ocean Pearles;
 The Tritons, Heardf-men of the glasse Field,
 Shall giue Thee what farre-distant Shores can yeeld,
 The Serean Fleeces, Erythrean Gemmes,
 Vaste Platas Siluer, Gold of Peru Streames,
 Antartike Parrots, A Ethiopian Plumes,
 Sabæan Odours, Myrrhe, and sweet Perfumes:
 And I my selfe, wrapt in a wachet Gowne,
 Of Reedes and Lillies on mine Head a Crowne,
 Shall Incense to Thee burne, greene Altars raise,
 And yearly sing due Paens to Thy Praise.
 Ab why should Isis only see Thee shine?
 Is not thy FORTH, as well as Isis Thine?
 Though Isis vaunt shee hath more Wealth in store,
 Let it suffice Thy FORTH doth loue Thee more:

Though

TO THE KING'S MAJESTIE. 37

Though Shee for Beautie may compare with Seine,
 For Swannes and Sea-Nymphes with imperiall Rhene,
 Yet in the Title may bee claim'd in Thee,
 Nor Shee, nor all the VVorld, can match with mee.
 Now when (by Honour drawne) thou shalt away
 To Her alreadie jelous of thy Stay,
 When in Her amorous Armes Shee doth Thee fold,
 And dries Thy Dewie Haires with Hers of Gold,
 Much questioning of Thy Fare, much of Thy Sport,
 Much of Thine Absence, Long, how e're so short,
 And chides (perhaps) Thy Comming to the North,
 Loathe not to thinke on Thy much-louing FORTH:
 O loue these Bounds, where of Thy royll Stemme
 More then an hundredth wore a Diademe.
 So euer Gold and Bayes Thy Browes adorne,
 So neuer Time may see thy Race out-worne,
 So of Thine Owne still mayst Thou bee desir'd,
 Of Strangers fear'd, redoubted, and admir'd;
 So MEMORIE the Praise, so precious Hours
 May character Thy Name in starrie Flowres;
 So may Thy high Exploys at last make euen,
 With Earth thy Empyre, Glorie with the Heauen.

This Poëme was presented
 by
 WILLIAM DRUMMOND
 of
 Hawthorne-denning.

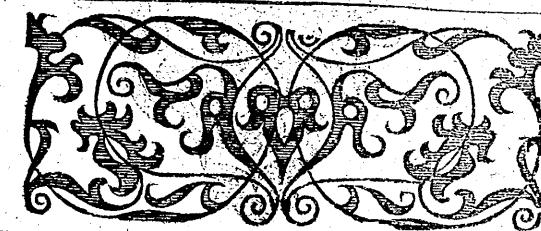
38

THE MUSES WELCOME,

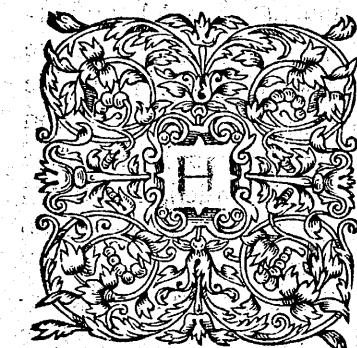
THE
KING'S MAJESTIE
MADE HIS ENTRIE INTO
EDINBURGH
*AT THE WEST PORT
THE XVI DAY OF MAY.*

*Where was delivered in name of the Towne by M.
JOHNE HAY their Clerk deputie,
this speach following.*

TO THE KING'S MAJESTIE.

39

OW JOYFULL YVR MAJE-
sties returne (gracious and dread SO-
VERAINE) is to this your M. native
Towne, from that Kingdome due to
your Sacred person by Royall discent,
the countenances and eyes of thele
your M. loyall Subjects speake for
their harts. This is that happie Day
of our New birth, ever to bee retai-
ned in fresh memorie, with consid-
eration of the goodnessse of th' Almighty GOD, considered
with aknowledgement of the same, aknowledged with admir-
ation, admired with love, and loved with joy; wherein our eyes
behind the greatest humaine felicite our harts could wish which
is to feide vpon the Royall countenanc of our true *Phœnix*, the
brigt Starre of our Northerne Firmament, the Ornament of our
Age, wherein wee are refreshed, yea revived with the heat and
bright Beames of our Sunne (the powerfull Adamant of our
Wealth) by whose removing from our Hemisphere, we were
darkned, deepe sorrow and feare possesing our harts (without
envying of your M. happiness and felicite) our places of solace
euer giving a newe heat to the fever of the languishing remem-
brance of our happinessse: The vertie Hilles and Groves, accust-
omed before to be refreshed with the dewe of your M. presen-
ce, not putting on their wounded Apparrell; but with pale lookes
representing their miserie for the departure of their Royal King.
I most humblie begge pardon of your Sacred Majestie, who
most vnworthie and vngarnished by Arte or Nature, with Rhei-
toricall coloures haue presumpt to deliver to your sacred M, for-
med by Nature, and framed by education, to the perfection of
all eloquence; the publike message of your M. loyall subiectes

THE MUSES WELCOME,

heere conveened: Upon the verie knees of mine hart beseeching your sacred M. that mine obedience to my Superiors command may bee a sacrifice acceptable to expiate my presumption: your M. wounded clemencie may give strength and vigour to my distrustfull spirites, in gracious acceptance of that which shall bee delivered, and pardoning myne escapes.

Receiue then, dread Soveraine, from your M. faithfull and loyall Subjectes, the Magistrats and Citizens of your H. good Towne of Edinburgh, such welcome, as is due from these, who with thankfull harts doe acknowledge the infinite blessings plenteoslie flowing to them from the paradise of your M. vnspotted goodnes and Vertue, wishing your M. eyes might pearce into their verie hartes there to behold the excessiue joye inwardlie conceived of the first messenger of your M. princelie resolution visite this your M. good Towne, increased by your M. constancie in prosecuting what was so happilie intended, and nowe accomplished by your M. fortunate and safe returne, which no tongue, howe liberall so ever, is able to expresse.

Who shall consider with an vnpartiall eye the continual carefullnesse your M. hath had over vs from your tender yeeres; the settled temper of your M. government, wherein the nycest eye could find no spot, your selfe as the life of the Countrey, as the fatlier of the people, instrucing not so much by precept, as by example, your M. Court, the mariage place of Wisedome and Godlinesse: without impietie hee cannot refuse to avouch, but as your M. prudencie hath wonne the prye from all Kings and Emperours which standeth in degrie of comparisoun: so hath your M. government beeene such, that everie mans eye may bee a messenger to his minde, that in your M. standeth the Quint-essence in ruling skill, of all prosperous & peaceable government, much wished by our Fore-fathers; but most abundantlie, praised be God, enjoyed by vs, vnder your Sacred Majestie.

For if wee shall in a view lay before vs the times past, even since the first fundation of this Kingdome, and therein consider your M. most noble progenitours: they were indeede all Princes renowned for their vertues, not inferior to any Emperours or Kinges of their time, they maintained & delivered their Virgine Scepters vnconquered, from age to age, from the inundation of the most violent floods of conquering Sworde, which ouerwhelmed the rest of the whole Earth, & carried the Crowns

of all

TO THE KING'S MAJESTIE.

of all other Kings of this Terrestrial Globe captives vnto thralldome: But farre short of your Majestie, nature having placed in your sacred person alone, what in everie one of them was excellent, the senate-house of the Planets being, as it wold seeme, convened at your M. birth, for decreeing of all perfections in your Royall person. The Heavens and Earth witnesing your Heroicall frame, none influence whatsoeuer being able to bring the same to any higher degree.

If wee shall call to minde the tumultuous dayes of your M. more tender yeeres, and therein your M. prudencie, wisedome, and constancie in Uniting the disjoyned members of this Common-wealth, who will not with the Queen of Sheba confesse hee hath seene more wisedome in your Royall person, than report hath brought to forraigne eares:

There is not of any estate or age within this your M. Kingdome who hath not had particular experiance of the same, and as it were, sensiblie felt the fruities thereof: The fire of civile discord, which as a flame had devoured vs, was thereby quenched, euerie man possessed his owne Vineyard in peace, reaping that which hee had sowne, & enjoying the fruities of his owne labours: Your M. great vigilancie, and Godlie zeale in propagating the Gospell, defacing the monuments of Idolatrie, banishing that Romane and Antichristian Hierarchie, and establishing of our Church, repairing the ruines thereof, protecting vs from forraigne invasion. The rich trophies of your M. victories, more powerfullie atchieved by your sacred wisedome, & deserved more worthelie by your vertue, than these of the *Casars*, to much extolled by the ancients; all ages shall recorde: and euen our posterite shall blesse the Almighty our God, for giving to vs their Fore-fathers a King in hart vpright as DAVID, wife as Salomon, and godlie as Josias.

And who can better witnesse your M. Royal favour and beneficence then this your Good Towne of Edinburgh, which being founded in the dayes of that worthie King, FERGUS the first, builder of this Kingdome, and famous for her vnspotted fidelitie to your M. most noble progenitours, was by them enriched with manie Freedomes, Priviledges, and Dignities, which all your M. hath not onlie confirmed, but also with accession of many more enlarged, beautifying her also with a new erected Colledge, famous for profession of all liberall Sciences: So that shee justlie

L doeth

THE MUSES WELCOME,

doeth acknowledge your M. as the author and conserver of her peace, her sacred Phisition, who bound vp the woundes of her distractred Common-wealth, the onlie *Magnes* of her prosperitie, and the true fountaine from whence, vnder G.O.D, all her happinesse and felicitie floweth, and doeth in all humilitie record your M. Royall favours extended towards her at all tymes.

Wee should prooue most vngratefull, if wee should passe over in silence your M. sacred wisedome in disposing of the government of this your M. natvie Kingdome, during your H. absence, and placing such subalterne Magistrates & officers of the Crowne, within the same, who haue shined as cleare Starres in this firmament, keeping ever the prescript of your M. Royall commands, watching for the good of your H. Subjects, and squaring al their actions to your M. frame, as their paterne: and returning al their springes to the same fountaine from whence they themselves received influence of vertue: being vigilant in nothing morethan in procuring the good and peace of this Church and Common-wealth: To approve their loyaltie to your M. and to knit vs your Highnesse Subjects in a more firme knot of obedience to your sacred authoritie.

Neither hath the oceane of your M. vertues containedit selfe within the precinct of this Isle: What eare is so barbarous, that hath not heard of the same? What forraigne Prince is not indebted to your sacred wisedome? What reformed Church doeth not blesse your M. Birth-day, and is not protected vnder the wings of your M. sacred authoritie from that Beast of *Rome* and his Antichristian locustes, whose walles your M. by the Soveraigne wisedome wherewith the L.O.R.D hath endewed your sacred person hath battred and shaken more than did the *Goths* and *Vandales* the old frame of the same by their sworde: Would G.O.D as your M. hath made happy beginnings in drying vp their *Euphrates*, laying the nakednesse of that whoore open to the view of the world, and ruinating of that *Lernean Hydra*: so your M. dayes may be prolonged, to see the accomplishment of the same.

All this your M. Royall Store-house of vertues, perpetuall vigilancie in managing of the publicke affaires, your prudencie in your actions, your vertue in your life, and your felicitie in all, the L.O.R.D hath crowned, not onelie with continuance of your M. peaceable governament ouer vs your natvie Subjects, moe yeeres nor anie of your pre diessours reignes attained vnto. But also

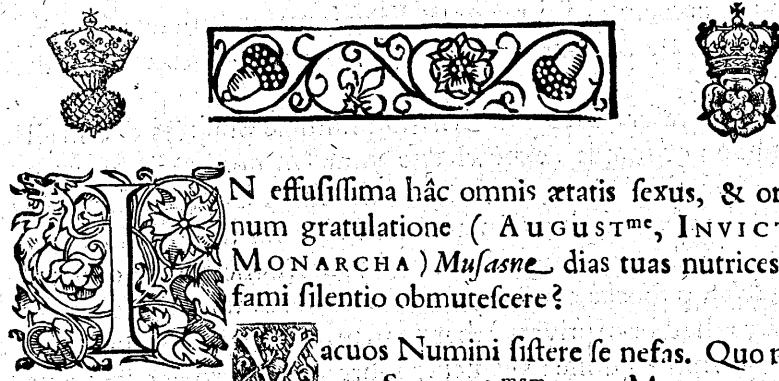
TO THE KING'S MAJESTIE. 43

also with accession of three great Kingdoms, and made your name famous thorow the whole Earth aboue all the Princes of your time.

And therefore, wee your M. most humble Subjects doe in all submission of minds acknowledge your M. not onelie for oure just and lawfull Prince; but also for the first founder of the United Monarchie of this famous Isle, borne for the good of the same: who during the whole time of your M. most happie reigne hath so in publicke carried your selfe towards vs your subjects, (as if yee had been private) that no man could lay any imputation to your vnsotted life: yee neuer more desiring to bee aboue vs than for vs, nor to bee accounted great than good: joyning euer to power modestie and true pietie: And, as for your sacred vertue your Majestie deserueth to bee Monarch of the world, So for your pietie and vnfained zeale in propagating and maintaining of the Gospell, doeth of due apperteine to your M. the true titles of the most Christian and Catholicke King.

For all which your M. Royall favours, having nothing to render but that which is due, Wee your M. humble Subjects, prostrate at your M. sacred feete, lay downe our Lives, Goods, Liberties, and whatsoeuer else is most deare vnto vs; and doe vow to keepe vnto your sacred M. vnsotted Loyaltie and Subjection, and euer to bee readie to consecrate and sacrifice our selues for maintenance of your Royall Person and Estate: Praying th' Eternall our G.O.D, that Peace may bee within your M. walles, Prosperitie within your M. Palaces, Length of Dayes to your Sacred Person, One from your M. Loynes neuer wanting to sway the Scepter of these your M. Kingdomes, And that Mercie may bee to your selfe and your Seede for euer. Amen.

After the deliverie of this preceeding speach, his M. made foorthward towards the great Church, and there heaving heard Sermon made by the Arch-bishop of *Saint-androes*, came to his Palace of *Holy-rude-house* where at the gate of the inner court was presented ane book of verses from the Colledge of *Edinburgh*, with this litle speach in their name, made by M. Patrik Nisbet.

N effusissima hâc omnis ætatis sexus, & ordinum gratulatione (AUGUST^{me}, INVICT^{me} MONARCHA) Musasne dias tuas nütrices infami silentio obmutescere?

Acuos Numini sistere se nefas. Quo munere SACRA¹ m^{am} tuam MAIEST¹ tem affluentissimam jugis munificentæ scaturiginem colamus? Anticyram ablegandum sentias, qui guttula Oceanum auctare, faculâ Soli prælucere conetur. Oceanus tamen patulo sinu emissios suos rivulos undique in se refuentes accipit. Quin ad tuam quoque Augustissimam Majestatem, vnicam Musarum almam parentem, benignissimam fautricem, acerrimam promotricem, quicquid pectoribus nostris Castalii humoris infusisti, grata reciprocatione redudare debeat.

Si enim, monitu exæstissimi munificentæ finitoris, Munera accipientium ingenii, & studiis prudenter accommodanda sunt, Quid ILLUSTRISIMA tuæ Majestati, peritissimæ Carminum Artifici, imò commentio illo Apolline multò Vatibus præsentiori Dio, Carminibus gratius, acceptius, opportuniusve offere Philomusi queant?

Hæc itaque, REX Ter^{maxime}, rariſſimum pietatis, prudentiæ, mansuetudinis, & felicitatis exemplar, hæc, inquam, Poëmatia quæ SERENISSIMA tuæ Majestati Academia EDINBURGENA, devotissimi sui obsequii, flammatissimi studii, humillimæ veneracionis pignora exhibet, placidissimo illo tuo aspectu dignare, quòtot millium corda hodierno die, lætitia incredibili, indelebili perfundi. Quodque unicùm tenuitati nostræ præstabile officium superest, DEUM Opt. Max. obstinatissimis precibus fatigabimus, SACRAM tuam Majestatem fidissimo providentia^z suæ munimine cingat, mitissimâ favoris umbrâ protegat, omnia vota, & incepta tua cumulatissimè secundet, clarissimisque Regnorum coronis ultimam, auctissimam, immarcessibilem sempiternæ gloriae (Néstoreos annos supergredio) in cœlis Coronam accumulet.

IN SERENISSIMI
POTENTISSIMI ET
INVICTISSIMI
Monarchæ,

IACOBI
Magnæ Britanniæ, Franciæ, & Hiberniæ Reginæ,
Fidei defensoris &c. felicem in
SCOTIAM redditum

Academia Edinburgensis Congratulatio.

THE MUSES WELCOME,

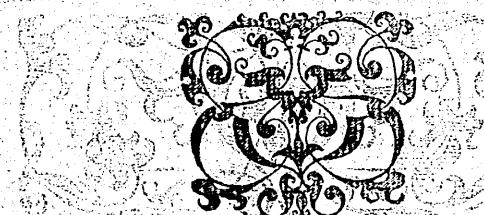

(s)

REGIÆ MAJESTATI
NUNCUPATORIVM.

Ieridum decus insigne & tutela sororum,
Omnigena virtute cluens, certissima celi (ceps,
Progenies, Patriæque Pārens, ter maxime Prin-
Sceptigerūm Phœnix, atq; inclita gloria Regum:
Hac tibi paucā damus memores testantia mentes
Carmina, non tanto Musarum Prāside digna.
Quippe nec Aonii lariis saturata liquore;
Parnassi nec nata jugis, aut vertice Pindi:
Sed propè Jub rigidæ Stellis, glacialibus. Vrse
Condita, nec Musis aquis, nec Apolline dextro.
Si tamen hæc placido vultus candore benignus
Aspicias, Patriæ quo nubila fusca serenas,
Clara tui vultus sacro splendore nitebunt.
Nosque Ecinensi pubes nutrita Iyceo
Te sumnum Aonidum columen Patremq; rogamus,
Visque tuis favas, REX invictissime, Musæ.

Sacratissimæ tux Majestati devotissima
ACADEMIA EDINBURGENSIS.

TO THE KING'S MAJESTIE.

nim DEVS Opt. Max. Te, tantummodo parta tueri voluit, sed
Quà latam occidens Nereus circumsonat oram

Augere, dilatare, & venturis nepotibus per te subjecere decrevit.
Quàm iniquâ conditione sub tuis (REX invictissime) natalibus
hoc Regnum vastitatem spectans jacuerit, & quàm exinde indul-
gentem tuo ductu fortunam habuerit, examulsum si perpendamus
neminem arbitror candidorem paulò qui non privatim se fruc-
tum vberem ex imperio tuo percepsisse fatebitur: Nonne commu-
ne illud implacabilis odii incendium, quod vltro citroque confa-
grabat, restinctum est? Nonne absque furto & rapinis vnicuique
fortunis suis secura fruendi facultas est?

Tutus bos etenim rura perambulat,
Nutrit rura Ceres almaque faustus,
Pacatum volitant per mare Navis.

Culpari metuit fides.

Hæc illa nimirum tantopere majoribus & toties exoptata tem-
pora, nobis etiam, priusquam obtigerant, suspiris & fletu advoca-
ta sunt. ED INBURGUM etiam Regiam tuam in se fusiū mun-
ificentiam testabitur: Cujus licet eadem cum Fergusio cunabula et
spectata in Principes & Majores tuos (REX Serenissime) fidelis-
tas & obsequium, novas subinde dignitatum accessiones & incre-
menta fecerunt, solus tamen Tu exitisti, qui Pæonia manu Ec-
clesiæ nostræ cladem, Reipublicæ eversionem, obductasque cicat-
rices & plagas in integrum persanasti: Academiam insuper om-
nibus præclaris florentem studiis, quæ, vt Hermodorus ille Ephesus,
virtute & æmulatione solummodo displicet, ampliasti. Inhumanum
esset & illiberale admodum hic consultissimam tuam silentio
præterire Prudentiam, qui consilio, solertia, longissimoque re-
rum vſu edoctos, integerrimos huic Regno absens Consiliarios,
& Magistratus præfecisti, qui dies noctesque Te tanquam Pro-
totypum, & ad cujus exemplar omnem suam administrationem et
actiones conforment, ne quid temerè & inconsulto, sed omnia
ad præscriptum tux voluntatis, & rationis perpendicularum &
Subditorum emolumentum tanquam unicam impositi muneris
metam collimarent: vt si non præsenti outu, Jussu tamen & man-
dato tuo tu ipse omnia dirigeres. Sed quid his terminis basilicas
tuas circumsepio virtutes: Cujus fama orbem terrarum cum lau-
de pervagata est, cum longissimi Principes regendi prudentiam
tibi debeat, Orthodoxæ Ecclesiæ Te vt Cynosuram, vbiue ter-
rarum sequantur, Constantinumque redivivum prædident: qui elo-

(SSS 3) quio

THE MUSES WELCOME,

quio & stylo altæ mœnia Romæ, plus quam prisci illi Gothi & Vandali cohortibus & armis dirueris & evertoris: Tu es ille, quæ Romuleus ille triceps Cerberus, qui latratu trifaci Nationes personat, solummodo præter cæteros perhorrescit. Tu es, qui Harpyas obsecnas illas volucres, quæ rapinis contactuque omnia foedant immundo (Jesuitas scilicet vel Esauitas potius intelligo) tuis finibus abegeris, & exterminaris: Et sicuti feliciter hōce polypos & stelliones profligare occ̄peris, ita ad ultimum persequi perdures precamur. Proprias tuas, quibus te ornārit D E V S, animi dotes enarrandas suscipere esset nimium confidentis: Nemo ad hoc opus aggredietur, qui non laborare mentis vitio existimetur, vbi & Demostheni & Ciceroni suum eloquentiæ flumen exaresceret, cui præmia virtutis eximios honores, tria opulentissima & florētissima Regna adjecit sine internecione aut sanguine Dominus, vitamque tuam infidiis toties dolisque hinc inde petitat, ultra proavorum omnium, qui sceptra hīc obtinuerunt ætatem salvam & incolumem produxit, producatque vovemus ad perpetuam hujus orbis tranquillitatem & continuum benefactorum in subditos incrementum. Sed quia singula percensere nequeo, Timanthe imitabor, quod dicendo consequi non possum, Taciturnitatis & silentii velo testum involutumque relinquam: paria facere non opis est nostræ. Nos nostraque omnia salutem, libertatem, divini cultus indulgentiam, fortunas, opes, vitasque nostras secundum D E V M tibi soli accepta referimus: Tua esse dona agnoscimus & fatemur; Pro quibus meritis quas tibi laudes gratesque persolveremus? quæ vindici & assertori nostro præmia rependemus?

O qua Sol habitabiles Fata donavere bonique Di vi,
Illustratas maxime Principū Nec dabunt quāmvis redeant in aurā
Quo nihil majus meliusve terris Tempora priscum.

Quam in hodiernum diem Majoribus tuis illibatam fidelitatem servavimus, quodq; tibi obsequii nostri sacramentum inviolabile nosip̄si diximus, in perpetuum tibi tuisque præstituros nos vovemus. Quare quod reliquum est (Serenissime Princeps) cives tuos devotissimos ad pedes advolutos æterno mancipi nexu addictissimos quo solitus clementiæ & beneficentiæ favore dignare; Quæque semel munifica liberalitate indulsisti Religionem, Justitiam, Immunitates, Privilegia, Academiam, tuere, confirmare, adauge. Nos cœlestem parentem suppliciter & jugiter precibus & suppliis, vt Patriæ Te Patrem incoludem, integrum, valentem, diu esse velit, & jubeat, comprecamur.

D I X I.

TO THE KING'S MAJESTIE.

Oratio latina per prædictum M. Joannem Haim
Scribam deputatum Urbis Edinburgenæ quam
temporis angustiâ quia habere non licuit,
Senatus Edinburgenj nomine
REGI scriptam exhibuit.

Editum tuum (Rex maxime) fortunatissimum, in Regnum hoc tuum, & Urbe hanc diu & anxiè probis omnibus expetitum, Obvius gratulatum tibi hic prodit conuentus: Ofelicem hunc diem, albo notandum lapillo, & altissimis pectoribus ad perpetuam divini beneficii memoriam insculpendum, qui te sospitem & salvum jam penè post tria lustra in Patriam reducem tuis, tuosque tibi subditos arctissimo amore, & obsequio obnoxios, restituerit!

Venisti tandem, tuaque expectata popello.

Vicit iter durum Pietas.

Difficilis admodum mihi imposta est provincia publicam omnium lœtitiam, benignos singulorum affectus, innatam animorum in Patrem Patriæ benevolentiam, coram REGE ipso non orationis elegantiarum modo, sed & rationis ponderum scientissimo, tanto etiam doctissimorum stipato comitatu, verbis exprimere: In hanc tamen partem, vt officio promptus dicar, peccare malui & paupertini ingenii maciem obsequendo, publicare, quam subrustico pudore in tantâ omnium oblectatione, in tam celebri & quasi insperato totius Patriæ gaudio obmutescere: quanvis tua rum laudum testimonia quæ ego ingenii culpa enarrando non deteram, in subditorum pectoribus inhærescere, quam in linguis versari malueris. Ludet operam profecto & frustra fuerit, qui ineffabilem SCOTORUM & devotissimæ hujus Urbis voluptatem sermone commemorare, nedum exequare studuerit.

Verus amor nullum novit habere modum.

Quocunque oculos circumflexeris, quocunque greffus contuleris, circumspice; omnium ora, oculosque in te unum admiratione venerandâ, & amico intuitu defixa invenies, (sss)

THE MUSES WELCOME,

*utinamque oculos in pectora posse
Inserere & sanctos intus deprendere amores.*

Herbæ & semina hiberno frigore & nive obiecta, quæ in terre visceribus hieme, quasi sepulta & obruta, delituerunt, ubi primū ab Austro ad Septentrionem mundi ille oculus (qui accessu & vi tali calore suo inferiora reficit, vegetatque) ascenderit, protinus capita sua exerunt, & in dias auras luminis erumpentia advenientem quasi Phœbum virore suo & colore verno salutant: SCOTIA tua illuvie, vastitudine, quotidiano meero propter dilectissimi REGIS absentiam huc-usque squalida & lugubris in Iesu & tristitia contabuit: verum exoptatissimo tuo in Patriam audito reditu, tanta omnium animos lætitia invalidit, tam subitum & certum exortum est gaudium, vt divino quadam afflato repente immutatos dicas: ipsaque

*SCOTIA qua fuerat Chaos & sine imagine moles
Nunc redit in faciem membraque digna Deo.*

In risus abeunt lachrymæ, sua gaudia quisque sermone & vultu celebrat: Quare, ne in tantâ animorum exultatione, nos, quos potissimum tua præsentia bestiæ, καὶ φοιτῶν in hac scena videamus Præfetus, Consules, Senatores, Populusque tuus Edinburgensis, quem vndatim ex ædibus erumpentem ad Solis tui jubar spectandum cernis, καὶ τοιούτου suum clamat, fausta omnia & felicia adventui huic, & adventanti ex intimo pectoris sensu comprecauntur & vovent: vt si prius torpore, in senium effeta quasi, & de sita hac tua Urbs (SERENISSIME PRINCEPS) diuturnâ tua absentiâ vergere quotidie & marcessere hucusque cœperat, dum cui se ornaret, cui ædes instrueret, cui laetus se decoraret, Te, suis orbata delitiis, non haberet: gratissimi tamen redditus vix rumor levissimus, incerto authore, fuerat dispersus, cum Templa, Forum, compita, privatae ædes, quantum contracti temporis tolerare possent angustia, ad testandam hilaritatem non aspernando nitore reflecta sunt, quin & clementia jam ipsa, & parietes gestire videntur & adventum tibi gratulari; quod fortasse vehementiore delibuti gaudio tui Cives, licet explicatâ & serenâ fronte prodeant, jucunditatis magnitudine & nimietate penè obruti, vivâ voce explicare non possunt.

*Jam sylva, jamque antra loqui, jam vivere fontes,
Jam sacer horror aquæ, aditique effunditur Echo
Clarior, & fausta spirant præsagia rupes.*

Tullianam fidem apud plerosque in hunc diem ancipitem, pro certa

TO THE KING'S MAESTIE.

certa hodie confirmandam contendam: Diagoram Rhodium cum tres filios Athletas eodem die vincere & victores coronari vidisset, populumque gratulabundum flores in eum vnde jacere, in stadio spectante populo in manibus & oculis filiorum animam præ lætitia efflavisse: Plerique sic proculdubio immensâ aspectus tui voluptate correpti ac meritissimæ incolumentis delectatione perfusi repente expirarent, si non salutiferâ Regiae Tuæ munificentia aurâ afflati, respirare denuo & revirescere cogerentur: Innumeris tuis beneficiis, quibus SCOTIAM tuam præsens, absens cumulate affecisti, majus aut gratius accidere nullum potuit, quam recens & continuata nativi soli recordatio, quam non maximi imperii altitudo, non charissimæ conjugis amplexus, non dilectissimi filii lachrymæ, non vicinorum turbatis suis rebus opem pententium preces, non vaticani Jovis minæ, non Harpiarum Societas proditoris illius Iudeæ verius quam IESU Servatoris subdolæ fraudes, non longissimi itineris tardium, non quod in humanis tibi charissimum, extinguere aut delere valuerunt: quin Scottos tuos, quorum frequenti sermone fidelitatem & amorem publicè prædicaris, prædicando collaudaris, collaudando memori pectori collocatis, & natalitiam hanc tuam Urbem inviseres, & totius hujus Regni administrationem, non auribus sed oculis subjeceres. Certè verius de Te præsagivisse, quam de se dixisse videtur Vespasianus, Imperatorem stantem mori opportere: vt pote qui sicut militares stationes in excubiis contra hostem, in perpetua es vigilia & assida Reipublicæ cura, nec tam præesse, quam semper prodelle vis, nec tibi tam subditos datos quam te subditis arbitraris: vt non solum tui, sed & exteri dubitent, tuamne magis nunquam intermissam pro Reipublicæ bono vigilantiam, in actionibus prudentiam, in vita virtutem, an in omnibus felicitatem admirarentur, & vere exclament.

*Quæ te tam leta tulerunt
Secula! qui talem tanti genuere parentes!*

Solus ex omnibus mortalibus placuisti; electusque es, qui supremi Regis vice fungere, vitæ necisque gentibus arbiter, cuius in manu qualem quisque statum sortemque habeat, est positum: O dignitas vicarium DEI esse & non esse æmulum! In unius animum totius Reipublicæ curam admittere, & universi populi suscipere fata, oblitumque quodammodo sui, gentibus vivere, innumerabiles vnde nuntios accipere, totidem mandata dimittere, noctes omnes, diesque perpeti solicitudine pro salute omnium

(SSS 2) cogita

THE MUSES WELCOME.

cogitare: Absque quo esset antiquissima gens SCOTIA diuturnâ ista pace, sincero Religionis cultu, Incorruptâ Justitiâ tam placide non frueretur.

*Nulla relicta foret SCOTORUM nominis umbra
Ni Pater hic gentis jamjam ruitura subiisset
Pondera, turbatamque ratem, certaque levasset
Naufragium commune manu.*

Permagna equidem, immortales DEO Opt. Max. in perpetuum nobis agendi gratias offertur occasio, sive illibatam illam jam quiquaginta annos æquissimi tui dominatus felicitatem ante oculos proponamus, quum & civili dissentione & Ecclesiæ extitio miserè labefactaretur Respublica, Tu protinus vt alter Asclepiades exortus es, qui salutarem ei dextram porrexisti: à vi & tyrannide exterorum quâ frequentius infestabamur, vindicasti: sive elapsa à regni primordiis revocemus tempora. Majores tui strenui omnes & egregii licet Principes præcipuis illa tempestate Regibus quibuscumque conferendi vixerunt: Tibi tamen longè secundi cedunt: quicquid enim in omnibus aut singulis insigne et divinum fuerat, Natura rerum opifex, id omne simul & semel in te vnum tanquam Archetypum congeffit: Illi equidem, vt tempora ferebant domi boni militiæque felicibus auspiciis imperitabant, eorum tamen res gestas fulgore tuo ita præradias, vt si cum tuâ regni gerendi peritiâ componantur

*Quantò navem qui temperat anteit
Remigis officium, quanto Dux milite major
Tanto omnes superas.*

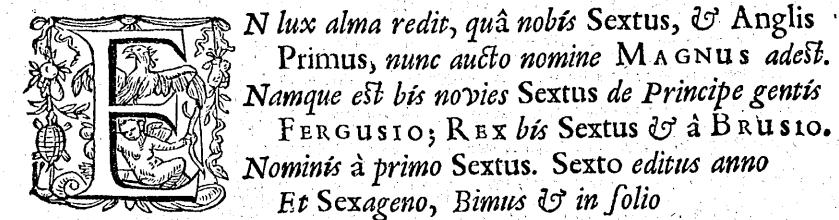
Singulare etenim illud & eximium, si cum reliquis terrarum gubernatoribus conferantur, Majores tui tenuerunt, quod in tanta & tam frequenti rerum & naturæ ipsius vicissitudine, cùm omnia susque deque multoties raperentur & migrarent, subitæque regnorum mutationes evenirent, nulli vñquam externo imperio vi aut armis subiecta SCOTIA tua paruerit, sed suo sibi REGI hereditario (quod attavorum omnium beneficium commune est) per duo millia annorum libera & obsequens liberum & immune sceptrum conservat. Illud tamen tui vnius proprium ac vnicum fatemur, quod vt acceptum & traditum per tot secula regnum incolumē retinueris; ita solus & primus sis, qui vñversam Iusulam armis & dissidiis antea distractam & inimicam, in amicam ditinem redegeris.

Avitamque insuper Hiberniam, cui primas cunas & originem SCOTI debent, vestigalem & mortigeram reddideris. Neque e-

TO THE KING'S MAIESTIE.

45

ΙΕΡΚΩΜΙΑΣΤΙΚΟΝ.

N lux alma redit, quâ nobis Sextus, & Anglis
Primus, nunc aucto nomine MAGNUS adest.
Namque est bis novies Sextus de Principe gentis
FERGUSIO; REX bis Sextus & à BRUSIO.
Nominis à primo Sextus. Sexto editus anno
Et Sexageno, Bimus & in folio

Marmoreo, regimen subiit bis sexto: & ad annum
Terque & ter sextum sceptra Britanna adiit.

Sextus adhuc, populis nam à quinque ante fuerunt

Regnata: est noster Sextus ab indigenis.

Sextus item quater est Normanno à Principe, gentem

Qui victor tenuit quintus ab indigenis.

Rex & ab Henrico Sextus, qui civica clausit

Funera, felicis fædere Conjugii.

Id nostro inferior, stirpes tantum vñnit ille,

Hic Gentes: noster pace, sed ille acie.

Cum toties Sextus, cur non Tibi congruat omen,

Semper sub Sextis perdita Roma fuit.

Huc te fata vocant, manet hæc te laurea, Solo

Te digna: Hinc, fausto nomine, Primus eris.

Non Anglis tantum Primus quod diceris, aut quod

Primo succubuit Insula tota tibi.

Sed quod Romuleos regali indagine saltus

Cinxisti Primus, èque lupam latebris

Eduxit: ecce stylo debent hæc secula uestro,

Quod lupa nunc proset: & dabis & feriat

Alter quisquam? Abst: quin tu sis Cæsar & trinque:

Quamque prius calamo, cuspide fige lupam:

En alacres adstant præstò ad tua jussa molosi:

Signumque expectant: Dic modo; Confident.

Sin contra feriat, non est mora; sunt tibi Pardi

Horrendi, est acer indomitusque Leo:

Hos solve, hi cursu præstant & robore, brutam

Discerpent bruto fulmine posthabito.

Tunc tu MAGNUS eris, cui MAGNA BRITANNIA paret,

Cum duce te MAGNO, MAGNA ruet meretrix.

Quæ Deus & faxis, geminantes vota precamur

Tot numeres annos, quot numerantur avi.

M. Aliud

46 THE MUSES WELCOME.

ALIUD.

Non res mirarosas Henricus junxerit: illis
Gens eadem, solus & color alter erat.
Alba prius rubuit sociali imbuta cruento,
Et facta est rubes concolor inde Rosa.
Namque huic Mas deerat, fuit & dux vnicus illi:
Sic bello attrite tum coiere Rosa.
At mirum est Pardos IACOBUM vniisse Leoni;
Quies natura, genus, dispar & ingenium;
Dissimiles vultus, moresque, & pectora marti
Assueta, & genti gens inimica diu:
Par virtus, iraque pares, & viribus ambe
Illatis, mirum si coiere fera!
Ecce tamen coëunt, Duce Te, REX Magne, trucesque
Deponunt iras, collaque sponte tibi
Subjiciunt: Motu feras vis Lilii odora
Tergemini? arguta voxne sonora Lyra?
Ast sine Te nec plectra sonant, nec Lilia odorant,
Muta Chelys sine Te, Flosque inodorus erit.
Plusquam humana tibi vox est, mensque entheo: Solus
Solâ voce moves, Lilia, Plectra, Feras.

THO. HORÆUS.

SCOTIA jam longum in luctu & squalore jacebat,
Et propè Cimmeris mersa fuit tenebris.
Regis ut adventum sparrit prænuncia fama,
Luctusq; & squalor desit, & tenebrae.
Adventus si fama tui, REX magne, removit
Luctum, squalorem dispulit & tenebras:
Quantam latitiam tua nunc præsentia, quantam
Lucem SCOTIGENIS lauitia que feret!
Ne posthac luctus, squalor, redeant ve tenebrae,
Sidereo nobis ore perennè mica.
Quod si fata negant, si stat sententia menti,
Nobile SAXONIDUM mox remeare solum:

Fac

TO THE KING'S MAJESTIE. 47

Fac per Te hinc vigeat Piccas sincera, fidesque,
Religio & puras intemerata manus.
Per Te, extincta diu, cœlis ASTRÆA relictis,
Invusat terras, almaque Pax nitet.
Per Te florescant Musæ, vitium omne faceat,
Exulet & Musis invida Barbaries.
Fac jus, fas, virtus fermentur; denique quicquid
Luctu, squalore, & vindicat à tenebris.
Sed quid Te moneo Patriæ cui pellere luctum,
Squalorem, tenebras vñica cura subi?

ον μέγιστη λέγουσι μελισσάν αδυάν
Η μὲν κύνηρον ἔχειν, μήποτ' ἐπέκενται.
Tαῦτα δὲ μελίτος φορέαν μελιπέδα κόλπον,
Ατρακίας τερπὶ σθ τεῦτ', οὐδαεῖ, λέρεται.
Οὐκα δικαιούντας ἐξέλκεις δυποτε κύνηρον.
Εἰ μὲν ἡ π' ἐχθρούσα, ἢτ' ἡπ' ἀφίσαιτεβο.
Ευτρόπειν δὲ δυτικά μὲν σπινθαρίσας, οὐδε
Αὐτῆς γενιτωμα τὸς ὑπολαστικένας
Σύντετας, τολμοίς τε καὶ εὐδημίοις διαρκεῖ.
Οὐδὲ διατίς ημέσις ἀμετοχοὶ τελούσει.
Καὶ γὰρ στασιας τραπεζέων σύφρας Ακαδημία παράτω
Στρέψαται, καὶ ἐπειδ' ἔβας σύστοι νόμοις.
Λητὸς δὲ σοὶ γλυκερίνες ποτέριδα γῆν παλινοῦσε.
Τατσὸς ἐνχώριος σταῖδας, τοισδὲ ἐπέστοι πόλεις.
Ἐνχερίδιον τὰ νόσις ἐπιχειρομένεν: οὐδὲ ἐναυτοῦ
Νέρορος ὁς ζύρες δύσις τελούμενος.
Σὺν Εὐρυτοῖς μελιπέσιον δρυα φέρομεν
Καρπόν, εἰσ ἀνδρος σὸν κήπος, οὐ βασιλεῦ.

HENRICUS CHARTERIS.

Συγχαρτικόν.

Sol velut humentes cum se demittit ad Austros
Nostra riget pigro terra perusta gelu:
Tunc neque fronde nemus ridet, nec gramine campus,
Flore carent horti, frugibus almus ager.

M 2

AET

48 THE MUSES WELCOME.

*Ast ubi flammantes proprius contorquet habenas,
 Exuit ignavum terra novata situm.
 Arboribus redeunt frondes, & gramina campis,
 Flore nitent horti, fruge virescit ager.
 Haud secus Anglorum regni dum frena gubernas,
 Orbe nec in Patrio per tria lustra micas:
 Terra parem superis quae te produxit Alumnum,
 Illuvie, & tristi nocte sepulta jacet.
 Ast simul aethereis ostentas emula flammis
 Lumina, nox radiis cedit opaca tuis.
 Auspiciis igitur faustis, & numine dextro,
 Latus adi Patrii tecta cupita soli.
 Et velut arctoum cum Sol conscendit in axem
 Abscessu renovat quae perierte suo;
 Sic Patriæ exangues artus, moribundaque membra
 Accessu recreas restituisque tuo.*

ALIUD.

*Tnchia ceu nitidos tristi ferrugine vultus
 Condit, ubi fratri sentit abesse facem;
 Non minus illatis nos circu fundimur umbris
 Ut radii vultus non micuere tui.
 Hinc puto majorum solertia, gnara futuri,
 Aptæ dedit nostra nomina bina plaga.
 SCOTIA quod Sacri vultus orbata nitore,
 Appositè Graiâ voce vocanda foret:
 Ausonio hac eadem dicenda Albaniâ ritu,
 Candida cum frontis cerneret astra tue.*

REGIS EΓKΩΜΙΑCTIKON.

*Ximia decorant qua te (REX MAXIME) dotes
 Et numerum exuperat, exuperantq; fidem.
 Igneus ingenii vigor & vis entheo mentis,
 Ardua quâ sensu cuncta minora tuo.
 Largiter Aonis & pectora culta camenis,
 Et fluitans sacro melleus ore lepos.
 Major avaritiâ turpique libidine major,
 Atque animus recti propositique tenax.
 Relligionis amor, fidei studiumque tuenda,
 Quod placuit titulis inseruisse tuis.*

Justitiam

TO THE KING'S MAJESTIE. 49

*Justitiam moderans facilis Clementia, Virtus
 Et niueus candor, munificaque manus.
 Invenias alios qui hac singula force tenebunt;
 Sed qui possideas omnia solus eris.*

ALIUD REGNI.

*Ugusti cedant felicia tempora, Regis
 Et Solyme, regnis, REX venerande, tuis.
 Næ simul ac jacos presit diadema capillos,
 Et data sunt tenera Sceptra gerenda manu;
 Protinus errorum foedis erepta tenebris
 Emicuit puro lumine pura fides.
 Tetraque septenis que collibus ardua regnat
 Corruit auspiciis Bellua fusatiis.
 Jam neque consumptis carie damus oscula truncis;
 Fundimus aut stolidas ad caua saxa preces.
 Triticeum nec (triste nefas) pro numine vero
 Quem tacito singit murmure Mystra, Deum
 Nunc colimus: Sed qui terram, mare, sidera fecit,
 Et regit imperio cuncta creatura suo.
 Religione simul nitido pax aurea caelo
 Lapsa fouet Patriæ viscera fessatuæ.
 Jam neque securos abrumptu clasica somnos,
 Mollibus aut stratis ad fera bella cident.
 Arua peremptorum non amplius oſibus albent,
 Sanguine nec diro flumina mixta fluunt.
 Rusticus in duros contundit tela ligones,
 Et relegat pandos ad juga sueta boves.
 Jam mercator, opes per mille pericula querens,
 Impiger audaci cerula puppe secat.
 Jamque nitet Tyrio Judeo sublimis in Ostro,
 Et calcata diu jura retractat ouans.
 Proceda t simili semper tua Regna tenore,
 Teq; efauens Numen sic sine fine beet;
 Religio ut vigeat semper te vindice tutas;
 Floreat & fidei pax quoque juncta comes.*

IIIrd

N

Illi. 571. d.

ASyrium Perses, proles hunc clara Philippi,
Graios Roma potens exxit imperio.
Ultimus imperii Romani Scotia limes,
Sola gerens I.atio libera colla jugo.
Deque alis dum tu terris, Adriane, triumphas,
A Scotis vallo, tue Severe, caves.
Namque hinc venturum veteres cecinere Sibylla,
Qui Rome aquaret monia celsa solo.
Quem Domina celsas orbis qui diruat arces?
Credibile est superos constituisse ducem?
Qui Babylonam feram Sanctorum cæde rubentem
Cogat ad exemplum tristia ferre suum?
Quem nisi te Scotti gnarus qui pocula dira
Respus, & mirâ detegis arte dolos.
Maëste animo, fatis & te poscentibus offer,
Victor adi palmis debita Regna tuis.
Quamque expugnasti doctis, REX MAXIME, Scriptis
Romuleam ferro contere, perde LUPAM.

Exxtixd.

Post bis septenas viso te Principe messes
Perfundunt Patria gaudia blanda finis.
Sidus & cot niveli nunquam dispreat oris,
Sollicita lassat numina summa prece.
Si tamen hac superis nimis invidiosa videntur
Vota, sacro miserare nec datur ore frui.
Serus in aethereas redeas pius incola sedes,
Et Pylio major, Dardanioque sene.
Cumque tua vita Lachesis finiverit annos,
Regali in tumulo molliter ossa cubent.

ALUD.

Avrea dum fundet Phœbus sua lumina mundo,
Et capiet vultus candida Luna novos.
Deficiat nunquam Regalibus edita lumbis,
Quæ sedeat solio stirps generosa tuo.

PATRICIUS NISBETUS.

p. 106

Tū rō p̄p̄t̄s p̄.w̄.s̄.

RIME BRITANNORVM (PRIMO HAVD SINE NVMINE)
Concilias sceptro qui tria regna tuo; (Regum,
Unio Prima trium; magni Primæ Unio mundi;
Prime salutiferæ duxque, comesque viae;
DEFENSOR PRIMÆ toto spectabilis orbe;
Terror Primi Frebi, Primaque cura poli;
Justitia & Pacis Princeps, qui PRIMVS ab oris
Ptimus abes patriis; nunc quoque Primus ades;
Qui numeros retrabis labentes Primus in orbe
Noſtro, iterum PRIMVS, qui modò SEXTVS eras;
De quo fatidici tot Primo oracula vates
Fudere, eventis jamrata facta suis:
Quis tibi prima canet quoque carmina? dignaque tanto
Principe quis? PRIMVM non nisi PRIMA decent.
Parcito, lineolas si ego tantum duxero primas:
Nobilis ad vivum ducere Apellis erit.
Primus ut es Regum, qui tot feliciter annos
Missa per illustres sceptra tueris avos:
Centum sic proavi cum septem in victa dederunt;
Bisque capis fastis secula dena tuis.
Te duce distraetas ut plurima secula gentes
Cernimus hostiles jam posuisse minas;
Cernimus & tumidos tot retrò secla gigantas
Attonitos justo subdere colla jugo.
Te PRIMUM geminis, clarâ cum Principe, natâ
Junxerat una dies, junxerat alma dies.
Quætibi natâlis, natâisque illuxerat ipsa;
Mensis & a decimâ lux ea nona fuit.
Quattuor una dies mensis (non unius una)
Quattuor in lucem protulit una dies.
Admiranda dies! Primo hanc dignare lapillo,
Inter & illustres digere, Musa, dies:
Prima sit hac Epopea; retrò hinc, citrò que putemus
Tempora, cum PRIMIS, PRIME IACOBE, tuis.
Sed quò PRIMA trabunt? Utinam mihi PRIMA sequenti
Suggereret Primos Calliopea sonos.

N 2

Vt

THE MUSES WELCOME,

Ut te Prima ornat virtutum gloria, PRINCEPS,
 Quas colit ut Primas natio docta deas:
 Vt SOPHIA in fibris, cultu CHARIS, ipsa labellis
 SUADA, THEMIS Sceptro, RELIGIO alma suu:
 (Hac, que Prima tuis affulxit gloria sceptris,
 Inseret & primo te dea prima polo:))
 Dat tibi lauricomæ Primæ Regina corone,
 Primus & Aonii splendor Apollo chori.
 PRIMUS alis magnum Rex cum Cicerone Maronem
 Pectore; fers scriptis primus virumque tuis.
 Dumque parat vacuo primos ludibriæ cœlo
 Mittere Styx technis teque tuosque suis:
 Eumenidum Stygios PRIMUS Tu detegis ignes:
 Terror prime Frebi; primaque cura Poli!
 Quis nisi divino præcordia percitus astro
 PRIMA queat calamo tot superare suo?
 Primus honorandis Mytis quos Anglia fovit;
 Nobilibus primus jam comitatus ades;
 Primus agens clarum clarâ de gente triumphum:
 Quos Mars non potuit jungere, junxit amor.
 Prime amor Anglorum; Scotorum gloria prima;
 Primus ut in Boream raptus amore venis;
 PRIMUS AMATUS ADES: primum expectamus amorem,
 Prima sit ut Patriæ Pax, & honesta, tua.
 Progredere, O felix, quo duxerit entheus ardor;
 Primus ut in cunctis, hic quoque primus eris.
 Saxonidum hic primus celebrans comitia Princeps
 Jura dabitis populo non peritura tuo.
 Nec me oraclæ animo fallent surgentia: vates
 Forsan & a longâ posteritate ferar.
 Primus EDINÆAS regali nomine MUSAS
 Ornabis; tollent te duce in astra caput.
 Quæ memores, si quid poterint, perniciibus alis
 Fame Te aeternum, Rex, super astra vebent.
 Postus erit roseum dum Mons trifidatus ad ortum,
 Vicina & trifido regia celsa jugo;
 Donec ad occasum Capitolî nobile saxum,
 Virginea Arx ortu nobilitata tuo;
 Donec Edinæum trifida stans vrbe Lyceum
 Ostendet cristas inter virumque suas;

PRIME

TO THE KING'S MAJESTIE.

Primus eris Musis; Primas, Rex, assere: Primus
 Et mihi Mæcenæs, si placet, esse potes.

PRIME BRITANNORVM, post tot vaga secula, regum,
 Qui patrio in Boream plenus amore venis,
 PRIMUS AMATUS ADES: Primi præludia amoris
 PRIMA damus, sceptri sed tibi prima tui.
 Illa quidem Primâ longe a Permeßidis vndâ:
 At tibi sub Primo nata, renata polo.
 Accipe placato, Regum illustrissime, vultu:
 Vatum ego postremus sic mihi Primus ero.

PATRICIVS SANDQS.

Ex quoq[ue] in dñs.

DVm, Rex Magne, tui fidissima pectora Scotti
 Emula in adventu testari gaudia certant;
 Ille tuos vultus spiranti excludit in ære,
 Atque aliis vivo ducit de marmore, & al-
 In tabulâ fingit te animosâ, aurove loquaci: (ter
 Hic rursum eloquio pollens, vel divite venâ
 Castalii fontis, calido cui sanguine Titan
 Corda animat, dotes animi quoque dicere versu
 Tentat, & audacem tractus se præpete penna
 Librat in aeris, ut te sublimè volantem
 Sectetur, superisque tuos componat honores!

Omnes solerti ingenio & mirâ arte, sed omnes
 Ni temere, at vanis forsan conatibus audent
 Tanta molis opus: nam plurima lucis imago
 Divina, & cœlestè tuo quid splendet in ore.
 Est & inaccessa mentis vis ardua, nulli
 Pervia; tot laudum tituli; tot sunt monumenta
 Ingenii; tot virtutes, tua nomina, Regis;
 Omnia supra hominum captum, mentemque manumque.

Te quoque natura, te nos virtutis, & artis
 Mirum opus, atque operum metamq[ue] apicemq[ue] supremum,
 (Quo Dñs nil melius terris majusve dederunt)
 Dum canimus: fulgore tui vis languida meritis

O

Deficit

THE MUSES WELCOME,

EDINUM, regnumque tuum curare memento,
Tum magna ut magno sis quoque cura Deo.
Edini & quae sunt duo prima, Ecclesia, Musæ,
REX orte EDINI, sunt quoque primatibi.

HARMONIA LYRAE & LEONIS IN INSIGNIBUS REGII.

PArcere Subiectis & debellare superbos:
Hoc opus est Regis, Regia Spartatua hæc.
Perfæcti Regis perfecta insignia, Regi
Quam benè conveniunt, REX IACOBE, tibi.
Dum Lyra, dumque Leo junguntur, mitius illâ
Quid sonat? hoc vel quid fortius esse potest?
Mitibus & quam tu mitis, REX, quamque rebelles
Debellas facilis, SCOTIA testis erit.
Ab sit causa omnis posthac rugire Leoni,
Dulcis & inter nos (REX) Lyra sola fones.

TAMPAETÆ ECCLESIAE, & MUSARUM.

Vota animo voluens, & quæ tibi munera ferre
Possimus, huc tadem mens revoluta mea est.
Pompas, diuitias aliis offerre licebit
Atq; dapes, pereunt munera, quiq; ferunt.
Vivunt, & vivum præstant, Ecclesia, Musæ,
Munere quem donant; sic sua dona probant.
Illa preces, docta hæmonumenta offerre parata:
Illis tu viuis, his tua fama viret.
Et viues semper, semper tua fama virebit,
Munera si prima hæc sint, IACOBE, tibi.
REX pius & doctus, pia munera, munera docta
Vnicè amet, viuit quis, & in orbem viret.

MUSARUM.

MERLIA Allia si Martem vident conferre Minerua
Sacram adem natus quo fuit ipse loco;
Nonne, Minerua, tuo de Phœbo maxima spes?
Hic ubi sunt virtus stamina coptasus?

VOTUM SCOTIAE.

Spes & opes in te Patriæ ponuntur; in illa
Tu ponis rursus gaudia cunctatua.

Spes

TO THE KING'S MAJESTIE.

Spes & opes tanta maneat, & gaudia tanta
Comprecor ut maneat, Rex IACOBE, diu,
Dum precor inter nos maneat, & Magne IACOBE,
Dum precor a nobis serus abire velis:
Dum precor Arthurii resonet mons, Magne IACOBE,
Eia decus patriæ, serus abire velis:
Et sic dum pro me, pro te precor; usque precabor
Et sic: votum unum sit mihi, fitque tibi.

THOM. SYNSERFIUS.

ELEGIA

SCOTIA. PHOTIA. POETA.

Poët. **N**ympharum Musam meditemur, Scotia pernox
Quam crepera, clara Photia luce canat.

Scot. Salve lucis bonus, noctis fuga, Lucide Paan,
Te reduce è tenebris turba Scoteina redux.

Phœbus & accedens & cedens duplicat umbras:
Immineat capiti, corporis umbra fugit.

Tu q; atque bios nobis, IACOBE, recessu
Et redditu duplex contigit umbratio.

Pallida mœroris te decadente premebat,
Grataque latitia te redeunte redit.
Redditus his tandem terris, a vertice utramq;
Umbram, tristitiae latitiaeque, fugas.

Illa quidem cum mole sua disparuit, ista
Corripuit tremulam mole manente fugam.

Latitia molem immanem quo marte feremus?
(In se magna suo pondere lapsa ruunt)

Maxime Rex Regum, fateor, medicabilis ista,
Hei mibi, debilitas est nimis arte tua:

Discessu properas gratam attenuare secundo
Molem istam, Scotis sic redit umbra duplex,

Latitia, luctuque: isthac cum mole redibit,
Umbraque latitia sola superstes erit.

Sed satis umbrarum, lucent jam spicula Phœbi
Aurea, luminibus spicula missa ruis.

P

Salve

*Salve lucis honor, noctis fuga, lucide Paxan,
Te reduce è tenebris turba SCOTIA redux.*

*Poë. SCOTIA sic: Vos, quæ respondit Phœtia, Musæ
Dicte Edinæ, mea vena fugit.*

*Phœt. Ingredere O soboles supremi clara Tonantis;
Phœtina hunc niveum pingue caterua diem.*

*Phœbus & accedens & cedens floribus almis
Alternat grata poma savora vice.*

*Desuper illuxit: fervens incanduit æstas,
Æstatem, Antumnum, Ver, JACOBÆ, factis:*

*Carpere decadens maturæ poma dedidisti
Pacis: habe regnis altera, Mome, tuis.*

*Ciuitis scissa cœsifit discordia pallâ,
Discissu facta est Injula Firmatuo.*

*Sed simul increpuit redditus prænuncia vestri
Fama, redit facies veris aperta simul.*

*Ver erit eternum Scotorum: currite Parcae
Dixerunt fusis aurea sacra suis.*

*Cominus illuces; facie præsentis inardet;
Æstuat in vultu patria fixa patris*

*Lumine inexpleto: nec se mortalia demens
Augûsta adspexit ora videre putat.*

*Patria sub Geminis generosum amplexa Leonem
Nunc tibi pro Maio mense IACOBUS eat.*

*Ingredere, O soboles supremi clara Tonantis;
Phœtina hunc niveum pingue caterua diem.*

THOM. NICOLSONUS.

Nox ruit, occidens rutuli dum fulgor Olympi
Delius hesperias lambit & intrat aquas.
Fausta renascentis succedit gloria Phœbi,
Dum jubar exoriens REX JACOBUS adest.
Ergo Caledonii geminus Sol surgit in oris,
Binaque Scotigeno lux redit alma solo.
Qualis enim Titan viridanti gramine terra;
Talis ades populo Dya propago tuo.

Lumen

*Lumen in immensum fundit Sol aureus orbem,
Clarius Hic morum nobilitate nitet.*

*Pythius aethereas fundit per inania flamas:
Numinis Hic Sacri, nostro & amore calet.*

*Arva fovet Phœbus vernantia: Providus Heros
Pace suum populum pacis alumnus alit.*

*As & stu quandoque gravi sitibundus Apollo
Exurit tepidi gramina picta soli.*

*At meliora jubet sperare BRITANNUS APOLLO,
Idem unusque suis, unus ut usque fibi.*

David Prymrosius.

Misula qua ternis discreta Britannia regnî,
Sub sceptris primùm floruit una tribus:
Quæq; exinde gradu justo contendere ad v-
Accelerans, gentes ceperat una duas: (nā
Tandem terrarum quas Tethyos alluit æquor
Maxima, in amplexus en tibi tota ruit.

Sed ne quid numeris pereat titulisque vetustis,
Deque ferant primis ultima judicium;

Et regna accedunt Regi tria: Ter Deus unus
Hunc numerum & titulis iussit adesse suis.

Sic Jovis horrendi magnum per inane trifulca
Fussa ferire reos fulmina ferasa micant:

Tres Charites grato vincentes cuncta lepore
Conciliant animos in fera bella truces:

Ha comites Regi assunt Dominum sequuntur,
Principe nec quicquam gratius colla vides.

Principe non alio contenta Britannia (cœli
Orbis ab immenso quam dirimebat amor)

Quam qui cœlitibus junctus, quem gloria cœlo
Æquat, & humanum dat superare modum.

Proxime Dis Princeps, cuius stant publica fatis
Fata, tuis, tibi qua leta velint superi.

Incolumi te, quicquid habet tuus orbis & alter

Exultat, genio debita paxque tuo.

P 2

Teque

Teque adeo sacrum dum nobis Anglia reddit
 Depositum, fidei nobile pignus habens;
 Sedulus occursat populus, dum compita gente
 Fervent nativa te cupiente frui:
 Dum proceres vtriusq; uno te Principe gentis
 Unius, unum te quem venerentur habent;
 Quem comitentur habet, implentes omnia plausu;
 Gaudia per varias dant repetuntque vices:
 Non strepitus animosq; virum tua Scotia vidit
 Asimiles, fato non strepere æra pari:
 Agmina non simili affectu coœuntia: donec
 Vna alii quondam gens inimica fuit.
 Aurea sacra tibi dat fors in versa, per agros
 Auditurque cauis nil nisi pompa tubis.
 Sic eat: atque suo felix ter maximus Heros
 Cum populo, terra jura det atque mari.
 Decurratq; Augusta domus, servetq; tridentem
 Regalem donec voluerit astra polus.

ALEXANDER PEIRSON.

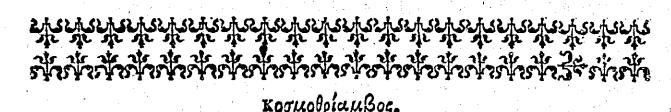
GRATULATORIUM.

Verbis EDINA, tribus jam lustris lurida vixti
 Auricomis solis radiis fulgentibus orba,
 Marcida, torpentis gelido ceu fidere bruma,
 Heu longum jacuisti: heu consternata, Pena-
 Heu laceri, Patres mæsti q; Respublica, Cives, (tes
 Luxistis Regem, heu toties totiesque petitum.
 Phosphorus ecce tibi illucet, jubar ecce IACOBUS
 Exoritur rutilans, radius Regalis obumbrat
 Urbem hinc, Arcemque inde, sua incunabula lucis,
 Pollicitans meliora tibi: licet occidens Sol,
 Occiduoq; licet te primum hoc tempore visat,
 Perpetuum spondet Sol surgens vespere lucem.
 Aurea nunc placidum numen tibi saclareducit,
 Pulchrior appetet Phœbus splendore corusco,
 Nocturnas pellens tenebras nunc mense sereno
 Floriferis Maio Zephyris spirantibus, igne

Viuifi-

Viuifico, prius algentes nunc calfacit artus,
 Nimbiferosque Joves, & iniquas diluit auræ;
 Ne desponde animum, neu consternere; Patronus
 Ecce tuus Princepsque venit, tibi brachia pandens
 Obvia, & amplexu prensans tua colla benigno.
 Plaude lubens REGI nunc in tua tecta regresso.
 Quos laceros dixi, sacri gaudete Penates;
 Summus Pastor adest, tenero qui pellat ouli
 Vulturios rapidosque lupos, non indigus auræ
 Etherea, rara præstans pietate Monarcha.
 Gloria CHRISTICOLVM cui D'la atque entheæ mens est,
 Relligio, cui cora fides candore niuali
 Purior, ALBIONIS lux alma, & lucida lampas.
 Plaudite vos Regi nunc vestra in tecta regresso.
 Pellite tristitiam Patres, nunc compita plausu
 Latifisco resonent, hujus solatia lucis
 Invidianon unquam valeat delere vetustas,
 Heroas Deus inter adest, qui nunc Jubileo
 Hoc currente suo, Patriæ reparare ruinas
 Instituit, triplici Diadema, triplici cura
 Invigilans, sacræ cum legibus & magnis ditis:
 Pignore qui triplici patrium firmabat amorem.
 Plaudite vos Regi nunc vestra in tecta regresso.
 Nullo unquam tantum gavisa est Princepe EDINA,
 Quem Methusalem exoptat vivere Solcs.

Nicolaus Udward.

coquoblaus.

Dvenci, Rex magne, tuo jam machina mun-
 Insolito applausu tota triumphat ovans. (di
 Nam que mæsta cavis latuere sepulta caver-
 Nunc tollunt cristas germina leta suas. (nis
 Mollia purpureum pingunt violaria campum,
 Gemmea frondenti gramine prata virarent.
 Nunc micat herba comis, nunc omnis perturbit arbos,
 Exultantque suis arboris & herba comis.
 Vndique turgescunt fœundi floribus horti,
 Floreque plandentes versicolorē nitent.

Flos

Flos quoque fragrantem per inanem refundit odorem,
 Et Syrio nares mulces odore sacras.
 Nunc jucunda Ceres spicis onerata ferendis
 Vernali tenerum pingit honore solum.
 Et quae muta fuit glacialis frigore Brumæ,
 Dulce sonat tenui gutture carmen avis.
 Regius expansum pennarum Pavo flabellum
 Erigit, & pennas ad suatergat rotat.
 Floribus instrepitans apis alto latas susurro
 Nunc mirâ flavos construunt arte favos.
 Luxuriant agni pratis, bœdique petulci,
 Et gestit latas dux gregis inter oves.
 Omne genus pecudum, gaudet genus omne ferarum,
 Squamigerumque salit, te redeunte, pecus.
 Ipsaque Phœbaeos dum lympha reverberat ignes,
 Fulget, & applausu lata tremente salit.
 Atque etas multis quos ferrea presserat annis,
 Aurea nunc nobis, te redeunte, redit.
 Nec tantum que Terra tenet, qua Pontus, & Aer,
 Gaudia seposito plena dolore novant;
 Ipsa sed exultat stellantis machina Cœli,
 Spirantque influxus sidera clara novos,
 Cynthia, Mercurius, Cythereia, Cynthius, & Mars,
 Juppiter, & gelidi plumbea stella Senis.
 Nam simul ac Patria tetigisti limina terræ,
 Cynthia latitiam lumine plena probat.
 Teque salutatum descendit ab abside summâ
 Orbis, & in Cyclo fit perigea suo.
 Unde tue dulcis fluxit facundia lingue,
 Mercurius superâ letus ab auge venie.
 Auspiciisque tuis adspicans deserit Austrum,
 Et tenet Arctoi signa benigna poli.
 Utque alacris late teſtetur gaudia plausu,
 Ecce Venus radio splendidiore micat.
 Phœbus ut optatam, Rex, te comitetur ad Arctos,
 Verticis ad punctum, te redeunte, redit.
 At Mars, pacifici quia non fert lumina Regis,
 Directo fugiens tramite signa subit.
 Dumque petit rapidi tecum SOL sidera Cancri,
 Horribili subiit Virginis astra metu.

vt petat

Ut petat occiduas cum Principe Jupiter oras,
 Retrogrado repetit signa priora gradu.
 Et ne quis vitreo splendescat in orbe Planeta,
 Poplite qui flexo non tibi dicat Aue;
 Saturnus fugiens Australem letior axem,
 En meat in Boream, te remeante, plagam.
 Et DEVS, immensum mutu quitemperat orbem,
 En jubet auspiciis cuncta fauere tuis.
 Ergo renascentis testatur gloria Mundi,
 Aurea cum PATRIAE saclare direire PATRE.

ANDREAS JUNIUS.

Vis consilî expers mole ruit suâ;
 Vim temperatam Dî quoq; prouehunt:
 Nec desinunt mulcere Reges.
 Nil nisi justum animo moventes:
 Dum Regis omnes gnavoriter indolem,
 Statumque regni, dis̄ditis procul
 Cernunt remotis: ecce Regem
 Nunc Solomona vident Britannis
 Praeſſe: votum par animo fuit,
 Eventus idem. Namque animus tibi,
 Rerumque prudens, & secundis
 Temporibus dubiisque rectus.
 Mentem scientem, qua populum tuum
 Justè regas, non Nestoreos dies,
 Ditesque opes, magnosque honores,
 Hostibus ambieras veſtragem.
 Orbis creator qui regit exitus,
 Regi benigno non modò p̄vidam
 Largitus est mentem, sed ultrâ
 Muneribus cumulauit amplis.
 Nomen Britanorum, atque Britannis
 Creuere vires, famaque & Imperi
 Porrecta Maiestas ad ortum
 Solis ab occiduo cubili.

Reges

QVæ cura Gentis magna BRITANNICæ,
 Plenis honorum muneribus, tuas
 IACOBE virtutes in ævum
 Per titulos, memoresque fastos
 AEternet? O quâ Sol habitabiles
 Illustrat oras, maxime Principum,
 Reges coruscas qui inter omnes,
 Sol imicat ut media inter astra.
 Multi volantes urbibus inferunt
 Ignes, & aqualem arcibus aggerem
 Tollunt, in altum adiecta queque
 Dejiciunt animo feroci.
 Multis voluptas agmina ducre,
 Grauesque tergis acriter hostium
 Instare, & optatum peractis
 Imperiū decus arrogare.
 Vicere Gentes indomita manu
 Multi: sed omnes insatiabilis
 Virgebat ardor plura babendi,
 Ambitioque tumens agebat.
 Injurioso non gladio domat
 Extraneos, sed dirigit aureo
 Sceptro suos, qui regna justa
 Et stabilita dabit nepoti.

Vis

Reges reliet non male patriâ
Nunc regna vestra invisere gestiunt.
Regesque legant jam orbem totum,
Ut sapiant, videantque mira.
Divisa longo tempore nunc vident.
Non Marte forti, sed Sapientia
Vnitasceptra: nunc beatas
Viuere i imperio sub uno
Gentes feroce. O ter amplius
Certe beati, quos regit ardua
Mens regis, orbem qui patentem
In placidâ regeret quiete!
Tu prater omnes SCOTIA maximè
Felix voceris: Te pie i unice
Ut patriam ambi, qui est tuarum
Grande decus, columenque rerum.

Rex ergo fausto confilio redis:
Votis diu nunc icta fidelibus,
Ducemq; custodemq; querit
Patria nocte dieque Regem.
Regnante nostro Cæsare, non furor
Civilis, aut vis eximet otium
Externa, que procudit enses,
Et miseras iniimicat urbes.
Affulserit vultus populo ut tuus,
Ibit dies i gratar, instar i
Veris virescent cuncta; campis
Et gelida fugient pruinæ.
Presentia Tu namque Diespiter
Ceu Phœbus ardens Aethere lucido,
Clar'e relucebis, dabisque
Perpetuam sine nocte lucem.

Plaudetur.

Ι κεν Ἀλέξανδρος βασιλεὺς χριτερὸς τε μέγας τε
Κόσμῳ ἐπικράτεος καὶ ἐπέταξεν ὅλη,
Μήτε ἔλω γε γραφεῖς τε, μήτε τις ἵκενα γλυπτὸν
Πειρότω γράψειν ταπείλε, μηδὲ γλύφειν.
Πλὴν φύσεις λόγοιν τῷ Απελῶ, οὐτε λέσχητα
Εἰκάσαιν τάσσους Εἵλαδος ἐνφράσεοι.
Οὐ δι' ἀπαγεῦσθαι Βρετᾶν, χερᾶς παρηκέμεναί ἀλλοι
Οὐδὲ δι' ἀδαίμονας, δι' τούμοντος μέγα.
Μᾶλλον δοῦ, περάτος συ Βρετάνον, οὐδὲ ὄπερ ἀμιστα
Καλύβοντας βασιλεὺς τοκτεύει δεινότερο
Μή τις βεσσεστίς τολμεῖτο τ' εἶκον, φυχῆς,
Γράφειν ἵπει: τελεῖς μήπολο γέρον διωταστο,
Ως δι' ἔχοι, δι' αγαμένοντο τορίζει Τίμανθης,
Οὐτοι σοι, καὶ γὰρ οὐδὲ διὰ τὰς ἀρετὰς,
Οὐ δινύρησα γράψειν ιδεῖς οἴω, ἀλλὰ σκέπασμα
Θῆσα, καὶ γράψα: Εὐθάδες ΠΑΝΑΡΕΤΟΝ.
Εὔδον Νάδες εχει, οὐ μονάτελο θεῖς τὸν Ανάκτα,
Καὶ εἰ Μειάρχειν, θεσσον Αγαθὰ φίοι.

IN REGIS Statuam EDINBURGI Erectam.

Aesaris extabant Heroica symbola Roma,
Rex orbem pedibus, Dexterā habens gladium.
Ast JACOBUS tua Edini sunt symbola, piano
Stas, orbem laua, & dextera sceptragerit.
Scilicet incerti Superū mensura futuri,
Aptat Principibus symbola quaque suis.

Cæsaris Orbis & ensis symbola. Temporis aquæ
Fortunæque levis symbola sunt paria.
Fortunam victor jactat comitem: ergo triumphans
Et statuam Romæ debet habere parem.
Qui duce Fortunâ gladio concenderat Orbem,
Judice post Orbe est trufus, & Ense cadit.
Te, REX, non Fortuna fugax, Maiorve cruentus,
Duxit ad eximum casta Minerva decus.
Te quoniam in rebus fulsit Prudentia cunctis,
Hermes ceu solidi mitteris ecce cubo.
Immotusque, Orbem potes amplum mente mouere;
Orbem namque manu, non pedibus retines.
Regalisque vales sceptri moderamine Mundum
Flebtere, juncta orbi regia sceptrageris.
Pergat ad immensum præcellens Navita clavum:
TU unus REX Mundi dignus es imperio.

JACOBUS REIDUS.

TVppiter aethereū quamvis moderetur Olympū,
Et teneat quicquid maximus orbis habet.
Viserē sepe tamen juvat incunabula, Cretam,
Naïadum τοῦ primi imbiuit ora cibis
Iuno etiam Spartam Pelopeiadesque Mycenæ
Deserit, oblectat cum mage grata Samos.
Ipse Claron, Tenedon, Pataraq; regna relinquit,
Maternamque petit Delon Apollo suam.
Quum superos natale solum sic tangat amore,
Semideos mirer si pia cura mouet?
Ergo agè, cùm Patriæ Rector dicare Paterque,
Vtere more Deum major & ipse Deus.
Vt cùm sepositis cupias tua gaudia curis,
SCOTIA sit Delos, Scotia, Creta, Samos.

IOANNES RAYUS.

Phœbus ut Eois roseeum caput exerit vndis,
Omnia jucundo lumine plena micant.
Vespere anhelos equos liquidis cum mergit in vndis,
Mox terras alis nox tegit arras.

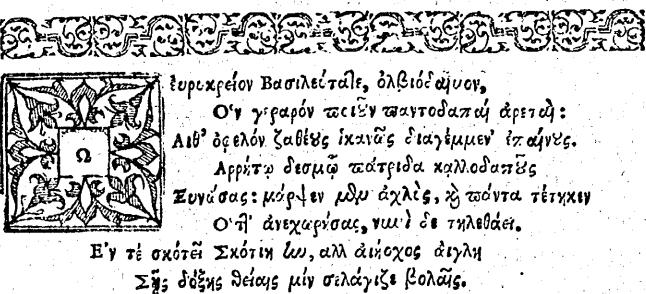
R Rursus

Rursus ut illustrat radis rutilantibus orbem,
Lætitia exultat luxuriante solum.
Scotia fulgebat te tanto Principe nato,
Nataque gaudebat spemq; decusque fibi.
Ast ubi maturus Patria moliris habenas,
Affulsi regno gloria quanta tuo!
Angla ubi cum Gallis & Hybernis sceptra tulisti,
Scotia lugebat lumine cassa suo.
Lætitiam & lucem, lucentu tenebrisque remotis
Restaurat reditus, magne Monarcha, tuus.
Quantâ nox miseros prefit caligine, tantâ
Nos recreet noster Cynthius, opto, die.
Quod si fata negent, si nostra gente relicta,
Angligenum statuas rursus adire solum;
Exsuperes multos Tithoni, & Nestoris annos,
Quosque humana notant, aut pia scripta, senes:
Noster ut occiduis si Sol caput occulat condit,
Lætitia & spe nos exoriturus alat.

ALIUD.

Ret concurrunt virtus & summa potestas,
Aut nunquam, vati si sit habenda fides.
Principe conspirant in te feliciter uno,
At virtus amplio est amplior imperio.
Magna quidem imperii, tamen est finita potestas,
Inlyta sed virtus nubila transgreditur.
Imperium melius constat virtute, valeque
Plus virtutis amor, quam timor imperii.
Quem penes est virtus, penes est & summa potestas,
Imperat ille alitis, imperat ille fibi.

Iacobus Fairlie.

Ω572

Ω' στὶς Δρ θυγάτης τελεῖον φάες τελοῖο,
Τάστη οὐ τηλαυγής τέσσερες οὐδεαριμένης,
Αρχούσαν τεάνταν μεμελμένος ήθελι κόλπῳ
Χίρμα τε δέσπορ ήλθε, δυτημένον φοῖον,
Παμμελίον το λαζαρίδε τεβ; μουσῶν θεράποντας
Εῦφρονι μὲν δυμένως ξεσυμένως φιλίε,
Οφρα μετά τοι ήκον Λαχανία πρότον
Η' μὲν μάτι φίλη λισσουμα, & βλοτίε,
Ζάσοι δες φίνας αιώνια διδραν Ιαχείος
Σετενι τὴν τημὴν ένχόριες ψρανίν.

Ιλέμον Βασιλεος:

 Ualis Hyperboreis femeſtri nocte grauatis
Lætitia exoritur Sole oriente nouo:
Cujus ab Oceano radiis ſurgentibus alte
Diffugunt tenebra, frigora canaliuent:
Senſim vita redit longūm languentibus herbis:

Incipiunt sylva fronde virere novâ:
Sydera vaneſcunt furva fulgentia nocte:
Apparent tenebris corpora recta prius:
Rebus adeſt cunctis cœcâ ſub nocte ſepultis
Et vigor, & rīvus, qui ſuit ante, color.

Talia confectionis incessunt gaudia Scotos
Deliquio Phœbi per tria luſtra ſui.
Cum tuus affulget vultus, Ter Maxime Princeps,
Et lucem patrie reddis, Apollo, tu.

Nam quibus ater erat vultus, mens nubila, fuscus
Corde dolor tristi pellitur, ore nigror:

Quēſque impacatis odiis feracordaribant,
Mutuo amicitie fœdere juncta calent:

Incipiuntque nouâ ſubitō revirescere vita
Membra viatorum caſſa vigore ſenum:

Aurea jamque tua fuscat praesentia lucis
Supra alios multum qui mihiere prius:

Quæ loca ſenta ſitu, vel quæ ſqualore latebant
Corpora, purpureo cuncta colore nitent.

Cynthie ad occiduas currum ne flectito metas,
Ducat ut eternum SCOTIA leta diem.

Quod si fata vetant, si non juvat uſque morari:
Si patriam tristi condere nocte libet:

At ſaltem Eoas alternè pandito portas,
Neruat eternum Scotia caſſa die.

R 2 Andreas Stephanides.

Vid proceres hilares, & festa fronde pre-
mentes
Tempora, quidque equites clari ac ignobile
vulgo,
Quâ Caledon fusi circu se porrigit vndis.
Sacra canunt, digitisque lyras & pectine pulsant?
Nempe dies venit, venit lux aurea, multum
Exoptata tibi Caledon, qua magnus alumnus
REX IACOBUS adest, triplici diademe fulgens:
Dotibus ingenii qui Reges provocat omnes
Quotquot alit tellus humano è semine cretos:
Justitiæ fidène incertum clarior, an qua
Mitis præcipitem clementia temperat iram.
His ducibus comitatus adest, his undique cinctus
REX magnus magni magna admiratio mundi est.
Cernere nunc oculis majorem est omnibus illis,
Quos sibi prisca optarunt, laudarunt ve; futura
Aut auſtint olim promittere secula Regem.
Tu quoque, Rex, claris quamvis sis Regibus ortus,
Et proavos quamvis superes virtutibus omnes,
Divitias quamvis tibi spondeat Anglia multas,
Scotorum exiguo ne dedignere penates:
Scotiate genuit, nutrita Scotia, tellus
Nulla tibi patrio videatur amicior arvo.
Et nos Edini gaudentes turba Camœnis
Te colimus studiis nostris Musisque patronum:
Et cum permultos feliciter egeris annos,
Dulcem sidereo tibi vitam optamus Olympo.

Robertus Stephanus.

Hofphore redde diem, ne gaudia nostra moreris
Noſter adest Cæſar, Phoſphore redde diem.
Livor edax apage; Romano eſt Cæſare quovis
Dignior hic noſter, livor edax apage.
Cæſar, Alexander pepererunt Marte triumphos,
Tempore ſic priſco ceteraturba ducum.

Tu

Tu plures almâ peperisti pace triumphos,
Inclite Rex, omni tempore pacis amans.
Pacificus vixti dum Scotia ſceptra tenebus,
Anglica gens nullo ſanguine parta fuit.
Pacificus Patriam (Domino aspirante) revisis,
Transigit reliquos (qua pote) pacis dies.
Cruda gerant gentes inter ſe bella prophane:
Fraternam pacem terra Britanna colat.

V Na eſtas hilarat mortalia corda quot annis,
Vnus & aherero Phœbus ab axe micans.
In patrios fines te, Rex Iacobe, reverſo,
Bino eſtu, dupli Scotia Sole viget.
Prata virarent, campirident, fert florula tellus
Germina, tu flores, Rex Iacobe, magis.

O fortunatos nimium ſua ſi bona nōrint,
Scotigenas, tanti ſub duciſ imperio.
Perge jubar Regum Scotorijs, Angloj, forvere,
Et quod amant Christum ſub ditione tua.
Pergito degeneris tenebras diſpellere Roma,
Perge Deum vera Religione ſequi.
Te tandem Christus regno potiore beabit,
Supra ſolare, fidere amque domum.
Scotia tu reducem diuino munere Regem
Excipe latitiā, lautiāque tuum.
Rex cœli hunc mandat, ſperat terrenus honoreni:
Sic dabit intuitum Rex tibi uterque ſuum.

M Agne Britannorum Princeps, cunctis jubar ingens
Gentibus, immensa quas continent orbita terræ.
Stella nitens Patriæ, Muſarum gloria fulgens;
Iustitiae cultor, veræ pietatis asylum,
Defensor fidei, columen virtutis avita:

Quale decus Phœbus ſtellis, Phœbe que ſorori
Impicit, radios totum qui fundit in orbem;
Tale decus cunctis, O Rex preclare, Monarchis
Addis (mordaci rumpantur ut flia Mom o,

S

Et fre

THE MUSES WELCOME,

Et fremat immensum Satanas, Sataneq; satelles)
 Exoptata diu jam lux affulit ab alto,
 Omne felici, Christo ducente, Penates,
 Et Patriam antiqua prope post tria lustra revisis.
 Crebra tue querunt proceres en oscula dextera,
 Oscula de vota affectus testantia mentis.
 Et geminat multam plebs vndeque fusa salutem,
 Pectora tantus amor natui Principis urit
 Vixendi studio, sic ut norcurrere cunctos
 Sed volitare putet, (plantis amor exhibet alas)
 Sexus uterque, etas omnis, volat obvia Regi.
 Nil tardare potest, ferit aurea sydera clamor
 Gratantis populi: crescat precor illa voluntas,
 Testeturque aliis studium gens integras signis:
 Carmina pars dicat, pars ducat leta choreas,
 Munera munifico Regi pars larga propinet.
 Salve igitur multum, salve celeberrime Princeps,
 Ecce tibi obsequium, & fortunas sponte votemus.

Alexander Douglaſius.

Ex populum, sanctusq; fidem, prudensq; se-
 Lege regis, hypo protegis, arte reples. (natū,
 Vir diuos, doctus Musas, & largus egenos
 Ore aquas, Sophia vincit, & aere reples.

Uas gentes nulla poterant conjungere vi-
 Firmaq; non ullo pax sociare die; (res,
 Has pace aeterna nectens, mirabile viju!
 Ijg; rediſq; unus, primus & unus ouans.

Gulielmus Scotus.

Ualiter Hesperidum culti dum pullulat hor
 Solsequiū, valvas fertq; refertq; suas: tis
 Solis ad occasum luget; quia lumine cassum;
 Solis ad exortum germinat, halat, biat.
 Hispidus haud aliter SCOTORUM carduus,
 Accinctus spinis, purpureisque comis; (altis
 Quoquo-

TO THE KING'S MAJESTIE. 71

Quoquo versus abis votis, vultuque sequaci
 Vertitur, heu vitâ Sole vacansque suo.
 Sentit enim solio dum tu, Rex clare, coruſcas
 Numinis instar, opes; luminis instar, opem.
 Puncta Poli tetigit Titan duodena duoque,
 Nec caluit radix carduus ille tuus.
 Nempe Rosam exhilarans, atque exhilaratus ab illa,
 Rore, calore tuo; flore, colore suo.
 Purpureumque licet vallabat plurima spina,
 (Pacis & Altrex symbola certarue;
 Purpura namque refert pacem, Jus spina vire scens,
 Illius haec fomes, Juris & illa comes)
 Atcamen interea viduos transfigimus amos,
 Defuit & viridans, & vetus ille vigor.
 Jam quererdis, rhedis ceu Titan vectus Eois;
 Atque animus nobis, vita, vigorque reddit.
 Vive diu Soltu solus, pacisque patronus,
 Dum ferit vnda oras, dum feret astra polus.

Ioannes Nimmo.

RTA Caledoniæ est lux optata per amos
 Multos, spe & votis ante petita piis.
 Non fulsist terris clarâ tam lampade Phœbus,
 Qui radiis terram percudit auricomis;

Quam tua magnanimos decorat præsentia SCOTOS,

Torpentes Musas mulcet & exhilarat.

Quæ ad te confugiunt, O vatum maxime Princeps,

Artes Phœbaas qui regis arte tua.

Quem pietas, quem vera fides, quem celsa potestas

Regia condecorat, semideumque facit.

Pectoris alma tui radios tua SCOTIA sensit;

Quam nunc incensam reddis amore tui.

Templa, Arces, Vrbes, augusta Palatia, Campi,

Gratantur redditum, MAGNE IACOBE, tuum:

Nestora ut eloquio superas, tibi Nestoris annos

Exoptat votis SCOTIA perpetuis.

ROBERTUS SMITHUS.

S 2

Quid

Quid nunc canorà pangere barbito
Musas coëgit carmina? Principis
Adventus est, agros Edinæ
Sic qui animos reficit Camœna:
Arst suorum visere Rex bonus
Fines remotos, impatiens moræ:
Non illum, opes si polliceris
Attalicas, licet impedire.
Namque in populum crescit amor suum:
Natalis illi est aura cupidini;
Gaudetque campos intueri
Rex proprios, Patrios penates:
Miranda virtus carmina postulat:
Pax, non priori cognita saculo,

Qualem per orbem non videbit
Sol rapidos agitans jugales.
Nomen timendum gentibus exteris
Evadit: hujus finibus imperi
Durabit ingens & colendum,
Quod tribuit pietas fidesque.
Tot regna sanctis subdita legibus,
Sincera & horum Relligio, tuo
In corde virtutum reposam
Congeriem penitus recludunt.
Tu charus Anglis, optime Principum,
Te Rege pacem servat Hybernia:
Passimque Scotti gestientes
Excipiunt avidè reversum.

Jacobus Loganus.

Inclytus, O Rex, generate divis,
Scotie custos nimium diu absens,
Imperi fines, patriosque tandem
Vise penates.
Jupiter magni gravitate sceptri
Gaudet amotâ Cybelen & urbes
Gnosiæ; Delum modo fluctuantem
Visere Apollo.
Redde, Rex, lucem patrie, benignus
It dies Scotis ubique fulget
Instar aurora diadema, sacri
Splendor & oris.
Filium ut clamat precibus, nec unquam
Dimovet curvo faciem rigentem
Iltori mater mare bellussum
Nave secantem:
Icta sic Regem studio fideli,
Maximum gratis animis, amore et
Debito, plus quam nimium morantem
Scotia querit.
Lustra vertentem tria post IACOBUM

Fronde demonstrat viridi, canique
Sylva, vertentem decorans renato
Gramina flore.
Jungere en Regis properat catervis
Musa se, aquales numeros sonare
Docta: post Regis sequitur Phalanges
Castæ Minerva.
Hospes ergo ad sis, Jacobæ, regnans
Quâ jacit Titan radios reflexos,
Rex sui, prudens, sapiens, serenus,
Rexque suorum:
Rex avis major, tibi grata pandit
ALBION primas tenerasque cunas
Et tibi gaudens Pro avos potentes
SCOTIA pandit.
En sinu ut te capiat resolvit,
Se, frui paulò poterit benignè
Rege si tanto, reputans beatam
Terque quaterque.
Quis timet Maurum, metuit Sicambros?
Quis Tyrum, Pœnum, timet aut Iberum?

Ven-

Vendicat dum tam celebrem & potentem
Scotia Regem.
Transigens annos propriis in arvis
Qui querus finit propriis paternum
Bubus; & mensis laticum secundis
Libat honorem.
Voce te multo sequitur meroque;

Nunc voce, & prece debita,
Nunc gratis animis & studio pio;
REGI propitium D E V M
Placate, incolumis quiredit Anglie
A terrâ in patriam ultimâ:
Signetur niueâ hac fausta dies notâ.
Veris sit vice libera
Terra asticta hiemis frigore & imbris
Annos mortua Scoria
Bis septem, ex reditu Principis incliti
Vivit: quâ Patriæ lyrâ
Patrem commemorem? Laude Britannia
Qua Regem recinam? Decus
Terrarum, Boreæ carmine gloriam
Quo dicam? Attilium fide,
Cultu Pomplium; Pallade Pallada
Vincit. JUSTITIA suâ,
VIRTUTEM propriis vincit & artibus.
Orbis qui mediter facem
Cœlis inferere & consilio Jovæ?
Quis Martem meritò efferet
Loricâ, aut tunica indutum adamantinâ?

NTe sperabat, sperabat Scotia, & in te
Sperat adhuc, in te Scotia sperat adhuc.
In te dum sperat sperat meliora, caducam
Nec spem dum speras Scotia habere potest.

Georgius Synserius.

Scotia vel solis Regis natalitiis sola felix.
JUSTITIA ac pietatis amans REX, vita, salusque,
Cor, Caput, is solus omnia & est populo.

Omnia

THE MUSES WELCOME,

Omnia terra ferens habet aurea saecula : dici
Aurea saecula tenens sola beata potest :
Quae te produxit tulit omnia Scotia : dici
Sola ergo in terris terra beata potest.

Ad Regem acerrimum Regie potestatis vindicem.

Uantum alias super ant sortes diademata,
Supra alios Reges lucida gemmicas. (cantu
Nam que alii debent Sceptris munimina Re
Illa enses Regum, purpura, scepteratibi. (ges
Fergusius regni, Imperii sit Cesar, at omnis
Imperii & Regni Conditor unus eris.

JACOBI currus triumphalis & TRAIANI.

M, numera, Traiane, satas in sanguine lauros,
Quas prius urbs emit, quā tibi Roma dedit
Circumverte oculos cernes quanti emerit Hor
Sic pingit sortem currus utramq; tuus. (Stis,
Tu jacta ex orbis (Rex magne) salute triumphos,

Orbis, cui te non charior ipsa Salus.

Continuatus adhuc fluxit tua vita triumphus,

Sic sine iude beans orbis utrumque latus :

Quid mirum? in solido nam currus vertitur auro,

Quem dubie fortis nescia dextra regis.

Dum pro axe est pietas, animi moderamen habenet,

Pro Biugis mentis candor, & orbis amor.

De orbe armis domito Cesar, Tu de tribus orbis

(Perfidia, Invidia, ac Impietate) malis.

Salve & Vale Patriæ ad REGEM.

Onjuge ut exultat longo post tempore viso
Qua jacuit viduo casta marita thoro :
Sic ades, O Rex magne, mihi gratissimus ;
Rara tui, vita gloria sola mea. (ari

Amplexus ne solve meos, charissime conjunx,

Eia mane quid abis? tu, mea vita mane :

Sed si aliud poscat superis tibi credita cura,

Vtile quod tibi sit ferre necesse mibi est :

Ergo necesse tibi sit quod mibi & utile, & illic

Curam amore mora vincito damnatae.

Sponsam absensque putas quod tangere possit amantem

Quicquid sollicitus fingere non vit amor.

TO THE KINGS MAESTIE. 75

De ingressu Regis in SCOTIAM 13 Maii
Quo die SOL clarissimus illuxit.

Primū Patriæ tetigisti limina, Phœbi
Est sibi visa novi Patria luce frui.
Vidit & indoluit Phœbus, dolor arsit in ira
Certantem lucem vincere luce tuam.

Dum potat nubes, ventos dispellit, & auro
Depingit radios, multiplicatque suos ;
Entib cedit adhuc : mersum nox nulla secuta est,

Sic IACOBUS uno lumine mundus ovat :
Cetera riserunt que accendit sidera Phœbus,
Quod caderet dextrâ Phœbus & ipse tuus.
Quis ille ; Aethere sum lux ego lumint, ille
Sed super-aethere splendet imago facis.

ROBERTUS BALCANQUALL.

Anguida vivifico Phœbi spoliata nitor
Emoritur Clytie, luctum testata ruente
In terram capit is nodo, dum pulchra resurgat
Tithoni croceum linquens Aurora cubile,
Tum sinuata hilari distendit brachia vultu,

Et tota optati Solis complexibus haret.

SCOTIA non aliter placidi, Rex maxime, vultus
Affectu viduata tui moerore per annos
Ter quinos confecta jacet, semperque jaceret
Obruta, ni nitidos oculos faciemque serenam
Cernere fas tandem foret, ut surgentia solis
Lumina queis fessos artus moribundaque membra
Nostra foves, tristisque tuos à morte reducis.

Salve igitur multum, Regum Rex maxime, salvo
Ingridere optatam Patriam, salvusque revise
Que loca grata tibi, felix terraque, marique,
Aeternumque tuos & te diadema coronet.

Uanta animæ humano virtus in corpore, ta
Principis in regno cernitur esse suo : (ta
Illa velut presens corpus vegetatæ, foveatq;
Illa abeunte, putres hoc abiit in cineres.

Sic ubi festa micat Regis presentare regno,
Omnia vivifico facta calore vident :

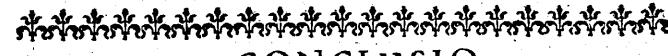
Illa ubi concessit fatis abrepta finistris,
Omnia tabifico mersa dolore labant :

T. 2

Qod

Quod tu sollicitâ tecum dum mente revoluis,
Ecce tuum pectus regia cura subit;
Languentem ut patriam, tristique in morte natantem
Lethiferis præsens fluctibus eripias.
Hoc studio superas fastidia longa viarum:
Hoc studio sumptus exuperasque graues;
Vnica dum patria tete anxia cura remordet,
Quam properas radiis lenè fovere tuis.
Ecce igitur patriis Rex optatissime Scotis
Imber ut astio fidere gratus ades.
Quique salutifero revocasti lumine vitam,
Non minus ac dulcis vita cupitus ades.

Iacobus Scotus.

CONCLUSIO.

CARMINA gratantur quæ te, Rex Magne,
reversum,
Hæc quin nostra velut nimium temeraria dam
nat,
Quod je delicii nudataque diuite cultu
(Quo nituisse decet Regis subitura verendos
Aspectus, coto radiat qui maximus orbe)
Dent oculis lustranda tuis, consideret idem
Te procul a nobis jam per tria lustra remotum,
Enthea qui præsens rapiebas pectora Phœbus
Tempore quo fœcunda prius præcordia marcent,
Priscus & ingenii penitus deferbuit ardor.
At verò ut superis de votâ mente litatur
Pleniū, ac si milie Boum pinguedine opimâ
Fumidus excelsum confundat in athera nidor:
Tu quoque qui summum clara pietate Tonantem
Et bonitate refers, animi hac exilia grati
Pignora, nulla tenet nostras dubitatio mentes
Quin animo accipias facilis, vultuque sereno.
Gratia ne meriti pereat ve evanida tanti,
Nos sine fine piis onerabimus athera votis
Excubet ut sacrum Numen tibi per vigil usque;
Nestoris & longos clemens indulget annos:
Totque tuum cinxere caput que insigne coronis
Eternam in cœlis addat post fata coronam.

FINIS.

THE
KING'S MAIESTIE CAME
TO HIS PALACE OF FALKLAND

THE XIX. DAY OF MAY,

Where was presented to his M. this Poëme
following.

ΣΥΝΕΥΦΑΝΘΡΙΟΝ.

Dñe vale, vosque una olim mea cura sorores
Ite novem: Vanis vestra haud ego numina votis
Solicitare paro: nec jam deserta per alta
Parnassi me raptat opis spes indigavestre.
Quippe alium faciliter vertitur orbita cliro
Ad Phœbum, cuius facies mihi reddita, anhelo
Acreis nescio quos stimulos sub pectore versat.
Ægide confœcta, ferali ac Gorgonis ore
Diriguere homines in saxa, at saxe a corda
Molliat hæc facies, atque entheasensa ministret.
O dilecta Deo facies! cui Jupiter ipse
Cesserit, aethereâ vultus ut luce coruscos
Indueret; Semeleque istos redi viva reposcat.
Ergo te hic sistis reducem Rex magne? tueri
Ora datum? & notas audire & reddere voces?
Optatam O lucem toties! quâ nulla reluxit
Candidior, ne tum domitâ Babylone superbâ
Magnus Alexander magni cum flexit habenas
Orbis, & extremos sua sceptra extendit ad Iudeos.
Namque licet compos tanti moderamini, illum
Attamen haud iterum post tot repetita trophya
Dii voluere unquam patrios in visere fines.
Numen at ecce tibi concepit, ut ante senectæ
Stamina quam seræ tibi Clotho emensa, revisas

U Maiorum

Majorum, et atque tuae incunabula prima.
 Ergo veni, amplexare tuos, vlnisque tuorum
 Amplexari aveas, magnorum ò maxime Regum.
 Nec verò allicimus tam opibus, Gangetica tellus
 Quas fundit; donis ve Ophyre que flava caminis
 Excoquit Eois, vel que Tagus aurifer amnis
 In mare purpureum rapidis de volvit arenis:
 Quàm fidè haud corruptum unquam libamus amorema
 Mentis; ò hoc patrem patriæ te amplectimur uno.
 Quin suatela licet jamjam mors sœva minetur,
 Haud nocitura tamen te viso: conjugis umbram
 Laodamia sui sic presbit, letaque vitam
 Exhalasse viri memoratur imagine capta.
 Quid vero amplexus petimus tanti hospitis? eheus
 Vota retractamus: Patria nam fumus Vlyssi
 Gratior illecebris et si Lotique, Deæque,
 Solis inaccessos habitat quæ filialulos.
 Attamen amplexus haud nostra hac munera sorti
 Conveniunt, gemino queis vix par orbis ab axe.
 Alcida nec enim debetur gloria tanta
 Fixerit aripedem cervam licet, atque tot omnes
 Sparserit in terras gravium monumenta laborum,
 Quanta tibi, Rex magne, tibi cui monstrata tremenda
 Edomuisse datum, que Roma effudit, ò ipsa
 Viscera telluris nostra: graviore periclo
 Deucalioneis quam quo crevere sub vndis
 Monstra ea Phœbeis quondam confixa sagittis.
 Ac veluti Herculeus peregrinas alite fama
 Tot liquit memoranda labos documenta per oras:
 Haud fecus hinc totum virtus tua fusa per orbem.
 Sint Batavi, Batavisque hostis sit Iberia testis,
 Sitque omnis Rheni tractus, quaque alta fluenta
 Visulat tot riguos spatiosè effundit in agros.
 Et magna Hadriaci Veneti vos gloria ponti,
 Vos (quod in hunc totes oculos atque ora referre
 Publicares moneat) vos inquam appello, fidemque
 Vestram illam, quàm non populos modo flexerit, at quàm
 Et reges regat hic, ò quàm unus mole sua stet.
 Non ita Tantalides juratos Aulide Graiūm
 Tot reges, regumque atavos, regumque nepotes

Enic-

Enicuit supra, solio subnixus eburno:
 Aut domus omnipotens cœli cùm panditur, almus
 Inter permixtos divis Heros ab alto
 Jupiter, ò totum nutu cùm concutit orbem:
 Qualis, consilio regum procerumque coacto,
 Progenie hinc, bis saecula decem, numerataque fastis
 Quam tot avorum effert series longissimaregum:
 Hinc veri atque equi solerti indagine, Phœbus
 Quos videt, hic reges vnius supereminet omnes.
 Scilicet is, digno virtus quæ principe digna,
 Quid jus fasque ferant, suis ò qui Regibus altis
 Conset bonos, magna proclamat vōce per omnes
 Terra oras, sopitque ignes, quos monstra pararunt
 Igneo ab Ignati quibus ordine fluxit origo
 Monstra, quibus non Armenia deserta peragrat
 Sanguinis innocui Tigris fitientior ulla.
 Blanda quidem specie, sed si penetratia mentis
 Pervia, serpentum pateant spiramina mille,
 Mille nocendi artes, quibus haud requiesce modus ve.
 Illa Deus supra contemptum lucis ut latas
 Nostra luat, Stygiis emergere pignora Noctis
 Sedibus est passus: dedit hac canis oratrifaucis,
 Argi oculos, cervique aures, vnguesque Celenus,
 Eumenidumque alas, ac qui tegit omnia vultum
 Ambiguum Protei, nunc hunc, nunc protinus illum.
 At quamcumque novent faciem, quamcumque figuram
 Pectoris induerint, manet, aternumque manebit
 Consilium hoc, Reges scelerato exscindere ferro.
 At verò Calais Zethesque ut, sydere fausto
 Pulchra satos Borea quos edidit Orithya,
 Obscenas dirasque procul, Phineia mensa:
 Vt fœda sine labore foret, pepulere volvres:
 Haud aliter, Rex Magne, Aquilo, Septemque triones
 Ter gemino cuius jaçant se subdere colla
 Imperio, Harpyas, Roma indignante, rapaces
 Has procul exegisti, atque haec ibi monstra subacta
 Ingenii felicis acumine, quod tibi in uno
 Te ornando sese major Tritonia Pallas
 Annuit, ò sacra divini oracula verbi
 Noctes atque dies qua dum perpendis, ò acris

U 2

Jud.

THE MUSES WELCOME,

Judicio rimaris, abis ad tempora prisca,
 Teque tuere horum exemplo, siue impius auras
 Arrius ad superas remeat, Phlegetonte relicto;
 Senova procudant alii sua dogmata, sectas
 Ut foceant: que (prob!) tot succrevere, quot vsquam
 Pane urbes sacra loca Baptismatis vnda.
 Hinc fera bella movent, et dum concurrere ferro
 Sic properant, ferrum cognata in viscera condunt.
 Haud secus ex anguis Cadmai dentibus orti,
 Quos ve ita prognatos mirata est Colchicatellus
 Fraternis in se versi cecidere sub armis.
 Interea quorum est tantos componere motus
 Reges non id agunt, posito ut certamine, C H R I S T I
 Mystica membra optent corpus coalescere in unum.
 Ast alie hos agitant curae, quin flamma perennem
 Duret ut ista, exhibent studiumque operamque perennem.
 Tu verò antiqui ad fidei primava reducis
 Dogmata: et unire hec conarisi opilia sparsa.
 Dum non pastores sequeris quos devius error
 Noxia diducit per pascua, nuda sed usque
 C H R I S T I, sanctorumque premis vestigia patrum;
 O si consocies! non cluso limine Jani
 Augustus, tanto non Constantinus honore
 Magnus se jaetet, quantum virtutibus addet
 Hoc meritum, meritisque tuis hec maxima virtus.
 Nec Constantino tot pectoris indita quondam
 Munera, quot tibi sunt praestò si expendere sacra
 Hac per versa sinant; quae bella, heu horrida bella
 Irrequieto agitant animo: pacisque recidunt
 Semina prima, unam mentem, et cor calitus unum.
 Sed pacis studiosus amor, sed dextera semper
 Innocua, ac mentis seu vis illa infita, rerum
 Seu longo collecta usu prudentia certant
 Te decorare adeo, ut dubium diademate Rex sis
 Major an ingenio: quo non speciosor ardet
 Chrysolithus, quam vis nativo interlitus auro.
 Namque illud tanta illustrat clementia, ut ipso
 Vel hostes super irradiet, licet obvia ab ortu
 Et gravia et vicibus repetita pericula multis.
 Tuque adeo Rex magne agedum, sic perge, nec ausus

Imped-

TO THE KING'S MAJESTIE.

Impediant sanctos male sana ac hostica passim
 Consilia, aut que dira fovent molimina vota.
 Si Deus haud contra, quis contra insurgere tentet?
 Ille tuos hostes ceu cera liquecit ab igne,
 Coctilis in scrupos et testa resolvitur, omnes
 Conteret, atque sua nebetent fibretia pene.
 Extera si regna hac concordia fædera pacis
 Respuerint peritura sui, ut Narcissus, amore:
 Perge tamen, Rex, perge tuos unire, nec ullæ
 Reliquiae invidiae subsint veterum de malorum.
 Inque unum cœcum et leges coëamus in unas.
 Hinc, veluti que multa virum jam sacula vicit
 Visceribus terra penitus defigitur arbos,
 Brachiaque extendit, que non superare vel Austri
 Præcipites valeant, vel fulminis alitis ira:
 Sic vincio hoc C H R I S T I sacro-sancta Ecclesiæ postquæ
 Reddita bello, Anglus cuius pars magna futura
 Grata rudimenta et primordia pacis amica
 Belliger exhibuit,) solido fundamine sedes
 Hic postura suas, si te tria regna sub uno
 Fœderæ amicitia tandem hac initura perennis.
 En tota hæc mundi compages nonne parentis
 Vno naturæ est, gremio dum ponus opaco
 Se terra insinuat, dumque oscula mutua captat?
 Hinc unum in celeri decurrunt flumina lapsu
 Oceanum, oceanus refluias post egerit undas.
 Cursusque his variant vicibus, variantque recursus:
 Hæc elementa fovens aer se expandit ad omnes
 Terræque tractusque maris, genitalis et inde
 Humor, et inde hominum ac pecudum, vitaq; volantum:
 At cœli hos campos liquidos en axis uterque
 Excipit amplexu. Tanta est concordia rerum.
 Complexus di velle istos, luxataque fiant
 Membra, haæ congeneres partes, en protinus omnis
 In Chaos antiquum reditura hac machina Mundi.
 Sic rerum Natura parens his nexibus omnes
 Mollit, et in nostrum penitus confirat amorem.
 Tum sedes una est, uno circumsona ponto,
 Vni hostes, uno sociique ligamine pacis
 Evincti, atque una haec arctoi climatis aura,

X

Vna

THE MUSES WELCOME,

Vna & lingua, atque una fides, DEVS unus, & unus
Rex, decus atque tui meritò pars maxima regni.
Quæ vero comitum, quæ tanta hac turba tuorum?
Saxonidum profecti arvis? ipsique vetusta
Saxonidum de gente, cuius en, SCOTIA, regnus
Succedunt? Stabiliſ que tibi quin pacis olivam
Prætendunt inſigne manu, quæ ſpicula vibrans
Olim acie inſtructa, noſtroque imbuta cruce,
Fortunam hic bellis tories experta vicesque eſt.
Tum vero alternis certatum eſt cladibus, eheu!
Devotasque animas morti per tela, per hostes
Dum ruere appoperant, non flentis ab ubere matris
Pignora flexerunt, non charæ conjugis ulli
Amplexus, non arva ſuis viduata colonis.
Heu desolatas vrbes! heu conjugæ cassas
Tot viduas, charis puerosque parentibus orbos.
Alme pater talem hinc noſtriſ avertito peſtem
Finibus: & pacem diuino robore firmans
Hunc letum Scotisque diem, Tamelique profectis
Eſſe velis, noſtroſ que bujus meminiſſe nepotes.
Adſit lætitia Bacchus dator, & bona Cornu
Copia. Magnanimos namque haud furibunda flagello
Sanguinea Bellona duces jam poſcit ad arma,
Teſſera non cediſſit ſignum, non flumina inundant
Sanguine: ſed poſtit armis in ſecla recurſunt
Aurea, & aternis firmitatim fundamētis.
Sic eat, atque hilares libeat transmittere ludo
Hinc noctes atque inde dies. Juvat, en juvat alta
Per volitare juga, aut vasto quaſavus in antro
Abdit aper catulos. Sic poſcit odora canum viſ,
Et lato, Rex magne, tua hec vendula ferro,
Quæque feras reddit faciles hec mitior auræ
Temperies, atque avidis jam ſubdita flamma medullis.
Nam Venus ut blandum inſpiret per pectora amorem
Nunc Paphon, Idaliumque ſuum, nunc alta Cythera
Linquens, nota ſubit placide ſpeleæ ferarum:
Quas actas cecis ſtimulis tibi, Maxime Regum,
Cogit ovans, raucoſ renovant dum cornua flatuſ:
Montium & affenſu vox ingeminata remugit.
Saltibus ecce etiam Fauni, Dryadesque relikti,

Virgin

TO THE KING'S MAFFSTIE. 83

Virgineisque choris accedit Delia cincta,
Delia que mærens, te nempe abſente, tot annos
Spreverat arma ſuis nimium defueta triumphis.
At comitum è latebris alia pavitantia turbant
Agmina cervorum jaculo, convalibus imis
Præcipitanț aliae, celeri juga ſumma volatu
Contendunt ſuperare aliae. Simul emicat ardens
Venator, curſuque leves prævertitur Euros,
Nec prius abſtit quām fixus arundine cervus,
Quiſquis iſ, in vacuis moribundus concidat arvis.
His ubi finis erit tandem, Rex optime, luſtra
Tellurem patriam quoquo vefigia flectes,
Quoquo oculos, pars nullatuis non inclitaſ aftis
Oſtentat monumenta. Aquila hic, Romanaque ſigna
Ceffere: Hic Dano de ingentierecta trophaea:
Ultima & in cineres collapsa hic gloria Pieltis:
Brittonum at inde plaga eſt tristi commissa duello
Vtraque, que cedes mente aversata priores
Ingenua pacem unanimi jam peccatore ſpirat:
Hanc Reges ſtatuisse urbem dicuntur: ut iſta
Nobilitant Regum cineres manesque ſepulchra:
Hicrurus cumaque, Laresque, & chara Penates
Numina, que prime quondam tibi conſia lucis:
Hic poſquam firmata virum te fecerat atas
Exeruit tua ſe virtus, verique laboris
Fortuna, uſque adeo totum celebrata per orbem.
Sic oculos Rex paſce, urget breve labilis & vi
Curriculum, ſeroſque ſeni que lubricat annos
Canities: niſi fors primos foliauſ ad annos,
Vi rediit dubia tectis lanugine malis,
Hoc cœli tractu, puro hoc natalis & haſſtu
Aeris, addat idem Funonia muneris Hebe
Et plenis renovata fluant tibi Stamina fuſis.
Sicque utinam eveniat. Memor iſta volubilis atas
Quām tamen, hec tanquam nunquam hinc cernenda per a
Dum licet, hauri oculis avidis. Huc pompa Deorum (vum
Invitat. Neptunus equos, clafesque, viriles
Mars animos: ſegetesque Ceres, Nymphæque ſalubres
Dant fontes, altis & flumina montibus orta,
Siue Caledoniis decurrant ſinibus, aucta.

X 2

Gram-

THE MUSES WELCOME,

Granius hac cano ceu vertice fundat, ut oras
 Lambat Abredonias; quippe addictissima REGI
 Fsta suo, & reliquias supra officios a sorores,
 Ille usque officios celebres licet omnibus omnes.
 Vin' flores? rident horti hinc, hinc prata corollas
 Dum calathis sua dona legunt nectuntque Napae.
 Quin ipsa invitat coeli indulgentia, amicè
 Cunctaque confirant elementa, tempestibus auris
 Lassant arva sinus, atque omnis ubique reficit
 Flatus, ut aequoreis placide se attemperet undis.
 Tum nataliciam veluti si lata novarent
 Fata tibi lucem (Livor depaverit atris
 Se licet in tenebris,) totas delubra per orbes
 Latitiam, plaususque patrum, populique secundos
 More novo ingeminant, dum sydera voce laceffunt
 Cum teneris pueri, matresque, murusque puellis.
 Edocturi inter mensas vestigia quondam
 Quæ tua, quas ve ingens orbis imple veris hospes.
 Quin adeo tenuis si quondam rura Molorchi
 Alcidae, magno quamvis Jovis incremento,
 Sique ipsi placuere Jovi tua tecta Philemon;
 SCOTIA nonne tibi placeat tua, Maxime Regum?
 Dives agris, opibusque potens, quas exigit usus
 Vita etiam illustris: magis ast opulenta, superne
 Quæ tibi concessa est, vita: tu gloria nostra,
 Tu gaza, nostrumque tuo fulgore coronas
 Fulgorem, laudesque quibus Mayortia gaudent
 Peitor aut indigenis. Nam nos & nostra tot illa
 Oppida munitæ haud tresses, haud ardua cingunt
 Mænia, sed dextre Spartæ, vincula fœde,
 Teste vel invidiæ, nunquam servilia passæ.
 Quid? vieti an vinci potuere? an cedere pulsi
 Scotigenæ? quorum vires atque inclita gesta
 Aggeribus foſſis que ipsa est cohibere coacta
 Roma, ea quæ Parthi injecti frenæ superbis.
 Libera colla jugo: tibi sic dat subditæ regi,
 Ut rosea seu luce dies retegatur, opacis
 Seu tenebris nitidam nocte lucem in volverit atra,
 Fstis nulla domus non compleat æthera votis.
 En nos summe parens vitaque necisque potestas.

Q. em

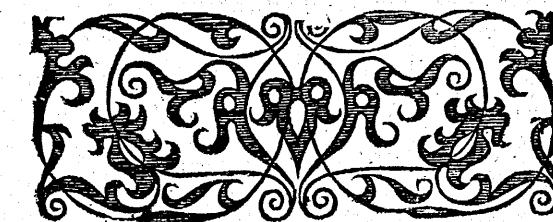
TO THE KING'S MAESTIE.

Quem penes est unum, meritæ tibi solvimus uni
 Ore animoque uno grates: quod vescimur aurâ
 Vitali, quod amicæ tegit Concordia pennis
 Hec niveis tua regna, procul discordibus armis;
 Quod pia sacrati sequimur compendia verbi,
 Muneris usque tui totum est: tu fautor & autor.
 Quippe illum in columem prestat, quo softite softes
 Publicares, labente labat, tractura ruinam
 Cum sonitu ingentem. Que ne Pater optime vincat
 Hec retro in pejus vergentia saclat uorum
 Da Pater, ô votis. Atque ut virtutis imago
 Et Regum exemplar virum Rex omne dextro
 Hactenus hoc molitus iter, sic salvus & usque
 Auspiciis letis faustum hinc iter omne revolvat;
 Et longum, at dulcis patriæ memor, exigat axum.

DAVID WEDDERBURNUS,
 Abredonenfis.

THE
 KINGS MAIESTIE CAME
 TO KINNAIRD ON THURSDAY
 THE XXII OF MAY,

Where was presented to his M. this subsequent
 Poëme.

Augustissimo, ter felici,

IACOBO MAGNÆ BRITANNIAE, FRANCIAE, ET HIBERNIAE MONARCHÆ: *Fidei Defens. &c.*

S C S I P R O T U I S I N H O C Æ V U M

meritis, & ingenitâ illâ virtute, quæ non alibi altiores egit radices quam in isto pectore,

Augustissime Monarcha,

*S*paria à *Musis* retribuerentur præmia: aut si de se hoc polliceri posset *Apollo*, ut egregii Principis egregias laudes stylo satis dingo, & encomiis non intermorituris, ab omni oblivionis vindicare injuriâ auderet: immemor ego omnino mei essem, & propè jam *Liberina* hostia, si non in hanc arenam lubentissimo animo primus descenderem. Vertum quum in ipso statim conatum meorum limine, expectationi huic nihil respondere viduisse, spem penitus omnem abjeci; & insolito virtutum tuarum fulgore confusus, *Harpocraticum* mihi plane silentium ad præsens indixi: qui si quid in me virium comperisse, non stimulis ad hoc urgendus, sed potius sufflaminandus fuisset. Interim, ne prorsus *ανθεβλος*, illum ad S. T^m. M^m. mitto, qui desiderium meum in hoc ex aliquâ parte impræsentiarum leniat; & quod ego vix sperare ausim, effectum planissimè reddat, **N E M O** intelligo, qui solus apud omnes invenitur tanto oneri subeundo non inceptus. Ille enim unus te digna canet; ille peccatus illud omnibus pervium *Gratiis*, & ipsâ humanitate humanius, usque ad *Invidiae* ringentis dolorem apertissimè delineabit, Nec est quod Reipublicæ curam excuses, aut quòd

Tu tot sustineas & tanta pericula soius:

N E M O enim pro te illud onus quantumvis maximum humeris suis subibit. Quid, quòd huic semper & ubique vaces? nec unquam excluseris, aut à conspectu, & amabili tui amplexu abduxeris; Intempestivum fortassis Aug^{me}. M. dixeris, absit. Ecquis enim queso hanc illi infamię notam inuslit? quum mitis, placidus, magnanimus, generosus, & ut *ανθεβλος* dicam, verus sit omnium virtutum Antistes, tuique solius simillimus. Accipe ergo S. P. quā, & alia soles, fronte, **N E M O** hunc inopem (crede mihi) sui, sed cui tu si favere dignabere, nec corporis, nec animæ expertem futurum. Ita quidem venturum certissimè harriolor; nec unquam aliud à tam *Musis* favente *Apolline* expectavero.

N E M O

*Erane tefacies, (magni supra Tonantis
Cura) mibi ante oculos clara modo luce videndum
Obtulit? an veri species delusit amantem?
At certè si fas superos vidisse sine ullo
Crimine mortali, vidi, vidi ipse micantes
Sideribus similes oculos J A C O B E: decusque
Oris & aternos radiatæ frontis honores.*

*O mihi si totas Helicon indulgeat undas!
O Phœbi delubra adeam! O si Delphica plenis
Serta feram calathis! jam quum nova secula cernam
Surgere, falciferique Dei redeuntia regna.
Non ignota cano, gelidi caluere Triones;
Ocyorignavus sequitur sua plaustra Bootes;
Et concreta diu liquuntur inhospta Ponti
Frigora per gelidos multum indurata Decembres.
Scilicet & superum tangunt mortalia mentes.
Nec sorte, O REX magne, fluit hac infima, spectat
Gaudia nostra D e u s medio sublimis Olympo
Te præcente uno, quo se tam S C O T I A jactat
Quam Jove Creta suo, Cadmi quam regia Baccho,
Quam Delos gemino Latone turgida partu.*

*Aspicis ut reliquos super Acro-Levinia montes
Surgat? & aëreos fraxrum stipante cater ya
Ostentet vultus cœlo sublimis Ochellus?
Aspicis ut gelidi exultent juga ninguida Grampi,
Et pluvium plus ferre Jovem, Boreamque recusent?
Aspicis ut fusæ per de via rura Napæ?
Florentes calathis violas & lilia portent?
Vtque super vitreas Nymphæ Fortheides undas
Extent nutricum tenuis? & Donecides uide
Effingant varium liquido sub gurgite lusum,
Mollia per medias jactantes brachia gemmas?
Ipsa Cithoriaco quoties tibi pectine Tellus
Diduxit canos rugosæ à fronte capillos?*

Et voluit si non meruit formosa videri?
 Se perlucenti quoties velavit amictu
 Letagenas Zephyri conjunx, & flava capillos:
 Fallor Apollineos an quæ modo laurea vultus
 Cingebat, tibi visa quati: chordaque movere
 Sponte quod attentas dulcedine molliat aures.
 Quicquid id est nitida tibi sese, J A C O B E, Camœnæ
 Exornant. tibi sertä ferunt, queis vertice cœlum
 Sublimi ferias vates generosus, & omni
 Invidiâ major, viden' ut simul exiluere?
 Et modo prestrinxere oculos fulgore corusco?
 Non temere exiluere, at habent memorabile quod sit.
 Sume igitur tibi que Maii nova dona calendis
 Appropenant, dum vernat humus, dum gramine in omni
 Sudat acum variante manu Zephœria Chloris,
 Dumq; tibi in densa sylvârum Daulias umbra
 Nobile de tenui deducens gutture carmen.
 Mille modos variat, certè jam pulchrior annus,
 Et rerum melior redeunti arridet imago;
 Interea doctas paulim hactibi mulcat aures
 Fistula, & ingentem testetur carmine amorem
 Exiguo, ne sperne precor, non vilia rerum,
 Furta Jovis, profugumque senem, Corybantiaque era,
 Aut de Caucasea pendentem rupe Prometheus,
 Aut quo Deucalion de culmine spreverit vndas,
 Pyrrhave adhuc vacuum lapides jactârit in orbem,
 Sed, que non vatuum signavit multa priorum
 Orbita trita canunt. Tu tantum (ò M A G N E) parumper
 Per te, per que tuas, tibi cognita numina, Musas,
 Flecte aurem facilem: nec dignare rogari.
 NEMO tibi canitur, Nihil hunc generaverat olim
 De Nibilo, quum nondum unum glomeratus in orbem
 Mundus ubique foret: nec dum Titania lucem
 Astra darent: medio aut pendebat in aëre Tellus
 Pondere fulta suo, circumq;, infraq;, supraq;,
 Suspiceret nitidi laqueata palatia cœli:
 Quum nondum Maris æquor aratum classibus, aut sub
 Marmore Carpathius sua pasceret agmina Proteus:
 Quum nondum vacui tractus, celeresque meatus
 Aëris, aut rapidos ascendens Cynthia currus

Cinge

Cingeret innocuas liquidum super aëra flamas:
 Sed DEVS eternâ se quum mente moveret,
 Totum animus, totum certo fine fine beatum,
 Immortale bonum, totum omnia in omnibus unum,
 Atque in quo res omnis erat, cum abula Nemo
 Tempore in illo habuit; Sic digessere priores.
 Nemo ortum fuit ante suum (mirabile dictu!)
 Quoque die dulces vitæ luminis auras
 Hauit, primâ oculis tantum se præbuit orbi
 Spectandum, quantum esse ferunt: en aflice corpus
 Neminis, & validos ingentia membra lacertos,
 Centimanum credas robusto e sanguine fratrum,
 Cyclopumve aliquem, tantum se atcollit, & altis
 Emicat assurgens humeris speciosus, & omni
 Parte trabens oculos in se, spectantiaque ora.
 Sunt quoque principio qui illum dixere sine ullo,
 Et neque venturi claudendum legibus avi;
 Quicquid id est, Nemo usque Iovi par esse videtur.
 Quicquid id est (superi nec forte negabitis) unquam,
 Haud scelus est (verbis) Nemo est Iove celso ipso,
 Ulterius neque enim ire datum. Nemo omnia ubique
 Esse simul potis est, vir, fœmina, neutrum, & utrumque
 Proteaque ambiguis varium prævertere formis.
 Nemine quid mirabilius? sine corpore corpus;
 Absque pedum officio graditur; sine lumine cernit;
 Absque manu quodvis prendit; sine dentibus collis,
 Guttura, vel stomacho frangitque alimenta, coquitque.
 Dum dormit, vigilar; ridet dum flere putares;
 Esuriens satur est; medio mltum alget in astu.
 Threicias animas gressu Testudinis anteit.
 Nusquam & ubique manet; volitat sine remige penna;
 Auris ei non ulla, audit tamen omnia Nemo.
 Non lingua, at loquitur; non naris, at haurit odores;
 Non mens est, secum at recte sine mente revolvit,
 Qua deceat, qua non sapientem vivere lege.
 Adde quod immensus Nemo extra moenia mundi
 Quum libuit stabili figat vestigia plantâ:
 Nemo Erebi regem, conjuratosque tumultus
 In commune scelus, superis de sedibus ire in
 Tartara precipiti vidit per mane rotatu.

Z Tar

Obstupuitque alios medias hæfisse per auras,
 Hos pelagi, hos terra cæcas subiisse cavernas.
 Nemo horum insidias, Nemo horum retiarara
 Tensa sibi, & scelerum offerri fomenta novorum
 Perspicit; huic etenim nunquam Tegeatica dulci
 Fistula sopierit vigilantia lumina cantu.
 Nemo aderat viridi cum cespite fusus Adamus
 Procubuit, dulces spirans de pectori somnos;
 Quumque opifex rerum lateris formasse finistri
 Dicitur e costa formosos virginis artus;
 Quæ vita comes una foret, comes una laborum,
 Cumque viro curas, magnarum pondera rerum
 Divideret, solers animi, dominumque maritum
 Nosceret, atque ut amans eidem pareret amanti:
 Molle animal, blandumque simul durumque futurum;
 Illice quod forma incautos fraudaret amantes
 Sensibus, & validum succenderet ossibus ignem;
 Cui fluenter flavi per eburnea colla capilli;
 Alaque fiderea superos fastigia frontis
 Suspicerent, mixtus que rubor candore nivali
 Luderet in geminis parili moderamine malis.
 Cui latos natura oculis afflavit honores,
 Egregiumque decus roseis dedit esse labellis,
 Felicique satis per pectora depluit imbre
 Sithonias formosa nives, voluitque tumere
 Basia debentes sibi mille sororia mammas.
 Vincula cui cupido gratissima fecit amanti
 Brachia, cui teretes digitos, cui levia crura,
 Et modica exigua finxit vestigia plantæ.
 Nemo bonam invenit; toto qua queritur orbe
 Femina, nondum inventa omni; sed Nemine ab uno
 Moribus & vultu tandem perspecta modesto.
 Non hec artifici fictos de pixide vultus
 Mutuat, ut moechis placeat; non prodiga cultus
 Incedit, cultu quo nunquam ornata, sed addi
 Parvum aliquid cupiat, plenam quo exhauiat arcum.
 Non vagabunda, Deo velut ebria Mænas,
 Sed testudo domum solers operosaque servans:
 Parca satis, nec avaratamen; non rustica planè,
 Ingenua sed qua sit simplicitate probanda:

Non tristis, nimiumve severa, aut ebria cura
 Sollicitum pungente animum; sed leta, faceta:
 Nec lasciva nimis, sed lingua & mente pudica;
 Sed thalamo contenta uno, castisque lacertis:
 Non verbis onerosa viro, non litibus ullis;
 Oras ed Hyblæis solvens mellita loquela.
 Quid deceat, quid non; que clam pudibunda reprændas.
 Repperit hanc Nemo, celeri dum forte carina
 Vela daret, cur sumque legens de parte sinistra
 Flore novas, Anglæ dictasque a virginie terras,
 Cubam, Hispaniolamque ipso medio equore sparsas;
 Terrarumque alias quos claudit America tractus
 Præterit, & Zephyro blandum aspirante secundo
 Prona legit maria, & pelago decurrat aperto.
 Queque secat curvos fitientia præ Maragnon
 Deserit, hinc pluvium cursus deflectit ad Austrum;
 Illic in mediis tenebris dum singula lusitrat,
 Ignatasque homini terras errare videtur,
 Rara ubi nautarum vestigia nota priorum,
 Vidit in obscuris solam hanc latitare cavernas;
 Accepitque via comitem sociamque laborum:
 Inde tamen somnis actus, monitisque Deorum
 Clam solvit, gravidaque sibi (sic fama) reliquit.
 Ignatasque iterum terras Aquilonia regna
 Perpetua clausas glacie, ventisque furentes,
 Appulit; illa tamen sylvas, saltusque per agrat
 Sola, & crudeles memorat cum Nemine diuos.
 Nemo redi, quidnam, O, meritam nil tale relinquis?
 Quæve fugæ tibi causa tua est? odii ve latentis?
 Nemo redi, quidem faceres si pesimæ rerum
 Conjugis in titulos collis tibi legibus iisset?
 Amplecti hanc vinclis posses per colla lacertis?
 Huic dare blanditas? huic oscula dulcia ferre?
 Credo equidem, & miseri quæ non credemus amantes?
 Nemo malæ gaudet, sed Nemo bonam immemor odit.
 Durior O chalybum venis, velocior Euris;
 Horridior tribulis; rapido violentior igne;
 Surdior, & pelagi multò fallacior condit;

Hellebori succo, Sardoa & amarior herba;

Savior indomitus Lybica de rupe Leantis;

His immobiliar, quæ tundunt æquora saxis;
 Idem at si redeas; nec me ad mea fata relinquas,
 Candidior nive, lacte novo, foliove ligustri;
 Floridior pratis, cultis formosior hortis;
 Mitior Idaliis dum jungunt rostra columbis;
 Mollior aut plumâ, aut maturâ in virtibus uyâ;
 Levior o glacie; cristallo purior omni;
 Dulcior Hyblæo stipatis nectare cellis;
 Nobilior vulto Hesperio de stipite pomo;
 Charior o geminis, Eoo a limite missis;
 Passere, & in pratis tenero lafcivior agno;
 Gratior & Zephyri blandâ clementior aurâ.
 Nemo redi, formosè redi, mea sola voluptas.
 Hæc bona (nunc phœnix, & corvo rario albo)
 Fœmina multa queri; quum Sol se promeret vndis,
 Mane novo, occiduisseque iterum se conderet vndis.
 Nunc misera hei! curis & luctifonis lamentis
 Fracta, animam liquidas tandem exhalavit in auræ.
 Ab Nemo, te non gemitus, non murmura amantis,
 Non lachryma mouere in verba extrema profusa.
 O nimium felicem, omniq[ue] a parte beatum,
 Si partem banc demas; O qui sine crimine vivis,
 Si non crimen erit placidam lufisse puellam:
 Fors tamen ille puer pharetrâ præsignis, & alis,
 Ferrea vindicibus torquebit pectora telis:
 Auguror: at faculas puerique Cupidinis arcum
 Spernit, & in dictum contra isthac spicula Nemo
 Se gerit. Ille etenim luxum transcribit habendum
 Et Veneris pullis, & canis Sardanapali:
 Otiisque, ignavo queis torpent membra veterno,
 Ad vacuos jubet ire animos & inertia corda.
 Nemo etenim studiis unus vacat usque Minerva
 Indefesso animo, neque dulci lumina somno
 Declinat, placidâ perfusus membra quiete.
 Sed per inane Chaos, Ditisque silentia regna,
 Usque vigil tota, quam longa est, nocte vagatur.
 Inde ubi de pelago mitidum caput auricomus Sol
 Extulit, & tenebris patuerunt cuncta fugatis,
 Nemo animum exercet studiis & rebus honestis:
 Virtuti vitium, & vitiorum alimenta malorum

Terga dare, insolitisque adigit parere lupatis:
 Hinc Nemo in doctis Epicuri pallidus hortis
 Visitur, & de Socratis oracula chartis
 Miratur secum tacitus, scrutatur & altis
 Naturæ clausus scopulis, quis temperet orbem
 Spiritus, immensum quo vis rotet entheæ cælum:
 Credibile annè unquam, perfecto temporis ævo,
 Mutandum tam pulchri operis sine labe decorum
 In melius, terra que novas novas astra futura;
 An verò, sine principio quia dicitur orbis,
 Temporis haud poterit spatii constringier collis,
 Nec cariem sentire ævi; cur Luna laboreat;
 Quid tegat illustres Phœbi radiantis ocellos;
 Menstrua Luna novos toties cur proferat ortus;
 Et toties lateat; ruptis ve e nubibus ignis
 Exiliat mediis, qui horrendum immurmuret auris;
 Vnde nubes grandove cadat crepitante procella;
 Vnde imber, medio suspensa aut ære nubes;
 Euripus reflo toties cur volvitur astu;
 Vnde tremat tellus, rupta aut compage debifens
 Pallentes referet fauces Acherontis, & Umbras
 Terreat expulsis tenebris. Hæc singula Nemo
 Naturæ assuetus monstrantis lumine solo,
 Hujus & expediet validis sati argumentis.
 Otia sic studiis Nemo postponit, & altâ
 Mente diu propior, superâ rationis in aulâ
 Singula sollicitis animi percurrit ocellis:
 Ludicraque & vacua deliramenta juvente
 Fæci orbis, miseræ plebi, vappisque relinquit.
 Sapientiam geminus Nemo est solatus amantis;
 Deque genis lachrimas terfit salso imbre fluentes.
 Testis arenoso deserta in littore Dix,
 Indomitos in corde gerens Ariadna furores.
 Hunc etenim in thalamo trepidantibus excita somno
 Prensavit manibus, Zephyro quum vela dedisse
 Vedit Erichthæas animo externata carinas.
 Nemo etenim miseris semper comitatur eunes;
 Quique audent multis caput objectare periclis.
 Hoc comite edomuit juvenis Minoia monstra
 Cecropius, longique premens vestigia filii

THE MUSES WELCOME,

Dædala Gortinii superavit teatyranni.
 Hoc comite aggrediens soboles Jetæa Goliam,
 Torsit in adversam Balearia verbera frontem;
 Et prostravit humi, & rorantia sanguine multo
 Ora Philistæa prefixit cuspide; inermis
 Ipse, sed aeterna defensus robore dextrae.
 Nemo tibi Alcide diram comesibat in Hydram.
 Nemo Cleoneum docuit prostrasse Leonem.
 Neminis auxilio Stimpalia turba volucres,
 Busirisque tibi domitus jacet Elis ab illo,
 Partheniumque nemus, taurusque & pastor Iberus,
 Et Canis aetherias cum primum missus in auræ,
 Et metuendus aper, Thracis præsepio, & auro
 Baltheus insignis, sexusque Antæus ab illo
 Augie stabulum, cœlum, fusique binembres,
 Aureaque Hesperios radiantia mala per hortos
 Extollunt sine fine tuum super athera nomen.
 Terruit Enceladum Nemo, Rhœcumq; Mimamque
 Centimanoque alios, Cœlo quum tota relieto
 Ad septem gemini fügeret divergia Nili
 Turba Deum; metuens pariterque ingentiaturpi
 Terga dedisse fugæ, stans obtutu ipse coagit
 Terribili, & nullâ mentitus membra figuræ.
 Nemo ducem Phrygium, & comitem confexit Achate,
 Obscurâ septos nebulâ, dum singula rerum
 Explorant taciti, & captas Carthaginis arces
 Mirantur. Nemo galeæ fulgentis honore
 Conspicuum inducumque Cyclopea munera vidit
 Illum, cui nigri famulatur regia Averni.
 Nemo olim excuso fertur Phaëtonte quadrigis
 Lora manu volucrum ignotus moderator equorum
 Corripuisse, diemque unum rexisse jugales.
 Nemo olim aquoreis fertur vixisse sub undis,
 Quum genus humanum penitus submergere ponto
 Fixum animo superum Regi immocumque federet.
 Nemo olim Paradisi acis permanxit in hortis,
 Quum fügeret sancti violata Lege parentis,
 Aligero claudente aditum, cum conjugé Adamus.
 Et tibi Nemo oculos Siculi sub fornice faxi
 Eruit, Argolico madidus dum forte Lyeo

Viscer-

TO THE KINGS MAESTIE. 95

Visceribusque hominum, satur, ô Polypheme, jaceres.
 Non huic Tydides, quamvis laesse Dionem
 Dicitur, & bellifulmen Salaminius Ajax,
 Non Peleis soboles, non huic Priameus Hector,
 Aut quos magnanimos Calpe spectavit & Indus
 Certarint; non ipse humeris qui pondera Cœli
 Sustulit, & totum domuit fera monstra per orbem.
 Fas etiam Nemo, Nemo justumque piumque
 Curat, Nemo fidem servat, non fictus amico
 Nemo dolis & fraude malaque haud uititur arte.
 Nemini enim conclusum argenti pondus & auri,
 Infosumque soli gremio monstrabit avarus.
 Nemo non loquitur falsâ mendacia lingua.
 Nemo placet cunctis; non illum carpere posset
 Zoilus, aut vittis genuinum infigere dentem.
 Sunt tamen (heu facinus) qui jam infamare laborant
 Crimine adulterii caput hoc, quo haud sanctius collum,
 Neminem & ignavum cupiunt furemque videri,
 At vos, ô superi, qui crimina plectitis aquæ
 Lance, per obscuras Erebi-hos detrudite ad umbras.
 An leve crimen erit sanctis obtrudere dantum
 Velle seclusi? dextræ famuli cohibete rapaces;
 Non bene furatur totius cui militat orbis,
 Cui Prænestinas sese Dea culta per aras
 Format ad obsequium, nutuimque agnoscit herilem.
 Tu quoque quid dubitas? credes ne vox oris Aula,
 Pontice, blanditiis? tibi se hac gravidam afferit uni:
 Aut si tu renuas in turpia crimina ducit
 Neminem, & hoc nomen culpe praetexit honestum?
 Quum tamen interea jam tertia labitur ætas,
 Ex quo te patriæ terræ, laribusque relictis
 Decolor accepit Ganges & mercè beatâ
 Instruxit reducem remeanti in tecta carinam.
 Credis adhuc, dubitas ve? Aut si sapis utere nostris,
 Pontice, consiliis, aliumque inquire parentem
 Huic, tibi quem nixu puerum dabit Ilithyia
 Nunc ad me ut redeam, & bona Neminis omnia prodam,
 Nemine nil mundus vidit formosius & quam,
 Hujus enim a facie insolitum traxere fuorem
 Delia, & Actæas que cuspide protegit arces.

Aa 2

Arſit

THE MUSES WELCOME,

*Arsit & hunc Timon, homines, licet oderit omnes,
 Thermoontiaca & prognatus Amazone, & olim
 Inter Hamadryadas pulcherrima Nonacrinas :
 Nemo Cupidineo tamen in violabilis igne,
 Vsque pudicitia est custos, rigidusque fatelis.
 Inde vnum hunc thalamis ocium lectique jugalis
 Vult Italus, facie namque vt superare Dianam
 Ledæamque Helenam valeat, Veneremq; superbam;
 Nemini erit credenda uxor sine fraude dolis ve.
 Rivalem potis est hunc ferre Propertius unum.
 Credite mi, Juvenes, casta est, quam Nemo rogavit.
 Nem ex persfidei, aut meritis ascendere cœlum
 Audebit propriis : potis est Nemo omnia scire
 Quæ sunt, quæ fuerant, quæ pōst ventura trahantur.
 Nemo non vanus, tumida non mente superbus.
 Nemo non sibi Suffenus : fata ante beatus
 Nemo sua est : epulas vitat Nemo & bona vina.
 Nemo magnorum felicia munera regum
 Spernit : Nemo sibi solùm vni nascitur : omnia
 Vincere Nemo potest villo sine milite & armis.
 Nemo bonus diues : Nemo pauper sapere audet:
 Nemo aula fugisse velit fumum strepitumque.
 Vnctior hinc posuit si fors decidere, Nemo
 Non amat illecebras ventosi & gaudia mundi.
 Nemo pharetræ potuit bene in urbe Dianæ
 Viuere, cui melior finxit dum corda Prometheus,
 Infuditque animam mage Diam, & pectoris ignes.
 Nemo Bonæ sacris potuit vir adesse Cotytus,
 Nemine Baptæ viro solita est cernente precari.
 Virtutem Nemo propter se diligit, aut quod
 Luminibus mentis fæda fine labe videtur.
 Et Nemo est vnâ qui haud peccat sapius hora.
 Omnia scrutari potis est Nemo : ipseque postquam
 Omnia perspexit trutina se expendere : Nemo
 Novit quod sacro cortyna remugit ab antro :
 Nam se haud ignorat : Nemo infervire duobus
 Ritè valet Dominis pariter, Mundoque, Deoque.
 Conjugis infrænes linguas, animosque superbos
 Nemo domare potest, omnes ubi sava quadrigas
 Flammam, stimulante irarum effuderit astu.*

Nemo

TO THE KING'S MAJESTIE. 97

*Nemo alii propior sibi quam studet esse : benignus
 Pauperibus Nemo : Nemo fati atque dici
 Conscius extremi : totum quum legifer orbem
 Assister folio Omnipotens, flammisque verendus
 Exposcit meritus injusto a sanguine poenas.
 Nemo Taum, Tamesinque vni parere Monarchæ
 Te prior aspexit, qui jam moderaris habendas
 Ter felix JACOB E, hominum spes, cura Deorum.
 Nemo Pierios cantus Musasque latentes
 Suscitat, & doctis proponit præmia curis.
 Abne pudet tandem quos Principis aura benigni
 Sustulit ex humili, summoque cacumine rerum
 Constituit, iusitque sibi paulò ire secundos,
 Spernere dulcisonæ modulamina blanda Thaliæ?
 Ignoti sed nullus amor ; jacet obruta cano
 Pieris, & mæstos non audet tollere vultus.
 Noxia Nobilibus nimis (probfata) chiragra est.
 Saxeæ corda ollis, minimum est quod abesse putares
 Ascopults, certè vultum aspexere Medusæ.
 Tu tanto medicina malo, doctissime REGUM,
 Dexter ades, facilisque precor succurre cadenti :
 Pondere tam magno pressus gemit : ipse ego dudum
 Aspexi fessos tantis sub molibus artus.
 Nox fuerat, stratumque thoro me somnis habebat,
 Visus erat Nemo : viso sed Nemine, totius
 Dirigui, subitusque tremor manavit in artus.
 Ter volui astricte rupisse silentia lingua,
 Terque thoro exiliisse ; At ter mihi brachia Morpheus,
 Intentans vocem & verba imperfecta reliquit.
 Dum dubito, nostras vox turbida fertur ad aures :
 Pelle metus, ego sum quem tu non tempore primus
 Vidisti ; nostros quoniam prior haust ocellos
 Tiresias ; sed jam vates, jam lumine cassus.
 Me quoque Mors & Amor pariter videre volantes ;
 Et quem ego præcipue fori nutribus vlnis
 Meonides, patriæ spretus dum viueret ore.
 Nemo vocor ; qui Caftaliæ de valle forores
 Sapienti duris in rebus egentes
 Auxiliis ; succurri equidem ; si prima recordor
 Tentamenta mali ; nec me servasse pigebit.*

Bb

In bolus

Incolumes aliquando; en, & mea nomina sacris
 Tradere vencuris (ea fama est) alite penna
 Conantur, Tuque o wates buc dirige gressus
 Quo te fata vocant; si te non maximus ille
 Justior hanc alius, quo nec studiosior equi,
 Me tamen excepto, vultuque & voce benignus
 Suscipiat venientem, adero tibi Nemo vocanti.
 Dixit, & in tenues fugiens evanuit auras.
 Diriguere coma, sed nox somnusque reliquit
 Multa quidem versantem animo, & majora parantem
 Dicere: suntne aliquid, pondusque hac somnia secum,
 REX invicta, ferunt? an veri ludit imago
 Per vigilantem animam atq; in se per cuncta reflexam?
 Quicquid id est, ne me ista putes tibi fingere questo;
 Per sceptrum REX magne tuum, sacramque Tiaram,
 Perque tibi famulas, mea numina magna, sorores;
 Per ius, perque pium, perque O quodcunque bonorum
 Pectore sub tali posuit Deus; assere at istis
 De tenebris, aliquamque jube sperare salutem.
 Sic Nemo major te sit virtute, vel armis:
 Sic Nemo ingenio tibi REX factisque superstet:
 Sic Nemo te sceptra ferat REX longius tano:
 Sic Nemo videat tibi qui nocuisse parat:
 Sic dicas semper Nemo me impune lacefcat:
 Sic postquam extremos Lachesis tibi neverit annos
 Astra petas; nec sit quem plus ventura animantum
 Sacula mirentur, sanguineant ve ingentia corda
 Principis alterius, donec Sol igneus orbem
 Ambiat, & Solis radietur Cynthia flammis.
 Haec tenus ingenii vecti super aethera pennis,
 Perque Nihil, perque hoc magnum quod inane videtur:
 Nunc lapsu fessis, liceat descendere anhelio.
 Quisquis es, at cui se hac submitte nostra legenti
 Pagina, sic capit is tangit reverentia sacri
 Nemini, & si fors meruit non durus amari,
 Sanguine ne dextram viola; aut admitte nefandum
 Hoc scelus, immeritas indocto ut carmine penas
 Nemo latat: quod si moveat furor impius iras,
 Nemini vltor erit: procul ergo absistite Momni:
 Nemini arbitrium patitur de Nemine Nemo.

JOANNES LEOCHAEUS.

 This subsequent welcome was also presented to his
 M. at Kinaird.

REAT Man of GOD, whom GOD doeth call, and
 On Earth his great Lieutenants place to use, (choose
 Wee blesse the tyme, wherin the threefold Croun
 And Diademe with peace, and great renoun
 In that so long fore-told, and fatal cheare
 Thou on thy braue, and royll brow didst beare;

As from that tym thy absence bred our bane,
 Thy presence now restores our Joy's againe:
 Thou went away to SCOTLANDS deip displeasure
 But thy return brings mirth beyond all measure.

Astrea doth pronounce by thy suet tong
 What shuld of right to Kings on earth belong:
 Thy myld aspect doeth realmes and cities nurish,
 And as thou frouns or faun's they fall & floorish:
 These suords the sherp, and bloodie tools of warr,
 Which peace hath sheath'd in rust, shall from a farr,
 Bee drawn agane, and when thou thinks it good
 Thy angrie brow shall bath the world in blood,
 Thou canst Dethrone, and giue the royll wreath
 And hyd thy suord, and hold it in the sheath.

Yet now thou deign's to visit our cold North,
 And with thy Court hast crost the sinuose Forth,
 Which with Meanders winding heer and there
 Great Britans KING upon her back did beare,
 Whois bouldin billoes (as they did of yore)
 Shall set thee sure upon there yondef shore. (ches
 And statelie Tay with stryving streams which mar-
 And skorns his course shuld be controld with Arches,
 Who with bis speats in spightfull raige hath dround
 The famose Perths faite Bridge, & broght to groud,
 Shall straine the strenght of his strong streams thow'il
 And be at peace with all the world for thee. (fee,

THOW shall not loose thy labors, nor thy loue,
 Which in a Prince most rare, most rare dooth proue:

B b 2 This

This bontie singular, which thou imparts,
Encounters not with mis-conceiving hearts
Nor with ingratefull subjects, for each One
Aknowledgeth the good which thou hast done:
Man neuer was in ore loved by ane other,
Not *David* by kynd *Jonathan* his brother
As thou by vs, thou dwels in each mans heart,
Our Joy, and our felicitie thou art:

O had our breists of stuff transparent bene,
That all our thoughts might so to thee be sene,
Thy SCOTLAND do'th (thy royll grace wold tell)
For Courage, Truth, and Loue, the World excell:
And wee confesse, our Joyes are perfect now,
Iff they could proue perpetuall, heauens allow
A longer stay then thou intends, that so
Our loue-seik hopes might to the full tyd flo.

To toyll and travell man is borne wee see,
As sparks of fire by nature upward flie,
Thy travell yet shalbe compenst with pleasure
Thou shalt haue sports, and paire of all our treasure:
Wee'll keep that custome with thy sacred grace
Which *Athenaeus* writes was kept in *Thrace*,
, The subiects gave their King when euer hee wanted,
'When they wax'd poore, their suit's by him wer gran
Thus each in loue supplied an others neid, (ted:
Both peace, and wealth, this kynd commerce did breid.
And *Perfians* when they did present their King,
Some rare propyne they alwayes vs'd to bring.

Fut put the case, this forme which *Perfians* used
Wer by some base and wretched wormes refused,
Thy faithfull *Quæstors*, full of loue and paine,
(Whois betters haue not bene, whois lyk againe
Theu canst not find) shall such abundance bring,
As King nor Court shall want no kynd of thing:
Not lyk those lowns, whom *Athens* old did trust,
They wer but Theiv's vnhonest, and injust.
Theie *Tamij* the treasure stole by night,
And then they burnd the Citadel by slight,
That by this fire their fraud shuld not be seene,
Nor they accus'd, that had so knavish becene:

Thy

Thy *Quæstors* here are honest, wyse, and true;
Thy treasure saiff, thy Bastils bvilt of new:
Stay then (dread Leige) O stay with ws a while
With pleasing sports the postng tyme begyle:
Thy fynest Hawks and fleitest Hounds shall find
Of fowls and beasts, a pray of cuerie kynd.
For morning both and eueningyng flight, each day
Each Hawk thou hast, shall haue her proper pray;
Each fowl that flies shall meit thee in thy way,
And in their sorts shall *Ave Caesar* say.

Throgh forests, Parks, and feilds hunt stag, &
It helps the health to haue the natvie air. (Haire
Hee that takcs pains and travell sleepeth best,
With greidines hee takcs refreshing rest,
His meate to him seems savorie, sweet, and fyne,
Hee glaidlic drinks the heart-comforting wyne:
Good blood, quick spirits, travell sweet do'th cherish
And maks offensiue humors for to perish.
And wyse-men writeth Colik, Gout, and Gravel,
The woefull fruits of rest, ar cur'd by travel:
Let not thy horses fatt, for standing Idle,
They'll grow stiff neck'd, and disobey the brydle.

Let faithfull *Turbo* menage thy affaires
And kill himselfe with care, to ease thy caires.
Thou shalt not trauel, throgh hott barren bounds
Of *Arabie*, nor cold, and snowie sounds
Of *Norwa*, nor the Schythian savage montans,
Nor fenni *Flanders* skant of healthfull fontans,
Nor throgh thy *France* so full of fearfull Jarrs,
Where King and subiects waige intestine warrs,
But throgh Braue BRITAN of all realms the best,
With pleasours all, with peace, and plentie blest,
Which God sejoyns from all the world (wee see)
That none but *Neptune* shuld thy neighbour bee.

Let not Our Loue infer the least offence,
Thou art our L O R D our kyndlie K I N G, our Prence:
Our int rest so is such (Dread Leige) in thee
Thogh Earths great Glob wer thyne, ours thou must
From *Jacob* learne to loue *Canaan* best, (bec,
The native soill: for when his sonnes wer blest,

Cc Hee

102

THE MUSES WELCOME,

Hee charged them to take him heame againē,
Him to interre in Ephrons flowrie plaine:

Abraam there, and *Sara* sleep , said hee,
There *Izaak*, and *Rebecca* both doe lye,
And therē I buried *Lea*: *Joseph* weiped,
In *Ephron Jacob* with his fathers sleiped:

Joseph waxd chief in *Pharaos* court, and yet
Knowing the Tribs wold out of *Egypt* flitt,
Hee took his brethren, and the people sworne
His bones from thence shuld be to *Ephron* borne,
To keip their oath his brethren, and the rest
Imbalmed him and put him in a chest,
And when they fled from *Egypt* (as they sweare)
Moyses with him good *Josephs* bones did bearē:

Liuē *Nestors* dayes King *JAMES* but liue among vs
By blood and birth thou doſt alone belong vs,
Stay then at home, to *Thames* make no returne,
Sleip with thy fathers in thy fathers vrn.

But wee'r too bold to beg thy longer stay,
Since *God* sets down thy Jeſts, and gyds thy way,
From death in famine *God* deliuereth thee,
From sword in battell thou shall still be frie,
Destruction thou shall skorne, and laugh at dearth,
And shall not feare the cruell beasts on earth,
Ston's of the feild shall be in league with thee,
And beasts at peace with great King *JAMES* shall be;
Yea thou shall know peace dwells thy tents within,
In spight of *Babell* and that Man of sin:
To thy great Joy ô KING thou shall perceave,
Thy seed as graſſe on earth: Thou shall to graue
In fullest aige (like to a fig of Corne
Broght to the Barne in season due) be borne.

And if the Lord hes said that thou must leatue vs,
If *England* must of this our Joy bereave vs,
If thou wilt go, and leauue vs full of sorrow,
This prayer short from Paynim pen wee borrow.

Our sacred King, wyſe *JAMES* the Lord defend,
And royll seed, till all this All tak end,
Heavens grant to him, his faire and verteotis wyſe
In peace and plentie, long and happie lyfe.

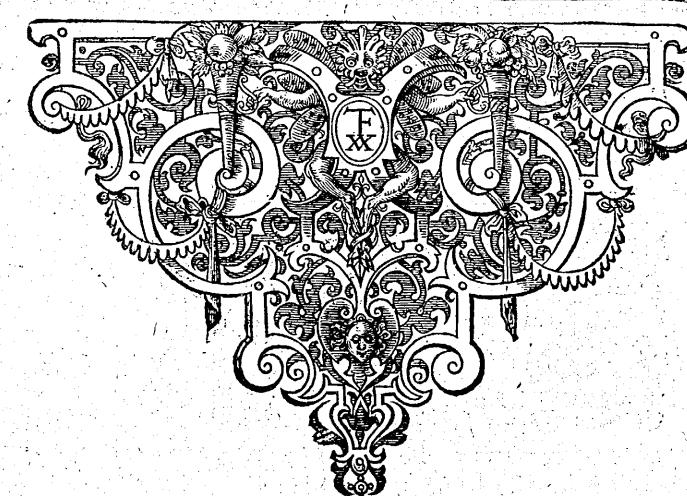
Lord

TO THE KINGS MAJESTIE. 103

Lord blesſe, preferue, and keep him frie from ill,
Of happie Kings let him be happiest still:
And, whilst he lives, let him not ſee, nor heare,
The death of one; that to his Grace ſeems deare,
Let his Dominions farr, and long perſeuer,
And (ſtill adornd with Justice) laſt for euer:
Tyme ſtay thy haſt, relent thy former furie,
And let King *JAMES* our childrens children burie.
O touch him not proud *Fortune*, but in kyndnes,
Or if thou doſt, hee ſtill defytes thy blindnes:
Heavens grant this Ile, with toyſ tormoyled long
May be his meanes, be cur'd from ſin and wrong:
GO D grant hee ſaue Religion from decay,
And reeſtabliſh ſuch as runne aſtray:
Lord let this Starr in brightnes ſtill abound,
To light the World ſo long in Darknes dround:
And let each true, and faithfull ſubjeſt ſing
With heart and woyce conjoyned, *God ſaue the King*.

Cc 2

ALEXANDER CRAIG
Of Rose-craig.

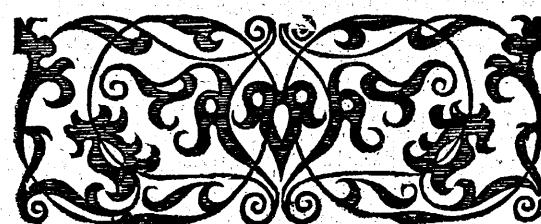
104

THE MUSES WELCOME,

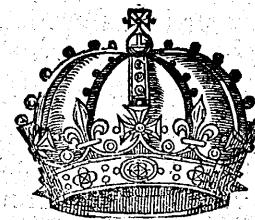
THE
KINGS MAIESTIE CAME
FROM KINNAIRD TO THE BURGH
OF
DONDIE
THE XXX OF MAY,

*Where at his entrie this subsequent speach was delivered in
name of the towne by M. ALEXANDER
WEDDERBURNE their Clerke.*

TO THE KING'S MAIESTIE.

105

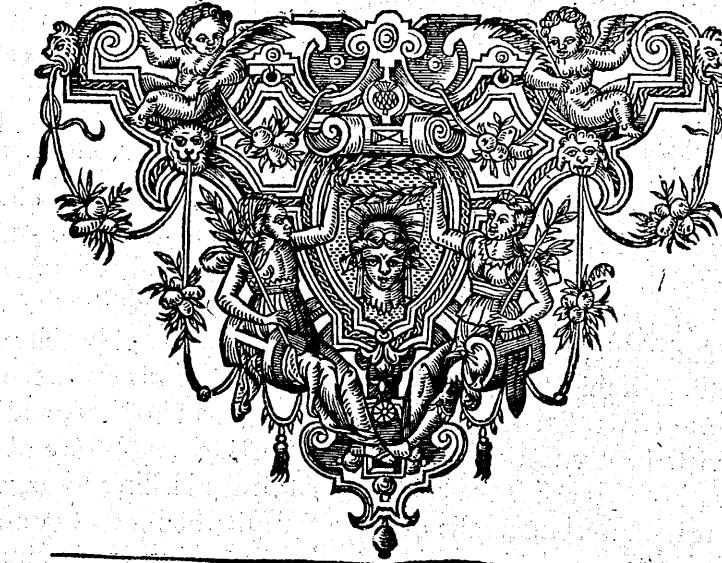
LBEIT THE COMMOUNE
feares which perplex most confident
Orators, may dash and confound my
spirit, justlie suspecting my owne weak-
nes in speaking to your Sacred Majes-
tie, MOST MIGHTIE KING, and
our most gracious Soveraine Lord:

Yet being vpholdin by the long ex-
perience which I haue had from time
to time of your Majesties most myld
and gracious acceptance of the speaches delivered by your Majes-
ties most humble subjects, of whose number I doe acknowledge
my selfe one of the meanest: I am emboldned, at the desyre of the
Magistrats Counsellours and whole bodie of this your Majesties an-
cient, frie Regal burgh, to offer to your most excellent Majestie,
that hartie welcome from them, whose inward greife conceaved
for your Majesties long absence, is turned in excessive Joy in re-
gaird of your Majesties most Princelie resolution (now reallie effe-
ctuat) to honour this your Majesties most ancient Kingdome with
your Royall and most comfortable presence: An inestimable bles-
sing to all, bot cheiflie to vs who haue not onlie participat of the
comoun benefits which all your Majesties good subjects doe injoy
vnder your Maiesties most happie governament, I meane purtie
of Religion, peace and securitie, by sea and by land, at home and
abroad, So that no heresie hath toleration, no oppression the badge
of authoritie, no insolence the mark of greatnes, within all your
Maiesties Dominions, the meanest living vnder his owne figtrie,
but feare of wrong, both in the high-lands and borders, and the
mightiest kept vnder your Maiesties obedience, and feare of the
Lawes, but also besids these, a more particular blessing to vs, who
haue teasted so abundantlie of your Majesties bountefull goodnes
and fatherlie care latlie kythed in the quenshing and extingui-
shing (by your Maiesties most Princelie and prudent directions

Dd giuen

giuen to the Lords of your Maiesties most honorable Privie Counciale) of that fire of sedition which was kindled within our bowels, to the apparent overthrow and combustion of our whole estate: And in the setting and establishing of a solid peace among vs by the meanes of Justice, whereof wee haue most sensiblie found both swit and profitable fruits ever since. Of these manifold blessingsto speak what wee can is not now convenient, and to speak what we shuld is not possible. This one thing wee must say, that wee haue more then iust cause to welcome to these our meane territories your Sacred Maiestie, whome wee haue euer lugged in our hearts sence the first houre of your Maiesties most happie nativitie.

Receauie then, *Most gracious Soveraine*, that hartie welcome which wee all most humblie offer from true and weell approved hearts: And here wee doe lay doun at your Maiesties feete Oure lyves, our liberties, our goods, and all vther meanes granted to vs by GOD, to be sacrificed in your Maiesties service, without any privat respect or consideration whatsocuer: Praying the King of Kings that your Maiesties Royall person may bee euer saife from all reasonable practises, your H. naturall lyfe extended to the possibilite of Nature, and your royall progenie and race, by lineall succession sittynge vpon your Imperiall throne, may haue one pe-
riod with the World. *Amen.*

His M. was also welcomed at *Dondie*, by these Poëms presented.

Sylva.

Xere, de largo placidum caput exere fonte,
Taë pater, Regemque tuum submissus adora:
Regem, cui similem nec tempora prisca dederunt,
Nec ventura dabunt, licet aurea seclare currant
Ascrao cantata seni, cœloque relieto
Malcolmi terras soboles generosa revisat.

Ille tamen, gratis Humbri, Tamesisque fluentis
Posthabitatis, tenui stringit tua flumina lembo;
ALECTI QUE subit longo post tempore tecta,
Mille sui precibus populi, votisque petitus.
Nonne vides blandi qua sit clementia Cœli,
Asperaque ut verno mutata est bruma tempore,
Ut primum patrij tetigit confiniare regni?
Ut populos Pax alma beat, collapsa resurgent
Templa Deo, tollatque caput sacer altius ordo,
Herculeasque illo speret sub Principe partes?

Vestiat ut positis tandem bombicina pannis?
Fibulanobilium constringat ut aurea crura?
Mercator Geminos currat securus ad Indos,
Ut Patria donet quicquid natura negavit?
Quin igitur nunc, Taë pater, caput exeris antro,
Et placide pelago totis illaberis tendis?

Tuque PATER Patriæ, magnorum Maxime REGUM,
Quo majus nil orbis habet, quem poster a fama
Ascribet Divis, te pulchra Britannia quamvis,
Et subiecta tuis glacialis Hibernia sceptris,
Atque suum REGEM te agnoscant Hebrides omnium.
ALECTI tenues ne dedignare penates.

Hac urbs, si seriem repetas ab origine primâ,
Prisca ex aquavit Gulielmi tempora Regis.
Corniger hic primum per mille volumina Taüs,
Inter scotigenas Taüs pulcherrimus amnes,
Eructat dulces in amaram Dorida lymphas.
Hic portus, Xerxis quem clausa tota subire,

THE MUSES WELCOME,

Atq; Agamemnonia potuissent Mille cariae.
 Relligio hic primum prisco donata nitore,
 Purior & cultus, pulsâ caligine sedit.
 Hic in te populus studiisque animo que fidelis
 Semper erat, vitamque tuâ pro laude pacisci
 Promptus, & ad nutum quicquid sufferre paratus.
 Aspice quam densâ plebes stipata coronâ
 Ore tuo fruitur; que pro te vota Tonanti
 Concipiatur, que lustratibi, que sacra precetur.
 Accipe de votas mentes: nec pectora donis
 Sed studis metire piis: patriamque Boëti
 (Qui famâ patrum sacravit factatum orum)
 Respicere pacatis animis, vultuque sereno.
 Sic tu non ullâ fuscentur profera nube;
 Et tuus in patrias crescens non degener artes
 CAROLUS, ad seros transmittat sceptra nepotes.

PETRUS GOLDMANNUS Deidonanus M.D.

AD REGEM EGYPTIACUM, ARGUMENTO

sumto ex lib. 3 de Republ.

um Deus humanos artus & non imitanda
 Solerti ingenio conderet artis opus:
 Temperies variis cuique & mistura metalli
 Addita; nec moles omnibus una fuit.
 Imperio dignis argentum incoxit & aurum,

Materia hac animi nobilioris erat.

Vulgo durities aris, ferriique remista est:

Indicum ignavæ mentis & illa fuit.

Hec si vera Sophon oracula, primigenamque

Temperiem produnt pectora queque suam;

Nec ramenta aris, ferri aut vestigia, in ortu.

Quisquam primo dixerit illa tuo:

Multased argenti solidi, rutilantis & auri

Pondera, materia mixta subesse tua

Arguit in vita mentis constantia, puri

Etradians animi Lumen, & Auratui,

Et quascunque alias nitidi virtutibus auri

Congeneres dotes nobile pectus habet:

Visque adeo Herois generosi pectora gestas

Alta, tot imperiis digna, quot orbis habet.

JACOBUS GLEGIUS Deidonanus:

TO THE KING'S MAJESTIE. 10

HIS MAIESTIES WELCOME

at the Pallace of Dalketh, the xi day of Junij.

DALKETHENSIS PHILOMELA.

 Vum Cedrus, quum celsa tibi, Rex magne, Cupressus
 Obsequii in signum capita inclinare superba
 Latencur, pedibusque comas sub sternere sacris;
 Lentane submissam renuent Viburna salutem
 Dicere, seque imis DOMINI prosternere plantis?

Et tibi quum dicant REGI tua magna salutem

Oppida, non magnum tua parvula villa salutet?

Villula, que Regum quondam secessus amoenus,

Pectora quum gravibus voluere remittere curis.

Huc laxa invitant Pallatia, culta Napaeis

Prata meis, geminâ gaudentes Naiades Escâ;

Invitantque mea leta ad pomaria sylpe.

Te Dryades: licet hic capiti circundare Myrtum,

Sacraque Phæbœâ tua cingere tempora Lauro.

Hic legere est cerasos, omnes & carpere fructus,

Quos suavi Pomona sinu produxerit & squam.

Hic quoties pavidos canibus committere Damas,

Ramos quoties turpacia pectora Cervi

Figere gaudebas? quoties haurire sonores

Te hic & vidi dulces cunctarum, Magne, volucrum,

Qua picturatis volitant per inania pennis?

Sed tibi prima sacras implebat Daulias aures

Garrula quindenos repetens Luclinia cantus:

Quilia non Orpheus pulsando pollice nervos,

Nec Linus ipse illic dulci modulamina voce.

Omnis in exiguo contracta est Musica gyro,

Dulcissimam Philomela cavo dum gutture vocem

Producit longo tractu; & variatur & inde

Coneiso; flexo distinguuntur, inde retorto

Ingemint: nunc moesta gemens secum ore rotundo

Murmurat; atque gravi, summo, medioque & acuto

Produlci Philomela sono totum æra replet.

His tua te Vallis reducem Kethea salutat

Cantibus; atque suo REGI bona cuncta precatur

Que dare vel Virtus queat aut Natura, perennes

Vt faciat Philomela suos tua gaudia cantus.

Ecce A : Simonides.

THE MUSES WELCOME,

'EYNOIKON.

Vrba poëtarum ruit in te, maxime Princeps
Certat & officis docta caterva virum.
Liquit et Aonidū Parnassi in vertice fontem
In boream migrans ex helicone chorus.
In te confiprancs vatum chorus omnis, in cunum
Contulit, & Musa quicquid honoris habent.
Sed sine te, frustra tanto canamine vates,
Frustra Pierides ex Helicone Dea.
Tu decus aeternum Musarum & gloria vatum,
Ipse tibi solus carmina digna dabis
Solus dulce canens Musis & Apolline digna,
Solus Apollino dignus & ore cani.
Sat mibi nunc inter communia gaudia, mutus
Non fuerim, atque mihi sic voluisse satis.
Veribus incultis quodam tantum culmen adire,
Auribus & sacris obstrepuisse stylo
Ausus ineptus ego, ne deditnere, frequenter
Frondibus ornatur vallis aræ foris.
Sæpe in neglectis inventa est gemma lapillus,
Sæpe cadus vultus, nobile Nectar habet.

'ELAINETIKON.

AGNÉ, Caledoni flos et novæ gloriæ regni,
Subiecta imperio qui tria regna uno;
Tu quem juricolum Marvonia pectora Scotti
Principe quo felix Saxonis ora tumet;
Quem dominum supplex veneratur Hibernus et omnis
Quæ sub hyperboreo gens latet axe ferox;
Dives opum, cui tot terra, tot lictora parent;
Cuique superba Deus sceptra gerenda dedit;
Dum tua conamur præconia dicere, laudes
Musa veras, culpa reverere ingenuis Non

Si possum: A. 31

TO THE KING'S MAJESTIE. III

Non ego Meonio scribam si texta cothurno,
Sufficerem in laudes, Magne IACOBÆ, tuas:

Tu nec laudis eges, nec nostro augebere cantu,

A Jove supremo proxima sceptra tenens.

Felix imperio, felicior arte regendi,

Orbis delitie, ac anxia cura Deum.

Sospite te, semper sub tuto cymbone quiescer

Relligio pura, ac intemerata fides.

DEFENSOR FIDEI vindex animosus & acer,

Accedit titulis nobile stemma tuis.

Cumque alios quatunt trepidâ formidine bella,

Securus regnas vnuis in orbe tuo.

Atque inter Reges, sedando bella per orbem

Arbiter, aeterna fœdera pacis amas.

Pacis amans, pacemque colens, violenta perofus

Bella, Beatus habes symbola PACIFICI.

Advolat & celo rediens Astræa relicto,

Sacra simul duplex tempora laurus obit

Justitia & Pacis; quarum quis amantior alter?

Dum libras justa sceptra verenda manu;

Et satagis populis privas imponere leges,

Emula romuleis & dare jura tuis:

Quæs dubios casus & gripbos litis inique

Juridici patres solvere ritè queant.

Mille secans nodos, Sphingisque anigmata vafria,

Pulchrum edis specimen divitis ingenii.

Sub te tuta viget Legum veneranda potestas;

Florent legitimi publica jura fori.

Sunt in honore Patres, fulget sanctusque Senatus,

Et nitet in medio purpura lata foro.

Sic foræ Judiciis ornas, si Legibus urbes,

Vt se nil Juris credat habere nefas.

Nunc sua virtuti stat veræ debita merces;

Opprimit & justus facta nefanda metus;

Nunc fraus, ira, furor, cades, scelerum impia turba

Præpetibus pennis Tartara nigræ petunt;

Aurea co[m]positis redeunt nunc secula bellis;

Nullaque Gradi vi classica dira sonant;

Ere rigens Janus, stat nodis vincitus ahensis;

Atq[ue] tuo longum numine clausus erit.

Limi

112 THE MUSES WELCOME,

Limina firmasti ferro & compagibus artis,
 Vinctaque sunt centum ferrea claustra seris.
 Ne quā prorumpant in terras bella nefanda,
 Nunc belli portas Pax & oliva premunt.
 Vomere nunc pando proscindunt arva coloni,
 Semina cum multo fænore reddit ager:
 Esseda, citella, rasta, & stridencia plaustra,
 Ruris opes, splendent: inquinat arma sicus.
 Nunc Mercator opes avidus sine fine parandi,
 Tutum mutandis mercibus equor arat:
 Linteaque & summo volitant Carchesia malo,
 Nil à pyratis vela timoris habent.
 Nunc securi omnes, nunc sunt commercia tutæ,
 (Ergo alacris letum carpe viator iter.)
 Sic mare, sic terras vñâ tu protegis vñbrâ,
 Bina ferant vni bina trophyæ tibi.
 Sed si fas, reges spreto censere paratu
 Fortune, & pretiis pendere cuncta suts;
 Non sic te decorant tituli aut immania regna,
 Quam sincera fides, & pietatis amor;
 Et nivei mores, & nescia fallere virtus,
 Veraq; in humano pectore imago Dei.
 Hinc tibi laus crescit, cumulusque accedit honorum,
 Hinc Magni meritò nobile nomen habes,
 Hinc te tollit humo, ac aquat te gloria cœlo,
 Et volat ampla tui fama per ora virum.
 Fama per ora volat, minor est sed gloria vero,
 Famaque pro meritis non satis ampla tuis.
 Constitit attonita & tantis virtutibus impar,
 Victaque materiâ fama, pudore stupet.
 Eminet in summo tua virtus culmine, nec quo
 Ut major fiat, crescere possit habet.
 Tantus es ut nequeas major: vel clarior esse,
 Ni te ipsum superes, & videare Deus.
 Si Deus hic non est, divus tamen esse videtur,
 Qui dio imperio regna Britannia regit.
 Sed quod Musa ruis? majoraque viribus audes?
 Ingenioque mores cur mihi majus opus?
 Tanta viri virtus, moles tanta elogiorum,
 Cui par non fuerit vel sacer ipse chorus:

Aliud

TO THE KING'S MAJESTIE. 117

De Regis Natalibus.

Ollibus EDINUM supereminet omnibus unum;
 Junius à Juvenum nomine nomen habet.
 Hic tibi principium vita Mensisque, locusque:
 Omne non Mensis, non locus ipse caret.

Emulus imperio locus est, Mensisque juventus:
 Hic apicem, ille annos, vñque decus que dabit.
 Imperium imperiis ingentius omnibus, Annos
 Dat tibi, dat virides Junius imperiis.
 Ergo solent positis Aquila & revirescere pennis,
 Atque grave atatis ponere inertis onus;
 Det Deus & videoas, tardè veniente senectâ,
 Longa juventutis tempora blanda tue.

ALIUD.

Ontibidant, quamvis humentia sidera, Pisces
 Oceani hec regnis subditæ regnati.
 Non tibi dat Taurus tantos telluris honores:
 Exigua est animo terra, cinisque tuo.
 At neque tam dulces Geminorum fidus amores:
 Dulciaque è casto pignora charactoro.
 Clara sed ardenti cùm subdit lumina Cancro,
 Cum scandit suim culmina summa poli,
 Te maria & terras supra, supra æthera, celum
 Extulit, & cœli Phœbus in arce locat:
 Cœlestemque dedit mentem, cœlestia regna
 Spirantem, & solo pectora plena polo:
 Atque polo vera arma, sequentem ferre Leonem,
 Magna quidem, & magni conscientia signa Dei.
 Quæ Jehuda & Jehudæ viætrix viætricia proles
 Vendicat imperiis omnia certa suis.
 Nil tellus cernit, nil cœlum augustius illo,
 Nil illo totius dignius orbis habet.
 Quid flores; quid adhuc animantia cœtera aspectes?
 Cedice, nec magnum sollicitate animum.
 Hic vni tua vis, Rex maxime, militet: unus
 Militia auspicium der. Leo & iste ruge.

F

Impe

THE MUSES WELCOME,

IMPERII SYMBOLUM.

Vlmina bis bini tollunt ad sidera montes,
Illis nec lati subjacet aquor agri: (illinc,
EDINUM hinc cum Cragato; Salsberius
Sedes cui Arturi conjugat alta caput.
Bina ligat radix, & bina interluit vnda;
Hac juncta, ista suis dissociata jugis.

In medio prisci posuere Palatia Reges,
Hoc natus faustè es, Magne IACOBE, solo.

Istaloci Genius venturi conscius olim,
Dispousit sceptri symbola certatui.

Tu bis bina tenes titulis regna ardua justis;
Hac juncta, ista suis dissociata locis,

Gallia quæ Britoni, quæ se pretendit Ierne,
Et sonat Oceani fluctibus uda latus.

At cluit aternisque heret Scot-Anglia vincis;
Nubiferum pulsat quæ Zeviota polum.

Vt manet his omni radix immobilitas avo,
Sic maneant Regnis vincula firmatuis.

DAVID HUMIUS.

MAIUS REDUCENS.

MAiores Majo dederant sua nomina quandam,
Nomina Majestas nunc magis ampla dabit.
Nam placido pulsus REX antè Cupidins iētu
Norvegiam tumidis dum mare sulcat aquis,
Tristi hyeme & per faxa volans maria omnia vincit,
Ausloviæque fini virgineo excipitur.

Sed Maii redit REX & REGINA calendis,

Letaque ab excensus munere Letha fuit.

Anglia, quam Dani vexarunt clade cruentâ

Nunc R E G I, & danæ dat sua sceptra Dex.

Maius post tria lustra refert sine cæde triumphum,

Victorem Patriæ restituitque suæ.

Arrident nunc prata & frondent gramine Sylvæ,

Horri pinguntur floribus innumeris.

Nunc agri latas segetes & gramina portant,

Dulces demulcent jam loca cuncta soni.

Majestas Maio jam det nova nomina: Maius

Dat Majestati qua bona cunque tulit.

Iunius

TO THE KING'S MAJESTIE. 119

Iunius producens.

Maius exultat, reliquoq; mensa
Deficit, Regem quia bis reduxit:
Maius est tanto, nisi sit superbus,

Munere felix.

Junius Maio prior: hic reduxit,
Ille produxit; genitrix alvo et
Efferens dias dedit intueri

Luminis oras.

Junio Janus dederit priores,
Junio Maius quoque cedat, esto
Junius festos celebrandus inter

Primus & unus.

Annus est Regi Jubilæus iste,
Jubilent Scotti, à Domino precantes
Junius Regi ut renovet virarentem

Flore Juventam.

A. S.

Euxtricosaq; perixoi.

Cce Dies reddit niveo signanda Lapillo,
Aut crellâ, aut, si qua est, nobiliore notâ;
Conscia divini partus, uberrima messis
Ingenitis, Musis optima materies

Phœbe veni rutilos auro redimite capillos,

Parnallum & Xanthi linque fluenta vagi.

Induc Sidonio tintam bis murice vestem,

Neve arcum pingeat condere, sume Lyram.

Lux fidibus celebranda tuis, fidibusque sororum,

Hac nata Aonii est gloria prima chori.

Nascenti letum Parcae cecinere triumphum,

Et dederant vni tres tria sceptra Dex.

Dicite Io cīves & Io bis dicite cīves,

Natalis nobis omnibus iste dies.

Hausimus ex illo nitida primordia lucis,

Cœpimus atque aurâ liberiore frui.

Pallentes violas, Nardumq; Thymumq; Crocum quo

Congerite, & pictis Lilia mista Rosis.

Farre pio, & castâ proni veneremur acerrâ,

Sacrificisque crepant mascula thura focis:

Qualia odoratis nascuntur plurima glebis,

Quæ Saba, vel diues qualia mittit Arabs.

F f 3

Pul

THE MUSES WELCOME,

Pulsentur pel·ves & tintinabula fanis
 Omnibus, aufficio lux eat ista bono.
 Ab quid cessamus resiles in vota, precesque?
 Lux monet hac summum sollicitare D E U M.
 Non te summe parens Ophyres jam poscimus aurum,
 Non petimus culti jugera lata soli,
 Sed Regi firmam per facula plura salutem;
 Nostra sit ut salvo principe firma salus.
 Jam decies quinos egit feliciter annos,
 O decies denos addat benigne parens.

ΑΙΤΤΟΣ ΦΟΙΒΟΣ.

Illa dies, primis qua Rex vagitibus auris
 Hauserat, in gyrum jam redit acta suum.
 Sol Cancrū ingrediens cancros imitatur,
 Langidus aversis incipit ire rotis. (et ultro
 Phœbe caput nitidum radiis præcincte coruscis,
 Qui regis ignifer à sidera pura face,
 Nulla Thyestæ properantur fercula mensæ,
 Quid fugis? haud Atreus impius exta coquit.
 Sol novus exoritur, veteris virtute fugacis
 Vix opus. Anne citæ est hæc tibi causa fugæ?

AD CIVES UT NATALEM REGIS

Festum habeant παραγενιόν.

On nunc in versum contristat Aquarii annis
 Vasta nec Aoliis flatibus antra patent.
 Non jam convexis dependet Stiria tectis,
 Nec coit astricto fluminis unda gelu:
 Sed niter auratis radiis purissimus aëris,
 Halcyone stratis aquora mulcit aquis.
 Arva micant violis, atque eternis Amaranths,
 Fulgent prata rosis, quas legat alma Venus.
 Omnia sint operata Deo: ne fœmina tractet
 Fusum, aut Lanificæ pensa severa Dex.
 Claudat oves pastor, curvus requiescat arator,
 Nec scindat pingue vomere taurus humum:
 Sed stratas ornent genialia fercula mensas,
 Et furno, aut calido cocta placenta foco.

Non

TO THE KING'S MAJESTIE.

Non juvet Agricolas Lapathus, malvaque salubres,
 Agnus at infesti raptus ab ore lupi;
 Aut lepus, aut captus laqueo grus advena tento,
 Aut turdus cura præmia grata sua.
 Nam Princeps errare boves, inflare cicutas,
 Capros & pingues pascere jussit oves:
 Jusserat & rudibus redimitos tempora fertis
 Ad non compositos membra movere modos.
 Vos quibus est sors lata magis, magis ampla supellece,
 Instruite O festas annua sacra, dapes.
 Stet defecatigravis an phora plena Falerni,
 Promite & annosis condita vina cadis.
 Tibiam mista lyræ resonet Berecyntia Buxus,
 Dulcia Pieris plectræ move te modis.
 Personet auratâ citharâ crinitus Jopas,
 Aut potius sumpâ cantet Apollo lyrâ.
 Dulcibus alloquis æstivam fallite noctem,
 Dat veniam nato Principe juris apex.
 Magne adfisse lubens Genie & tua sacra frequenta,
 Dexter ades votis omnibusque piis;
 Dexter ades, nardo, syrioque perunctus amomo,
 Flores, vina tibi, debita thura cape.
 Jussus adest Genius, nec dédignatus honorem
 Accumbit, positas libat & ore dapes.
 Securam miseris vellit mortalibus aurem,
 Et memores fluxi temporis esse jubet.
 Consilis morem gerimus, monitisque benignis:
 Det Regi Pylii facula terna sentis.
 Det saltēm è statib[us] novies implere novenas,
 Vite hominis summus qui solet esse gradus.
 Divino totidem tribuit vis illa Platonis:
 Rex prior ingenio est, imperi que prior.
 Det Regi corpus vegetum, mentisque serenæ
 Lumina, non ullis lumina fusca malis.
 Interea faustos per longa precabimur annos
 Tempora que vita fint socianda pie.
 Adspicunt precibus praesentia Numina nostris,
 Nec sunt rapidis irrita vota Notis.

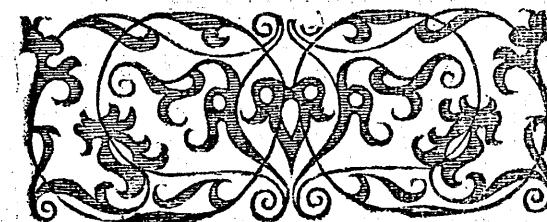
HENRICUS DANSKINUS.

122

THE MUSES WELCOME,

**THE
KINGS MAIESTIE CAME
TO THE BURGH OF STERLING
On Munday the last of Junij.**

*Where at his Maiesties entrie this subsequent speach was
delivered in name of the Towne by Master
Robert Murray Commisar there.*

TO THE KINGS·MAFESTIE.

123

Ost Sacred SOVERAINE,
Amongst the manie comforts wee enjoy
under this your calme and most glorious
reigne, this is not the least that your Majestie
deignes to heare your owne Welcomes, and
disdaines not the humble applause of your
meanest Subjects, no more then *Augustus*
Cesar did when in name of the Senate and
People of *Rome*, *Valerius Messala* welcomed and saluted him,
PATREM PATRIÆ, which (as hee answered) was the hight of
his desires, and beyond which hee had nothing more to sollicite
the Gods for; Provyding onlie that That harmonie could continue,
and bee the last sound should strick his dying eare.

Y your Majesties most humble Subject in name of the Magistrats and indwellers of this your ancient Towne, in all reverence
most hartlie and justlie Welcome and salute your Majestie, PA-
TREM PATRIÆ after this your happie returne to your late lan-
guishing bot now fullie contented Cuntrie.

What heart wold not breake? what eye not drowne it selfe in
teares for the so long absence of so wel-beloved and so much loving
a Prince: A King secund unto no other, and farre from any secund,
matchles in birth and Royall dissent, bot more in Heroï-
call and amazing vertues. What blessing did euer Almighty God
impart to any Prince, which hee hath not powred upon you S: ?
or what doeth any people enjoy, which wee haue not abundant-
lie by you ?

Much is recorded in the Calenders of *Fame* of that Macedo-
nian Conqueror *Alexander*; and not without cause perhaps was
hee entitled *Great*, bot his violence and pryd (like deep skarres in
a wel proportioned face) were staynes unto his other qualities:
Yee are great S:, bot with greatness good: which are in you so com-
bined that your greatness hath euer extended your goodnes, and
your goodnes hath been occasion of your greatness, your Domi-
nions are large and ample, yet neither acquired nor cemented with
blood: By due right and lawfull succession did yee come unto them,
and with great equitie doe you governe them. Clemencie which
one calleth *Dos Regum*, which maketh men like unto G o d, hath
been the square of your Majesties actions: yee haue not only bein
a King ouer others, bot yee haue learned to command and bee a
King over your selfe, to which governamet all others, if compa-
pared

124

THE MUSES WELCOME,

red shall bee of small moment.

Trajan for his beneficence towards the Learned, the conforming himselfe to his owne Lawes, for his great courtasie and liberalitie, obtainede the name of *Optimus*, a title more glorious then any triumph: which me thinks might be more competent to your Majestie, who not art a reformer of Lawes and a conformer of your actions vnto them, but whose pure and spotles life is a Law to your subiects, and may be ane exemplarie to all after Princes: Who not onlie cherishes the Learned, but art learned your selfe; whose manie manie writings, if they had been in the former ages, sure had been kept in gold and Cedar, and which as they are aboue all Envye, shall in spight of dayes wrastle and overcome time. As for your courtasie and liberalitie I think euuen the *Antipodes* haue hard of it. *Nemo tristis decepit a facie Imperatoris*. But why travell I so farre in heathen Stories? when I fix my eyes vpon your Majestie *Constantine* the great straight presenteth himselfe to my wondring thoughts. Hee extended the limits of his Emprise farre beyond the reach of his predecessors: so hath your M. yours: for bloodie warr's and dissentions which hee found in the world, Hee left peace; And haue not Yee done the same? Hee maintained Christians, and are not Yee the Defender of the Faith? The Kirk of GOD here, which in your minoritie seemed but a weake youngling, hath by you attain'd both to her full stature & strenght. Hee by the assemblies and determinations of grave Bishops and Kirk-men destroyed heresies, to the great advancement of Religion. And hath not your M. (as witnes your late diligence) endeavored as much for the same? So that in these your M. happie dayes Atheisme is vnknown, Ignorance removed, Superstition & Idolatrie banished, Kirks are planted, their revenues augmented, and Knowledge daylie growtheth more. Many worthy and profitable Lawes did *Constantine* establish amongst the *Romans*, And what hath not your M. done not onlie for the making, but execution of good Lawes heere? So that they are not now (as of old) like spiders webs, which take hold of the small and let passe the greate, but like nets for Lyons and Bores, which hold fastest the most mightie: By which now it is come to passe, that the most savage parts of this Countrie haue loosed of their wyld nature, and become tame; where are now the broyles of the Borders? where the deadlie feuds and ignoble factions of the Nobles? the stryf of Barrons & Gentlemen? where is that woolfish crueltie of the Clans in the Isles and

TO THE KING'S MAJESTIE.

125

and far heigh Lands? ar not all now by your M. wyse providence and governament, vnder GOD, either abolished or amended? And so justhe wee may avouch *Scotiam invensi Lateritiam, Marmoream fecisti*, and alto averre you to be with *Augustus PATREM PATRIÆ*, with *Alexander*, *NAGNUM*, with *Trajan*, *OPTIMUM*, and with *Constantine*, *RELIGIOSUM*. And that which is more then wonderfull wee may boldie say it. *Quæ data sunt aliis singula, cuncta tibi.*

J might heere loose my selfe in the weast Ocean of your M. worth sayling beyond my Lyne; if this your M. Little, but loving Towne did not becken to mee now to anker and speak somwhat towards her.

This Towne though shee may iustlie waunt of her naturall beautie and impregnable situation, the one occasioned by the labyrnths of the delighsome *Forth*, with the deliciousnes of her valayes, and the heards of *Deare* in her Park: the other by the stately Rock on which shee is raised; though shee may esteeme her selfe famous by worthy founders, reedifiers, and the enlargers, of her manie Priviledges; *Agricola* (who in the dayes of *GALDUS* fortifid her) *KENNETH* the secund, who heere encamped and raised the *Picts*) *MALCOLM* the secund, *ALEXANDER* the first, *WILLIAM* the Lyon; Yet doeth shee esteeme this her onlie glorie and worthiest praise, that shee was the place of your M. Education, that these sacred brows, which now beare the weghtie Diademes of three invincible Nations, wer empalld with their first heere; And that this day the onlie man of Kings, and the worthiest King of men, on whom the eye of heaven glaunceth, deignes (a iust reward of all these cares and toyles which followed your Cradle) to visit her. Now her burghesses as they haue euer bein to your M. ancestors obedient and loyall, They heere protest and depose to offer vp their fortunes, and sacrifice their lives in maintenance & defence of your sacred Person and Royall dignitie, and that they shall ever continue thus to your worthie progenie; but long long may you live. And let ws still importune the Almighty

*That your happie dayes may not be done,
Till the great comming of his Sonne,
And that your wealth, your joyes, and peace,
May as your raigne, and yeares increase. Amen.*

Gg

After this speach was heard by his M. these subsequent Poëms wer presented.

Regiae M. Sterlinum ingredienti,

Συνχρόνων.

LTe procul, procul ite elegi miserabile carmen,
Læta cano; tu pande biceps Parnasse recessus
Parthenios, vosque ò superum justissima cura,
Forthiades Musæ, lata aspireat canenti.
Nuper (ad huc memini) quâ nubifer Apenninus
Ille, per immensos, salebrofa cacumina, tractus,
An fractusque vagos, tua Grampie, perpetie dorso,
Tramiteque obliquo diffindens rura, coeret
Hinc Glottæ, inde Deæ ripas; quaque agmine leni
Fortha recurvato ludens meandrius alvœo
Tortum sulcat iter, quâ multum clade Gradiri
Tuxed a fatigatus Scotos disterminat Anglis,
Naïades Dryadesque, & veri quicquid ubique
Numinis esse Deum putat inconsulta vetustas,
Audit attonitus prope ternas orbe recurrens
Phœbus Olympiadas, planetus è vallibus imis
Edere luctiferos, infandi signa doloris.
Verum una ante alias mœstas iterare querelas,
(Vna Caledonias inter pulcherrima Nymphas)
Ingeminans curas, quâ se Tetha reflexis
Miscet aquis, veterumque patrum decora alta superbè
Despectant magni sinuosa volumina Forthæ.
Hinc planetus, gemitusque carnis lachrymabilis antris
Horrendum insonuere; dies non ulla dolorem
Est lenire potis; lachrymantem sole cadente
Continuata videt luci nox, luxque tenebris.
Qualis ubi longè fortunatissima quondam,
Biffenos olim thalamos visura superbos,
Nunc eheu spe surgentum viduata nepotum
Tantalis obrigit, magna quondam emula divæ,
Et rigida duro lachryme de marmore sudant;
Dum desolatos numerosa prole penateis

Orba

Orba gemit, planctuque animi miseranda fatigat
Astra, superba malis luitura opprobria lingue.

Ergo evicta dolore gravi, suspiriaque alto
Corde trahens, surdas onerare his questibus auræ.

Siccine dedecores illustribus ornamenti

Scotiæ exciderint, genus alto à sanguine magni

FBRGUS II, illius, quo vindice Scoto-britanni

Imperij surrexit apex, cui dedita debent

Sceptra securigeri per tot vagas acula Reges,

Et bene apud memores veteris stat gratia facti?

Sic Regem, & regis sobolem, atque insignia regni

Per varios casus, per mille volumina rerum,

Per tot avos longa serie transmissa nepotum

Transstulerit Saxo, tanquam de Marte triumphos?

Nempe eheu toties ideo repulisse superbi

Vincula servitii, indocileis Mayortia Scotos

Pectora, degeneri submittere colla capistro?

An verò toties hostilia Cæsar's arma,

Et formidati victoria signa Severi,

An juga Gallorum libertati insidianum,

Inventata ideo virtus sprevisset avita?

Danorumque minas ausis immanibus vltro

Insultantum? Eheu generosos siccine tandem,

Sic cecidisse animos, & nescia pectora vincí?

Scilicet & quibus auspiciis primordia dura

Regni jaæla, quibus, quibus O fundata periclis,

Testis Coila, tui quâ fuso Brittone campi

Incaluerit, & certafides, vestigia tanta

Cladis adhuc superant, quam nulla aboleverit etas.

Sed quid ego hec autem nec quicquam ingratara revolvo

Quid ne juvat vana fructu effutisse querelas?

Fam tandem agnoscit presentia numina, nempe

Hoc Deus & coeli non eluctabilis ordo

Exigit, hoc rata facia jubent, ignara moveri.

Huc fatale vocat, trahit hic venerabile marmor,

(Illa GATHELIACI quondam primordia regni)

Nobile ab auriferis traductum marmor arenis

Visque Tagi, Tarteßiacis quâ Phœbus in vndis

Fessos condit equos: Nec te præsaga futuri

Seria, (sera licet) spes, auguriumque fecellit,

Gg 3

Ferg

FERGUSIO generare, tuis illa omnia fatis
 (Omina multum irrisa diu, sed an irrita tandem?)
 Debentur: Tibi ter gemini diademata regni.
 (Fralicet, li porque crepet) transmisit habenda
 Nulli unquam temerata impunè suprema voluntas
 Fatarecognoscens dñe morientis Elise.
 Quintu (si quid frontis habes) demum improbe litor
 Cede Deo, non fas obniti aut tendere contra:
 Ofame ambitionis famae, maleuadaque, tandem
 Pone supercilium, numenque, atque omen adora,
 Sternus: Illa, Tā à ripis insignia quondam
 Transdita, parta manu non sunt de Marte trophyæ;
 Non ita degeneres animos, obtusaque Scotti
 Pectora gestamus, nostro ut procul orbe quadrigas
 Phœbus agat: quod si nescis, fatalia quondam
 Fatorum monumenta Tāus præsagus ab Arcto
 Præmisit Tamesin, redi viæ ad mœnia Trojæ,
 Haud equidem sine mente reor, sine numine divum
 Sic, que fatidici cecinere oracula patres
 (Illa quidem indignis oracula mersa tenebris)
 Non elusa, vides, eventu sancti ille
 Fatorum præses, mundo mirante, ratamque
 Jusit habere fidem: Nec te Leoparde, Leoni
 Naturā mandante, piget familiarier: isti
 Macte quidem obsequiis, ista pietate, fideque.
 O pietas, pietas etiam gratissima functa,
 Si quis sensus apud maneis, atque infera regna!
 Mentior, his olim nisi promeruisse juvabit
 Officis Anglos. Perge & que fædere juxxit
 Consensu stabilita hominum Natura, Deusque;
 Crede nefas violare: & nunquam invita, sequacis
 Concentu lenita Lyra trahe Lilia tecum,
 Ut tandem unitis conjuncta Britannia regnis,
 Et quæcumque Caledonio jacet insula ponto,
 Francia, Ierna, diu nimium quassata procellis
 Gradivi, unanimes coeant sub signa Leonis,
 Aufsius Scotangle tuis: hac gloria soli
 Fergusidum tibi debetur, sortem hanc tibi soli
 Fata reservarunt: quod nec pro a vita priorum
 Secula inauditerint, post quam data fata secutus
 Ille Anchisiades profugâ cum classe suorum

Laom.

Laomedonq; & fugiens incendia Troiæ,
 Prima Britanniaca dedit incunabula terra.
 Sic rosum, superumque animo haec sententia sedit.
 Nosque tui meriti pars quantula (maxime Regum
 Rex JACOB E) tuo lati gratamur honori:
 (Si quid id est) Satis in magnis voluisse, quod unum
 Posse datur: Nec me vlla dies, (vos syderates tor)
 Ingratam arguerit, ne in publica gaudia peccem,
 Gaudia, sed dulci (fas verum dicere) amaro
 Illa, (da veniam, quis enim modus adit amoris?)
 Scilicet absentem te Scotobritannides omnes,
 Vnum omnes moestis suffiraveri querelis.
 Nulla etenim (quamvis misera haec solatia) nulla
 Non sat acerba superque tulit diffendia, quanta
 Fallor longa dies olim an cum fænore penset.
 Sed si privato fas indulgere dolori,
 Quis mibi te, tecumque eheu simul omnia ademptum
 Flere vvetet; te, quem dias in luminis oras
 Emersum, hisce vlnis excepti, & sedula fovi?
 His olim officiis viet, eque inopique senectæ
 Præmia spondebam, (certè vel judice temet,
 Et vlovi simul & merui officiosa videri.)
 Sic equidem ducebam animo, rebarque futurum:
 Nec verò delusam animi frustrat afuisset
 Blandula spes, si posse fruitem fata dedissent.
 Ergo ego Tyndaridi dudum equiparanda lacene,
 Aut quam in Gargaphitis olim male viderat vndis
 Inscius Actæon; aut, si hic certare licebit,
 Alma Paphi regina, tibi; Mars si audiar, ipsi,
 Nunc obducta sciu, & gemitu miserabilis agro
 Congressus pertesa hominum, & consortia tecta,
 Dehinc in squallenteis concedam sola latebras,
 Et præsag a malo, nec jam reparabilis vlla
 Arte, gemam viduos desolatosque penates
 Sola relieta, tui nec enim spes vlla videndi
 Amplius, & notas audire & reddere voces.
 Dum queror, egi, caris responsans vallibus Echo
 Adgemit, & planctu superos queribunda fatigo,
 Per trialistra, animam pariter lucemque perosa:
 Ecce ab Erythræis emergens Phosphorus vndis

Refit.

THE MUSES WELCOME,

Restituit jubar auricomum, tenebrisque fugatis
 Illa mibi multum votis ambita, diuque
 Suspirata, dies, vix expectata, refusit.
 Surrigere, & lucem in pīlam, cœlumque tueri,
 Ut nunquam post prima ortus cunabula nostri
 Sic mihi det lachrymis languentia lumina Phœbus,
 Candidiore dies lustrarit lampade terras.
 O salve, o salve Pario signanda lapillo
 Festa dies: en festa dies, tibi fausta precamur
 Omnia, te merito multum salvare jubemus.
 Ne vivam (lux alma) nisi dum spiritus artus
 Hosce regit, mibi tu vel primas inter habenda
 Delicias, patrio reducem que limine Regem
 Si sit, & arridens blande, das cernere vultus
 Sidereo; vultus Phœbi, cum in culmine Olympi
 Flammam vomum concendit iter, mage luce serenos.
 Venisti tandem, tandem mea sola voluptas
 Venistin? O luce mihi dilectioni ipsa?
 Ut te, Rex J A C O B E , iubens ex oscular, ut te
 Hisce vlnis, hisce inquam animus mi amplexier vlnis
 Gestis ovans; quibus informis nocte que diesque
 Gestavi in vigilans, queis tu suffultus, eburneo
 Circum aptans arcte puerilia brachia collo
 Oscula blanda dabas? ut te (dulcissime rerum)
 Intueor, post tot soles, quibus anxia vitam
 Exegi, quibus informi squalore, situque
 Ob sita confessui? viden? et liventia tristis
 Oranotet pallor? jesu maque corpore topo
 Insedit macies? fiscis vix ossibus haec
 Laxa cutis, Jam jamque (viden) moribunda fatiscit,
 Exanguis que trahit dubio in discrimine vita
 E gravioras? ut te, rerum meta ultima, rerum
 Una attritarum spes, & sacra anchora, cives
 Defessi afficiunt? Postquam hinc tibi debita factis
 Illa secundarum accersunt fastigia rerum,
 Dulce nihil sine te, sine te, (mea maxima cura)
 Dulce nihil; tecum una omnes Venere que, salesque
 Continuo cessere; simul sanguis que colorque
 Et decor in roseo forme spectabilis ore
 Protinus in tenuis abiere e vanida venos.

At fi-

TO THE KING'S MAJESTIE. 131

Ac simulac Phœbus luctus miseratus acerbos
 Et volvenda dies, Adam ante quisque tabellis
 Insidenda, meo tandem mibi reddidit ignes,
 Et mihi me, cessere procul luctus que dolorque
 Anxifer que fuga trepida facto agmine curæ
 Excessere procul, redit sanguis que colorque
 Extremo, aureolis redit decor ille labellis.
 En blandis affus agentis que gratia? quantus
 Tristitia excussis nebulis, in fronte serenâ
 Surgit honos, quantum egregio decus emitet ore.
 Qualis ab exequis Phœnix redivivus avitis
 Exuvias positis turpi & squalore senecta
 Induitur juvenil decus vernante juventa.
 Nonne vides quantum insolito trepidantia motu
 Exultant? immane (viden) præcordia quantum
 Latitiae testeis grando de peccatore voces
 Fructare juvat! Tu qua mihi conscia luctus
 Infandi, indigenis Echo cognata cavernis
 Esto testis ad hæc; vosque O pulchra querelis
 Antra meis toties, & non ingrata gementi;
 Vosque cava valles; vos O colle que supini
 Enversa gaudete vice hæc communia mecum
 Gaudia: nonne vides umbrosa cacuminanutu
 Certatim insueto nemorum motare recessus?
 Ille tuus (nam parva loquor) natalis ab condis
 Diffusus, lateque vagus sua brachia claustris
 Porrigit effractis, & non obscura daturus
 Latitiae documenta sua, stitit ecce recurvo
 Flumine suspenso referens vestigia gressu
 Fortha Pater, refluisque vadis submissus adorat
 REGIS honoratum caput, & tanto hospite gaudens
 Magnificas ostentat opes: en adspice, quanto
 Surgat honore suo, quanta reverentia alumno!
 Ipse etiam vitreas Nympha Oceanitides undas
 Deseruere, suis videas excita cavernis
 Numina, ceruleo quo habet sub gurgite Pontus.
 Hinc Concha Triton pendente è mole canora
 Raucisonum de more canens, agit agmina prese.
 Ecce alia Aegæon regione immania Cete
 Terga premens, altè invehitur, Forthæque fluenta

G g 5

Squam-

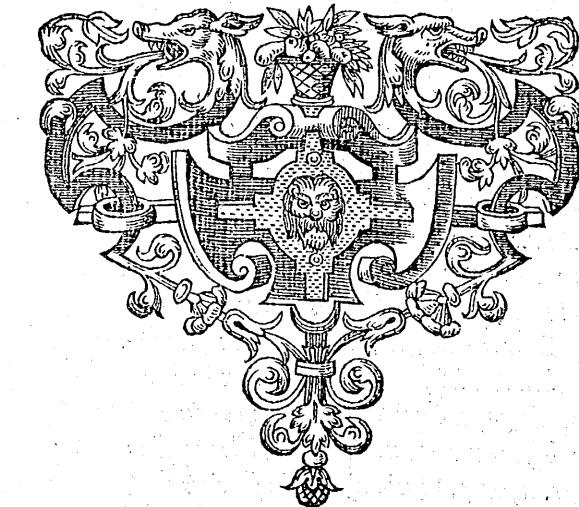
Squamigerum magna pecudum stipante caterva
 Lata subit, curvos illinc Delphines opacis
 Profiliuisse antris, illinc adnare videbis
 Certatim ex imo Neptunia monstra profundo.
 Tum vero in numerum plausu fremituque sonoro
 Ludere, tum festas videoas agitare choreas.
 Dumque equum innumerus impunè immixta catervis
 Multum exoptatum Regem, patriaque parentem,
 Civibus advenisse suo gratantia more,
 Nunc multam ingeminant venerabundo ore salutem,
 Nunc genua inclinant, & prono poplite adorant:
 Ecce oblica sui refluente gurgitis astum
 Non sensere prius, limo oblectata, residens
 Quam nudus Oceanus jam destituisset in acta.
 Tantus amor brutis etiam accessisse labori,
 Et non ambiguus testari gaudia signis.
 Te quoque, te, (quamvis Regum clarissime) quamvis
 Auctus avos supra atque atavos ingentia & ipsos
 Nomina, ne patrios tamen invicisse penateis,
 Ne piceat tecta illa quidem tanto hospite longe
 Inferiora, at magnorum incunabula avorum,
 Vagitusque tui quondam pulsata querelis,
 Et pueri bene nota tibi: Subiere minores
 Numina magna casas: Quin, maiestate remissa,
 (Ni-vatum temeranda fides) Rex ipse deorum
 Atque hominum, athiopas dignatus visere fuscos.
 Ingredere, O patrius que subi suffulta columnis
 Atria, regifico substructa Palatia luxu
 Ingens hospes inni, cernas de rupe superbâ,
 Quantâ mole parant submittere culmina turres
 Pinnigeræ, exceptura suum Dominum, inq; verendi
 Hospitis adventu saxa ipsa v'lulata resultant.
 Qualis, vana Jovis magni incunabula, Crete
 Exultat, simul atque suum praesensit alumnum
 Adventare deum, aut, si quando invisit Apollo
 Maternam Delon, reboant clamore secundo
 Antra, carnis horrendum immugis icta cavernis
 Terra, repercussis responsat vallibus Echo.
 Nos quoque (si quid id est) musis operata juventus
 Hos tyrocinii fietus, hac qualiacunque

O Rex

O Rex prima elementa tuo sacramus honori:
 Illa quidem, procul illa sacris Permessidos undis
 Nata, nec è liquidis (te judice) fontibus hausta
 Aonidum, sed ubi tua quondam infirmior atas
 Prima rudimenta hausit; eò mage grata futura.
 At majora dabunt alii, tibi delphica sacris
 Immane ò quantum Cortyna remugis antris.
 En sacra graniloqui diuturna silentia Phœbi
 Ora abruperunt. Und nos majora daturi
 Argumenta animi grati, duce & auspice Phœbo.
 Scilicet ad venient tempus, (nam credere fas est)
 Cum gravida imperiis, gens inlyra STUARTORUM
 Exseret alta caput, totumque Helicona triumphis
 Concussions, bifido deducet vertice Musas!

Tuæ Sacratissimæ Majestati devotissima

Hh Schola Sterlinensis.

REGEM ALVMNVM DE-
CEDENTEM ALLOQUITUR

Sterlinum.

ME miseram, quò vanaveror? quò me impetus egit
 Inconfutam animi? quid me fugitiva voluptas
 Gaudia mente forvens evanida pascit inanem?
 Hac verò, hac illa est spes ostentata? sed eheu
 Enpræpta prius, quām delibasse daretur:
 Quid mihi primæ vam prodest forvisse juventam
 REGIS, & obsequis proiectum, (ignosce dolor)
 Demeruisse pīs (hic tu pars magna fūisti
 Gentis Areskinæ domus inclyta, te mibi testem,
 Te testem apello) si demum urgente senectâ,
 Omnibus exhausta ærumnis, rerum omnium egena
 Deseror? beu expes, animi male perdita quò me,
 Quò vertam? miserae quis solamenque seneatæ
 Subsidiumque feret? saltem super villa fūisset
 Regalis soboles, desiderio anxia corda
 Demulcens, curas que solaretur aniles,
 Non equidem omnino vidua aut deserta viderer.
 Siccine Majestas oris veneranda sereni
 Cessit, honosque eheu augustâ fronte verendus?
 Sic mea lux, mea vita abiit, sic optima nostræ
 Pars anime, atque animâ si quid potè carius ipsâ?
 Sic demum in temues mibi spes evanuit auras,
 Præsidium, decus, & rerum tutela mearum:
 Ergo eheu tetrâ illuvie, squalore, situque
 Immundo, miserè video mibi tabescendum.
 En lachryma redire nova, jam tristis egestas
 Obsessura fores, maciem Fejunia fordeis
 Indicit, crudumque jubet renovare dolorem.
 Quod si nulla animum datur expugnare facultas,

Et pre

Et precibus tentare nefas, si fixa voluntas,
 Consiliumque abitus, si te mibi nescia flecti
 Fata negant, patriaque reuertant confidere terrâ,
 Enthea si reuocant vatum præsgaia, sacrum
 Sanctura olim venerandi marmoris omen;
 Cedendumque Deo, vel, si (quod credere dignum est)
 Temora manent rerum molimina, dextris
 Janè, I, sequere auspiciis tibi debitafata;
 Quò tecumque vocat tantarum gloriarum
 Perge alacer fidensque animi, quò prævius anteit
 Ipse Deus, tua quò virtus, fors, sydera tantâ
 Tollere mole parant, cœlique occulta potestas:
 O tantum libeat patrios inviseri fines,
 Et Nympham alternis rudibus tibi cognitam ab annis,
 Hac spē sollicitam solabor credula mentem,
 Et vidua sortis mulcebo & trunque dolorem:
 Aut, hoc si nimium est, saltem transmette supremam
 Ehalantem animam, qui languida lumina dextrâ
 Claudat, & extreum, si quis superhalitus errat
 Ore legat, tumuloque pīs qui justa parentet
 Inferis, hoc extreumum da munus amanti,
 Si bene quid de te merui, fuit aut tibi quicquam
 Dulce meum: O mihi tum quām moliter ossa quiescent!
 Interea, ne vanâ fide lactârit inani
 Spes animum, faciemque semel frontemque serenam
 Profuerit vidisse parvum, qua sueta labanteis
 Erigere, atque inopem nunquam dimicis inanem,
 Respice me, & quantum fugitiæ lucis iniqua
 Parca dabit, resove: viden ut mibi torpida membra
 Deficiunt? ut crura tremunt? ut genua labascunt?
 Illaque purpureis quandam emula labra smaragdis;
 Et puero laudata tibi, marcore decorat
 Amisere? genas rugæ obsecere strigulas?
 Quam dudum hinc abiens florentem & prole beatam
 Liquisti, nunc orbam, inopem, viduamque videbis.
 Tu modò, tu Niobes effæc viscera dextrâ
 Tange lupercali, senio vernante, resumer
 Prolificas Niobe vires, ut nulla super sint
 Vulneris accepti monumenta: en adspice iniquo
 Res privata gemens sub pondere fessa laborat.

Hh 3

Jam

THE MUSES WELCOME

Jam nunc praecepiti meditatur mole ruinam
 Publicares, onerique impar implorat alumni
 Regis opem: tibi nutantem, & jamjamque labantem
 Sistere fas, lapsarum in te inclinata recumbit
 Spes rerum, fine te ipsa Salus conferre salutem
 Si velit haud valeat: quieta, effetaque senecta
 Ne pigrat (Rex magne) piis velle drittis appuris
 Officiis, tacito hac omnes eadem ore precantes
 Supplicibus proni votis, populuque Patresque
 Exposcunt; per, si qua me te cura remordet,
 Si quando longis singultibus illa ducens
 Te suspiravi, te propter Numina supplex
 Thuricremis si quando focus venerata, salutis
 Accepta monumenta, Deo si munera digna
 Suspendive tholo, aut sacra ad fastigia fixi:
 Si quando meritos templis te propter honores
 Solliciti induxere patres, damnataque voti
 Tympana si manibus, terram pede prepete permix
 Pulsans, votivâ plebs solvit dona tabellâ;
 Ab humiles ne sferne animas, & vilia quamvis
 Nomina, da monumentum abiens, & pignus amici
 Ferre animi, lapsisque velis succurrere rebus.
 Sic olim alitibus tibi det pro avita secundis
 Regna reposcenti Rhodano dare jura subacto
 Armorum bellique potens: sic Itala pubes
 Ad septem-geminis surgentem collibus urbem
 Per saltus monstrare viam, & salebrosa locorum
 Gestiat, Eridanus resufo tibi torqueat undas
 Gurgite retrogradas, prerupta cacumina prona
 Submittant Alpes: sic rupto claustra recludat
 Objice Penninus: sic cum fatalibus armis
 Sacrilega in superos luiturum opprobia lingua
 Tarpeia de rupe Jovem detruseris, ipsa
 Roma catenatas tibi porrigat obvia palmas,
 Cesareosque ultra fasceis, trabeamque Quirini:
 Sic simulac te huic fata evocant, tua signa sequunt
 Quique Mosam Rhenumq; bibunt, quoq; Albula & Ister
 Mittit Hyperboreis maiortia pectora ab oris,
 Et conjurati veniant ad classica Dani:
 Sic tibi, deliciaque patris, spesque altera regni

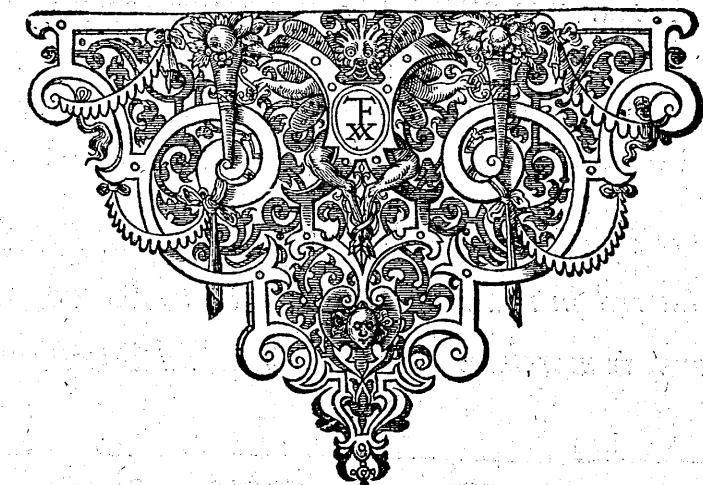
Carol

TO THE KING'S MAJESTIE.

136

CAROLUS, assistat lateri comes, ipse futurus
 Magnis major avis, (sic fas est credere, aviti
 Ignoscant manes) & te quoque, CAROLE magne,
 Major, qui latios fasceis, clavamque trabalem
 Primus ad Arctoum traduxti à Tybride Rhenum:
 Sic satur annorum Pylios cum excesseris annos
 Gloria terrarum quondam, decus addire turmis
 Colicolum, prae grande decus, natalibus undis
 Stella mices, qualis Cynosura cacumine mundi,
 Quâ duce nocturno credit se navita Ponto.

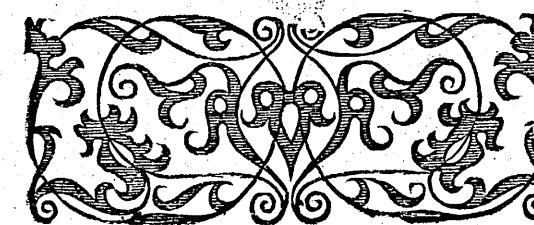
Gulielmus Wallas.

THE MUSES WELCOME,

**THE
KINGS MAIESTIE CAME
TO
P E R T H**
otherwayes called Sainct-Iohnes-towne,
On Saturday the fyft of July.

*Where at his Maiesties entrie this subsequent speach was
deliuered in name of the Towne by Iohne
Stewart merchant burgeſſe of the ſaid Burgh.*

TO THE KINGS MAIESTIE. 137

HE ANCIENT NA-
tion of the SCOTS, descended of the
victorious Greeks and learned *Egyptians* (RIGHT HIGH and MIGHTIE
PRINCE) was in the chyldhood of her
rysing Empyre greatlie obliſhed to the
goodnesse of GOD. For (what no na-
tion may ſay) the kingdome of SCOT-
LAND (notwithſtanding the whole na-
tions about, like the lines of a mariners compafe direct from the
circumference to the Center, had conſpyred her ouerthrow) yet to
her infinite glorie hath ſhee continued theſe two thouſand and
thirtie yeeres bypaſt vnder the governement of a hundredth and
ſeven Kings, all lineallie ſprung from FERGUS the firſt, free and
vntributarie to any forraine Prince vnto this day. The *Romanes*
by *Scapula* and *Caius* threatned the SCOTS with thraldom; and
Hadrian reared a mightie Wall for ſaiftie of his Province in
South-Britane, but the one found before him King *GALDUS*, forcing
the remaines of his vnſlaine armie, vpon their knees with
their hands to heaven, to beg their lyfes; and the other he might
heare tell of FERGUS the ſecond, not onlie to haue payed home
to the outmoſt farthing *Maximianus* bloodſhed here, with the ſack-
ing of *Rome* there; but lyke-wayes to haue leveld his rampeir
with the low earth. The *Danes* from the north renewed eight di-
verſe battels vpon the SCOTS: but the heaps of their witherd bones
left in diſtinct corners of this Countrye, lyke the tale Cedars cut
doune in mont *Libanus*, may ſhew what mightie *Josuaes*, deſtroy-
ing ſuch ſonnes of *Anak*, haue ſweyed this Kingdomes Scepter
heirtofore. The *Irish* on the weſt dreamed of a neare conquest
here: and even ſo the *Picts* on the eaſt preſumed to enlarge their
bounds after king *ALPINS* death; but the one found the worth
of king *GREGORIES* valor, and the other felt the weght of
king *KENNETHS* wreath, ſweeping them for their crueltie with
the

138 THE MUSES WELCOME,

the besome of destruction. Nor was the river of the Lords bountie to this people (MOST CHRISTIAN MONARCH) dried vp in this one benefite : for GOD having determined fiftie yeeres ago to deliver his Kirk in this Kingdome, from the palpable darkness of Papisticall errors (wherein shee had lyen miserablie plunged seaven hundredth and fiftie yeeres) to the trew knowledge of GOD ; wherein of before from the midst of CHRISTS first centurie (at which tyme the candlestick of the gospell was conveyed to this cuntrie) shee had contynewed with puritie full eight hundredth yeeres: Even when God had determined to vindicte his Kirk here from Antichrist to her ancient puritie and bewtie, Then, even then, of his gracious goodnes Hie ordained your M. our gracious Soveraine to be borne. And the heavens, appointing for your most happie birth that remarkable poynt of tyme, seeme to haue poynted out vnto the world to what end yee was borne, even to be that which in no small measure your M. hes prooved alreadie; to wit à shield of the trew word preached; à defender of the trew faith professed; à second Constantine to support Sions second daughter; the Lyon comming out of the Forrest, to deplume the Eagle; to darken the Starr in the Crescents bosome, and to strype the trumpet of Rome stark naked, that of à twohorned Lambe shee may appeare to the world, as shee is indeed, à ten horned Devill. And why, except for this, hes the Almighty endowed you with such rare and incomparable gifts, als weal of bodye as of mynd? for not onlie is your M. for princelie vertute repute more liberall than Alexander, because more discreet; more Just than Trajan, because more wyse; and more gracious than Cesar, because more myld: but also in spirituall disposition à faithfull David, for your burning zeal to Gods glorie, yea and more than David, because more continent than hee; ane other Salomon, for your heavenlie wisedome in governing Gods Kirk, and more than Salomon also, because more constant than hee; and ane vpright Josia, for your great affection to the puritie of Gods worship, and more than Josia lykwayes, because more considerat than hee. And is it not for these great things that the Almighty hes made your M. to parallel the thrie Gentile Nobles in heroicall vertue, to equall the thrie Jewish worthies in constaunce standing to the cause of God, and to excell the thrie Christiane Peires in christian meiknes? The earth may sie that the heavens has fittid your M. for great things, when it beholds your fiftie and four-

TO THE KING'S MAESTIE.

139

fourteyn yeeres reigne more peaceable than that of Augustus, your governement more happie than that of Cœsus, your yok more easie than that of Salomon, and your retinew more roiall than that of Ashmerus, maugre all his hundredth and seaven and twentie Provinces. The comfortable frutes of these your rare and roiall vertues all the Kingdomes about hes tasted S^r, but your owne hes enjoyed the sweetnes therof to the full; and amongst your owne, none more than this your kyndlie Kingdome of SCOTLAND. Whose fourteyn yeeres dririe winter, caused by absence, is now turned in à joyfull Summer, by this livelie and lightsoone presence of your M. (the bright Sunne of oure firmament) in this your Northerne ascension. Whilst your M. was absent, her feares wer many, her desyres vehement, her hopes either few, or none at all. And how could shee not but be ever fearing, since the least endangering of your sacred person was her totall ruyne? And if the providence of GOD had not otherwayes disponed, then the malice of man proponed, her losse had bein beyond the losse of any cuntrie in the world; because none had so rare à Jewell to betaken from them. What is there beneath the cope of heaven shee could haue desyred to this so glorious and triumphing à returne? not lyk to that of King Philip, from that selfe-same cuntrie to Spaine, or lyk to that of Henrie, the thrid from Pole; but equaling, yea aboue the returnes of the most valiant and fortunate Emperours in the world: for what they all affected (yet never obtained) here is fullie effected. Could ever this your cuntrie hope, nay dreame, of what shee now enjoyeth? especiallie at such à tyme whan the weightie affaires of the neighbour Kingdories require both the eye and the aide of so great and wyse à Prince: France yet smarting for the blow of her last king: the Alpes (though frozen) inflam'd with the choler of Spaine: The Low-cuntries making Religion to serve their disordered factions: what was there in ws of such importance as to draw you here? when wee advyse well, of our ielfes wee shall find nothing, but when wee think on you S^r, wee shall find that, even that, which is the greatest and most powerfull thing in the world, by which deformitie often appeareth pleasant; LOVE, was in you S^r. which as it is excellente rare and great, in so rare and great à Prince, to the whole Kingdome of SCOTLAND, and all the cities thereof, so it hath bein most singulare to Perth. J will not speak of your M. Noble Ancestors WILLIAM the Lyon, and ROBERT the BRUCE, of which the first

I i

to the

140

THE MUSES WELCOME,

(to the example of the Conquering Greek who builded *Alexandria* in *Egypt* on the brink of *Nilus*) did found the Towne of *Perth*, after the overthrow of old *Berth* by inundation, in the midst of this plaine; The other for the great delight hee had in her situation, standing lyk *Selucus* palace betwix the two famous rivers of Asia, and for the pleasure hee tuik in her valleyes and river lyk *Po* smynging along the gardings of *Lombardie*, dowried her with als manie privileges as did *Numa Rome*, or *Cecrops Athens*? But to passe with silence the loue your M. hes kythed to *Perth* from tyme to tyme, it wer a token of sensles ingratitude, for may not your beneficēce toward her compair with *Ptoleme* his vindicating of *Memphis* liberties usurped by *Thebe Ogygia*? To *Alexander* his ratifeing of *Babylons* privileges granted to her by the two preceding Monarchies? and to *Cyrus* his liberall remembrance of *Jerusalem* in his absence from her? But chieflie hath your M. vnfenzeit affection to *Perth* manifested it selfe in this point; that being now returnd home againe to your ancient Kingdome and cradle *SCOTLAND*, and not being vnmynfull of that miraculous delyverie which the Lord, the God of your H. saiftie did give you out of the bloody hands of these two vnnaturall traitours within this Towne, your M. hes resolyved with that great *Patriarch* from whom yee haue your name, to rear ane altar in that place where yee did find GOD's presence in mercie with yow, and to paye these vowes your M. promised to performe; namlie to continew a gracious King and a faithfull protector to *Perth* for euer.

FOR all which most memorable benefits, RIGHTE HIGH, and MIGHTIE PRINCE, but most of all for your Maiesties presence and most benigne aspect this day, by which Wee, who these many yeeres bypast in absence of your M. (the sun-shyne of our bewtye) did fitt lyke so manie *Gyraoles* languishing in the shads of darknes, May now againe lyke als manie *Lizards* delyte our selfes in the sight of your gracious countenance, Wee your Maiesties euer-loyall subjects, the citizens of *Perth*, as heretofore wee haue been alwayes readie to serve your Highnes to the last gasp, being earnest with GOD for your owne long, and your seeds ever-lasting reigne over ws in peace; so now praying Almighty GOD, that your Majestie may shyne in the firmament of these Kingdomes lyke *Josuas Sunne* in *Gibeon*, therē to dowlble the naturall dyett of mans abode vpon Earth, with the citizens of *Jerusalem*, who gaue a shoute to the heaven for joy of King *David* his returne

TO THE KING'S MAJESTIE. 141

turne home unto the Citie after his long absence, Wee bid your Majestie most hartlie welcome home againe to your ancient king dome and cradle *SCOTLAND*, and to this the hart thereof, your Maiesties *Peniel PERTH*.

God saue the King.

This preceeding speach being delyvered to his Majestie, these subsequent Poems wer presented.

142 THE MUSES WELCOM,

A M A R Y L L I S EXPOSTULANS.

Ecloga Prima.

A STALIDES pia turba Dea, que pectora vatum
Aonis lustratis aquis, fastigia montis
Linquite Pierii, nostroque invisite campos :
Et mecum placidos mea per violaria flores
Carpite : sin autem teneras discrimina longæ
Tædet inire viæ, terrasque videre repostas ;
At Täidas saltem vestro perfundite Nymphas
Numine, & ingenti dignum date Daphnide carmen :
Dum validos gemibunda mei cano pectoris æstus.

Vinta mihi luctu fluxit trieteris acerbo,
Quam miseris absumpta modis, quam plena laborum !
Cum gemitu, lachrymisque madens, ingrata salutis,
In tenebris mecum prisca meditare amores ;
Ex quo, Daphni, tuos non aquo sidere vultus
Phœbus, & Australis temuit plaga fer vido terra,
Quam Sabrina ferox, & quam Thamiseides voda,
Quam Deva occiduum, quamq; alluit Humber eoum
Missus in Oceanum ; mihi quor lamenta per auræ,
Quor rivi fluxere genti; cum tristior omni
Nocte dies, atros cum nox inimica dolores
Ingeminans, animum prope sumere merit iniquo !
At reditus nova fama tui spem leta secundam
Exanimi diffusa dedit, longiisque querenti
Pone metus, Amaylli, tuos, tuus ignis, & ardor
Daphnis, atq; gelidas Austro rediturus in Arctos,
Teque suam visuris adest. Vox ista laborum
Prima tulisse mihi finem miseroque dolori
Visa: nova rerum facies, renovata parumper
Lux animum radis erexit amara corniscis.
Jam mea dum numero mihi tempora (qualis amantū
Cura solet, longi que tædia temporis odit)

TO THE KING'S MAJESTIE. 143

En ignara iterum rumore accendor amaro,
Daphnini ad Oceanum per fluminis ostia tanti
Incerto transñe vado ; quam frigida sedi,
Quanta movents animo curâ meditabar inani !
An meus antiquos nequicquam oblitus amores
Me fugit ? an tenues evanidus exit in auras,
Qui modò firmus amor fundamine certior omni
Creverat ? an verdanti qui pignora amoris
Intercepta manu mihi præripuere nefandâ,
Hos struxere dolos ? Atqui nec amœrior usquam
Terra situ patet, aut Natura latior almas
Omniparentis opes placido profundis amictu.

Me Taïdes venerantur aquæ, mea prata Napæ
Læta colunt, varioque legunt è flore corollas :
Grampiadesque meis gaudent amplexibus vnda.
Me pater Oceanus, quoties nox atra profundis
Tellurem involvit tenebris; invist ; & idem
Impatiens tolerare moras, quum Phœbus in alto
Aethere pallentes sub terram discutit umbras,
Incursu mea castra novo, mea mœnia lambit ;
Nec mihi quod longo tellus haber villa recessu
Abnuit, atque aperit terras vbiunque repostas.

Hic tibi Pons, pons, Daphni, tuis, non ultima cura
Pars dignata tua, toties redivivus in auras,
Te duce, descendit : nec dum te prima juventus
Tempora maturum rebus videre gerendis,
Alter ab undecimo soleum cum volveret annus,
Jam pontis te (magne) tui pia cura momordit.
Nunc quoque marmoreis quod surgit in alta columnis,
Quod placidâ convestit aquas testudine, & altum
Carpit iter tutus noctesque diesque viator,
Muneris est hoc, Daphni, tui : tua gloria tantis
Fulget imaginibus : dignas vicinia grates,
Quasque potest, Amaylli habet : tua nomina summis
Laudibus, & merito grata amplectetur amore.

At gravis hinc nostram rapido admiratio mentem,
Quod tu pointe procul, procul hinc Amayllide Daphni,
Carulei per curva Tai vada tendis in Arcton :
Quâ tibi nec tutum tremulam concendere puppim,
Nec placido datur in terram descendere saltu.

I i 5 Heu

Heu potes his charum caput objectare periclis,
 Nec pontis memor, & veterum securus amorum!
 An quod adhuc pendent opera interrupta, manusque
 Jam fabrica sublata novas accendit in iras?
 Anne quod (O certo Deus, omina numine firmet!)
 In nostras redeunte plagas, subtracta parumper
 Tempora, multiplici reddit cumulata voluptas
 Fænore, cum radios tui clementia vultus
 Et lachrymas, noctemque mihi, tristesque tenebras
 Discutiet, dabiturque pedes contingere sacros,
 Et, prisco de more, pia dare, basia dextrae.
 Haud secus, ac rosa nocte latens, tenebrisque voluta,
 Folliculis que obducta suis, rabi solis eōi
 Jam jubar, auroramque videt properare serenam,
 Explicat audaces splendentis ad aurea vultus
 Lumina, puniceoque rubet spectanda colore
 Jam rutilans, placidumque nitens exhalat odorem.
 Sic reditus lux alma tui Saturnia secum
 Tempora, & antiquos, & vi melioris honores.
 Ducer, & ingratiposito squalore doloris,
 Ambroso latos perfundet lumine vultus.
 O precor illa dies perniciibus aurea pennis
 Advolet, illa dies nivœ signanda lapillo,
 Quia mibi me, Magnunque mibi celeberrima reddet
 Daphnis, & audaces amplexum mittet in vltus!
 Hic ego te (pius virget amor, miserere fatentis.)
 Tam longas traxisse moras, tam concita amanti
 Indulsi et tuae contracto tempora gyro,
 Heu doleam, sileanne, meos miserata labores?
 Dum tu lentus abes, dum me dolor altius in horas
 Vrit, & ero his mandit præcordia fibris.
 Quid querar? ah fortis non est opus indice nostra:
 Publica privatis miserâ permista ruinâ.
 Intercunt, temesque premunt sub pondere cives.
 O tecum liceat taciti mibi vltus amoris,
 Queque imos penetrant cur arum nubila sensus
 In gremium diffusa tuum (dolor angit amantes).
 Sublati aperire dolis! quia solus Apollo,
 Solus Apolline à celeberrimus arte Machaon,
 Solus es admotis Podalyrius inclutus herbis.

Undecimo Cal. Junias 1617.

A MARYLLIS
EXULTANS,
Ecloga Secunda.

Ia Amarylli! gravesimo de pectore curas
 Mitte libens, lacumq; hilari caput exere vultu:
 En tibi, quæ teneris lachrymas abstergat ocellis,
 Expectava dies redit; expectatus in horas
 Daphnis adest, vultuque tuos placatus amico
 Letius aspectat tria post quinquennia vultus.
 Jam tibi sis tra sonent, placido cava Cymbala pulsu
 In solitum pæana leves concussa per auras
 Ingeminant, iterentque novos cava tympana cantus!
 Jam tempus pepulisse situm, jam strata viarum
 Innumeris dentata locis, jam mœnia justo
 Aggere conclusis surgent reparata ruini.
 Sed neque fornicibus, pariusve onerosa columnis,
 Jam septem post lustra levi properata labore
 Incubent tabulata: suo bonus omnia Daphnis
 Aspectu recreata, suoque micantia cultu
 Restaurare dabit, prisco cumulanda nitore.
 Ergo, Caledonia celeberrima gloria terre,
 Et gentis spes magnatue, cui numen amicum
 Sceptrigeros jam quina quater per secula patres
 Vel soli numerare dedit; cui ferrea Jani
 Limina belligeri validis occlusa catenis,
 Lataque compositis mitescere secula bellis
 Annuit aeterna divina potentia dextra;
 Expectate redit; alacri concussa tumultu
 Profficit, & merito venienti assurgit honore
 Gens vultus mirata tuos, conjunctaque sceptris
 Sceptra piis, hominum nullo madefacta cruento.
 Externo toties ferro periisse, suoque
 Credita, salva ramen per tot divinitus annos,
 Unicunq; olim bis quinque Britannia regnis
 Subditæ, quam placide sceptrum coalescit in unum!
 Quæ Scotti, indigenaque prius tenuere Britanni;

Picto

Pictorumque manus SCOTO subjecta triumpho;
Saxonidum septem distincta potentia regnis,
Post Cymbro submissa truci, Neustroque ruenti,
Nunc fato conjuncta, tue dant nomina dextro.

Neve quis heredem neget his succedere sceptris,
Aut putet hacten regna tuis indebita fatis;
Nullus erat, cuicunque soli pars colla Britanni
Sceptra tenenda dedit, vero qui sanguine cretam
Teneget esse suo, justisque in regna vocari
Auspiciis, rerumque tibi non cedat habenis,
Si modo vitales etiamnum carperet auris,
Nec tantas in luce moras data fata negasset.

Adspice Brittonum qui sceptra novissima rexit
Saxonico mox pressa jugo, cum regna tueri
Difficiles Fortuna vias inimica dediceret,
Hoste premente gravi, cum jam dissideret armis;
Cœlitus astati fertur pre agia vatis
Auribus hec haufisse, quies ubi sol veret artus.
Venit summa dies rerum, miserandaque regni
Fata (Britanne) cui, ferius omnia conteret hostis:
Ulterius tentare trucis discrimina bellum
Desine, at ista memor duri solatia cœsus
Mente reconde: tuo surget de semine Germen,
Quod latè imperio terræ potietur, & armis,
Quâ se ingenti sumosa Britannia tractu
Porrigit, Oceanique vagis perfunditur undis.

Hinc Abayus post facia tuus bis quatuor, idem
Pugnaces qui pace Rosas, & amore revinxit
Brittonum tibi, Saxonidum tibi tradit habens:
Brittonum, Cadovalliaci quod sanguinis hores,
Qui postrema manu Brittonum vincula torst:
Saxonidum, tibd sociatus amore jugalis,
Saxonidum, septena suo qui regna triumpho
Clusserunt, Cymbris, Neustrisque petita procellis.
Hic, junctis post mille rosis discriminis, belli
Civica depositis incendia sustulit armis.
Hinc Maternus Avus pro aviti clara propago
Connubij, junctaque tori genialis honore (vit.
MARGARITA, Anglegenum commiso sanguine cre-
Vnde ab avi fato stirpem rapiente virilem,

Regia

Regia SCOTORUM faboles suffecta reficit,
MARGARITA prognata axia de semine magne.

An memorem proximum Cymbra genitricem creatu
Neustro-Angulum, radas SCOTO qui sanguine miscet.
Ne sacra non omni sexies ex parte bearam
Progeniem, tanto decorandam stemmate honor?

Quis te HENRICE PATER, yacitum memorando
Reginæ thalamo MARIA dignata superbo relinquit
Vt genus amborum titulis illustre parentum
Profluat, vrgq; alte, sanguine scandat ab tongis
Vt que unam fato in fabolem coalescat, idemque
Innumeris diadema bonis cum pace decorum
Quod capiti jam (Daphni) tuo meliora sacrarunt
Tempora, sopitis innoxia tempora bellis.

Quis tibi Scotigenum, germanaque regna parentis
Pictica qui justis fregerunt castra trophes
Eripiat, rvel sceptra neget, pro vita tueri?
Quid, quod & Hectoridum titulis accedere tantis
Gloria, preque aliis nemoralis Hibernia gestis?
Vnde Caledonii fluxere ab origine Patres,
Et FERGUSIADUM generosa potentia regum,
Qui fastis bis dena suis jam secula claudunt.

Quod nisi priscorum fallunt oracula tuarum,
En etiam majora manent: felicibus oro
Auspiciis, quodcumque dabit DEUS, utere fate.
O magni tener orbis amor, quem maxima rerum
Innumeris momenta tenent obnoxia curis;
Seu Romana tuis, seu Bizantina triumphis
Castra dabit subigenda Deus; tu forte minores
Res etiam dignare tuâ meminise, nec tñquam
Pectora perde pio teneros Amaryllidis ignes,
Seu propiora tenens, seu cum diversa petentem
Longa salebroso plaga dividet in via tractu
Quæ te cunque vocant rerum momenta tuarum.

Quam facili mecum recolo gratissima amantis
Pignora mente, meos qui post cunabula vultus
Non designarus reliquis preponere Nymphis,
Meque, meumque alias supra caput extulit vorbes!
Sic pia progenies, sic & veneranda priorum
Pectora pre reliquis decertavere parentum

Kk

Me

Me donis decorare suts: tot secula testor
 Ex quo m^r feris amne Taüs, me fluctibus Almon
 Indomitis, prisēos egere relinquere tractus;
 Et genio meliore novis exquirere fedes:
 Ex illo vallemque colo virtutis amanam
 Pulchritus, egrumque sion cum membribus verbem.
 Quid Pontem, fluviisque canam? quid prata decora?
 Hinc atque hinc diffusa meos cingensia muros?
 Quid rapidum Almonem? qui per tot millia passum
 Oblitus genii, sine me dum tristior amnis
 Ipse suo designatur langue cere in alvo,
 Dum mea per latos lustrat vestigia campos,
 In mea vibrans sese dum porrigit ulnis
 Mœnia, tranquillo dum me contingere plauso
 Apparat, innocuis ponaria perluit vndis:
 Non errore via, blando sed amore locorum
 Captus, inexhaustis rot serviat condigne lymphis:
 Quā feris irrumpit Boreas, quā nubibus Auster
 Nubicolus effundit aquas, quā vesper olymo
 Succedens noctis surgentia dirigit astra.
 Grampiadūm Taüs ingenti regnator aquarum
 Agmine, per partique fluit, restitque recepsis
 Pontis, & vndenos subter dilabitur arcus:
 Lypidaque, & quali faciem Narcissus in vnda
 Vidisset fato forsitan meliore; recurva
 Naiades antra tenent pulchras testudine sedes.
 Quid diversa sequar? tua me presentia donis
 Plus facies augusta juvar, plus candor honesti
 Pectoris: ipse mihi tu munere gravior omni.
 Nec data me, sed dantis amor mea viscera tangit.
 Dum queror, absentem, sine te dum mea relinquo,
 Lux oculis ingrata meis vix languida pellit
 Nubila curarum: noctes vigilantur amare:
 Nec mulcere meum sine te potis ulla voluptas
 Pectus, & indomitos animi sedare dolores,
 Nec potis est tantam curarum extinguere molem.
 O tecum licet Pylios quam longa per annos
 Tempora, volvendis mihi jungere secula seculis:
 Dummodo te nostris teneat securus in oris
 Noster amor, placidaque neant tibi firma senecta

Stam-

Stamina lanificæ faro felice Sorores.
 Heu frusta mea vota cadunt, finemque modumque
 Fac lacrymis Amarylli tuis: dum fata dabuntur,
 Lata fruare tuo (breve cum sit tempus) amante.
 Quid tibi pro tantis digna mercede rependam
 Muneribus? cuius sors non est opis indiga nostra:
 Cum merces sit amoris amor, mihi prima voluptas
 Daphnid amare meum est, & amantis ab igne peruri.

Tertio Nonas Quintiles.

A D R E G E M P O N S P E R T H A N U S.

MAXIME REX, nostri solatia maxima luctus,
 O toties casus commiserare meos.
 Maximus ille ego sum Pons, & modo maximus am
 Se pronum in gremio rovolvit, agitque meo.
 Iple per vndenos jacui minus totius annos.
 Nunc lacer in medis semirefectis aquis.
 Solus eras, animo qui me miseratus amico,
 Contuleras census Regia dona tui.
 Sive ego Pontifex, qui nominis omnia nostri
 Praefigunt titulis officiosa suis:
 Sive ego Questores animo miserabilis agro
 Orarem, surdis me cecinisse queror.
 Eloquer, an fileam! nostri penuria census
 Me pro marmoreis ad tabulata vocat.
 Urbs Mea, præ reliquis me commiserata ruinis,
 Exhauit loculos (heu mea fata!) suos.
 Siqua superrestant nostri medicamina morbi,
 Solus Apollineâ fer medicamen ope.
 Me tibi, me patriæ, simul & mihi reddes, misque;
 Vt merear ticalis justa trophaea mei.
 Subsidii expectantissimus
 Kk3 PONS PERTHANUS.
 HENRICUS ANDERSONUS Mercator Perthenfis.

D E R E G I S
IN SCOTIAM ADVENTU
ET IN URBEM PERTHI

Introitu

Dialogismus Scotiae & Genij.

GENIUS.

HO! venit Imperator ille maximus:
Scotis reluctet fidus alnum Phosphorus,
Cæli voluptas, una terra suavitas,
Tuncela ponti, terror ingens inferum.
Sco: Quis ille nostras clangor aures perculit?
Quæ vox? quis illæ clamor, ille Maximus
Venio? quis Imperator ille maximus?
Gen: Cæli tremendus architectus ignei
Longæ misertus hyemis ac asperrima,
(Quâ tu parentis orba, solis indigata
Sponjo viduata, Principe illustrissimo;
Mærore corpus macerata tabido,
Confœcta curis torpisci languidis)
Huc imperavit remigio celerrimo
Tunc tonus ardor, Sol & illustrissimus
Remeans ab Austro currus ut retorqueat,
Bigisque tractus ALBIONIS pervolet,
Radiisque frontis entheæ Chrysargyris
Languore gentem maceratam noxio
Recreet, & aurâ mitiore pròvocet
Virtutis alumnos desides, in flosculos;
Foveatque sanctam pace sancta Ecclesiam.
Sco: Genie quid inquis? quid novi est quod
Nostræ amores, nostra desideria (audio?)
Redire jussit rector orbis optimus,
Algore fractam me revsum Scotiam?
Gen: Jussit. Sco: Supremi num Tonantis nu-
Obedientem se Monarcha præbuit? (tui
Gen-

Gen: Non sic subactâ belliger Cleopatrae
Cæsar triumpho splenduit piratico:
Nec credo currus clariorè eburneo's
Pompa, pyropis involvulus igneis
Immergit condis Hesperus cantabricis,
Quam gloriofis optimatum copiis
Stipatus, altis hinc & inde satrapis
Monarcha Magnæ maximus BRITANNIAE
Intravit alma Regni aviti limina.

Sco: Meus ne, alumnus ergo, spes, festivitas,
Regum meorum, credo, centu-septimus
Venic? Gen: Triumpho venuit ille splendido.
Sco: Nomis, magno sceptriger a BRUSTO?

Gen: Idemq; natu's matrè Scoto-Gallica.
Sco: Anglis junxit qui rosas est ab nepos?
Gen: Nempe ipse regna qui revinxit aspera.
Sco: Cujusque seros augurantur posteros
Datos Britannis omne in ædum Principes?

Gen: Imo ille Judæ qui Leonis impetu
Leo scelesta Romæ aduret mœnia.

Sco: Referta quantis dicta profers gaudiis
Condita quali prædictas dulcedine!
Genie ut benignis me beas sermonibus!

Amabo sed anne vera quoquo edifferis?
Gen: Mirum volutis mille bis quem solibus
Experta fidum semper es satellitem,
Rebusque promtum semper in durissimis,
An regis jam nudi vendus auribus

Impertinentes obstruam fallacias?

Sco: Ignofce nostræ quoquo diffidentia:

Etenim muliebri pertinax est sexu

Hac indoles, hoc indutum illis ingenii,
Effictum amantes si quid & quam flagiter;

Altâque decrevere mente persequi;

Infanda quoque moluntur, illico

Fallaciarum exercitus conscribitur.

Parant cohortes, diliguntur copie:

Aptant maniplos, milites & instruunt:

Prædam bicorni persequuntur impetu.

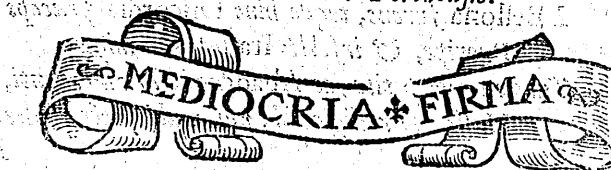
Hac versipelles blandiuntur lumine:

Illac minaci fronte tundunt monia:
 Efflagitanc; indefinenter expectunt:
 Verbis quid opus est? nullus ipsis est modus:
 Per fas, nefasque quidlibet nanciscier.
 Certum: mora omnis est amanti nausea:
 Si cui resistas, urget, instat acris:
 Insanientem insanorem feceris:
 Auritus illis testis instar pueridi
 Fungi tenetur; nulla credunt auribus:
 Vix suspicaces visui credunt suo.
 Gen. Fidem Jehova vestram! ut in orbe infimo
 Contortuplicatis fœmina sunt moribus:
 Sibi requirunt, quam negant cunctis fidem.
 Tamdemne binis hinc credes orbibus,
 Quos tu intueris, & ego verso lucidos,
 Quies te, polumque confisor circumfluumis
 Tuumque quies Apollinem, Regem tuum
 Squalentem eis contuor smaragdulus?
 Sco. Mea salutis anne tu hic Asclepium
 Vides? Ge. tuâq; antiquâ in Urbe, & adibus
 Perthi. Sco. decoro cui benignus oppido
 Rex se benignum stare vobis præsidem?
 Ge. Certè. Sco. Suoq; pacta sanxit syngrapho
 Ge. nimurum. Sco. Apertâ quando in Urbis ago
 Distenta vinum depluebant nubila?
 Ge. Memini. Sed altis in poli palatiis
 Dicta altis dñs amictus Juppiter
 Splendore quali, quâ coruscat gloriâ
 Nostîn? Sco. reminiscor audiisse. Ge. gnariter
 Te dextroversum, Mater alma, vertito.
 Majestate pari tuum
 Solamen, Patria præsidum sue
 Cernes, semideum tuos
 Fulgentem proceres inter, iaspide
 Indutâ similes dñs.
 Sco. Eheu disperii Genie!
 Agra gemma labant: prospicio parum.
 Gen. Istud dñ superi detent;
 Vertat pestiferis Juppiter hostibus.
 Sco. Eheu fulgure Regio.

Percu

Percussa, examinis concideram propè:
 Vt. Solis rutilum jubat
 Arctoi faciem percult obviam!
 O pulchra radius gena
 Perstrinxere aciem luminis ut mibi
 Gen. Regina clara queso ne despondeas
 Animum, resumico; & timorem ducute:
 Mens firma rebus multum in artis adjuvat.
 Sco: Mibi inquietam multa mentem differit:
 Germanus ille vultus estne Principis,
 Quo me benignis intuens aspectibus
 Bebat, arva cum pererrans pinguis
 Falcone pavidas hic volucres præpete,
 Ferasve odoro queritabat Lelape?
 Gen: Est illa facies ipsa multum amabilis,
 Regina, quam tu deperitas onice,
 Ex quo nitentem luce primum adspicerat
 Polum: sed hoc est unde mens mibi fluctuat,
 Tu quæ solebas perspicacis ingenî
 Visu, & vigore Lyncea antevertere,
 Oculis caligans non vides nunc maxima,
 Et quæ propinqua non minus vidi sienni?
 Non sensus expers illa judicabitur
 Quæ vitam adesse vix queat scire suam?
 Sco: Vt. hæc amoris (Genie) non inscitia est:
 Ingentis onere gaudii sensus stupent.
 Que valde amamus ea vix habere credimus,
 Tam pertinaci studio habere volumus.
 An quispiam animam adesse sentiat suam,
 Adesse ni animam sentiat corde in suo?
 An quispiam suos amores sentiat,
 Suos ni amores sentiat corde in suo?
 Vitam atque amores nunc scio prestò mibi,
 Vita atq; Amores cum ad Cor usq; venerint.

JOANNES STUARTUS
Mercator Perthensis.

R E G I
P E R T H U M I N T R O E U N T I

XAPAZ EYNΟΙΑΣ ΕΝΟΣΕΩΣ
CARMEN.

Felicis oblectet se tota Britannia pace;
Vera ubi religio est, una ubi sancta fides;
Qualis Geryones inter concordia fratres;
Talis in aeternum regna Britannia liget.
Chara Caledoniae soror Anglia juncta maneto;
Nec vos discordes sentiat ulla dies.
Rex pater utrisque est, & pulchra Britannia mater,
Vna fides nectit, nectat & unius amor.
Nectat & aeternis celi concordia flammis
Aequa va, & nulla pax violanda die.

ALEXANDER ADAMIDES.
Mercator Perthenis.

HAIOMONIKON.

Doles magna Tonantis, alme Phœbe,
Musarum decus, emmenseque splendor:
Expectate diu, venis decorus
Clarum multiplici caput corona:
Exoptate diu, venis potitus
Palma, curriculo vobens decoro.

Te unum poscimus, alme Phœbe, munus;
Phœbe delicia, decusque, amorque,
Phœbe pars anime, vigorque nostra,
Te unum poscimus, alme Phœbe, si fors
Mortalis superis sit ut senescant,
Seram, ut magnanimum teneat Leonem,
Sera in secula transfigas senectam:
Ver longum, ut tribuas & expetuum,
Ver bruma, ab nimis, ab nimis, nimisque
Longa & intolerabili, coequum.
Verum quo celerem jam ages curulem?
Mutata m' o faciem poli solique,
Moxne curriculum rotis citatus
Velox in rigidam seres Capellam?
Ab brevi nimis, ab nimis, nimisque

L1 Nobis

Felici

Felicis oblectet se tota Britannia pace;
Vera ubi religio est, una ubi sancta fides;
Qualis Geryones inter concordia fratres;
Talis in aeternum regna Britannia liget.
Chara Caledoniae soror Anglia juncta maneto;
Nec vos discordes sentiat ulla dies.
Rex pater utrisque est, & pulchra Britannia mater,
Vna fides nectit, nectat & unius amor.
Nectat & aeternis celi concordia flammis
Aequa va, & nulla pax violanda die.

ALEXANDER ADAMIDES.
Mercator Perthenis.

HAIOMONIKON.

Doles magna Tonantis, alme Phœbe,
Musarum decus, emmenseque splendor:
Expectate diu, venis decorus
Clarum multiplici caput corona:
Exoptate diu, venis potitus
Palma, curriculo vobens decoro.

Te unum poscimus, alme Phœbe, munus;
Phœbe delicia, decusque, amorque,
Phœbe pars anime, vigorque nostra,
Te unum poscimus, alme Phœbe, si fors
Mortalis superis sit ut senescant,
Seram, ut magnanimum teneat Leonem,
Sera in secula transfigas senectam:
Ver longum, ut tribuas & expetuum,
Ver bruma, ab nimis, ab nimis, nimisque
Longa & intolerabili, coequum.
Verum quo celerem jam ages curulem?
Mutata m' o faciem poli solique,
Moxne curriculum rotis citatus
Velox in rigidam seres Capellam?
Ab brevi nimis, ab nimis, nimisque

156 THE MUSES WELCOME.

Nobis sic hyemem dabis ferocem:
Ah longum nimis, ab nimis, nimisque
Nobis sic hyemem dabis rigentem:
Sicne cuncta ruent (quod o' vident Dii)
Antiquum in Chaos? ante destinatum
Tempus latitia fluentne nostra?
Certe cuncta ruent, fluentque; cum Rex,
Motum in Zodiaco sequitur, Austrum
Calentem Boream petes relicto.
Ergo curriculum tene ad Leonem,
Siste curriculum diu ad Leonem,
Donec siderei calore vultus
Meissi ingeniorum amena late
Flavescat, tibi fonte dedicato
Et mentes sicutur Hippocrate.
Nostra tum ignibus (o Apollo) sacris
Corda accensa tuis, tuas canendi
Laudes egregias, tuas colendi
Virtutes celebres amore rapta,
Tollent perpetuis tuas camentis
Laudes, perpetuo tuaque nostris
Laudes materies erunt camoenis.

HENRICUS ADAMIDES
Perthensis.

ELEGIA VRBIS
PERTHANÆ.

 Alve noster amor, Regum optatissime salve:
Quanta rediit nobis gaudia, quanta creas:
Phobus ab eoo radiorum ardente corona
Illustrat terras, exhilaratque viros,
Sic rediit lux alma tui, Rex optime, vultus,
Dat jubare ethereo nocte dieque frui.
O mea spes, mea laus, mea gloria, sola voluptas!
O decus Aonii, materisque chorii!

Rex

TO THE KINGS MAJESTIE. 157

Rex JACOBE, veni, multis defuncte periclis:
Nectaris ambrosio flumine tincte, veni.
Non ferrum, non flamma feroc, non dira venena,
Non Sarana potuit frans nocuisse tibi.
Enea turris erat tibi, Rex, fabricator Olympi:
Hostica terga dedit dilanianda lupta.
Cyrus ut auspicio supremi Numinis audax
Reddedit Iasidum libera colla jugo;
Alta Semirameo fabricata bitumine stravit
Memia, regificas depopulatus opes:
Sic tu divinâ redimitus tempora lauro,
Servitio emittes pignora chara Dei:
Servitio Turca, & Babylonis carcere solves:
Ut Domini laudes nocte dieque canant.
Tarpeioque Jovi lethalia vulnera figes.
Qui bonus arma Jove, qui Gedeonis habes.
Ex quo Palladium, Trojane gloria gentis,
Raptum erat, à summo culmine Troia ruit:
Sic ubi te cortina Dei, non ludicra Phoebi,
Principes, Saxonidum justè adire ploras.
Heu tria lustra dolor lachrymis consumit obortis,
Visag funereas parca tulisse faces.
Interea gemibunda, manus ad sidera tendens,
Cogebat querulos semper inire modos.
Me mea deseruit spes, anchora tuta salutis,
Et premit adversa sors malefida rotâ.
Heu invisa mihi radiantia lumina Phœbi!
Nec sine Rege placent inclita regna Jovis.
Olim ego florebam Regum clarissima sedes,
At nunc in cineres gloria strata jacet.
Dives agri! quam dives opum! quam splendida gemis!
Inque dies Tyro murice picta fui.
Vndique finitimi nostrum coluere tribunal,
Fascibus affueti subdere colla meis.
Diva fui, cinxitque meos parnassia crines
Gloria, & indulxit Delius ipse Lyram.
Enthea commisit mihi casta sacraria Pallas,
Crediderat numeros Calliopeia suos.
Ast ubi terga dedit pars pedestris optima nostri,
Laus fugit, & numeri, Calliopeia, tui.

L13 Nocte

158 THE MUSES WELCOME.

Nocte graves gemitus spargit Titania nostros,
Liventisque genas Phœbus ab axe videt.
Tot tremor adversis, tollit quot in aquora fluctus
Scylla, procellosis dum ruit Eurus equis.
Donec eram felix, Regum & radiosā widerem
Lumina, & amplexum fata dedere mihi,
O quām bellipotens, ostroque insignis & auro,
Et Jove supremo conjugē digna fui.
Seravimus horrendis Cimbororum corpora telis,
Stravimus alitorum colla superba Dicūm,
O quām sāpe Tāum spumantem sanguine vidi!
Sanguine Danorum, gloria tanta mea est!
Quanta fuit virtus & quanta potentia, norunt
Cimber, Saxo potens, Hectoridumque genus.
Vi medio nitet axe dies, placidissima lymphis,
Pulchra situ, Regum gaudia, amoreque fui.
At malesana meos mutat Rhāminusia vultus,
Nescio quo fato, sed furibunda premi.
Post tria lustra meis accedit purpura fastis,
Jam posito luctu carmina leti cano.
Jam fronti cōvatus bonos. jam vertice lauris:
Pandite Pierides nunc Helicona Dea.
Aurea quām fulget roseis Aurora quadrigis,
Clariss australi venit ab orbe jubar.
Maxime Rex, Phœbus Phœbæque turba, sorores,
Te reticente silent, plectra moveante canunt.
Nix mihi, Tindaridis facies despecta, Deoque
Cypridis: at forme tu decus omne mea:
Non ego dīvitias Cræsi, non Persica regna
Opto, sed amplexus, Cypride digne, tuos.
Malo Cleonzo memē obiecisse Leoni,
Quām mihi te mea spes in vita fata negent.
At dirūm Interpres tibi missus ab ætere summo
Præcipit australes mox remeare plagas.
I decus, I nostrum: felicibus usere semper
Auspiciis, mundi gloria, cura Deum:
Et vos O superi, Regem stipante corona
Cingite, terrigenū sternite colla ducam.
Sternite purpureā splendentes veste Tyrannos:
Sternite Tartarei nimina dira lacus.

Dii

TO THE KING'S MAJESTIE. 159

Dii tua cœlesti perfundent tempora olivo,
Gorgoneis que malis impia corda prement.
Nullus erit, qui te furiali percitus astro:
Deturbet solio, Rex generose, tuo.
Palladiis sine Marte reges virtutibus orbem:
Nam tibi pax summo culmine missa poli est.
Tu quibus Hyrcane moverunt ubera Tigres,
Mansuetos facies numine, Magne, tuo.
Fœdere conjuges sub utroque jacentia Phœbo,
Quod neq; Mars, neq; Mors solvere dira potest.
Tu religare soles variantem Protea vultus,
Tuque Lupos Oribus conciliare soles.
Fac, Rex alme precor, vultu Fortuna sereno
Specet, uti præsens luminis aura tui.
Tuque Lyra genitrix eris per secula carmen,
Spes, columen, laudis fons & origo mea.
Donec anhelantes è cardine promet eoo:
Phœbus equos Regum gloria semper eris.
Quā terram Oceanus refluis complectitur condit,
Carmine Meonio te super astra feram.
Dum Tāus ipse fluet, vel dum Thameleides vinda
Semper amoris eris fervida flamma mei.

Adamus Andersonius, Perthenfis.

Nde mihi tantus circum præcordia motus?
Cur agit insolita Phœbæ mea viscera flama
Fas ne mihi dicta redimiri tempora lauro?
Abdiraq Aonidum mysteria pandere vatæ.
Nuper ab his, memini, magna me voce sacerdos
Arcebat sacris, detinque accedere montes.
Ergo Heliconiadum mysteria celsa Sororum
Mirari, & tacita venerati mente solebam
Stans procūl. At sacros videor nunc scandere colles
Parnassi, cuius superant fastigia nubes.
Jam neque Pegaseos Phœbi Cortina liquores
Nec Phœbæ tegit vatæm penetrata Laurus.
Atria Musarum valvis panduntur apertis.

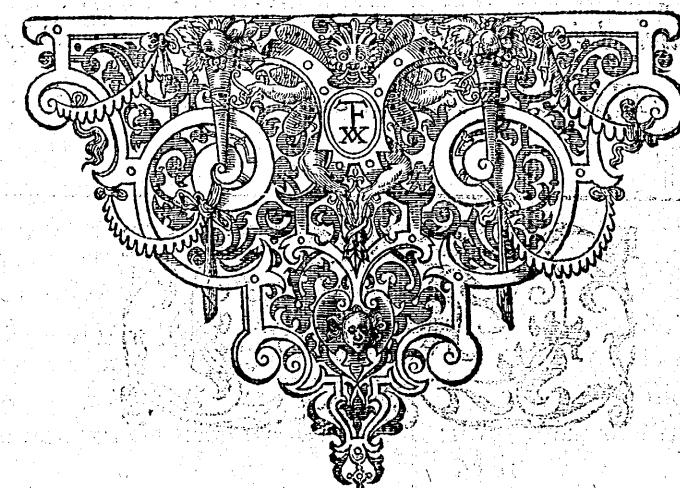
Li4

Nec

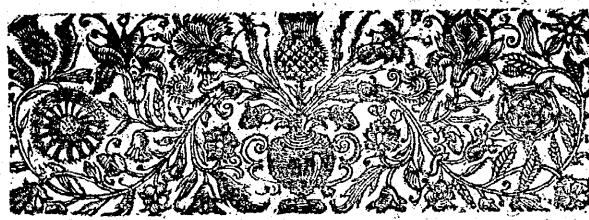
Nec sua jam Phœbus foliis oracula mandat:
 Antra subire licet: sua nunc oracula Phœbus
 Voce refert clarâ: vocat ad sua cœstra maniplos
 Qui sua Parnassi sunt per juga signa sequuti.
 Fallor ni Aoniae tibi se, generose, Camœna
 REX JACOB E parant, citharam tibi magnus Apollo
 Exornat: sed non sat habet si carmina cycni
 Docta ferant, nomenque tuum super athera tollant;
 Verum & inexpertam jam suadet ad arma juventum;
 Arma, quibus sacri rumpant peneralia Pindi.
 Celsa tibi Phœbus Parnassi culmina, & arcum
 Amisosque tibi debere fateetur honores.
 Pulsus enim cœlo multis inglorius annos,
 Ambrosiâque carens, Cithara spoliatus & arcus
 Delituit, multisque insomnis sub Iove noctes
 Egit, dum Admeti sequeretur per juga tauros;
 Tum primum Phaëtona suum laudare coegit
 Aspera sors, rapidos solis qui maluit ignes,
 Quām ferre in Clymenen, & se, convicia matrem.
 At illi fuerat multis sors durior, illi ualde durior
 Obfuit esse deo, quia sic finire dolores
 Posse negaverunt occulso fata sepulchro.
 Tu tamen amisos, fructur quies letus, honores
 Restituto, solumque illi, Citharamque, Jovemque
 Concilias; tu reddis equos, noctesque tenebras
 Tu removere facis: nunc Python delphica sentit
 Tela ferus, totum turpi caligine cœlum
 Qui tenuit, cuius fedabat anhelitus auræ.
 Ergo tuum sublime ferant super athera nomen
 Pierides, utroque tuas in cardine laudes
 A Cancro ad gelidos cantabit Apollo decembres.
 At tu magnanimum, tellus secunda virorum
 SCOTIA, quām felix tam cunabula Regi
 Quæ dederas, quævis maistoria pectora jactes,
 Et genus & multis antiquo à stemmate Reges,
 Nulla tamen major tibi gloria contigit conquam
 Quām magni cumis JACOBI, gloria cœlum
 Quem supra extollit cunctos simul ardua Reges
 Debita virtuti vere si gloria merces;
 Virtuti, totum radius quæ illuminat orbem.

Illa Taūm Tamesi jungens, prædulcia pacis
 Otia distractis per tot vaga secula regnis
 Aeternis firmar vincis, & limina Jani
 Ferrea compescens pacali obsignat Olivâ.
 Sic eat; eternam, spondent quam fidera, pacem
 Numina non illo rumpendam tempore servent.
 Et tua, quam tali felicem numina regno
 Fecerunt, Astræa comes cui jungitur, & quam
 Et Themis, & rosis comitatur Suada labellis,
 Majestas augusta diu precor aurea cernat,
 Quæ gladios mutent in duros secula rastros.
 Numina sed (vatum quæ juxta oracula priorum
 Decrevere tuis subigendam funditus Urbem
 Romuleam auspiciis) solidæ fundamina pacis
 Ne spondere putet, Rex illustrissime, donec
 Annuat optato tua dextra invicta triumpho.
 Ergo age, dum te fata vocant, quod numina spondent
 Aggredere O felix: peritura intenâ Romæ
 Te duce labantur, ferat & tua dextra Tiaram
 Prostibulo infami, stolidum quæ territat orbem.
 Sic tibi Dî faciles dederint redditusque viasque,
 Arctoas donec lustras cunabula sedes:
 Sic votis longam, nostrisque, tuisque, peticam
 Cetera quæ dederant, donent tibi Numina vitam.

Georgius Stirkæus Perthenfis.

162 THE MUSES WELCOME,

THE
KINGS MAIESTIE CAME
TO THE CITIE
OF
SAINCT- ANDROES

On Fryday the elevent day of July.

Where at his Majesties entrie this subsequent speach was
deliuered in name of the Towne by Maister

HARIE DANSKIN Scholmaister thereof.

TO THE KINGS MAIESTIE.

163

A TULLI DEONIS,
animalium omnium proxime secun-
dum hominem generosissimi, infirmi
& informes nascuntur; bimedes vix
moyentur, non nisi semestres recto in-
sistunt talo, & graduantur: contrâ
spugna illa apud *Hypam Scythia Eu-*
ropae fluvium, mane nascuntur, me-
ridie adolescent, vesperi consenescunt
& occidunt. Flores in *Adonis* hortis
vernantes ad auram quamvis, & flatum levissimum marcescunt &
corrumpuntur, ita citò nata citò pereunt, & quæ egregia futura sunt
sero proveniunt, eorumque incrementa quia lenti& minutis con-
stant auctibus per intervalla tantum sentiuntur. Enimvero si un-
quam alias hoc præterim tempore opus erat oratione gravi, suavi,
polita, erudita, liberali, admirabili, hoc materiae substrata digni-
tas polcebat, hoc civitatis hujus antiquissimæ & celeberrimæ ho-
nos flagitabat: hanc autem inordinatam sylvam, & confusaneam
faraginem neque labor expeditivit, neque cura lunavit; sine inge-
nii, accumine, moræ, maturitate embryo crudus, partus yrsinus,
aut magis viperinus, qui effractis uteri materni repagulis in lucem
erumpit illo scilicet cive, cui he partes erant demandatae morte,
sibi quidem opportunâ nobis autem intempeſtivâ e medio subla-
to, qui inclite huic Civitati a sermîs fuit & epistolis; Certe hæc
una remota navem plenis velis concitatam retardare potuit, quod
coram SERENISSIMO & AUGUSTISSIMO R E G E dicendum
esset, qui ut imperii amplitudine, ita ingenii fastibus doctissimos
quosque longissime submoveat, apud quem (ut de Cleare dixit Pa-
rius Geminus) qui dicere audent, eius ignorant magnitudinem,
qui non audent humanitatem. Illud ramen Plini ad Vespasianum
M in me

164 THE MUSES WELCOME,

me consolatur, rustici, multeque gentes Diis lacte supplicant, & mola tantum salsa litant qui non habent thura; nec ulli fuit vitio Deos colere quoquo modo posset. Non est mihi animus REGIS Laudatissimi laudes prosequi, quas neque animo complecti, neque memoria assequi possum: satius enim est eas integras & illibatas cogitationibus vestris reservare, quam carptim & perfunditrie perstringere, summa tantum rerum legam fastigia, & pauca quasi punctis acuminatis signabo, ut illi quibus artas viget, & ingenium, seminarium habeant unde orationum suarum jugera complere possint. Sed ut apes vere novo exeunt herent & cunctantur qua parte camporum sidere, quid primum, violas ne an thymum, amellum an amaracum delibare velint ac depascere: sic ego hereo in tam uberi & copiosa dicendi segete, quod exordium, quem orationis meæ exitum inveniam. Rei divinæ olim operantes ad eum mundi cardinem ora oculosque converterunt unde lucis esset principium; ita ego ab eō temporis articulo verba facere incipiam, quo amicum, propitium, nobisque omnibus salutare hoc sidus excepit affulgere. Hipparchus divinorum consiliorum (ut ait Plinius) compos, quandam siderum cū nativitate Regum cognationem esse judicavit stella coronæ specie circa orbem solis interdui visa Augustum felicissimum fote imperatorem portendit & predixit; estque Lex non lata, sed nata Regum ortum & educationem Deo curæ esse, itaque Deorum filii & d'orpeos Beranes vocantur. O beata mater SCOTIA quæ vel hoc solo nomine florentissima queque regna multis parasangis antevertit, quicquid ubique terrarum laudabile est tibi uni assurgit. Creta ex auctoritate Jovis incunabulis nobilitata, Delosque geninis reptata numinibus tibi cedit, fidem constare auditis nescimus, SCOTIA dedit Principem quem videmus. Sed heu me miserum tum temporis ægra & pene exanimata decubuisti, vivax est calamitatum recordatio, piaculumque est in tam festa presentium gaudiorum luce tristia immiscere: prudentes imitabor Medicos alitorum vulnerum cicatrices leni & pendentri manu tractabo.

Sed quis vulneribus tam deploratis manum admovit? hic Deorum manus, divina virgula, Deus e machina apparuisti, & ut Aeneas patrem, ita tu patriam e media flamma servasti, ita SCOTIA horrida, squalida, situ & illuvie immunda succum & sanguinem, speciem & colorēm recepit, instarque avis illius Arابica, quam natura ferunt esse unigenam, moriens revixit. An Regi corporis bona naturæ primigenia primum commemorabo? quâlia sunt pulchritudo, incolumentas, sensuum integritas, valetudo, robur

TO THE KING'S MAJESTIE. 165

τοποτοι ειδος αξιον τυραννιδος. An ullius mortalis forma dignior est imperio? Certe anima tua idoneum sibi metata est hospitium dignumque indole sua fixit habitaculum; in quo hilaritas severitati, humanitas majestati, simplicitas gravitati nihil detrahit, & jam cæsaries insignibus senectutis ad majestatem augendam ornata, ut dubium sit utrum te mentibus nostris virtus an oculis vultus magis insinuet, virtus tua principatum metetur, sed virtuti addit forma suffragium, virtus præstet ut oportet te principem fieri, forma ut deceret, Valetudo per DEI gratiam a teneris unguiculis ad hunc usque diem firma, constans, inoffensa, certissimum summæ in vita moderationis indicium, eamque sine Medicorum opera aut medicinæ adminiculo jugiter es tutatus, memor Adriani, multitudo Medicorum Regem perdidit. Virium non mediocrium perspicuum est argumentum, quod equos ferociissimos nunc fræno fistas, nunc calcaribus ad cursum incites, ea denique disciplina qua par est commode tractes & modereris. Quod venatione omnibus seculis Regibus gratissima insidiantis otii rubiginem detergas, decisus quippe negotiis Majestati tuxæ volupe & familiare est saltus perlustrare, feras cubilibus excutere, montium juga superare, & Minervam non minus quam Dianam in montibus errare experiris. An a dotibus corporis ad bona (ut vocant) fortunæ veniam? quæ sunt vitæ adminicula, pacis ornamenta, belli nervi & subsidia, tibi pleno cornu humana se felicitas infudit, & eximia DEI Opt. Max. benignitas nihil deesse voluit; quo præcellens & divina animi magnitudo promi possit: sed opes tuas in chrysophylaciis & capsulis conditoris non reponis, verum ad liberalitatis & beneficentiae opus perpetuo uteris, magnitudinis quippe tuæ proprium existimas calcare mortalia, & quæ alii mirantur vel nulla ducere, vel ut mancipia ad virtutis ministerium redigere: neque mirum necareum puræ putæ Religionis succum cum lacte nutritis hausisti, totaque mente penitus conbibisti, itaque dum hydræ papisticæ renascentia subinde capita conaris amputare, quam ancipitem (horret animus meminisse) gravissimorum periculorum aleam subiisti.

Dumque es Romanæ mastix & malleus aula

Non dubitas vita prodigis esse tua.

DEUS itaque conjurations in sacrum tuum caput tam crebro initas; & technis plusquam Ægyptiis consutas detexit & patefecit. Exiurgat DOMINUS, & hostes Regis uniti sui spirituoris interficiat, iisque caput virga ferrea diminuat.

M m 3

Relig-

Religioni comitem adjunxisti Justitiam, virtutum reliquarum epitomen, cuius es rigidus satelles, gravis, severus, integer, jus animatum, lex loquens, justitiae oculus, clavum semper & æquilibrium rectum tenens, sed ~~æxpiædixæt~~ ~~et~~ ~~æxpiædixæt~~ justitiae rigorem clementiae rore temperare soles, ut anima corpori, pater liberis, ita subditis præsidet, talem te iis exhibens cuiusmodi Deum tibi deponcis, ad decretorum stylum raro & non nisi invitus accedis, quod boni est medici unguentum sèpius adhibes quam ferrum, insigni unius supplicio multitudinis vitia sèpe sanas, suppicia fulmina sunt paucorum periculo omnium metu cadunt, as ferrum durissima quæque comminuunt, ceram non attingunt, magnanimi quippe est Leonis.

Parcere subjectis & debellare superbos

Caduceum sèpius mittis quam hastam, pacis studia admiraris in quibus veræ virtutes laudis theatrum inveniunt. Vita tua nobis est censura & cynosura, ad hanc dirigimur, ad hanc sequaces ducimur, nec tam imperio moves quam exemplo doces, nihil de illicitis voluptatibus in sacrum pectus admittis, opero conclavis tui non ara *Vestalis* sanctior, non *Pontificis* cubile castius, non *Flaminis* pulvinar erat tam pudicum. Summum imperium summa eruditio ornasti quam monumenta edita & æternitati consecrata luculentissime restantur, summa eruditio raram & admirabilem adjunxisti eloquentiam, ne tam preciosæ supellectilis munera in pectoris sacrario supprimantur, nemo veterum Oratorum vel dicenda accuratius cogitavit, vel cogitata prudentius disposuit, vel disposita matuus expedivit: non hic *Carneadis* Academicus ubertatem, non *Diogenis* scitam venustatem, non *Critolai* peripatetici modestum stylum, non *Periclis* fulmina, non aurea *Aristotelis* flumina, non mellitam *Nestoris* facundiam desiderares. Denique si Principem fingere & formare velimus, nunquam animo talem concipiemos, in quo laudum concentus, virtutum chorus conspirat, propria commoda proprios affectus exuit, communes induit, tantumque ultra omnium seculorum principes eminet, quantum a privatis cæteri principes recesserunt. Utinam rerum natura patetur ut *Xenophon* in nostra tempora rediret, qui ad *Cyri* virtutes celebrandas votum potius quam Historiam commodavit, in Regre nostro videret quod in *Cyro* suo tantum optavit. Multi Principes Majestatem Regiam vulgari & prostitui existimant, nisi intra privatos parietes quasi secretum aliquod *Vestale* contineantur, & in umbra domestica jacentes solitudine & silentio mumiatur. At

Rex

Rex noster Seren. spectari gaudet, turpiter agenti tenebras honestæ vitæ lucem convenire arbitratur, itaque omnibus se spectandum exhibet, nec magis communem hunc diem atq; solem, quā Principem nostrum licet intueri; subditorum preces audit verba accipit, nec quisquam acerba stipatoris voce aut duro viatoris verbere submovetur, ut *Imperator* ille qui cum videret tenuiores (quæ maxima in populo est multitudo) ad se viam affectantes a satellitibus suis arceri, non sine stomacho dixit, *Sinite homines ad me accedere non enim ideo ad Imperium sum vocatus ut in arca includar*.

Sed heu nos miseros ut solet terra ventis & aquis subtermisis nutare & dehiscere: sic *Scozia* Regis sui benignissimi præsentia qua sustentata fuit jam diu orbata, contremuit & pene subsedit. At felicissimus in patriam reditus rimas sistit, soliditudinem pellit, mcerentes consolatur, jacentes erigit: Gaudent profecto divina perpetuo motu, & jugi agitatione se vegetat æternitas, indefessa vertigo cœlum agit, sol loco stare nescit, maria reciprocis æstibus sunt inquieta, divinus divina imitaris, ut salutare numen ades & assistis, & velocissimi sideris instar omnia perlustras, sic *Jupiter aethere summo despiciens mare velivolum terrasque jacentes, Litoraq; et latos populos*. & hæc septentrionalis orbis tui plaga rigida, frigida, aureo tui vultus jubare illustrata calefcere incipit & inclaret.

Ad civitatem *Andream* antiquitate si non primam, celebritate saltem nulli inter gentiles secundam ab *Invictissimis* tuis Majoribus fundatam a M. tua permultis privilegiis prærogativis & immunitatibus splendidissime exornatam feliciter es advectus: alias quidem urbes in transcursu & quasi per transennam, hanc autem consultò & data opera, licet in secessu sicut & studiis tantum florentem ignobilis Oti invisere non es dignatus. De illibata & constante civium erga sacram tuam M. fide & observantia, multis documentis cognita & explorata dicere non est necesse: de situs opportunitate & amoenitate, aëris salubritate & temperie, de fanis basiliis, sacris pyramidibus, de publicarum & privatarū ædium splendorē & magnificentia: de foro, ad quod tres latissimæ ducunt plateæ, lapide quadrato constratae, de portu vi tempestatis non ita pridem disjecto, operaque & industria optimi & vigilantissimi nostri *Consulis Iohannis Knoxi* brevissimo temporis curriculo instaurato, quia omnem dicendi facultatem superat dicere supersedeo, hæc certe civitas pascendis oculis & reficiendis animis data est & dicata, sed quod instat agamus. O dulce lucis hujus serenum certè ipsa coeli positura modulato concentu affici videtur, ut nec

meliore nota splendeat *Galaxias*, spirent Etesiae, pariant Alcedones non atas, non sexus, non valetudo retardat quo minus oculos grato hoc spectaculo pascamus & compleamus, parvuli noscunt, ostentant Juvenes, mirantur senes, ægri relictis Medicis ad sacrum tuum vultum, quasi ad salutem prorepunt, ipsa civitatis testa lætati, gestire, & prope sedibus suis convulsa obviam procedere videntur. Et vos *Andreane* civitatis proceres & primores fastos evolvite, Ephemeridas legite, comperietis nunquam tantum hospitem penatibus vestris successisse, supplications itaque decernite, trophya erigite, triumphum agite, diem hunc quo nunquam felicior vobis affulsit festum & geniale habete, sed vigilantes exfusco: currentibus calcar addo: oculos aspice, ingenui affectus, & humillimi obsequii indices certissimos & testes luculentissimos: sed quod erit amplissimum gratitudinis vestrae indicium nulla ratione vobismet ipsis satisfacere: sed Serenissimi Regis benignitati impares vos perpetuo fateri, nec Majestatis Regiae fortuna desiderat remunerandi vicem: nec veltra fuggerit restituendi facultatem: ejus benignitas ut majestate præcellit, ita mutuum non reposcit quod nostræ opis est gratias agimus: sed quod apud Deum fieri solet sentiendo copiosius quam loquendo quod capere potest Regis potentissimi fortuna & nostro modulo fieri munera. hujus immortalitatem officiis colamus sempiternis. Non te externe Deus votis distringimus, non pacem, concordiam, securitatem non opes non honores oramus, votorum nostrorum Epitome est salus Principis: *Seru in Cælum redeat*; diuque letus intersit populo Britanno, neve eum nostris vitiis iniquum ocior aura tollat: & quandocunque post pensum, post ordinarium ætatis dimensum cœlitum albo ascribatur, succedat divinæ originis Princeps, quem genuit quem finxit, sibique similem fecit. Et ego curialis Musarum vernula a Sacra Majestate veniam peto quod hæc teretismata in medium produxerim: malui etenim audacis & temerarii animi loquendo, potius quam ingrati & pusilli tacendo, crimen subire.

HENRICUS DANSKINUS,

Civitatis Andreanae orator & Juventutis ibidem moderator.

The preceeding speach being deliuered his M. made forward to the great Church of the Cittie, and at the entrie of the Porche this speach subsequent was deliuercd in name of the Universitie, by Doctor Bruce Rector thereof.

SI CUIUSQUAM PRINCIPIS VEL Monarchæ ad ullam vel Urbem, vel Academiam adventus civibus suis usquam terrarum graus, jucundusque exstitit; tuus certè Rex AUGUSTISSIME, & INVICTISSIME, ad hanc tam Academiam nobis longè jucundissimus esse debet: qui tauitissimus Serenissimæ Majestatis tuae auspiciis in hisce Musarum castris meremus; atque hunc diem quo nos tanta Majestas invisere dignata est, nobis instar immortalitatis esse debere, & in fastos nostros referendum lubentes agnoscimus, quem tanquam alterum natalem in omnem posteritatem festum ac sacrum habeamus; quemque studiis, negotiisque omnibus posthabitis in omnimodam latitudinem effulsi eximias tuas virtutes, tes gestas, felicitatem, in hanc Academiam, omnesque literatos beneficentiam deprehendendo, sacro, & solenni ritu celebremus. Ac etiamnunc, si quantum gaudium, ac voluptatem ex adventu tuo intus mente concepimus, tantum vel fando exprimere, vel magnifice Majestatem tuam accipiendo offerre possemus, magis eslet verendum ne orationis flumine te obrueremus, quam ne splendore, & magnifico apparatu ullis mortalibus cederemus, qui Reges & optimos & optimè de se meritos in maximis opibus, maximaque rerum omnium copia, & affluentia, unquam exceperunt: Quod si unicum hoc beneficium, quod nos tenues homunciones in Scholarum umbra, & situ jam diu marcescentes splendissimis Serenissimæ Majestatis tuae radiis propriis illustrare, ac recreare volueris, tanti apud nos ponderis est ut de pari gratia habenda nedum referenda, vel cogitare summa non tantum ingratitudinis, sed & amentia recordie que prope conclamata esse non dubitemus, quomodo ad innumerabilia tua alia nos affectos esse putandum est; quæ licet in speciem multò leviora videantur, usq; tamen multò fructuosiora com perium

170 THE MUSES WELCOME.

peruntur? quæ tot tantaque sunt, ut si ea non copiosè ornare, sed quām parcissimè enumerare conarer, citius me dies, quām oratio deficeret; mihiq[ue] effet verendum, ne mæ orationis tedium Majestati tuæ benificantæ penitentiam afferret; præsertim cùm me non fugiat, tantam esse tuam benificantiam, ut longè majorē capias voluptatem novis beneficiis conferendis, quām veteribus tuis audiendis, levioraque si commemoarentur, plus ruboris quātū oblectationis afferre tibi solere. Quod si ista non satis amplam dicendi materiam mihi sufficent, quām spacio summa cum prudentiâ & fortitudine gestæ suppeditarent? nam, ut reliquas omittarem, quas in hoc proximo ordinum tuorum conventu gesisti, orationem meam, si illi habenas laxarem, in infinitum prope cogerent evagari, in qua mihi effet dicendum, quo studio, quaque animi, vocique contentione causam Reipublicæ, & Ecclesiæ egeris adversus homines, qui quod suæ cupiditatim nimium indulgerent, de neutra satis recte senserunt; quibus omnibus, non Majestatis terrore, sed rationis armis, debellatis tandem effecisti, ut neque Ecclesiæ Pastores, neque Pastoribus honesta vivendi ratio imposterum sit defutura: totamque Reipublicam ita bonis legibus stabilivisti, tenuiorumque securitati adversus potentiorum impotenter dominationem ita prospexisti, ut omnes regiae tuæ curæ à Deo Opt. Max. demandati vitam in pietate, pace, honestate, (nisi quis sibi deesse velit) imposterum suavissimè transfigere possent. Possem infinita prope alia commemorare, quibus tu orbi Christiano pacem conciliasti, Antichristo odium conflasti, ad Babylonis exitium viam aperuisti, iis omnibus magno & excelsa animo contemptis, quæ in sacrosanctum tuum nomen convicta contorquent homines nefarii, & publicæ generis humanae pestes: qui sub specioso nomine, & falso pietatis principium omnium, tuum vero imprimis, REX Serenissime, exitium misiluntur; tuum itaque, quæ nefandis probris incessunt, in quem sicarios armant, veneficos subornant, incendiarios submittunt, quorum tu consilia omnia & machinationes, ex arce divini præsidii, in quā te recipisti, cœu vanos canum latratus dirisui, & contemptui habes. Hæc quanquam a nobis aliena nonnullis videri possunt; nos tamen, & propter eā quæ est nobis & cum Majestate tua, & cum omnibus Christianis conjunctio, tam prope attingunt; ut nos non minus afficiant, quām quæ privatum in nos beneficia conferuntur. Sed ea tot, & tanta cùm sint, tamque late pateant, nulla gens tam remota sit; ac barbara

TO THE KING'S MAJESTIE. 171

bara, ad cujus aures non pervenerint; nulla exoritura posteritas sit tam impia & ingrata, quæ de iis conticescet, nullius dicendi aut scribendi tanta vis, tantaque copia sit, ut ea voce, aut stylo possit exæquare, mæ certe tenuitatis, & infantiae oblitus videri possem, illa si mea oratione vellem complecti: quin si vel de tuis in hanc Academiam meritis dicere instituam, infamem ineptiæ notam non effugerem. Sed bene habet, quod in hoc loco, & corona de hisce non incumbat mihi dicendi necessitas, quandoquidem illa nostris oculis modò obversentur & aures circumsonent; an Bibliotheca illa tuis unius auspiciis fundata, & ad fatigium jampridem prope perducta, sed nostro partim torpore, partim necessitate interrupta, a nobis conspici potest? an tituli honorifici quibus appellamur, quos tu ab oblivione & interitu revocasti audiri queant? nisi simul audiamus eos alta voce clamantes Regem JACOBUM esse literatum, & literatorum, non fautorum modò & patronum, sed Deum etiam, atque parentem? Quamobrem, REX Invictissime, ne te ex itinere fessum, & ad sacra festinante diutius morer, ut tu hanc Academiam ab optimis tuis majoribus primò fundatam, Filiamque honoris ergo appellatam, a te ipso ornatam, & auctam in intimo sinu Regii tui favoris, & benevolentia complexus es, & hodierno die clarissimum tui in illum amoris documentum exhibes; ita vicissim illa, quanquam antea in intimo recessu sui pectoris Majestatem tuam complexa est, tamen hodie longè intiore recipit, ac hospitatur: & quicquid ingenio, studio, operâ potest, id omne tibi ut REGI suo clementissimo, Patri indulgentissimo, Benefactori munificentissimo & in præsens humillimè defert, & in futurum sanctissimè pollicetur; DEUMQ; Opt. Max. comprecatur, tuam ut Majestatem quām diutissimè sibi & toti orbi Christiano salvam esse velit, utque tu ipse cum sene illo Pylio de longevitate possis contendere, sacratissima veò tua Progenies & scilium, eundem, quem Sol, & Luna dierum numerum fortius.

His M. having had this speech, this subsequent book of Poëms was presented.

N n

172 THE MUSES WELCOME,

ANTIQUISSIMAE CELEBERRIMÆQUE ACA-

demiae Andreanæ

Symbolum Poëticum.

In adventum augustissimi serenissimique
JACOBI

MAGNÆ BRITANNIÆ, FRANCIAE, & HIBERNIAE

Monarchæ, Fidei Defensoris, &c.

AD REGEM NVNCUPATORIVM.

Dant tibi, REX, alii gemmifig, eurog, superba
Munera, qua tellus oceanusque ferunt:
Dant alii fidoj, canes, rapidosque veredos,
Delicis propriæ munera nata tuis.
Donat quisque tibi, vel qua gratissima credit,
Vel qua sunt rebus commodiora suis:
At tibi cognato qua juncta est sanguine cultrix
Musarum PRIMO de genitore sat a
Nec te, nec tantis dignum mortalibus ullum
Sinceri testem munus amoris habet:
Sed dare nil non fas: ergo de paupere censu
Rex bone, que donat, carmina pauca cape:
Que si tu placido non deditabere vultu,
Cræso erit ipsa sibi dition atque Mida.

TO THE KING'S MAJESTIE. 173

ACADEMIÆ ANDREANÆ DE NATALIBUS SULIS GLORIATI.

ST Jovis è cerebro Pallas, de fimo Bacchus:

Ast ego de PRIMI pectore nata cluo.

Quando eras in terris hominum ter maximus ille.

(Inter celicolas nunc Jove major agit.)

Me non erubuit Nata, me sustulit ulnis;

Seque oblectavit garrulitate mea:

Sape mihi dixit, debes mihi, Nata, nepotes;

Sape etiam, per te, Nata, perennis ero.

Ergo habeant di vosque ali, divasque parentes,

Quandoquidem mens es, PRIME JACOBÆ, parens.

P. B.

Audebant Thamesis, Sabrina, & Dunus, & Humber,
Dum sacro vultu contigit usque frui.
Fortha at, SCOTIGENAS inter celeberrimus annes,
Et TAUS, uberibus ora rigantur aquis,
Jam Dominum cernunt reducem, latique salutant,

Qui laqueata rudi pumice testa colunt.
At fluvii Thamesis, Sabrina, Dunus, & Humber
Angligenæ, versâ fluentque gemuntque vicis.
Nam quocunque gradum confers, REX optime, cuncta

Lata facis: sed te mox abeunte dolent.
Alter enim terra tu Sol & Luna Britanniæ,

Alternans raditis tempus utrumque tuis.

Te veniente venit lux alma, astisque benignas

Lux alma atque est as te fugiente fugit.

Tueda inter Boream cum sit porrectis & Austrum,

Cur aequos SCOTTIS non facit illæ dies?

Jam bis septem annos Angli te Sole fruuntur,

Scotia vix totidem te videt hebdomadas.

N. n. 3 Sed rur

Sed mora gestarum pensatur pondere rerum,
Cur ergo invidet Scotia Saxonidis?
Gnata tua imprimis languens Academia, longam
Post noctem, latum sentit adesse diem.
Jacobus Blarius: S.S.T.D.

 Regone Rex JACOBUS adest! humilesq; penates
Musarum ingreditur, quem totus vix capit or
Ergone eum spectare licet, cor amq; tueri! bis
Ipse suo regno, qui regum est celior unus?
Ergone fas notas audire, & reddere voces?
Auribus ac illi arrestis astare loquenti?
Qui postquam terris datus est, sapientia vera
Cæpit privatum fæse decia esse negare.
Ergone delitiis nostris capiecur? ille?
Quem capere hanc potuit vis auri insana, Arabumq;
Divitie, sceptra & sceptris supperaddita avitis?
Definite stolidem vestram de forte Camæna
Scotigena, querulas ad sidera tollere voces:
Sat sit, sat vobis illo quod Apolline pridem
Jamque frui licitum, cuius vidisse coruscos
Bis radios, maver Cantabrigia alma triumphat,
Oxonium vidisse semel letatur ovatque.

JACOBUS WEDDERBURNUS S.S.T.B.
AD MAGNUM MAGNAE BRITANNIAE REGEM
Priscorum Scotorum montana SCOTIA colentium
humillima supplicatio.

 Dventus, Rex magne, tui nos fama nivis.
Montibus hac alacres, nemorumq; excivit ab umbris:
Non equitum turmas geminis auro vententes,
Lumina non aula, comptos, nitidosq; ministros,
Quaque animos fallunt, fugiti vâ luce misellos,
Nos spectare juvat, levium miracula rerum;
Te Patriæ Patrem petimus, te poscimus, tonum
Te facilem cunctis, nobis in vota benignum.
Speramus, sacrificare tuis ad volvimus artis.
Ergo tui populi, Rex clementissime Regum,
Dexter ades precibus, miserisque accurre querelis.
Jam decies senos complevit signifer annos,
Pura Caledoniis ex quo Lux illa Salutis

Affulgit, letumque diem Solemque reduxit
Errorum tenebris, & cœcâ nocte sepultis.
Illa ubi diffundit, vix pacis lumina veri,
Instruit officis animas, Regisque, Deique
Fingit ad obsequium, patesfacto, tramite recti
Moribus informat, tetra rubigine septas.
Defacat mentes, redditque ad honesta sequaces.

At fera Barbarie infasto sidere natos
Nos premit interea miseros, vicinaque Gosan
Vndique dum lucet, nos densa condimur umbrâ
Niliaca noctis, caci per saxa per undas.
Quâ vagus error agit ferimur, rapimurque, nec collus
Qui moveat, doceat, retrahat ve ē limine lethi,
Sancta salutifera pandens compendia vita.

Ora hominum gerimus rectosque in sidera vultus;
Catera sed bruti vastis in montibus orti,
Connatique feris, pecunis moribus alti,
Numinis expertes sacri, ne nomine CHRISTVM
Novimis, aut sacris collis assuecumis artis:
Faunorum, Satyrumque fero fera numina ritu
Prosequimur, caci, dirisque illudimur umbris.
His prendit laqueis, his detinet ille malignus
Spiritus implicitos, ad quævis crimina pronos
Præcipitans, falsas foedant perjuria linguas:
Polluit & dextras cognato sanguine cades:
Parta lacriniis, furtis, variisque rapinis;
Victum suppeditant, impuro corpora nexus
Miscentur, rupto genitalis foedere lecti:
Sic regno indecoris, manifesti numinis hostes,
Civibus infesti, turbisque infamia gentis
Christigena, miseri miserabile ducimus ævum.

Hisce malis poterit res, O Rex, vna mederi
Religio veneranda, feras mitescere sensim
Quæ doceat, mentes purisque assuecerè sacrîs:
Hac nostris medicina malis: hanc montibus infer.
Auspiciisque tuis, Regum Rex optime, tandem
Inveniat stabilem divini fideleris arcâ
Monticolas inter mansuram in secula sedem;
Ut qua Barbarico gens solverat ora Solæco,
Verba debinc discat, Cananæ reddere lingua:
Rauconosque modos deformis tibia ponat.

Davidice cedens modulanti carmina Musa:
 Quique prius diri Studiis assueta Gradini
 Pectora gestabant, tranquille munia pacis
 Dein colere incipiunt alme pietatis alumni.
 Hinc tibi surget bonos, hinc sceptri gloria major,
 Marte ferox fuso quam si penetrares ad Indos:
 His Studiis David, Iosias, lumina Regum,
 Transmisere suas aeterna in secula laudes:
 Hoc tibi restat opus sceptri molimine dignum,
 Ut quacunque tui repido patet orbis ab austro
 Imperium gelida vergens ad littora Thules
 Auspice te paesim venerabile nomen IESV
 Personet, ac patrem dominum rerumque parentem
 Gens subjecta tibi concinat ore.
 Sic tu, qui felix triplici diademate fulges,
 Post fata accipies super aurea sidera Quartum.

Guliel: Areskinus Dunonis Paffor,

REGIS EFKOMION.

 Xhibuit Cæsar varii spectacula ludi,
 Gymnica, Naumachias, retia, bella, feras:
 Cæsar his laudes: totiesq; Theatra, secundo
 Applausu, hunc patrie personuere patrem.
 Quantula laus sensus avido mulcere popello?
 Ludorumque animos frangere deliciis?
 Gloria te major stimulat (Rex magne) Theatri.
 Quam fremitu cives demeruisse tuos;
 Dum populoq; patrie modo te ratus esse creatum,
 In populiq; patria commoda totus abis.
 Legibus illustrans sanctis foras publica paesim
 Justitia ut terras incolat equa tuas;
 Et divina jubens sincere oracula pandi;
 Ut Pietas regni floreat alma tuis;
 Talibus exornas regni data sceptra: det ipse
 Judicium Cæsar, gloria major utri?
 Justitiaq; Pietas Regni duo fulera, Theatri
 Exsuperant quantum ludicra marmoreis,
 Cæsar is excedit tantum tua gloria, Magnus
 Tantum etiam Cæsar cesserit ipse tibi!

JACOBUS GLEGGIUS Philos. Prof.

DE BIBLIOTHECA A SERENISMO.

REGE JACOBO ANDREAPOLI
 ercta, variisque selectissimorum au-
 thorum monumentis Locuplevata.

AD REGEM.

 obilitata fuit quondam Pharos insula, vasto
 Circumscripta mari (primum sed pontus & aestus
 Muta vere fitum) Saxis fundata, caravas
 Turris ubi celas aquabat culmine nubes.
 Fulgeban illuc rutilantis sideris instar
 Lumina, nocti nagiis procul afficienda carinis:
 Sed non hic dubius nautarum cursibus ignis
 Gravior in favo direxit hinc a ponto,
 Quam quæ confixa Ptolemei fulsit in arce
 Bibliotheca, chori Pharos & cura unica docti,
 Vnde per immensum dispersa volumina mundum
 Praeclaram ingenis lucem exeruere benignis.
 Nunc Pharos absorpta est, sunt diruta culmina turris
 Nullaque Musai remanent vestigia tanti.
 Sed pia cura pii REGIS disjecta cogit
 Saxa Phari, atque novum Musis sacravit honorem,
 Erexitque lares sacros angustaque testa,
 Invideat Phari queis Bibliotheca tyranni,
 Instruxitque libris, quos mirarentur Athene,
 Romaque Gothorum nondum pede pressa superbo:
 Ergo Pharo Pharos assurgat Memphitica Scote,
 Et cedant sceptris Ægyptia sceptra Britannis.

Andreas Brusius Philos. Prof.

EXCEPTEO CENSUS LXXX.

AD JACOBUM REGEM,
 Temporis serie Sextum, virtute Primum.

 Vi rerum observant seriem, ter Maxime Princeps,
 Hujus te Sextum nominis esse ferunt.
 Sed si virtutum ratio sit habenda tuarum,
 Non Sextus, Primus nominis huius erit.
 Primus qui fido junxit Saxona SCOTIA.
 Et potes indomitis jungere gryphes equis?

Nec

178 THE MUSES WELCOME,

Nec mirum; tibi facundi Demosthenis est os,
Insidet & labiis Suada benigna tuis.
Sponte tua virtus es liber ab omnibus, aequum
Sponte tua Primus jusque piumque colis.
Qui tria regna dedit mores regnis dedit aptos,
Nec fieri melior qualibet arte potes.
Accensa haud augent splendentem lumina Solem,
Atque ignis major non fit ab arte calor.
Relligione nites, virtutes qua creat omnes,
Agnoscisque tui dona benigna Dei.
Te speculum iuvat hoc, hac te delectat imago,
Pallas ut in speculo dum videt ora suo.
In summa virtus non tempore clarior collo,
Humanis sese mentibus exhibuit.

ANDREAS SYLVIUS, Phil. Prof.

Exceptio.

DRISTINA jam facies rebus, sua redditia terris
Forma, suis sylvis rediit decor: arvag, fru-
Vbere luxurians Paestanis emula glebis: (gū
Exultant chorus nymphæ: jam numine fata
Tempa novum peana canunt, & thura vaporant:
Oppidaque indigenam sumunt rediiva nitorem:
Et qua victa situ fædo & mero jacebat:
Sole suo rviduata diu nunc SCOTIA gestit,
Donec Hyperboreis Saturnia secla Britannis,
Orbis ab adverso diffundens aureus axe
Dispulit in vectis tenebras noctemque quadrigis,
Lncis inoffensa radiis. Licet ora marinis
Fluctibus immersens se nunquam proluit arctos
Praradiat reliquis ascito lumine stellis.
Te stupet intacto divina lucis honore
Longe conspicuum, festos fremituque secundo
Excipit ingeminans plausus circumflua turba,
Dum curru aurato veberis præsignis, & ostro,
Tempora palladie vittis evinctus olive
Enthea Cumæa queis Lauri imixa corolla.
Pax, invicta, tuum latus obtegit aurea levum,
Spicea ferta gerens, & dextrum fronte verenda

Rellig

TO THE KING'S MAJESTIE. 179

Relligio summi referans arcana Tonantis,
Vincta præit capriva suo Bellona flagello,
Lumine sacrati cultus, pater optime Musas
Afspice languenteis; illis infunde vigorem:
Atque suo Phœbus ridens affulgeat orbi.
Sic clarus tibi surget bonus: sic propétis ale-
Gloria remigio te lucida toller in astra:
Famaq, venturis seclis aquava, vigebit.

Gulielmus Martinus Philos. Prof.

JN REGIS ADVENTVM T& xp̄istos xp̄ipio.

Aime Pater patriæ, decus orbis, maxime Regum
Rex Fergus adum, proavorum gloria, sera
Posteritatis bonos, rediviva repullulat unde
Aurea vernantis mundi juvenilior etas,
Vnde Caledonia revirescit gloria sylva,
Antiquumque redit decus, O pulcherrima radix,
Exere pampineas (nullo prohibente) corollas
Purpureis tumidas urbis, gravibusque racemis,
Per quascunque alto Sol cernit ab æthere terras:
Surculus ut vester, tenerè qui germinat, olim,
Expandat ramos toto super orbe patentes,
Pertæisque jugum grave gentibus, ille tyrannum
Delicis umbras, alimento præbeat uras.

At tibi, magne Pater patriæ, que tanta tenellis
Pectora succendit tua flamma coæva medullis,
Delicis loca parta tuis, ubi aquatica baccis
Purpureis lotus cauto imposuissest Vlysses?
Linquere Thessalicis potiora Britannica Tempe,
Saxonidum placidi per amœna rosaria campi,
Gramineos saltus, chrystillina flumina, vivis
Fructiferas valles interlabentia lymphis,
Fridis & variis imitantia prata colores
Albionisque latiss Solis splendore coruscum
Commutare cimbrâ patriæ languentis opacâ?
Non huc te, Rex magne, egit levis aura cerebri
Concita palponis pellaci folle bilinguis,
Nausea Saxonidum nulla, inconstancia nulla

Oo

Impu-

180 THE MUSES WELCOME.

Impulit ad patrios tandem remeare penates,
Consilii sed amica gravis decreta, sereni
Sepius accenso cerebri fornace recocet;
Purior unde auro fluxit sententia puro;
Memnonius avidè quod portat Iberus ab Indis.

Allexit natale solum dulcedine pectus,
Duce tuum mira; sed quis miretur amorem,
Cui Scytha crudelis, Lybicus cui Maurus, & omnis
Mortalis liquidas haurit qui luminis auris
Devovet audaces vita discrimine dextras.
Innatus tantum mortalia pectora chara
Cogit amor patriae ratione potentior omni!

Squameus ut nitidis secat ardua flumina pinnis
Salmo, petens prima nativa cubilia vita;
Fila sibi prætenta nihil nodosa moratus
Dum secum tremulis ludens lasciviat vondis.

Sic Salomo natale solum tot longa viarum
Tedia, tot densos imbres sudoris, & aestus,
Crebraque principibus prætentis pericula sanctis
Exuperans ruis sic prima incunabula vita.

Huc innatus amor natale revisere regnum
Pellexit, quantum potuit: sed causa laborum
Major adhuc superest, & principe dignior auctor;
Nam patrie tibi cura tua te charior ipso,
Debita canenti negat otia grata senecta,
Albionis poscant seu civica vulnera lase,
Seu sacris multum sudaveris in repetundis,
Hisce malis tua sola potest Panacea mederi.

Denique si qua tuam capiant evanida mortales
Gaudia, habet cunctis quibus aut se conferat oris,
Preferat aut multis tua Scotia: gens ea sola est,
Quæ bts dena suos numerans per secula fastos,
Externi non colla trucis juga passa tyranni,
Eminet invicto diademate: Danicus ardor.
Saxone devicto, spoliis & Marte superbis,
Offa sue linquens post se hic monumenta ruina
(Offa Offam paritura novam modò lecta coquet)
Substitut, in tenues & tandem evanuit auris.

Danica quid memorem? nonne hic tua bellica virtus
Precipites, O Roma, gradus cohære coacta est?

Et

TO THE KING'S MAJESTIE.

181

Et contenta tui firmis confinia regni
Mænibus (infustum tibi) circumcineta tueri?
Hec tibi de pleno dserat gens sola triumpho:
Sola jugum non passa tuum te sub juga trudet,
Roma, securigerum proles Mavortia Scotum.

Marmoreos montes, nitidis splendentem gemmis
Elmina, frugiferas placide lambentia valles,
Et juga tot flavi auri radiantia venis,
Quæque metalliferis sunt annula saxa salebris,
Et vitreas variis fluentes piscibus vndas,
Umbriferosque silens salcis, stabula alta ferarum,
Præterea, & quæcunque beant communia gentes
Commoda, conjinxit propriis hac SCOTIA donis.

Non est nubigeras cur jactet turrida Memphis
Pyramidas, stolido miracula facta populo:
Hic natura dedit terra, & majora potenteris
Virtutis specula, & miracula vera, supremi
Summum opus Artificis, tremulas stillantia guttas
Seu saxa aspicias, guttas modo laxa futuras,
Quæ miranda parit celebris spelunca Ratrami;
Sive lacum mirere, cui sue cœrbere pinne
Squamea lascivis colludens mira choratis
Turba, reluctatur canentibus & sine vento
Fluctibus, & vitreas remenantia tecta per vndas
Insequitur, viaga nam meditis natat insula stagnis.

Quid di versa sequar? pleno de gurgite guttam
Exhaustisse sat est: magis, unde superbias alma
Patria habet: Muhi reliquo, toto orbe fugatis,
Hospitium quod sola sacra miserata ruinam
Præbuit, & lucem tenebroso reddidit orbi;
Vnde parem doctis jasset se Scotia Athenis:

Præterea terra hec Mavortia pectora nutrit
Palladii instructa animis, tua Marte vel arte
Ut iussa efficiant, vita nil filia morantes
Pendula, magnanimos bellorum robora Scotos.
Sed nil jam nostro nisi lux tua fulget olympo;
Duratura brevi vienor, crassisque tenbris
Involvenda iterum, pluvios cum noster in austros
Phœbus eas: vitiam, quo nunc comitante recedit,
Accedas patrios reduci cum Sole penates:

O 3 Sed

Sed quis jura feret superis? I quo placet ergo
Dulce decus patriæ, lachrymis gemituque sequentes
Crebra Panomphao fundemus vota Tonanti.

Joannes Cornallus.

CORIDONIS QVERELA,

super diuturna Daphnidis absentia.

Dampus erat vitreo cum primum pascua rore
Sparguntur, volucrumque strepunt virgulta querelis;
Cum Coridon prope nosq; gregem produxerat antra,
Ipse sedens curvi solus sub fornice faxi,
Quâ venis scatet, & trepidantibus eruta rivis
Garrula per tritos immurmurat unda lapilos;
Texebat viles lento de vimine qualos:
Dumque sedet, solitum cantu minuente laborem,
Talia dulcisonâ modulatur carmina voce:
DAPHNI decus campi, pastorum gloria **DAPHNI**,
Quando erit tot vestri Coridonis rura revisas?
Quando erit tot mecum per florida prata, feraxque
Rus celeres veneris apros? quando in via Tempe
Et cursu excitos celeri lustrabimus amnes?
Sed juvat ire: quis ò, quâ Grampius ardua cælo
Culmina confundit, me sibet? quis mihi nigrum
Ostender nemus, atque exerceita flumina cursu?
Sed Coridon quo tendis? abest tua gloria **DAPHNIS**,
Duxque comesque tuus: squalent ecce omnia; sylva
Demiserem comas ramis; non ulla loquuntur
Discordi strepitu virgulta, atque ipsa volucris
Tristè sileat; nuda plangunt sua brachia quercus.
Non velut ante vagi residet prope fluminius vndam
Tityrus, atque gregem constructis mulcet avenis,
Cujus **DAPHNIS** abest: ipsa hec te flumina, **DAPHNI**,
Ipsi te fontes, atque ipsa arbusta reclamant.
DAPHNI decus campi, pastorum gloria **DAPHNI**,
Si qua tui supereſt Coridonis cura, redito.
Quid juvat ad Tamis in alienis degere in ortis;
Et patrium Fortham & felicia spernere rura?
Rura tuis Patribus quondam (eben) culta, tibique?
Ab memini (quamquam est magnus meminisse bonorum

Quæ periere dolor) memini cum per juga montis
Aerii, lepores mecum sequerere, ferasque,
Te patrios saltus, atque hac te flumina, **DAPHNI**,
Hesperidum cultæ, atque Arabum præponere terræ.

Quò patriæ nunc ceſit amor? nunc patria fōdet

Ipsa tibi, & patria fōdent pia numina Nympha:

Aſpice qui luctus teneant Faunosque, Napæasque,

Aſpice, non Faunus pinu præcinctus acutâ

Tempora, non montis prærupto in culmine, ut olim,

Exercent choreas Nympha, non villa voluptas.

Rura tenet, desunt ecce ipsi grama terra,

Arboribus frondes, nitidisque en fontibus humor.

Pro molli violâ & ferrugineis hyacinthis,

Exurgunt spineaque & dente vrtica maligno,

Proque rosâ tribuli fœcundaque grama lappa:

DAPHNI redi: lesa tunc revirescere sylvas

Cernes: **DAPHNI** redi, tunc leto gramine tellus,

Et totum effusis ornabit floribus annum.

DAPHNI decus campi, pastorum gloria **DAPHNI**,

Si qua tui supereſt Coridonis cura, redito.

O vixnam hac Zephyrus furdas ad **DAPHNIDIS** aures

Deferat, & tristes edifferat ordine questus;

Et referat miseri que sit Coridonis imago,

Atque addat lachrymas & luctiferos singultus:

Tunc tibi amor patriæ vel lenis pectora, **DAPHNI**,

Moderet, cuperetque tuum Coridona videre. (humbræ

Sed frustra ingemino; hac ferus omnia **DAPHNIS** in

Transtulit, oblitus Forthæ Glottamque perosus,

Mille inter casus, & mille pericula vivit:

DAPHNI decus campi, pastorum gloria **DAPHNI**,

Si qua tui supereſt Coridonis cura, redito.

O quoties timui, dum celsâ ex arbore cornix

Rauca voce tonat, dum dirus carmina bubo

Ingeminat, ne te, ne te, dulcissime rerum,

Infaustum peteret satiis dictantibus omen:

Et cum vespertinus obambulat corsus ovile,

Et lupus insidias pecori meditatur, eodem

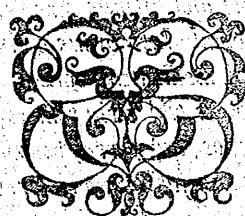
Posse modo fieri metuo, ut tibi retia tendas,

Qui tibi tam latos campos, qui ferta, pedumque

Invidet: ò veros nimium justosque timores!

Denique nulla vacat vita mihi portio curâ,
Sive latet Phœbus, seu clarâ lampade terrâ
Illustrat, seseque ostendit. Et omnia secum.
Denique quicquid ago, semper te mente revolvo;
Seu potum pastas soleo deducere capras,
Seu revocare greges pendentes rupibus altis,
Sive arguta novum resonet mihi carmen arundo,
Seu feror in sylvas, et saxa sonantia lustro,
Auritosque sequor lepores; mihi nulla recedit,
Nulla dies sine te, nullumque opus. O mea, DAPHNI,
Gloria, si qua mei superest tibi cura, redito!
Sunt mihi capreoli bini, queis candida nigra.
Vellera depingunt macula, quas bellula Daphne
Daphne, sola meos que datque facitque furores;
Ipse mihi dedit, et gemino cum munere luna
Oscula, nunc i'bos tibi Gloria nostra reservo.
Est mihi Pica loquax, est et mihi dulcis Alauda,
Ad numeros cantare perita, et plangere dulci
Carmina mille sono, blandissima minera; suntque
Omnia qui superant tot dulces minera versus,
Quot nunquam medio venient ex aurore fluctus.
Hic tibi vel Mopsus, fuscus ve legetur Amyntas:
Thestylis hic, et flava Lycorias, et mea Daphne,
Et Jani furor, et dura constans Roffa,
Pastorumque leges certamina, letaque amantum
Prælia Nympharum, mollesque sub arbore somnos,
Omnia que in viridi tibi cortice scripta reservo.
DAPHNI decus campi, pastorum gloria DAPHNI,
Si qua tui superest Coridonis cura, redito.
Sic postquam Coridon in longum ducere questus
Desit, oppresit viator pia lumina somnus.

Godefridus Vanderhagen
Middelburgo-zelandus.

DAPHNIS REDIENS.

Lycidas, Mœris, Alexis.

Ronde sub ilicea fessus recubârat Alexis,
Quum cali medio Sol ferventissimus ardet;
Inde pedum et circum calathus, pastoria signa,
Inde jacent calami; quos dum conjungere tentabat
Incæptum blandâ fallebat vox laborem.
Viderat hunc baculo nixus, quem forte tenebat.
Pastor ovum Lycidas, cui vix dum prima decorat
Vestibat lanugo genas: non doctior illo
Pastorum calamos inflare, aut dicere versus.
Forte etiam insanos illo jam tempore amores
Phyllidis, et fastus Hyales referebat iniquos.
Ast ubi dilectum vidit sub tegmine Alexis
Arboris, incertâ percusus imagine rerum
Obstupuit primum; dein totâ mente receperus,
Nec potis arcano concludere gaudia tanquam
Pectoris, his puerum compellat Mœrida verbis.

Lyc. Mœri quid huc dulci modularis arundine carmen?
Securus quid letitie jam Pana, levusque
Cum Faunis Satyros teneat, Dryadesque puellas,
Securus nimium nobis quod charus Alexis
Arboris hec grata nuper successerit cymbro.
Mœ. Non equidem audieram, nec credere talia possem,
O Lycida, Thawis' ripas et flumina Alexis
DAPHNIDIS eterno multum correptus amore,
Non hac arpa colit: quid enim speraret Alexis
Montibus his rediens: DAPHNIN sua gaudia DAPHNIN
Non ita deseruit posito malegratus amore.

Ly. Atqui non oculos vero deludit imago;
Ecce ipsum: video calamos, queis s'è solebat
Condere, dum canat formoso DAPHNIDI soles.
Ecquis nam O superum nobis te reddidit? O quam
Felix ille fuit! quod si quis forte deorum,

Illus.

Illiis hoc meritos celebrabit fistula honores.
Ecquis Alexi deum nostris te huic appulit oris?
Fare aee, jam & cupidas satia sermonibus aures.
AL. Quin praeceps hec pueri frigus captate benignum.
Et mecum gelidâ paulum requiescite in ombrâ:
Vmbrâ Pan pecoris custos, & gaudet Apollo,
Vmbrâ favet Dryadum choreis tenerisque Napeis,
Et Satyris, Bacchisque, & monticolis Sylvanis,
Et tibi grata ombrâ est multa quim fessa Diana
Membra super lati deponit gramine campi
Subter arundineasq; comas gravidumque papaver.
DAPHNI decus oatum pastorum gloria DAPHNI,
Qui patriæ dudum nimio succensus amore,
Negligis incanaque nives, gelidaque pruinas,
Atque Caledonius erras novus hoffes in oris,
Ab quam sèpè alto gemitus de pectore duxit,
Sepius & magnum miseratus DAPHNIDIS ignem,
DAPHNI quid insantis, dixi, quo tendis? an ire
Perque juvap medias hyemes, frigus que nivale,
Ut tibi sic teneras glacies fecerit aspera plantas?
Nota tibi juga sunt ipsas ferientia nubes;
Grampius, & celsi subeunt qua sidera Ochelli;
Nec tibi jam antiquæ fuerant qua in pectore, vires
Ab superam, quim tu sylvas indulgine multâ
Cingere, quim validos catulos terrere luporum
Comminus auderes; properat jam pigra senectus,
(Of allar stetque aeterna tibi lege juvenâ)
Quos & abesse velim signantur tempora canis.
Parce precor; per Paræ tibi, Phœbiumque, Palemq;
Parce precor; miserere tui; nec sperne rogantem:
Mille tibi Thamis ripas prope fluminis, agnos
Servat mille tibi, Bauneia gramina tondent
Quæ nunquam vacue redeunt ad multæ capello.
Quid Cætrohis aquas Forthamq; Taumque requiras?
Talia nec quicquam DAPHNIS. Venatibus apia
Nam nemora inquiris, saltusque & lustra ferarum;
Me vero comitem DAPHNIS sibi sumpsit, & Umbri
Discedens ab aquis pastori talia mandat,
Tityre, dum redeo, brevis est via, pæce capellus.
Ly. Ergo noster amor DAPHNIS sua rura revisit.

O for-

O fortunatos colles, felicia rura,
DAPHNIDIA que excipient patricie ita dulcis imago
Arde oculos, versans mentem succedit amore?
Felices pulchrum visuras DAPHNIDIA sylvas,
Felices sylvas, & que pellucida in imo
Glarea subdit, & que super asperit corda,
Si semel vishereo vos DAPHNIS videris ore!
Felicem Coridonam nimis! jam parce querelis,
Parce tuis, Coridon, lachrymis: sparsaque cicutas
Collige; nam rediens fugac omnia tristia DAPHNIS.
AL. Interrea, vobis si blandum arrigit Apollo,
Aut Pan monstra vit calamos instare canoros,
Si quæ vel e' Nymphis docuit cantare beats,
Carmina pauca precor (fugilum namque oria Musæ)
DAPHNIDICANTEMUS: tangunt quoq; carmina DAPHNIS.
Victori precium Taurus, quem munere nobis
Ipse dedit, dixitque, tua hac sita premia musæ.
Incipe Mœci prior, Lycida tu deinde sequare.
Mœci. Accipere bac Musæ diuimus certissima prôles,
Tuque pater sacrâ præcinctus tempora lauro
Vos Dryades, Satyri, Fauni, & tu maxime DAPHNI;
Quondam evenim in nostris numen præsentiis agri?
Ly. Carmina Piérides bene amant, & pulcher Apollo;
Carmina amant Dryades, Satyri, Fauniique bicornes;
Carmina amat DAPHNIS; quid enim non carmina amaret?
Ipse canit facienda, facit simus ipse canenda.
Mœci. DAPHNI, capte bac gratum restaria munera Mœci:
Ecce tibi niveli concreta coagula tactis,
Aureaque in textis nuper mibi mala canistris,
Accipe nunc; majora dabis fors qui subit annus
Ly. Munera, quæ minimus magno det DAPHNIDI pastor,
Munera quæ pastor, solus quim maxima DAPHNIS
Munera det multis; sin tangunt munera DAPHNIS,
Ecce pedum, & calachum; Lycidamq; in munera dotum.
Mœci. Quantum vere novo campis exultat apri,
Vir gregis inter oves, quantum dum jungitur ulno
Latatur vitis, quantumque vesti imbris horti,
Tantum, DAPHNI, tuo rediui letamur in agros.
Ly. Grata quies longo fessis messoribus astu,
Grataque lux misericordia, quos Nox, & cura remordet;

Pp Appr-

Approparet cupidis grata Hesperus hora maritis;
 DAPHNIS tamen rediens tu gravior omnibus vnuis.
 Mœ. Heic exar perpetuum, heic sunt purpurei narcissi,
 Heic viola, dulcique aspirat Amaracus umbra,
 Heic molles Malve; sed nos si, DAPHNIS, relinquas
 Omnia marcebunt, nec erunt sua gramina campis.
 Ly. Fronde nemus, segete & Tellus exultat opima,
 Flore nitent horti, plenis tumet tua racemis,
 Montibus his abeas minimo vel tempore, DAPHNIS,
 Non frondes, segetes, flores, nec videris tuus.
 Mœ. Creta Jovi magno, sua Mercurio Cyllene,
 Vulcano Lemnos, Veneri gratissima Cýprus,
 DAPHNIS ducat Edinum; si Edini commoda norint,
 Vulcatus Lemnon linquet, Venus aurea Cýprum.
 Ly. Bacchus amat Thebas, doctas Tritonia Athenas,
 Mars Rhodopen, jactat proles Latonia Delon,
 Edini turre pulcher dum DAPHNIS amabit,
 Nec Rhodope Editium, vincet nec candida Delos.
 Mœ. Heic mihi nunc facili Zephyri strepit aura susurro,
 Suadent blanda altos rivorum murmura somnos;
 Dulce canit volucris; quod si mihi DAPHNIS adfess
 Possem ego felicem Divum contemnere vitam.
 Ly. Nulla placent sine te nobis bona; displicet arbos,
 Aura nocet, placidos fugio cum murmure rivos;
 At si aderis jam, DAPHNIS, placebit Arboris umbra,
 Aura canet, placidi præbebunt oria rivi.
 Mœ. Grata Jovi quercus, vittis formosa Lyæo
 Myrtus Acidalios incingit fronde capillos;
 At mihi tu si, DAPHNIS, bonus quandoque favebis,
 Rudebo ingentes sylvas, & frondea dona.
 Ly. Ver lenes Zephyros, segetes ferventior astas,
 Poma dat Autumnus, Boreæ mala frigora Bruma,
 Carmina dat Lycidas; si DAPHNIDIS forte probentur,
 Una mihi innumeris erit hora beatior annis.
 Mœ. Piscis in aquoribus, volucris vaga queritur auris,
 Et fera de sylvis, & latis vertagus agris;
 DAPHNIDIS in gremio requiescum gaudia nostra:
 Vnde igitur certam nisi ab hoc sperabo salutem?
 Ly. Vitis in aprico spargit sua brachia colle,
 Pinus in irriguis surgit formosior hortis,

Ante

Ante tuas ego, DAPHNIS foras desertus obserro,
 Qui portæ es, leuis Lycida mala pellere ocellis.
 AL. Sistit, venatu: DAPHNIS redit; ecce canum vix
 Magna prævit, comitumque subit denso agmine turbat.
 Postera ubi orta dies disperget lumina mundo,
 Nos quoq; vobiscum in viridi heic cantabimus umbra.
 Nunc satie est: ap. carquinibus ne præmia defint,
 Tu taurum, Lycida, niveam cape. Mœri, juvencam.

JOANNES LEOGHAUS.

GAVDIVM CORI.

donis ob Daphnidis adventum.

DAm medium cali Phœbus pilra perat axem
 Compuleratq; ardore grecæ ad oxilia fessos,
 Cum celo Corido descendere culmine motis
 Sylvanum faunosq; deos dryadasq; puellas,
 Laurigeris circum redimitos tempora fertis.
 Exercere choros, lotasque per ardua tempe
 Confexit festo nova gaudia promere contu,
 Et crebro hos geminare sonos. O tempora nobis!
 Exoptata diu, multosque petita per annos!
 DAPHNIS honos campi, pastorum gloria. DAPHNIS
 Invicit patrios longo post tempore fines.
 Hac simul ac Coridon viridi prostratus in antro
 Audit, attonus levat impiger obruta curis
 Membra, reluctanterq; abstergens pollice somnum
 Proruit in medias divas, mediumque per agmen
 Territus his monstros rumpit, iufuriaque imo
 Lætitia compuncta trahens & pictore, tandem
 Talibus orsus, ait: DAPHNIS mea cura, masque
 Delitio, DAPHNIS, quem nocte dieque requiro,
 DAPHNIS honos campi, pastorum gloria. DAPHNIS
 Viserit an potius longo post tempore fines?
 Pergite Naiades per rura agitare choros
 Dulcisonumque referre melos, rulos, pergitæ Danæssi duplae,
 Pergite, stantis modulari carmina cubito! rulos et rimos
 Sylvani: quis me, quis me, quæ tollit ad alta

Pp 3

Gram

Grampius astru caput siset? nemorumque latebras
Monstrabis? tibi DAPHNIS, capras ut junctus, & hirtos
Per jug'a montis apros roener, tecumque sub ortum
Aurora, taciti per amica silentia campi,
Irriguo amnes, & dulce fluentis arenas
Saxiferas rivi visam, per amoenaque prata
Basa blanda canam Daphnes, renovemque furores,
Jane, tuos, dumque adamantina pectora Rossa.

Eia age rumpe moras, Coridaon, sylvaq; sonantis
Fortunam ventare juvee: tua gloria DAPHNIS
Venit, amorque rurs; florent ecce omnia, gaudet
Molle nemus, reparatque comas, mulcentque cicuras,
Dulcione propre murmur aque, quæ plurima myrtus
Imminet, & ramos extendit opaca cupressus,
Tityrus ac Mopsus pecudes; & latus in umbra
Doridis infuscos Damon modulatur amores;
In geminataque novos cantus Philomela; Densque
Arcadic baccis Eboli, minioque decoris
Carmina cantat ovans genitalia; siue que Thyrsis
Saltantes sequitur Sandros, & pulcher Alexis:
DAPHNIS honos campi, pastorum gloria DAPHNIS
Invicit patrios longo post tempore fines.

O cotinam diurna sient hoc gaudia nobis;
Et mecum libeat semper tibi, DAPHNIS, paternum
Rus, notisque habitare casas, & figere cervos
Veloces, pastumque gregem compellere ad vandas:
Hic Hyblea levi suadet, nitre susurro
Sommum apis, hic violis necet depicta, thymoque
DAPHNIS serua tibi, & doctus cantabit Amyntas:
Hic poteris mecum tota requiescere nocte
Flore super molli, cum primum surgit Eoo
Sol rapidos terrere lupos, rosaque sub umbra
Sylvicolas Faunos imitari, & Pana canendo:
Sic nos, DAPHNIS, bea, pastorum gloria, DAPHNIS,
Si quis mei superest tibi cura, hac sede quiete.

O Amarylli Deum gemtrix, Domus inclita SCOTUM,
Rorantes atcole genas, oculosque madentes;
Atque incompositos jam randem pecte capillos
Comitus: en tibi DAPHNIS adest, pompaq; coruscus
Pastorum ingenti Fortice per amena virga

Antiqua incedit referens vestigia forma:
Latus in Ortigia qualis mitrarius Apollo,
Diffusos lauro crines, rubrisque pyropis ambius intulit
Involvens, & tela manu radiantia quassans
Instaurat choreas; tanto sese arduus inferit
Ornatus decore, & talis tua gloria DAPHNIS
Invicit patrios longo post tempore fines.

DAPHNIS adest: te DAPHNIS, canunt humilesq; myrcae
Convallesque, nigrumq; nemus: nunc herba venem
Occidit, & virgo reddit, & Saturnia regna.
Nunc & odore vigent dulci colocasia, campus
Flore niter, plenisque tumet gravida uva racemis:
Dulce canunt volucres; Eurus, Zephyrusque, Notusq;
Blanditiis adspicant: late tibi lilia, DAPHNIS
Ecce ferunt Nymphae, & flores fragrantis anethi;
Textasque adjungunt verna de fronde corollas.

Ipse ego capreolos curvata pelle, parresque,
Spemque gregis, nostra nuper data munera Daphnes,
Et picam humanas edoclam reddere voces,
Poculaque e viridi fago celata, periti

Alcimedontis opus, queis tornio insculptus Adonis
Est rogius, & Veneris lachryma Phœbique labores;
Queisque magis gaudes longum servata per arium
Carmina donabo: tu tu Coridonis amorem
Ne sperne, & lati dabimus majora quotannis.

Ite igitur felix bedi pecus, ite capella;
Carpite jam teneras salices; saturaque sciavem
Propter aque rivos salientis mitre soporem.
Vos quoque pastores, vos rustica numina Fauni,
Et tu bella meus Daphne furor, aurea fronde
Tempora vineta, comunque rosis, violisque fluentem,
Gaudentes agitate choros, & spargite festis
Tellurem folii; nam campi gloria DAPHNIS
Invicit patrios longo post tempore fines.

Justinus Arondatus.

Eximii laudes magni; potentia Regis.

Ve novo ut pisces Thetidos penetralia linquunt,
Vt lusus rapidi celebrant in fluminis undis
Caruleis, nec non sua gaudia lepe frequentent.
Donec ad extrebas nativi fluminis aulas
Perveniant, quas nulla ciborum dulcia frusta,
Nec quiesca quies, nec suaria murmurata ripe:
Textilia herbarum coiridum: aut presentia mortis
Vnquam abolere querant. Tanto geminalis amore,
Nati pique soli nocturne, diuque fertuntur.
Hac superant dum illuo oculos animoisque recondunt
Dulce voluptatum tentamine, dulce viarum
Longarum solo solamine, lusibus ipsi,
Oblectantur ubique. Del escis morte peritis,
Tale tuum studium sumnum, talisque cupido
Visendi patriam gratiam, gratoque penates:
Et populos (Rex magne) tuos, tua pignora grata,
Qui patriam ut patrem, quem patrem ut patria flagrat.
Quos neque terra patens populo communis utrique,
Nec mare vicinas gaudens conjungere gentes,
Religiove, suos toties perpessa labores,
Nunc purgat atamen, pacataque numine dextro;
Hos tu conjungi, Rex præstantissime Regum,
Conjunctosque animis stabilique tenore tenebis
Pacis, & aeterni contracto fædere concil.
Regna suis dudum vix per via, per via reddit
Cunctis, quorum animi capiuntur amore videnti.
Plus tu igitur præstas solus quam præstib; qm
Britto vetus, Pictus, Romanus, Gotbus, Iberque:
Plus quoque quam Saxo, & superato Saxone, Cumber,
Neuster, Germanus, Gallus, quam Scotus, & Anolus.
Multi & magnanimis cupidi dare jura Britannis.
Neve quis hoc mirum ducat, complecteris in te
Omnia, que reliqui poterant prætendere jura.
Ergo jure novi & veteres racinere Poëta,
Imperio veniente tuo, felicia cuncta
Ventura in populos faro meliora Britanno.
Temporis hunc modulum Parce concedere, donec

Scotica tot seculis differeta ac Anglica tellus
Officis, pactis, & legum tramite, Regis
Invicti auspiciis animo coalescat: & vndis
Quos mare, quos eadem coeli postura, solique
Copular, hos populum Concordia nectat in unum.
Iohannes Durwardus.

Phœbus & Kinalochus colloquuntur.

KINALOCHUS

P habe pater succurre pius, facilisq; volenti
Magnanum Aonis concelebrare modis;
Cur mundi sator indomitus dare jura Brita.
Et dedit in vietâ sceptrum tenere manus: (ris

Phœ. Tunc unquam merita celebrabis lande Monarcham
Terrenique feres nomen in astra Dei,

Quem decor, auratis ambit quem gloria pennis,
Quem tremit, & cujus nomen adorat humus?

Kin. Sarcina magna; meis humeris minus apta: favoris
Audacem faciet vel levis aura tui.

Phœ. Num Phætonius furor, aut fanaticus ardor,
Præcipitem in furias certaque fata ruit?

Principe digna tuo non pangere carmina posse,
Robora si nostris viribus aucta forent.

Kin. Ergone magnanimi reticebo encomia REGIS,
Nec dabitur laudes concelebrare tuas,

O Patrie Pater, & mundi rarissime Phoenix,
Presidium regni, spes columenque tui?

Extera qui uetus, qui propria regna sagaci
Consilio, summa cum pietate regis:

Gallia muper erat ci vilibus obruta bellis,

Nunc duce te, accepto munere pacis, ovat;
Et quod Belga ferox, & quod truculentus Iberus

Pacifico vivant, munieris omne tui est.

Quod Suedo pax cum Gimbris, cum Saxone Iberis,

Germanique viget, munieris omne tui est.

Anglus amat Scotos, Scoti charissimus Anglus,

Hibernique simus, munere, Sexte, tuo.

Vt triplices animos regeres in pace, videris

Tu regno triplici calitus esse datus

David Kinalochus.

194 THE MUSES WELCOME.

XAPISTHPIA

NOMINE ANDRE.
ANÆ ACADEMIAE.

AD REGEM προφέντιος.

Agnificas Solis Phaeton cum ventit ad edes
Cultam ubi materiam nobile vici opus;
Constitit attonitus: nec enim propria fere
Lumina magnanimi fulgura clara dei; (bar
Dum Phobus radios circum caput omne micantes
Deponens, natum iussit adesse suum.
Summe Parens Patria sic nos insignibus arces
Imperi, & clari fascibus ingenii.
Pallemus, celebrem veluti dicturus ad aram,
Aut colubrum modo qui pede pressit humi.
Terrarum vastique maris Rex arbiter, & vi
Gloria, inaccessi maxima cura Dei,
Pone apicem radio que tuos, admitte Cameratas.
Pulsantes sacras (Numina nostra) fores.
Quisquilius tricasque leves facilis cape svltu,
Et dignum imperio pone supercilium.
Quod si non recipis meritis nisi congrua, nemo
Equabit laudes, Rex generose, tuas:
Non qui Smyrneo descripto Pergama plectro,
Et cecinit Graia non imitanda tuba:
Non si Calliope, non si producat Apollo
Orpheo Bistonum laurigerumque Limum.
Adscita ingenitam non augent lumina lucem,
Nec tua carminibus crescere fama potest.
Laus tua conspicua scandens super aurea fame
Culmina, non jam quo progrediarur habet.
Tu tua mansuris solus committere obarts
Gesta vales, nobis est voluisse satis.

De

TO THE KING'S MAJESTIE.

195

DE REGE SERENISSIMO MENSE

Maio ad natale solum redeunte Gratulatio,
iterumque abeunte, Lachrymæ.

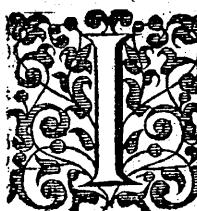
Vid fratres scandis geminos, Sol auree, quorum
Lucta unus, volucris nobilis alter equo?
Stella Stuarta duos alterna luce micantes
Vincit, & innumeri sideris instar adest.
Hinc puri sine face dies, hinc mitis Eois
Lucidius solito Cynthus exit aquis:
Hinc frondent sylva, turgent & in arbore gemme,
Hinc vda emergit primula messis humo:
In pratis agnique leves, haedique petulci
Luxuriant, quot non viderat ante Pales:
Annona veteris pleno bona copia corrui,
Atque horae Cereris spes alit agricolas.
Et volupe est Musis letas agitare choreas,
Et viridi sacram cingere fronde comam;
Et festum celebrare diem, REX namque Camenæ
Respicit, & tristes solus egere vetat.
Collidunt Charites Musis, Aglaia, Thalia,
Euphrosyne rosis innuba virgo genit.
Exultat Phœbus, Pallisque intacta triumphat,
Et saltat nudo Suada, Venusque pede.
Aurea jurares caelo demissa coruco
Tempora, Falciferi secla beata Senis.
Non has delicias, non hunc tibi, Maie, leporem
Conciliat nato Maia superba suo:
Principis adventus, praefens & numen, & ampla
Majestas Maio commoda tanta parit,
At cum subducet sese hec lux candida, flebis
SCOTIA, & ingratis experiere voices.
Heu qualis rerum facies! fugitiua queremur
Gaudia precipiti lubrica stare loco.
Gramina marcebunt, languebit in arbore cortex,
Depositum discet fallere terra ferax.
Non salient tenera per prata & saxa Napes,
Mærebunt vitrea siccæ fluenta dea.

q

Et

Et licet obscuro pellantur nubila cœlo,
 Ex populi lachrymis largior imber erit.
 Cynthius informi vultum ferrugine tectus,
 Orbatus magna parte decoris erit.
 Ut Phætonæ tristis post fata ruina.
 Per coelum fractis abnuit ire rotis.
 Cimmerie vobis tenebre fidissima Scotti
 Pectora,; cum aversis Rex pius ibit equis.
 Phœbe mane, lux alma mane, mora libera si sit,
 Präsidium populi deliciumque tui.
 Aut quoniam gaudent cœlestia corpora motu,
 Et nequeunt uno sidera stare loco;
 Saltem cum Zephyris anno vertente revise,
 Cum veniet blandi nuncia veris avis.
 Te licet Hispanus Regem sibi poscat, & Indus,
 Scotorum semper pectora clausus erit.
 Te sine languidis victi mœrore, remotis
 Ut Phœbi radiis squalida torpet humus.

Dignum laude virum musa vetat mori.

 Nsita sunt cunctis diuina semina mentis,
 Quantum non illis corpora tarda nocent.
 Hinc virtutis amor, pulchrique innata cupidio
 Omnibus, et magnum gloria calcar habet.
 Divorum genus Heroes, & nomina regis
 Magna, fere magnis equiparanda diis
 Pra reliquis ardent & fame, & laudis amore,
 Et cupiunt dulci carmine facta cani.
 Magnus Alexander parvam gemibundus ad urnam
 Dum stat, felicem predicit accidentem;
 Quippe cui laudum prece sublimis Homerus
 Contigit Aonii lux & origo chori.
 Ennius arte carens Calabriæ montibus ortus
 Scipiæ thalamo proximus & tumulo.
 Dicuntur bello partas sacrasse coronas,
 Et Musis veteres thure litasse duces;
 Et merito quid enim Musis est dulciss? aut quid
 Indole Regali dignius esse queat?
 Et tibi non durum circum præcordia ferrum,
 Nec riget in fibris saxæ vena tuis.

Mite

Mite sed ingenium, molle & tractabile pectus,
 Et tanto imperio congruus oris bonos.
 Facta adamantis incidi digna tabellis,
 Sola Sophocleo facta canenda stylo.
 Ergo fave titulis, famamque extende benignam,
 Invidisne tuis ne videare bonis.
 Flagitat hoc heres, divini seminis heros:
 Qui crescat riguis ut solet alnis aquis.
 Hoc Patria exposcit genibus minor, & sibi semper
 Plaudit, quod patria contigit esse tua.
 Munera, quæ natura potens, & numen, & astra
 Singula dispensant omnibus, unus habes.
 Hac tamen in tenues vaneſcent protinus auras,
 Ni ſint artifici pertinuata manu.
 Non hoc marmor, ebur, non æra Ephyreia præstant,
 Hoc dare Mnemosynes filia ſola potest.
 Atria præcelfis vel cœlo aquanda columnis,
 Tectaque de pario marmore, regis opus,
 Dives gaza, Arabum gemme, pretiosa ſupelleſ
 Externa tantum ſymbola ſortis erunt:
 In tabula Zeuxis, ducet Leuſippus in ære,
 Quæ fuerit vultus gratia, frontis bonos;
 At non eximias dotes, radiantia mentis
 Lumina, & antiquis amula facta dies.
 Hoc tibi prætabunt docti, doctissime, vates
 Quorum opera, magnâ parte ſuperstes eris.
 Præterea rebus properant ſua fata caduci,
 Longaque conſumit maxima quaque dies.
 Vasta pyramidum moles, Babylonis & alti
 Mania, ſunt nomen prater inane nihil.
 Carmina contemnunt ferrumque, imbreſque, foremque,
 Tempus in illa nihil iuris habere potest.
 Edituis ſacrîs, & vatis addere calcar
 Ne pigear, Thyrſo pectora tange tuo;
 Ut ſtudio majore petant Helicona, tuisque
 Noctes atque dies laudibus in vigilent.
 Et vos, & vates, famam ſi queritis, haec ſit
 Materies Musis, ingenijque ſegeſ.
 Interea has inter lauros, hederasque, myricas
 Serpere, me inque tuis vatisibus effe jube.

Qq 3

AD

AD REGEM

ut qui Musis otia præstítit, etiam pauperiem levet.

Non vocem intendit liquidis olor albus in tono,
Ni spiret Zephyri blandior aura vagi. (dcs,
Dumq; errat picto sonipes securus in arvo
Suscitat auditæ membra animoq; tuba.

Amplæ licet merces virtus sibi, calcar acutum
Spes lucri, & castæ buccina laudis habet.

Nos, si grata tui circumsonet aura favoris,
Pangemus Clario carmina grata deo.

Non opus est rigido nobis accingier ense,
Mittere nec validâ spicula lenta manu.

Auspicio Rex summe tuis sumi carmina cura,
Aonias recreant otia tutæ deas.

Non nunc ancipitis rabies borrenda duelli,
Non pedes armatus, non metuendus eques.

Jamque diu populi discordia corda Britanni
Junxisti, eterne copulæ amicitia.

Sed firmum nihil est & ab omni parte beatum;

Vnus adhuc superest hostis, & arma capit.

Pauperies maleuada, sacræ infesta Camanis:

Et grave quod nimio pondere mergit onus.

Non gravior vasto moles imposta Typheo:

Sub tanto gemeret fasce stupendus Atlas:

Huic non certaret diram qui contudit Hydræ

Alcides, quamvis dictus æternares;

Fortior Alcide, magno quoque major Achille,

Huc ades, inque hostem suggere tela gravem.

Nec sequere Augustum, quamvis potes, haud dedit aurum

Pensavit doctis carmina carminibus

Aurea sed par est nostrum dare munera Regem.

Secula qui nobis aurea restituic.

Desiderium Patriæ.

Dum parat ad patriam redditum Laertius heros

Adversis rerum pene sepultus aquæ;

Transmittit plenis torrentia flumina ripæ;

Et superat rupes aëreasque nives

Sirenum voces, Acheloia monstra, sorores,

Leucostiam, Egiā, Parthenopenque fugit.

Scylla

TO THE KING'S MAJESTIE. 199

Scylla rapax roisa est, vasa implacata Charibdis;

Demerguntque Ithacas impia saxa rates:

Vifus & æneo Siculus Polypheus in antro,

Quem madidum multo perdidit ille mero;

Nobilis inde Lami veterem delatus in urbem,

Antiphata vidit regna cruenta feri.

Naufraga Campane legit quoque littora terra;

Dives ubi Circe filia Solis erat:

Sed non cum sociis, infamia pocula, Stultus

Hausit, Acidalia toxica grata deo:

Restabat fatis aliquid, speciosa Calypso

Vifenda Ogygii gloria prima soli.

Fecit delicias, vasa est mille artibus, ampli

Non animum verit cōsiliaque viri.

Adversos quiores causata est anxia ventos,

Et variâ longâ nexuit arte moras.

Ab quoties dixit, que te dementia cepit,

Qui præfers cultis aspera saxa locis?

Que neque sunt planis spatis porrecta, nec herba

Prodiga; non Bacchus, non ibi flava Ceres.

Objecit populosque rudes, humilesque penates,

Penelopenque ream rusticatis agit?

Addidit & dulcem vita immortalis honorem,

Et saxe immensas jactat & auget opes.

Ille velut surdâ prudens avertitur aure,

Vt saxum tumidi quod ferit vnda sali.

Qui solitus fumum, & patria laudare favillam,

Et latâ patrios fronte videre focos.

O qui cordato magis es cordatus Ulysse,

Armi potens, divis proxime, cura deum,

Ter quater est Phœbus sua per vestigia lapsus,

Perque polum celeres sapius egis equos

Ex quo longinquas vltro invitatus ad oras,

Capisti imperii fræna tenere novi;

Non tamen innatum patriæ sed avit amorem.

(Quæ sepe imminuit maxima) longa dies.

Non alios ricus, alos ve ediscere mores,

Sed dicas Anglæ quidnam speciosus aula,

Hic Thameſis decus est orbis, & orbis amor.

Persa

Perfarrum Siculeque dapes, & lauta supelleo,
Tectaque Niliacis emula penè Pharis.
Sed quoties studia antiqua, antiquique penates,
Et subiere animum gaudia prisca tuum,
Dilecta patria toties occurrit imago;
Et toties curis tortus es usque novis.
Cuncta suos repetunt ortus, nemora alta volucres,
Salmones nitidi flumina, lustra fera.
Omnia si nobis adhinc, tamē omnia desunt,
Si misericōdo non licet ore frui,
Purpuream trabeam, & sacram spectare tiaram,
Libare & manibus basia mille sacrī.

Doctrina Principis ornamentum.

Asta Minerva truces ensem distringit in hostes,
Torquet & intrepidā Martia tela manu.
Nōcturnis eadem solet impallescere chartis,
Sepe solet pluteum cadere, sepe caput.
Sic scandit Princeps solium spectabilis altum,
Imperio clarus, clarior ingenio.
Quām benē conveniunt, & in uno pectore fidunt
Imperii fasces, ingeniique faces.

AD POTENTISSIMVM INVICTIS-
SIMVMQVE MAGNæ BRITANNIÆ
FR. & HIB. &c. Monarcham

Panegyricus.

Hæbe vices anni varias qui præpete cursu
Dividis, atberis flammantia lumina templis
Conde: orta est nova lux major, jamq; amulatellus,
Jam solem est enixa suum, qui luce jacentes
Axe sub Arctoo terras illustrat, & omnem
Conspicue lucis radios diffundit in orbem.
Martia qui populi, sed Marte invicta, Britanni
Pectora substrictis flectit rationis habenis;
Qui quanquam emineat titulis insignis avitis,
Magnis major avis, sena & centena priorum
Stemmataque, & regum rictulos ipse ornat, & auget
Mole novâ, Tribulumque Rosæ, Pardumq; Leoni
Vnit, & ut stabili concordent fædere, rauca
Junxit fila Lyre, quamle vel Thracius Orpheus

Sumpit, ubi rapidas voluit compescere tigres,
Vel qualē Amphion, Dirce conditor arcis,
Quem perhibit numeris lapides animasse canoris.
Quodque magis stupeas, non conquam concigit ulli
Talis bonos, tanto procerum plebisque favore;
Felix cōanimis quem publica gratia votis
Flagitat, & cujus regni primordia, fausto
Omine, subsequitur nostri concordia mundi.
O fortunatos populos! felicia regna,
Tum miti subiecta jugo! que populi flexo
Tum molle imperium agnoscunt: non effera se
Hispani rabies, non Turcæ effrena potestas,
Qui totum sumptis orbe circumtonat armis,
Compellet veteres sedem mutare Britannos,
Aut alio profugos secum asportare penates.
Præsidium, arx, columen, statio, cutamen, asylum
Rex erit, & sevum clypeus porrectus in hostem:
Quem non frangit hebes somnus; nec inertia, Siren
Improba, nec patitur luxu tabescere corpus;
Indomitæ sed gaudet equis, durisque lupatis
Temperat, in patulo seu vult decurrere campo,
Seu sinuare fugam & gyros in mille ferocem
Flebile cornipedem Chiron vittorque cbimera
Bellerophon; vicit Pollux quoque cedet habens.
Venatu invigilat, modò tendens obvia cervis
Retia, vel captus præde melioris amore
Fulmineos invadit apros, rigidosque per armos
Arma quatit, certâ defigens vulnera sede
Mundi oculus, lucisque deus miseratus iniquam
Scotigenum sortem, crassis adoperata tenebris
Pectora, & aversa a lucis origine mentes
Vidit, & indoluit, cæloque emisit ab alto
Te radiosque, JACOB, tuos; quis omnia cedant
Sidera; non Helice nautis bene nota Pelagis,
Prævia nec dubius par est Cynosura carinis:
Postquam alluxisti, Scotis nox abra recepsit
Protinus, & densa fugiens caliginis umbra.
Namque prius (meminisse piget) gens nostra colebat
Degeneres luteosque deos, simulachraque vanis
Ficta modis vita sensusque expertia, fuso

perli-

Perlita, & in Stygiis insomnia nata tabernis :
 Sed simul in ricti fax illibata Stuarti
 Emicat, humani pereunt figmenta cerebri ;
 Ad virum verumque Deum libamina pura
 Mentis, & incoctum generoso peccus honesto
 Deferimus, spretâ Latia Meretricis acerrâ.
 Legibus, exemplo, ritâque accendit in oris
 Omnibus ardentem vera pietatis amorem.
 Justitia vindicta legumque minacia molli
 Numine vincula levat, mitis clementia summi
 Temperat examen juris ; pax aurea dotat,
 Ditat & in rictos illo regnante Britannos.
 Armorum pacisque bona liceat arbiter, armis
 Otia, pacalem Lauro præponit olivam :
 Scuta sicu marcent, scabri rubigine tela
 Squalent, in curvum gladius conflatur aratum.
 Sed quid ego Icaris demens super aethera penitus
 Vectus, & infido positus nomina ponto,
 Innumeros laudum titulos, & pondera rerum
 Ingenio majora rudi comprehendere coner ?
 Quis Cereris spicas, Bacchi numeravit & ruras ?
 Plurimaque in latis nascentia grama pratis ?
 Irrigat aut quories fitientes optimus agros
 Juppiter, & letò descendit plurimus imbri,
 Quisnam decidus guttas percensuit cuncta ?
 O si Meonium ferrent hæc ferrea votum
 Secula ! non iram caneret florente Thaliâ
 Militis indomitam, longisque erroribus actum
 Aoliden, tu nectareis longè potiorum
 Sufficeres numeris segetem genioque Poëta.
 O cotinam in terris lampas STUARTA perrennet,
 Scotigeni Solemque soli non ullus Horizon
 Terminet, occidua serò declinet in oras :
 Scotia ter felix tanto se jactet alumnis ;
 Scotia ter felix tanto gratare patrono,
 Delicia rarumque decus tibi contingit & vi,
 Omnibus opponas ruras, quos Græcia mendata
 Vendicat, aut crebris Roma imperiosa triumphis.
 Henricus Danskinus Philol. Profes.

ΑΣΠΑΣΜΟΣ ΣΥΜΠΕΡΑΝΤΙΚΟΣ.

 Μες δις θέντε γλύκερος δεδακάτη
 Λέγου μέσω μελι, τολμάσωμεν
 Τάυτα της ψυχῆς, Βασιλεῖ, ταπείνη
 Δέσμα φρεδεῖν.
 Οιδατες καλλες θτι τάν μέριμναν.
 εδηρισθε τικλε μεγάλα κρέοντες
 Σιλοτης δέραν, έταρε ή σιδονος
 Υπορθεματικη
 Ην μὲν θυγατος μισια κακια,
 Ει θέλων ποιειν, δύναμιν δι θρόνων
 Μηδαιμος λόγη θλίψιος, προσολο
 Δέρον άσθετον
 Καὶ σπιρχον δέρρον, μέλος οὐδὲ ζειδε
 Ικαν μὲν σέβεσθον γέρας, οὐδὲ μενονή
 Ευμενης δρυον Βασιλεῖς κρατει
 Χάρης λεγοδημη
 Χάρης σηκηλέχον κάδος οὖν ενανθίζει
 Δέση τη κόσμη, πατρίδες τε ζάνε
 Σκη ιρας πάντας ἀγιοι, χαρι τε
 Χλόρα θεοίο
 Ιστης αυλανόστρες

THESES THEOLOGICAE
 DE
 P O T E S T A T E
 P R I N C I P I S .
 Q U A S

Ad iv. Idus Iulii Andreapoli

Coram R E G E illustrissimo

Præside Roberto Houæo S.S. Theologæ Doctore
 Propugnavit David Lyndesius S.S. Theologæ D.

UEB M A D M O D U M di vina prop identia res omnes alias non communi tantum procuratione, sed suis etiam certis quibusdam legibus natura cuique penitus infixis, sustentat regit & tuetur: sic conservando generi humano, aptum & convenientem ordinem constituit, quo tum Religio & pietas in

DEUM: tum inter homines societas concinetur.

2 **M** ujus ordinis ministri custodes & conservatores sunt, Imperatores, Reges, Principes, & viri & viroli qui virtute potestatis, & Imperii auctoritate, non modo tranquillam et quietam vitam praestare suis subdits tenentur: sed prudenter etiam carene ne vitam hanc in hora transfigant porci velut Epicuri; verum ut in honestate & omni pietate degant, us decet homines qui divine rationis, & immortalitatis sunt participes.

3 **H** onestas seu oeu[r]us est non tantum sua cuique congrua, & virtuti consentanea vivendi ratio: sed humanae etiam societatis & communictatis hominum inter se apta convenientia & gravis condecoratio.

4 **S**ocietatem hanc conciliat natura, primum maris & feminae coniugio, unde propagatio generis humini; deinde rationis & orationis usu, unde nata inter homines commercia, scientiae & artes omnes, tum liberales tum mechanicae, quibus tanquam adamantinis catene vere aurea cuiusd[em] annulis, homines cum hominibus arctissime colligantur.

5 **H** arum rerum et si nec inventio, nec traditio, nec exercitium ad Magistratum pertinent: sed ad eas homines partim facti sunt et nati, partim singulari quadam & divina gratia imbuti, partim a sapientibus & peritis artificibus instructi: de illarum tamen uso ad Reip. utilitatem, & ad praecaram illam communictatis humanae subtilia conservandam leges condere, ad jus imperij et magistratus potestatem spectat.

6 **P**ietatis & Religionis (cujus vinculo homines cum Deo & inter se firmissime devincuntur) instituenda & prescribenda auctoritas, ejusque omnis administranda ratio, & ministrorum ordinatio, divina prouersus & celestis est, & ad CHRISTI Domini super domo DEI, imperium & potestatem solum pertinet.

7 **D**E Pietate tamen & Religione a Deo tradita, stabilienda & conservanda: collapsa restauranda: corrupta purganda & de ministris ejus alendis, protegendi, & scibis enormes sunt in ordinem etiam cogendis: denique de omnibus mortuoribus & xata rata in divino cultu peragendis: leges constituere & judicia exercere Reges & Magistratus possunt & ex officio tenentur: ut omnia ad DEI gloriam & populi salutem referantur.

Ver

8 **V**erum in his omnibus gerendis divinam voluntatem certo explorari habere: ad eamque leges de Religione, & legum executiones & actiones suas omnes dirigere & formare debent.

9 **E**t si ad h[oc] omnia praestanda circa Pietatem & Religionem, Reges et Magistratus ethnici potestatem olim habuerunt, Tertiam nunc habent: hanc tamen divina voluntatis certa cognitione substituti exercerentur non poterant, nec temere debebant, ideoque arbitriu suu nūquā ea voluntat sunt, sive Sacrilegio, Idololatria, & detestanda superstitione.

10 **C**hristianis Magistribus Christianismus juris novi nihil trahit, hujus tamen beneficio potestatis ejus, quam jure obtinente, eum legitimum & exercitium circa divinum cultum habent, aut habere saltem possunt & debent, quatenus scilicet per Evangelium ejusq[ue] ministerium voluntatem DEI in omnibus que ad Religionem spectant plene planeque patet factam habent.

11 **A**d potestatis hujus exercitium legitimum non solum pertinet, jurisdictionem illam & disciplinam, quam in Ecclesia Christus instituit in suo nomine, per Ministros suos exercendam; auctoritate legum & Imperii confirmare, stabilire & munire. verum præterea ad doctrinæ puritatem, Ecclesia sanctitatem & salutem, honorem DEI & gloriam tuendam contra flagitia, heres, & scandala: ad ejusdem potestatis eum spectat, leges ferre, quibus temporales quoque paenae decernantur, Judicia constituantur, & Judices ad causas has idonei præficiantur qui Magistratum ipsorum nomine jus dicant.

12 **E**x his manifestum est causas & personas omnes Christianis Magistratibus, vel ut gubernatoribus; vel ut Judicibus subiectas esse ut gubernatoribus, quatenus sacra de his Judicia que in Christi nomine procedunt, auctoritate Magistratum Christianorum (quorum tutelle sunt commissa) confirmantur, stabiluntur & mununtur: ut Judicibus vero quatenus super eisdem causis & personis Magistratum ipsorum nomine Judicia ab ipsis constituta per Ministros suos exercentur.

13 **I**n pater etiam, quod Christianus Magistratus potestatem habeat in sua ditione Ecclesiastica concilia indicendi, cogendi, & in eis presidendi; non ut Episcopus & Judex internorum: Christus enim in cuius nomine habentur hac comitia Judex internorum solius est; nec ut vicarius aut minister aliquis ad hoc a Christo delegatus et subordinatus: sed ut summus gubernator a mundi maximo gubernatore DEO ad dignitatis amplioris longe & augustioris fastigium electus, quam est ministerium ecclesiasticum aut quodcumque munus pastorale, ad ordinis illius scilicet divinae providentiae conservationem, qui tum humanam voluntatem ad societatis humanae operatur tum divinam etiam ad pietatem pertinentem, ambitus suo comprehendit.

Kr 3

Deniq;

14 Denique corruptam Religionem perpurgare, collapsam restaurare, postquam diuinam voluntatem plene compertam habet; aut per Ecclesiastica comitia ad hoc legitime coacta, ad exemplum Constantini; aut per regni universi comitia ad exemplum Josie; aut, si propter temporum corruptelam tum in Ecclesia, tum in Republ. prevalentem, ut in regno Israelis post Achabi tempora, & in papismo nostris his temporibus per ordinaria huc medianibil profecerit; tum Christianus Magistratus armata vi cultum Idololatricum & superstitionis delere funditus & extirpare, & verum restaurare potest, & debet, ad exemplum Jerubbaelis, Iehu, & Josie.

15 Et si Christianus Magistratus cum beneficiorum in Baptismo perceptorum ratione; tum fidei & obedientie christiana solemnissimulaclatione, in omnibus ad pietatem pertinentibus, spirituali regno Christi, ejusque ministerio subjectus sit: potestas tamen ejus haud subordinata est huic Christi regno, aut ministerio regni hujus qualicunque, aut ministris quibuscumque.

16 Nam qui subordinatam habet potestatem minister est superioris potestatis cui subordinatur: Christianis autem magistratus quia Rex & Imperator est imperii terreni, vel regni quod est ex hoc mundo, minister eius regni nequit esse, quod ex hoc mundo non est, regni scilicet spiritualis Christi, cuius omne ministerium est spirituale: Itaque Christianus Magistratus quia Christianus, unus est de gregi; quia magistratus, gubernator gregis.

17 Quod autem attinet ad iusjurandum quo se obstringunt quidam Magistratus, cum regnum inueniunt, ad Religionem Christianam defendendam & ad obedientiam & fidelicatem Papa & Ecclesie praestandam, id per partes est considerandum.

18 Primum, Religionem conservare & tueri quia Magistratus sunt a Deo constituti; deinde quia sunt Christiani, Ecclesie parere debent: pars reliqua ad Papam pertinens agnoscit Papam, supra omnem appellationem Deum aut Augustum, exaltationem: ad hanc ideo præstandam non obligantur, sed ad seriam resipiscientiam, propter iusjurandum in Deum impium, & ipsis ignominiosum, quibus Deus hoc abacu vel venerationem tribuit, ut Domini & filii excelsi vocarentur.

19 Denique, si magistratus à Religione Christiana defecerit & fidem abnegaverit, tum regni Christi privilegiis & beneficiis privatur omnibus. Imperium tamen, & potestatem non amittit, que nec ab illo auferre, nec in alium transferre quisquam potest, nec subditos a debita obedientia & subjectionis nexu solvere.

Hic.

20 Hic tamen admonendi sunt apostatae, quod Christus duplex habet regnum, & unum acquisitum obedientie & mortis merito, quod regnum gratiae & spirituale a nobis supra nominatur. Alterum ipsi communicarum a patre ante secula, quod regnum est potentie & providentiae communis, in cuius etiam communionem post resurrectionem ascita jam humanitate, Christus jure Rex est Regum & Dominus Dominantium, omnemque sibi potestatem subordinatam habet & subjectam.

Nunc ergo REGES animadverte, eruditimini Judices terrae, colite Jehovam cum reverentia, & exultate eum tremore: osculamini filium, ut non irascatur, & percutias in via, si exarserit vel ageretur a vobis: minime ira ejus, Beati omnes qui se recipiunt ad eum.

Ubi præfatus esset disputatonis Praeses, D. Hovæus; sic respondens Theses suas explicavit.

Tin futura disputatione de Potestate Principis plenior & evidentior sit status controversie, tria sunt consideranda. Primum, quis sit finis politice potestatis, & quæ res circa quas versatur: Secundum, quoniam modo & qua ratione in rebus his versari debeat: Postremum numquid haec potestas summa sit & absoluta, an alteri subordinata. Quod ad prium attinet, pacem & bonum temporale tantum finem esse politicæ potestatis contendunt adversarii; atque hoc nituntur fundamento argumenta penè omnia, quibus potestatem hanc sumam & absolutam Principis impugnant. Ad hoc igitur tollendum, quo semel emerso, labefactata simul omnia adversariorum firmamenta corrunt; Nos finem Principi propositum non esse pacem tantum & temporale bonum, sed spirituale & eternum, argumentis necessariis, & rationibus firmissimis, paucis tamen & brevibus, convincere conabimur. Etenim nec hominem creavit Deus, nec per naturam homines consociavit, ut in pace tantum degerent, & vita hujus bonis fruerentur: verum, ut vita hujus commodis tantum subdiis necessariis ad bene beatèque vivendum vicerentur: est autem bene & beatè vivere, non in otio & voluptatibus vita transi-

transigere, quæ detestanda Epicuri est sententia à sanis omnibus explota: sed bene & beatè vivere est in pietate & honestate degere, quæ vitæ huius summa est felicitas, & certa ad futuram & æternam via. In hac sententia Philosophus cum Remp. definit, *πολιτείαν την εποιειν ήρεσις της πολιτείας απόλετην* communitatem similium, vita quoad eius potest fieri optima gratia consociatam, statim subjicit *την δικαιοδοσίαν της πολιτείας* est autem felicitas vita status optimus; *την δικαιοδοσίαν της πολιτείας την τέλεων* hæc autem est virtutis actio et vsus perfectus. Sic Aristoteles vitam optimam, quam felicitatem vocat, & in virtutis actione & perfecto vsu ponit, finem Reip. existimat: Cum hic ergo finis sit & cū usque hominis à D. o conditi, & humanæ etiam societatis quod corpus est politicum, idem erit finis Principis, qui caput est politicum; siquidem corporis & capit's idem extremus finis sit habendus. Confirmat hoc sanctus Apostolus cū magistratus in eminentia constitutos scribit in hunc finem, ut vitam quietam & tranquillam in omni pietate & honestate degamus; ex quibus patet pacem & quietem non esse finem Principis extreum; sed Reip. totius & singulorum civium piam & honestam vitam. Quemadmodum humani corporis finis non est sanitas & firma constitutio, sed animæ imperio obtemperare & vita munia obire, quod quia sine viribus præstari nequit, curare debet quisque suam valetudinem, nec tamen vivunt homines ut valeant, sed rationem habent valetudinis ut vivant: sic pax & quies non est extremus finis Principis, sed civium felicitas & sumnum bonum; quod quia Princeps assenti non potest sine pacis subsidio, in hoc elaborat ut illud efficiat. Quis Sodoma & Gomorrah regulos existimat officio probe defunctos, cum pace suos subditos & vita hujus commōdis beatent omnibus, interim illis ventri deditis, otio torpescere & fœdis voluptatibus dissoluere permiserūt.

Sic ergo fine politice potestatis non in temporali bono tantum, sed in vera & æterna etiam felicitate constituto. Circa res omnes quæ ad finem hunc perducunt versari Principem necesse est: & sunt illæ non humanæ tantum, sed etiam æternæ. Bonum temporale etiæ rerum humanarum subsidio possit obtineri; at non æternum sine ope rerum divinarum quas Religio complectitur. Hoc Divini illi Reges cognoverunt David, Salomon, Ezekias, Josias, qui in constituenda & tuenda vera Religione tanto studio, tanta diligentia, tantum operæ & laboris posuerunt. Aristoteles politorum 7°. cap. 8°. sex bene constitutæ Reip. partes enumerat: Agricolæ ad viatum: Artifices ad vitæ cultum: Milites ad præsidium

dium: Mercatores ad opes: *τεμνον δικαιοδοσίαν την τέλεων* *την εποιειν ήρεσις της πολιτείας*, quintam sed principem rerum divinarum procurationem quod Sacerdotium appellant: Postremam Judices. Has partes omnes adeo necessarias censet Philosophus, ut sine harum aliqua, *εποιειν ήρεσις της πολιτείας* neget esse Remp. quid igitur si desit ea pars, quam etsi quintam ordine recenset, dignitate tamen principem agnoscit, cultus divinus & Religio? hanc ergo cura Principis existere, est mancam & mutilam Remp. efficere; Cives optima felicitatis sue parte private: ipsos autem Principes qui Dii, & filii Excelsi nominantur, a divinis & paternis rebus accere, quos Deus promovit Ecclesiæ nutricios, hos ab Ecclesiæ tutela & cura removere. Ut igitur quæ dicta sunt in pauca contraham, Deus qui perfectissimæ inter res humanas creaturæ homini, finem perfectissimum præstuit beatitudinem, & ut ad finem hunc illum perduceret, ordinem quoque perfectissimum constituit & suis partibus omnibus absolutum, inter quas princeps est Religio. Idem ad hujus ordinis perfectissimi conlervationem potestatem quoque perfectissimam instituit, quæ hujus ordinis non partes alias omissis aliis curaret, & quæ in reliquis elaboraret, summam autem & præcipuum partem negligenter; verum quæ in hac conservanda & tuenda nervos omnes intenderet, vires expromeret, curam & cogitationem omnem collocaret. Itaq; Principi nil carius, nihil antiquius, nec quicquam debet esse prius; pura, sancta, & verenda Divini cultus procuratione.

Hactenus de fine politice potestatis & rebus circa quas versatur. Nunc quo modo & qua ratione in his versari debeat, paucis perstringam. Neque rerum divinarum neque humanarum inventrix aut effectrix est potestas hæc, sed effectus & inventas a Deo & natura accipit, hominem inquit Philosophus non efficit sed utitur politica disciplina. Sic nec artes nec scientias, nec res alias quæ ad humanam pertinent societatem, & multo minus quæ ad Religionem efficit aut exercet politicus Magistratus: verum illis imperat, quorum operæ hæc sunt & prudentiâ geruntur. Horum itaq; labore & industriâ Remp. beatam & florentem facit, hi sunt *χειροτόνοι*, Princeps *αρχιτεκτον*, hi effectores operum, Princeps horum gubernator & director vel *αρχοντες*.

Talis erat Dido, talem se leta ferebat,
Per medios instans operi regnisque futurs,
Jura dabat legesque viris, operumque laborem
Partibus equabat justis aut sorte trahebat.

Principis est non ad opus manum extendere, sed mentem intendere, non manum admovere, sed animum advertere; præscribere, monere, instare, virgere, personas interdum irrogare. Sic dum omnes & singuli imperio obsequentes muneribus obeundis, officiis præstandis & operibus incumbunt suis, ingens illud pietatis & honestatis opus procedit, & ad finem Principi propositum, regni totius & singulorum civium sumnum illud bonum tandem perducitur; quo tum Creatoris gloria, tum creaturæ salus continetur. Quamobrem rerum omnium cognitione quam perfectissimè instructum oportet esse Principem, & adhibere in consilium viros prudentes & expertos & omnium rerum peritos. Ideoque inter Principes, εὐαγγελίον ἀπόστολος πάτερ των ἁγίων ψαυτῶν οὐκέτι οὐδὲ τοῦτον οὐδὲ τούτους μόνους οὐδὲ τούτην τὴν αἵρεσιν, rursus & ille bonus est qui bene nōnenti paruerit. Quo magis nobis sunt habendæ immortali Deo immortales gratiae, qui non Solonem, non Licurgum, sed Davidem alterum & Salomonem (& quod fidenter dixerim) mundi gubernatoris maximi veram solum & incrementum magnum, spiritu verè Regio afflatum, spiritu sapientiae & consilii, spiritu timoris & cognitionis D. E. I., Religem nobis præposuit τούτον διδάξας, ἀλλὰ medium quem cætera turba Regum habet atque humeris extantem suspicit altis. Verum ut inter partes ordinis politici primas obtinet Religio, sic in politico Magistratu imprimis rerum diuinarum summa cognitio requiritur. Improba est temeritas, in quibusvis rebus, in sacris autem & divinis impia & flagitiosa. Religio a græcis εὐαγγελία dicitur, quia dextre & attente capienda & tractandæ sunt res sacræ, omnia in diuino cultu ad divinæ voluntatis normam, & non ad hominis arbitrium & placitum humanæ sapientiae gerenda sunt. Moses omnia ad Typum in monte sibi commonstratum formavit. 1 Chron. cap. 28. David Salomoni filio Sacerdotum & Levitarum distributiones, structuram Templi omnem, instrumentorum vasorum & rerum omnium ad illud pertinentium scribitur tradidisse: hæc autem omnia per spiritum informata & quasi de scripto accepisse e manu Jehovæ qui instruxit illum 2. Ch. cap. vndetricesimo Ezekias dicitur restituisse Levitas in domo D. E. I. cum cymbalis cum citharis cum nabiis ex præscripto Davidis & Gadis regii videntis & Nathanis Prophetæ, quia a Jehova præceptum illud erat per Prophetas ejus. Josias librum Legis recens repertum populo recitandum & diligenter perlegendum curavit & ad præscriptum ejus cultum D. E. I. constituit. Artaxerxes Esdra authore & suasore editum illud verè

verè regium & divinum promulgavit ; quicquid est ex sententia Dei cœli diligenter perficitor in doino Dei cœli. David cur arcam de loco in quo prius fuit Sionem transportandam curavit, hanc assert catusam : quia dilexit inquit, Deus Sionem elegit pro habitatione sua dicens, *Hac est requies mea ; hicabitaturius sum in facula.* cum constitutum apud se haberet Templum ædificare, opus aggredi noluit in-consulto Deo cuius per Prophetam voluntate explorata statim consilium mutavit. Sic sacri illi & divini Reges in factis & divinis rebus licerisibi nihil arbitrati sunt, quod à Jehova non prescriptum aut saltem approbatum esset. Sed quorsum haec? ut sciant Christiani Reges quid inter ipsos & profanos Ethnicos interesse debeat : eandem habuerunt potestatem Ethnici circa res divinas sed contactu omnia fecerunt immundo, aut quia divinam voluntatem ignorabant, aut quia veritatem Dei, in injustitia detinebant, *et adorantes eius obopus faciebantur* cum sapientes videri vellent stulti facti sunt : nam qui in Divinis ex suo sensu sapit, is profus desipit. Christiani autem Reges cum in Evangelio Typum divini cultus perfectissimum, informationem Sancti Spiritus voluntatem & sententiam Dei cœli expositam planissime & plenissime habeant, ad hæc tanquam ad certissimam regulam leges & actiones suas omnes dirigere & formare debent, ad exemplum horum sacratissimorum Regum Davidis, Solomonis, Ezekiæ, Josiz, atque hæc illorum est prerogativa supra omnes Reges & Monarchas Ethnicos, quot sunt fuerunt aut futuri sunt. Restat locus ultimus, in quo queritur num *Principis potestas* summa sit & absoluta, an alteri subordinata? Summam & absolutam esse nos tuemur. Nulli enim alteri humanae potestati subjectam aut subordinatam esse censem mecum omnes saniores : quod autem attinet ad Christi regnum, illud aut ab ipso Domino aut a ministris ejus exercetur, & quod ab ipso Domino exercetur, cum externum & visibile non sit, in externam & visibillem Principis potestatem non impingit. Restat Evangelium quod ab hominibus administratur. Quid igitur imperat in Evangelium politice potestati? aut numquid ea vtitur tanquam subordinata facultate aut instrumento aliquo, aut subsidio necessario ad consequendum suum finem? nihil minus, arma militie nostræ non sunt carnalia, *Regnum Christi non est de hoc mundo*, Evangelium duximus est in se sufficiens ad suum finem : *Est enim Dei potentia ad salutem cuiusvis credenti.* Imperat quidem nobis Evangelium, ut pareamus Principi tanquam Dei ordinationi in nostrum bonum institutæ, & si Princeps Christianus sit, opem & præsidium ejus implorat, ab illo debitam obedientiam & fidem exigit, in quibus præstandissi remissior fuerit. Tum hortari & orare, etiam liberius accusare & monere non desistit. Numquid amplius? quid *S* *s*

THE MUSES WELCOME,

si in flagitium aut scelus aliquod (quod absit) Princeps prolabatur? quid si à fide Christiana defecerit? potest ne in Jus illum vocare? Judicium instituere? causam cognoscere, & spiritualem illam excommunicationis poenam infligere? Posset id quidem si ministris uteretur Angelis & non hominibus, qui cum Imperio subiecti sint, illis in Judicium pertrahere Magistratum & gubernatorem suum mihi nondum visum est licere, certè non expedire vident omnes qui non amentes aut insani sunt. At cum Ambrosio à sacris arcere aut saltem illi suam operam negare In re divina facienda possunt & debent; Verum vt demus hoc illis licere, ecquid preterquam spiritualis regni Christi privilegia detrahit Principi censura hæc, fit tibi velut Ethnicus & Publicanus? an illum exuit imperio? an potestatis jure spoliat? an subditos à debita obedientia & subjectio-
nis nexu liberat? nihil horum sine scelere cogitari potest, nedum proferri aut defendi. Interdictum hoc in omnes eandem vim non obtinet, non æquè omnibus obstricti sumus. Sit tibi pater Ethni-
cus & Publicanus, Tu quidem filius cum patre in sacris & divinis
rebus cōmunionem non habebis, debebis tamen patrem revereti,
salutare, illi assurgere, illum deducere, illi parere & servire; quod
ni facias, indignus ipse meritò censeberis cōmunione & consortio
sanctorum. CHRISTUS venit non vt legem solveret, sed vt im-
pleret. Quid igitur, inquit Apostolus, num per fidem legem ab-
rogamus? absit, immo legem stabilimus. Evangelium nec natu-
ram destruit, nec politiam. Cum igitur censura hæc sit Evangelica,
erit illa quidem usurpanda, sed salvo jure naturali & civili: quam-
obrem nec filium a patre debita obedientia, nec a servili nexu ser-
vos, nec a subjectione subditos liberabit: Itaq; per illam Princeps
nullam omnino patietur civilem capitum diminutionem. Ad hunc
locum spectant omnes pene cōtroversię De potestate Principis, quas
prudens omitto, & ad futuram cōtra remitto, & ut dicendi finem
faciam, cum non ignorem quam sint hæc adversariorum calumniis
et invidiæ malevolorum obnoxia. Ad tuum me, REX Serenissime,
præsidium recipio. Hac tua si solers mens & divina probabit.
Censuram indocilis spernimus invidie.

Ubi Theses explicatae essent, eas impugnarunt,

PETRUS BRUSIUS, HENRICUS PHILIPPUS, Theologiz
THEODORUS HAYUS, IOANNES STRANGIUS, Doctores.

Et REX, cum eo vindice dignus nodus incidebat, ita docte interfatus
est & disertè, ut omnes (qui et plurimi et doctissimi interfuerant) audi-
tores in summam rapuerit admirationem.

TO THE KING'S MAJESTIE.

PROBLEMATICA
PHILOSOPHICA
CORAM REGE

In Aede sacrâ Andreana pridie id. jul. disputata.

Disputationi presidebat Joannes Wemesus Academiq
procancellarius, jurisq; in foro consistoriano præses.

Respondebat Robertus Baronius philos. professor.

ANDREAS BRUSIUS, ANDREAS SYLVIUS,

Oppugnabant DAVID MONROUS, PATRICIUS WEMESUS,

GULIELMUS MARTINUS, Philos. professores.

1. An solum regimen Monarchicum sit naturale.

2. An Mulierum & puerorum imperia licita sint.

3. An homodumine naturæ scire possit mundum à
Deo esse creatum.

4. An anima rationalis sit extraducere.

**ORATIUNCULA QVAM ANTE
disputationes habuit Praeses.**

Miremini forte, & a plurimis murmuratum iri non dubito; quod respondens iste, & ego, audeamus non mentibus confusi prodire, inque arenam descendere, cum adeo multis, iisq; exercitatiissimis athletis in arduâ hâc philosophia palestrâ con-gressuri; in spectatissimo doctorum virorum, immo amplissimo Serenissimi PRINCIPIS Præsulumque ac Procurum Illustrissimorum ei assentientium conspectu; quim noluerit, nec, ut est in Adagio, potuerit & ipse Hercules cum duobus in certamen ire; & justas temeritatis poenas luerit Icarus, quod nimium sublimia affectarit. Verum tamen nos solatur dispar factorum ratio: Herculi enim cum feris crudelissimis, coram novercâ Junone, coram immanissimâ Barbarie, coram infestissimo Rege Eurysteo; nobis cum mansuetissimis collegis, coram matre Academiâ, coram humanissimis Doctoribus ac studiosis, & coram clementissimo Principe IACOBO Præfules ac Proceres benignissimos habente comites configendum est. Robore corporis Hercules, mentis acumine Nobis contendendum: vitæ aleam Hercules, doctrinæ modò periculum nos subituri: non itaque sine summâ jacturâ Hercules, cum commodo etiam possumus nos superari, quod omnino nobis ignotum nos docentibus, quod obscurè cognitum est illustrantibus victoribus; ita, ut cum tantâ vtilitate vieti, nos quodam modo & viatori simus. Quod ad Icarum, à ruinâ sibi non satis carentem, cæratas illius alas torridus, xstivusque liquefecit Sol; temperata hîc sunt nostra luminaria: Neque enim ad supremam lucem illam inaccessam, cuius nos confunderet gloria coruscatio, curiosâ inquisitione aditum facere conabimur: Deinde sic statuimus opportere aliud audere, ut laudis aliud consequamur; Audendum est (inquit Poëta) timidi nunquam statuere trophaeum. Quin & tuæ Majestatis Rex platonice putâ qui philosopharis, tuæ, inquam, Majestatis, quæ tantâ omnium tam Intellectuallium sublimitate, quam Moralium virtutum excellentiâ usque ad miraculum nobilitatur, exigit extraordinaria hæc in hoc leco, ut vel cum periculo nostro experimur, quam si hoc verum

rum in magnis voluisse sat est. Neque vero animum despondeamus, mutuatiam a fulgentissimo præsentie tuz jubare lucem, cœlestemque penè influxum expectantes, quo juuenilis disidentix & dubitationis nebula omnis dispellatur; quodque in nobis desiderabitur, ne frustranea sit tua expectatio, suppleatur. Nam & jam audimus bonum quendam Genium nostris separatim votis accinere Homericum illud τηλιμοχ' αλλα μηδετελι οποιοι ρομαιοι, αλλα σι της Δαρειανης θωδοσιανης. Quare in sacro hoc loco, quem & sulpicamur immunitatem ab invidia præstiturum, de Philosophia respondere non vetebimur. Quod ut melioribus fiat auspiciis, felicusque procedat preciamur imprimis D'EUM omnis veritatis fontem, vt propter CHRISTUM Dominum nostrum per Spiritus sui Sancti gratiam, mentes linguasq; nostras ita dirigat, vt quæ illi suoque hîc vicario Regi accepta sint, vere ac convenienter proferre possimus; ad nominis ipsius gloriam, Regisque ac Regni decus: Deinde & te (Rex omnium Christianissime, veritatis quæ est secundum fidem Defensor, ac Musarum tutor, immo earum future, si interirent, parens) Tuo que hic Reip. Proceres, & Ecclesia Præfules ac Doctores clarissimos, rogamus, vt nobis abstrusa explicaturis adesse dignemini æquanimes, facientes audiendo vt vestra benevolentia nostram juvet industriam; Academia etiam magnificentum Rectorem, senatumque Academicum, & omnes alumnos adjuramus, vt ardenterbus apud D'EUM votis nobiscum decertent, quod donis ad peragendum dignè hunc actum necessariis famulos nos suos beneficè instruat. Tandem, vt vos alloquar, disputatores, celebres Philosophiae professores, sit quæsitionum collatio moderata, non ad viatoriam, sed enucleationem veri intenta, præsente tam crudito sagacique spectatore & arbitrio (REGEM dico Serenissimum, supremum omni in causa judicem) absint omnia malitia & ambitionis signa, & usurpetur quietum inquirendi genus, ne videatur non fuisse alius studiorum nostrotum finis, quam, vt artificiosa alii alios supplantatione subverteremus.

Rober

Robertus Baronius qui Theses propugnavit, ante initum certamen hanc orationem habuit.

Multi adsunt hodierno die, quibus audaculus & insolens homuncio videbor; quod in celebri nobilium virorum coronâ, in publico Philosophantium confessu, & quod omnium caput est, in conspectu Ter maximî, Ter doctissimi Imperatoris, ego ruditus & obscurus Philosophus hæc spinosa problemata vltro citroque agitanda suscepimus. Quis enim est, qui non verebitur audiente illo PRINCIPE, differere, qui statim à teneris vnguiculis cepit antiquorum Doctorum sententias agitare & perpendere, & quasi alter Hercules quæcunque occurrerant errorum monstra nodosâ suæ rationis clavâ ferire? Quis est cui non difficile videbitur illius Solis fulgorem perferrere, qui non in uno mundi angulo, non in uno hemisphærio, sed simul apud nos & Antipodas nostros, supremum cœli verticem occupans supera inferaque omnia quasi aurei jubaris splendore circumfundit? Prefectò illi norunt, qui me norunt, & in quorum gremium hunc animum frequenter effundo, me nunquam voluisse ad spei tam ancipitis auram antennas solvere, nisi omni exceptione major almarum Academiarum auctoritas, me multoties et frustra reclamantem, in hanc arenam, nullâ meæ ætatulae ratione habitâ, protrusisset. Potuerunt quidem illi quibus hujus Reip. literarię onus incumbit, ex tam frequenti studiosorum cœtu multos diligere, me & annis & eruditione grandiores, quibus hanc periculosaam provinciam demandarent. Verum quoniam respondentis partes magis quadrare videbantur in adolescentem aliquem, quam in Veteranos & palmarios philosophos: Ideo in amplissimo hoc theatro sociorum meorum plagiis, omniumque admirationi exposuere. Quoniam igitur alea jacta est, & in hac palestra pedem posui, vnde revocare non possum absque indelebili infamia nota, ad te confugio (Rex semper Auguste) te hujuscause judicem appello, te meæ tenuitatis vindicem imploro atque obtestor. Verum dum in sinum tuum convolant meæ Musæ, obstupescunt, hærent, non immerito dubitantes quos titulos tibi tribuerent, quo nomine, quo elogio compellarent. Si tibi igneum Aristotelis ingenium, si Tullianæ facundæ torrentem, si pulchras & venerabiles Maronis Musas tribucro;

si te

si te dixero feliciorem Augusto, meliorem Trajano, nemo mihi adversabitur, contradicet nemo, suffragante præsertim illa publicâ famâ, quæ hæc & alia multò majora de te in ultimis terræ angulis, in montibus, in desertis prædicavit. Sed tibi si felicitatem bellicam, si victorias, triumphos, opima spolia ascripsero; tibi, inquam, quæ nemo vñquam hostis ausus est aggredi, mirum hoc videbitur genus elogii, scd nis duntaxat mirum qui tuarum virtutum genium nondum cognoverunt: Tu enim revera ille vñus es miles (de sacra militia loquor) cui patria nostra debet, quod possit Romanorum ducum trophyæ vultuole despicer, cum contemptu nominare illa stupenda Italiz miracula Fabricios, Scipiones, Curios, Camillos

Et stantes in curribus, Emilianos.

Quid enim in Romanâ historia magis stupendum legitur, quæ illud, quod a Cæsare dictum est, VENI, VIDI, VICI? at nos Cæsar multò felicior, multo animosius, quum nondum (inquit) vel VENI, vel VIDI, VICI & TRIUMPHAVI. Vicisti profecto (Rex invictissime) vicisti illam Belluam Apocalypticam, illam purpuream Thaidem, illos Romanos Pontifices, omni ponte & tempestate feriores: vicisti sed è throno tuo non descendes, in alienam terram non comigrans, in ipsa Britannia contra Capitolinum Jovem, & tremenda ejus tonitrua bellum gerens, opposuisti mœnibus scleratæ illius Urbis tuas machinas in Musarum castris fabricatas, ad quarum ejaculations ipse Tiberis in suos fontes rediit, nutarunt Alpes, trepidavit Eridanus, ingemuit Apenninus. O præclaras, sed formidandas machinas, quæ possunt ex hoc altero orbe in ipsam Italiam, in urbem Romanam, in Cardinalem conclave, impetuosissimos globos torquere! O beatum illum Imperatorem, qui antiquorum Cæsarum cladem est vltus, qui Romani Imperii ruinam miseratus repressit infandam & plusquam barbaram illam pontificum crudelitatem! illum nihil revocavit, nihil deterruit.

Non anni domuere decem, non mille Carina.

Merito igitur de te, Sacratissime Princeps, gloriabitur tua Scotia, quæ olim metuebat vicinas nationes, metuebat remotas, & in seipso latronum omnia depredantium barbariem exhorrescebat; at nunc ita munita est tuâ præudentia, ut eam alii metuant, ita compita ut invideant; & quod nuper illi contigit, teneras suas sororculas Hebridas & Orcadas insulas jam potest in medio mari securre exultantes conspicere. Merito etiam te jactabat illa non minus speciosa, quam spaciofa Anglia, que impatiens illius amoris, quo tuam

tuam Celsitudinem deperit, quotidie clamitat,
Quis novus hic nostris succedit sedibus hostis?
Quem sese ore ferens? quam forti pectore & armis?
Ille meos equidem post fata ingentis ELIZA,
Mirificè inflexit sensus, animumque labantem,
Impulit: agnosco solita vestigia flammæ.

Finitis disputationibus sic peroravit Praeses.

Nunc ne feris bestias, in quibus residet senitus aliquis gratia voluntatis, videamus nos deteriores (nam ut asserit Plautus, Non solum improbus est homo, qui beneficium scit sumere & nescit reddere, sed etiam Impius quia naturam violat). Nostrum est modo nostrum esse queat, (debemus si possimus) debitas pro benignitate haec tua (Rex omnium benignissime) tibi gratias agere; Neque aliam permitit mercedem aut tua aut nostra conditio, Illius eminentia respiciet, hujus tenuitas subministrare non posset, Immo tibi fortunæ bonis redundant, ea & si nobis essent, offerte imprudentia esset, quod teste Isocrate, qui Principi aurum argentumve dat, non velle dare sed mercari videatur. Nos cum Socratis discipulo Aeschine non habentes unde persolvamus, gratiam habentes, nosinet ipsos dando, cumulatiore quam arca posset capere, mensurâ reddituri sumus; Et non relatae tibi gratiae (Rex optime) nulla esset excusatio, quandoquidem, ut dicit Hesiodus, Sicut super omnia mortalibus largientes bona, parvo tamen contenti sunt Thure. Sic maxima Principum beneficia vel minimæ grati animi significatione rependunt Subditi, adeo faciles sunt ut plurimum Principes, ut pote qui Dii humanis in corporibus hospites. Quare fidissima tuæ Majestati, Filia Academia (quam & eo nomine dignati sunt Reges antecessores) quantas corde concipere potest, ore profundit grates, augente quam hactenus habuit spem fronte ista serena, quam disputationes hasce honoravit Augustissima tua Majestas, quod constantem te semper habituræ sint Musæ tutorem & benefactorem. Atque ut sacræ tuæ innotescat Majestati, quam officiam id-

circo

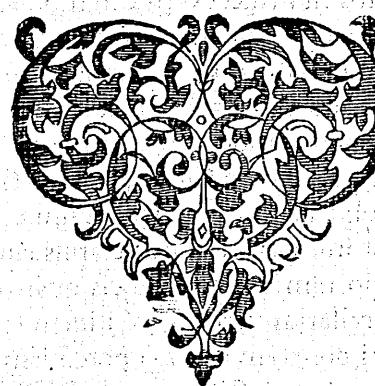
cicro ipsa habeat, inque aliis favore sanctè promittat de te opinionem (gratiarum namque actionis est comes non inconveniens, eorum quæ de eo cui, aguntur, sentit agens, humilis & sincera declaratio) sic tuam alloqui Majestatem gestit. Imperator omnium maxime, puta qui tibi imperas, ingens enim non est imperium, quod vel Africæ vel Asiz, vel Europæ finibus terminatur, sed quod usq; eo protenditur, quod Sol ipse potest suo lumine peragrat: hoc autem possidet imperium is solus, qui nunquam in aliâ fortunâ est aliis, sed semper idem: cujusmodi es tu, cujus aucta feliciter dominatio nativæ tuæ gentis non diminuit recordationem: neq; mirum est sic affici eum qui seipsum noscens sui nunquam oblitione capitur. Tuam agnosco tibi divinitus datam esse potestatem summam, non tam quia naturæ consentiens est unius imperium, tam longâ ab Antecessoribus serie propagatum, alacrius semper subditorum applausu probatum, quam quia DEI solius authoritate fit Princeps; non valente populo, qui summam in seipsum non habet potestatem (neque enim in se eam habet quisquam) summam alii cuiquam potestatem conferre: vt licet plures forsitan modis sint, unus tamen sit Imperii possedendi titulus, DEI donatio. Ideoq; cum sis Tu, non hominum, sed DEI vicarius, DEI non hominum Imperio ac judicio te esse obnoxium profiteor. Eandem agnosco potestatem esse univeralem; vt scilicet quemadmodum et à Cardinale Aldobrandino dictum est, non bonum corporis, vt Medicus, non animi, vt Theologus, non fortunæ, vt Jurisperitus, sed haec solus tu Princeps univerla curare debeas, supremus cum Civilium tum Ecclesiasticorum negotiorum Rector, in moralibus quidem & Ceremonialibus mysticis cultuiye divino: essentialibus non nisi judex, DEO solo de iis Leges ferente definitivas, quarum vindicta & custos sit Princeps. In ceremonialibus autem tacticas quæ accidentales sint cultus divini circumstantiae, omnibusq; judicialibus tam ad Ecclesias quam Reipubl. regimen spectantibus etiam Legislator, quod ut adiaphora ex se, sed quæ exercitio apta fieri possint ad bonum morale media liberæ Principis auctorati relicta sint, ut proinde ne Clerus, in Ecclesiasticis ferendis legibus ut tibi consulat ascitus, à tuâ secundum eas inspectione atq; animadversione sit immunis. Sed hec clarius elucidantur in eo libro quem de Regio tam in Ecclesiasticis quam civilibus Primatu conscripsit procancellarius meus. Quâ itidem exercenda sit ea potestas, agnosco tibi donatam a DEO potentiam, virtutum regiarum instructissimam supellestilem, unde Religionem itâ sollici-

Tt

te curas

215 THE MUSES WELCOME,

tē curas; vt non solum te odio habeant verē Religionis hostes, sed iūs etiam terrori sis; Justitiam itā æquabiliter colis, ut te diligenter observantes, nihil aliud esse Rēgem perspiciant, quam animatam loquentemq; justitiam, & ad virtutes eas Reip. cuiusque columnas rectē moderandas, tantā fidei jurisque, imo doctrinæ omnis cognitione prædictus es, ut Rēgum omnium quicunque a Solomonis fuerint tempore sapientissimus, prudenter & doctissimus dici absque invidiā possis. Quām felix ergo Britannia, tibi quā paret, in quo concurrunt Divinitus data Rēgiæ potestatis authoritas, seu jūs, illius debitè exercendæ facultas seu habitus, & ejusdem debita operatio seu usus, quēmque tam raris insignivit aliis dotibus Regum Rēx, ut eas sigillatim omnes pro merito celebrare nullius nisi Regia tui-ipsius eloquentia potis sit. Te preciamur, Omnipotens D E U S, ut nobis & regno huic, imo vnitæ ex Regnis antiquissimis Monarchiæ diuturnum velis esse tantum in habendo tali Rege beneficium, nec patiaris ut ingratitudine nostra mereamur illo abs tē privari, sed facias, ut nostram prōpter illud felicitatem memori semper mente recolentes, æternas sanctissimo tuo Nomi laudes dicamus, & illi supremo tuo ministro proximè & secundum te sincero cum affectu obediamus, Rēgiæ illius soboli, quando tibi visum fuerit, (quod sero fiat) eum ad cœlos evocare, idem præstituri: Et a te (potentissime Princeps) supplices petimus, ut constanti nos favore & gratiâ huic simili prosequaris, cui idcirco, amplissimisque te huc comirantibus Ecclesiæ ac Reip. primoribus plurimum nos debere profitemur, & quam status noster Scolasticus dare, Tuusque Regius accipere poterit, relaturos semper nos gratiam pollicemur.

TO THE KING'S MAJESTIE.

21

HIS
MAJESTIE
BEING RETVRNED
S T E R L I N G
THE XVII OF JULY

On the morow deigned with his presence some Philosophik disputationes, which were ordered according to the subsequent narration.

Ant. 31. *De alijs vñtilis. Tit. 31.*

Quam REX Edinburgi præstituit diem Academiae Edinburgensem Thesibus quibusdam philosophicis agitandis distulit in xix Julij; co quippe dic Sterlini dixit, se futurum cum magnâ Nobilitatis utriusque Regni, & doctorum virorum frequentia. Ad dictum igitur diem Theses disputationi propositæ sic inscriptæ erant, & descriptæ.

THESES PHILOSOPHICAE.

Quas ad devotissimum obsequium testandum
IACOBO Magnæ BRITANNIÆ, FRAN. & HIB.
invictissimo, potentissimoque Monarchæ, eidemque
omnium totius orbis REGUM Philosopho ex-
cellenter proponunt Phil. professores in
ACADEMIA EDINBURGENA CO-
ram disputandas a.d. xix Julii
STERLINI.

Uot sunt relata, tot sunt correlata.

Quot sunt filii, tot sunt patres.

II. Veritas propositionis est adequatio & con-
formitas vocis significantis cum re significata.

1. Una propositio non est verior altera.
2. Principia demonstrationis non sunt
veriora conclusione.

III. Spontaneum est, cuius principium est in agente singulas acti-
onum circumstantias cognoscere.

1. Quae fiunt ex irâ, fiunt spônte.
2. Qui ex irâ quidquam mali perpetrat, non facit invi-
tus; nec lege absolvendus est.

4 Pri-

III. Primus Motor simpliciter immobilis est & immutabilis: ca-
teri Motores à Primo pendent, & reguntur omnes.

1. Licet supremus Magistratus omnino immobilis & im-
mutabilis sit, expedit tamen, vt inferiores Magistratus
aut ad tempus aut taxat definitum praesint, aut pruden-
tiae formatoris & servatoris Reipubl. relinquantur.
2. Inferiores igitur Magistratus non debent esse hereditarii.

V. Omne movens Physicum, dum moveat, moveatur.

1. Cùm paries maneat immotus, pilam reflexam non di-
cemos à pariete, sed à projiciente reflecti.
2. Impulsus factus in aëre manet usq; ad finem reflexionis.
3. Inter motum directum & reflexum non mediat quies,
sed primum non esse motus directi, est ultimum non esse
motus reflexi.
4. Uterque igitur est unus numero motus, & continuus.
5. Si pila sursum projecta, à fornice reflectatur, in eodem
numero motu erit & ascensus, & descensus.
6. Ascensus & descensus non semper sunt motus contrarii.

VI. Nullum mobile utitur eodem puncto, vt principio & fine actu,
ita vt ad id accedat, & ab eodem recedat, nisi in eo requiescat.

Lapis etiam maximæ molis vi sursum delatus, priusquam
terram versus regredi incipiat, in aëre quiescit.

VII. Decuplum aut majorem oportet esse aërem ex quo portio a-
qua conficitur.

1. Spatium subterraneum non reperitur, in quo tantus
contineatur vapor, qui fluminibus & lacubus gigiendis
sufficiat.
2. Etsi non careat probabilitate minores quosdam fontes
& amnes in quibusdam terræ partibus ex vapore nasci;
absolute tamen afferendum est amplissima flumina &
fontes à subterraneis aquis e mari oriundis provenire.

VIII. Omne quod videtur est lux, vel color.

1. Species objecti non videtur.
2. In speculo non videtur imago objecti, sed ipsum objectum.
3. Sol igitur pari ratione infra Horizontem existens à no-
bis interdum videri potest.

IX. Duo aut plura illuminantia majorem Sphaeram activitatis il-
luminant, quam singula scorsim.

T & 4. Si du-

THE MUSES WELCOME,

Si duæ, imò mille lucentæ accendantur, vnum tantum numero lumen in ære intermedio producunt.

X. *Omnia corpora gravia ex quocunq; loco in terram et aquam demissa similes semper et aquales angulos faciunt in terrisque superficie.*

1. Necesse est ad centrum magnitudinis, quod idem est gravitatis, ferantur.

2. Terra igitur & aqua sunt concentricæ, vnumque globum constituunt.

XI. *Veritas rei est ejus conformitas cum suo Archetypo, seu prima mensura.*

Ergo veritas rerum erit conformitas ipsarum cum intellectu divino, seu cum suis rationibus formalibus in mente divinâ.

XII. *Ex aet. tunc r. tunc, tunc n. tunc dñm. Met. lib. 2. cap. 1. Ut*

conumquodque est, ita est & verum, si non p. r. Rerum aliæ aliis sunt veteriores.

¶ Disputatæ sunt in Capellâ Regia ab hora quinta vespertina in octavam sine REGIS fastidio.

Præsidebat IOANNES ADAMSONUS.

Respondebat IACOBUS FAYRÆUS.

Opponebant PATRICIUS SANDÆUS, ANDREAS JUNIUS,
JACOBUS REIDUS, & GULIELMUS REGIUS.

Philos. prof.

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

Vd ab Arenis nomen habeam, dignissimè Preses, ideòne me primum in Arenam hanc vocas? Evidè quidem, & argutè id à te dictum non inferior: mihi tamen hoc quicquid est nominis argumento potius esse debet, quò minus in Arenam tam nobilem me temere protrudam. Quid enim in philosophicis opera precii praestare poterunt, coram Rege omnium. *Nec opus erat, sibi nomen, Arenae* conaborne ego soli lumen, aut cœlo sidera inferre? Tamen, quia Sacratissimæ Regis Augustissimæ Maiestati visum est, amplissimo presentiæ suæ splendore gymnasin hanc, quam molimur, illustrare, & tam benignam terribilium aurum copiam nobis facere, impositam subterfugere provinciam religio est: iacta alea est; periculum facendum, etiam cum nominis periculo. Tu tantum, REX Aug^{mc}, cœptis. — Aspirato meis. — Ingenium vultu statu cadij^g tuo. Quoniam vero Respondens, ut præ se fert inscriptio, Theses aliquot Philosophicas proponit exagitandas; philosophia autem notitiam veri & boni sibi propositam habet; ideo duas selegi theses, quas impræsentiarum ventilem; unam de vero, alteram de bono: de vero, quā queretur utrum propositio una sit verior altera; de bono, sed civili, quā de Magistratis inferioribus, an debeant esse hereditarii. Sed an hominem privatum, & impolitum coram Rego omnium *magistratus* de magistratum in politiâ iure disceptare? delirumne phormionem, qui pugnæ nunquam interfuit, coram Hannibale de ordinando exercitu differere? Dabit, non dubito, Rex clementissimus veniam disceptatoris non iudicis partes suscipienti. Submissa inquisitio penes alios; *avertitur*, iudicium penes Regem esto. Nec æquus quispiam rerum estimator disquisitiones politicas ad lineam & limam censembit revocandas: hæc enim mathematicæ sunt *æquitas* quam res civiles non admittunt: quum ut inquit noster Aristoteles, lege potius, quam naturâ constare videantur: ego *xard rēs mōlīrēas quod* in iis versari conabor, argumentis tamen, non tam à lege, quam à naturâ petitis; ut enim apud Jurisconsultos est ratio non tantum civilis, sed etiam naturalis; ita & apud philosophos *dirigor* aliud *egi rōmēas* aliud *φυσικον*. Et quamvis Rationes de actionibus *ex*, quæ in genere universo versantur, inaniiores sint; quæ in particularibus veriores; REGIS tamen optimi & æquissimi *τελεία τελεόδοσα τές καθέτη λαγες; μέτροι*. Summam manum disputationi jux his verbis Sandæus imposuit. Hæc habui, quæ de Vero, & Bono, pro temporis angustiâ, et eorum

rum naturâ differerem; in quibus, si quid operæ precii; si sacratissimis Augustini Regis auribus aliquâ saltem ex parte satisfecisse me intellexero, mihi in eternum gaudeo. Quid enim? si, ut ait ille, *Principibus placuisse viris non ultima laus sit*, quid tanto, ac tali Principi?

Cujus in Scepro Themis, in labellis
luteis, in fibris, in rubeis, in Suada; sub fibris Sophia medulla,
in rubeis, in fibris, in Suada; Cujus in vultu Charis, in recessu
frontis, in fibris, in rubeis, in Suada; Entheus ardor.

Andreas Junius in palæstram prodire jussus, sic præfatus est.

Iscepaturus de motu & quiete in bivio est animus utrum ante initiam disceptionem moveri debeam, an quiescere; cloqui, an silere: quiescere & silere suadent timor, pudor, conscientia infantia; moveri et eloqui officium. Et quidni omnia postponenda sunt officio in Patrem Patriæ, & matrem Academiam? et quem officium urget ad loquendum, nonne ei silentium displicere necesse est? certum est ergo loqui, non silere. Sed dum meloquutur polliceor, nemo arbitretur mihi in animo esse Milesiâ illâ, delinificâ, & ad aures compositâ oratione audientiam captare. Loquentiam spondeo, non eloquentiam: Loquentiam dico, non loquacitatem: malo enim in me eloquentiæ desiderati, quām loquacitatem reprehendi. Loquentiam, inquam, spondeo Dialecticorum, pugno contractam & concisam illam; non Declamatorum, explicatam & perpetuam: nam, quod munieris nostri est, disputationes dialecticæ, non oratoriæ declamationes à nobis expectantur, expetuntur. At, ut ineptientis est, inquires; *Alcinoo* poma offerre, & *Crœsum* teruncio ditare velle; sic hominis partum consulti videtur philosophicis velitationibus REGEM oblectare velle totius philosophiæ consultissimum, in quem & Natura & Sophia omnes suas vires certatum effuderunt. Sed qui me minerit etiam summo *Fori*, quem penes sunt omnia, modico farre vel molâ falsâ litari, mihi æquior futurus est; & cui perspecta est REGIS optimi benignitas, apud quæ obedientia sacrificio præpondérat, videbit hinc nihil præter decorum prestari, & officium. Disputo igitur, & adversus sextam Thesin, quæ est de Motu, disputo. Et quamvis Philosophi uno ore omnes profiteantur, Omne quod movetur super immobili moveri, argumenta mea omnia super motu movebuntur.

THE MUSES WELCOME,

Jacobus Reidus in certamen vocatus, his verbis est
præfatus.

Uem oculum lucidissimus ille mundi oculus
irradiando non perstringeret? Quam lucem
Phœbi in ipsâ meridie radii non obfuscarent?
dum splendorem sacratissimæ M. T. intuemur,
Ecce tam resplendens, tamque divina Lux, &
vultus, & animi tui subito nos circumfulget; ut
mirari non sit, si nos in tenebris, aut certè in opaco, & sub um-
brâ priùs semper delitescentes, tantâ nunc circumfusa luce, statim
ante velitationem turbati & attoniti concidamus. Insolitus hic
splendor M. T. que in tam illustri Nobilium corona tanquam
sol inter sidera radiat & irradiat, lucet ac illuminat, oculos Philosophorum
facile præstringit: mentes tamen percellit magis jubat
illud, & vis verè entheo mentis tuæ, quâ in omnium rerum tam
divinarum, quam humanarum scientia ita præcellis, ut in Regiâ
Majestate ipsa etiam Philosophia meritissimè primas obtineat. Qui
igitur tantam lucem, Solis etiam multò illustriorem, tenuis hæc
nostra ferre potest? nam qui directo obtuitu. Solem adspicere non
sustineret, oculos avertere posset, aut umbram querere: sed lucem
Mat' tuæ, quæ in mentes vsq; penetrat, nec aversio oculorum,
nec ullius corporis umbra divertet. Actum igitur hæc nobiscum
esset, nisi ab hoc metu Regis nostri, in quo omnia regiè insunt,
liberaret humanitas, per quam, velut speculum bonitatis suæ, omnia
nostra intuetur: ut splendidissimus nunc Majestatis fulgor non
amplius torreat, sed foveat; non terreat sed animet. Et certè ve-
reor, ne apud posteros tantæ humanitatis fides laboret, que tot su-
prâ infraq; seculis æmulum, & heredem non invenit, non inveniet.
Hic itaq; jam triumphus est noster, hæc gloria nostra, quod
optimus ac illustrissimus Princeps pia suorum temeritati annue-
re non dignatus est: nobis hæc Laurus omnibus trophyis, tra-
beis, virgis, corollis potior

Questio celeberrima de fontium & fluviorum fonte ac scaturig-
gine Thesi YII determinatur. In illam autem scaturiginem &
fontem nostræ disputationis rivuli primum sese recipient.

Guliel.

TO THE KING'S MAJESTIE.

Guilielmus Regius descendere iussus in arenam, hæc
iussus est præfatione.

Eminem spero mihi sponte iratum fore, si de
spontaneo & tra disceptavero. Vix sponte hanc
provinciam suscepit, quippe conficius infirmitatis
meæ. Sed Regio mihi, & Academico obsequen-
dum est REGI, & Academiæ. REGIS ego iram
deprecor juxta & Academiæ, si nec Regis, nec
Academiæ expectationi satisficerò. Quid iram deprecor regiam?
imò Sacratiſſime tue Majestatis singularis in bonarum literarum
cultores humanitas confidentiam mihi imperat, favorem pollicet-
tur. Dabo itaque operam, Augustissime MONARCHA, ne vel in
longum protrahatur disceptatio, vel, quod minus ad argumentum
faciat, afferatur. Obnixè rogans Majestatem tuam, qui ho-
minum merita non tam ex opere pensitas, quam ex animo, ut
quod à me hæc præstabitur, æqui bonique consulas: et quemad-
modum, quicquid id futurum est, ab animo in omne officium
propenso proficietur; sic obviis benevolentiae vlnis amplecti velis.

In omnibus fere disputationibus REX est interfatus ubi quis nodus incidebat perplexus & plane-
Hercules, quem tamen REX non dissecabat, ut Alexander Gordium illum nodum, sed explicabat &
exodabat aperte, ita vero dissecabat, ut eorum, qui etatem in literis consumferunt, vix cūquæ cedere
videtur, vel acutissime in inveniendo, vel prudenter in judicando; vel in explicando qua sentire copia, facili-
tate, grauitate.

230 THE MUSES WELCOME.

Finitis disputationibus his verbis *Præses* peroravit.

 Um alii aleis, aut pictis chartulis configunt,
 aliisue ejusdem farinæ ludicris oblectantur;
 non tempus, vt venditant, sed seipso fallunt;
 vitum est REGI sapientissimo ingeniorum huic
 conflictui intercesserit; ut à gravissimis tergeminorum
 curis Regnorum, quibus nuncquam non
 intendit, animum remitteret. O Regem, rarum & salutare subditis
 exemplar, non agendi modò, sed & otiandi; cui nulla ne cessa-
 tio quidem placet, nisi qua, vel ad animi, vel ad corporis vires
 conduceat reparandas! Et habet nunc philosophia unde glorietur:
 nec enim, ut antè solita est, jactabit amplius *Tiberium* & *Claudi-
 um Casares* circa scholas & auditoria philosophantium assiduos
 fuille; nec *Magnum illum Pompeium*, è bello *Mithridatico* ut victor
Romam veniret, fasces illos laureatos privatis philosophantium
 januis submisit; nec majorem Pompeio, *Magnum illum Alexandrum* acromaticis scientiis, quam Sceptro præcellere maluisse:
 sed gloriabitur impostorum philosophia, & *Casaribus* illis, et *Magnis* istis multis nominibus majorem *Magnum Magne BRITANNIAE MONARCHAM*, non solum congregatus philosophicos clari-
 ssimam Majestatis suæ præstantiam multoties ornâsse, sed etiam cum
 ipsis professoribus congressum se philosophorum coryphaeum de-
 monstrâsse. O justam philosophiae superbiam! O dignam Rege
 gloriam! incertum enim plusne Rex philosophiam, an Philosophia
 Regem decorârit. Sed ad laudem professionis philosophicæ hie
 à me dicta sùt. Nam Regi per totum terrarum orbem virtutum om-
 nium radiis longè latèq; splendescenti præconiis nil opus est nostri.
 Quapropter, ne sacratissimas Majestatis aures longiore orationis pro-
 telo videar fatigare, ad veniam petendam, & gratias agendas me
 converto. Veniam petimus, Augustis^{me} REX, si quid hîc à nobis de-
 lictum sit, aut si non fecimus satis expectationi tuae. Nos sanè agno-
 scimus, et profitemur ingenuè, nihil à nobis hoc tempore profectum
 esse, quod vel dignum sit auribus tuis, vel par sit votis nostris; auri-
 bus politissimis, votis ardentissimis. Sicut enim qui è tenebris ad sole
 subito educuntur, iis oculi præstringuntur; sic juvenibus evenit
 ex umbraculis scholasticis in tam splendidæ Majestatis lucem pro-
 deuntibus, caligat mentis acies, & animi percelluntur: nec enim
 habemus aquilarum oculos, ut queamus auro dulcissimo, & ad-
 versis oculis intueri solem tam splendidæ Maiestatis.

Gratias

TO THE KING'S MAJESTIE.

231

Gratias autem agimus, & nostro nomine, quibus audiendis tam
 patientem aurem accômodasti, & nomine Academie Edinburge-
 ne, quâ n tam clarâ istâ luce æternum illustrasti: & precibus à
 Regum illo R E G E supplices contendimus, ut Imperium hoc tuū
 perpetuum sit tibi, & stirpi tue, ad Dei gloriam, vestrum hono-
 rem, & publicam populi salutem.

Post disputationes R E X dum suo more copiam produceret mulieribus, lepidis, ac doctis illis quidem
 dñe li-caria & universa Philosophia Sermonibus, inter alia quid amissus haberet super disputationis negotio
 explicavit, & non illepede luſti in singulorum actorum nominibus. Ipsa autem Regis verba, ut fidelitera quo-
 dan adhuc un rythmo vulgari comprehensa sunt, hic in eere vult uult.

As Adam was the first of men, whence all beginning tak:
 So Adamson was president, and first man in this Act.
 The Theses Fair-lie did defend, which thogh they lies contain;
 Yet were fair lies, & he the latne right fairlie did maintein.
 The feild first entred Master Sands, and there he made me see
 That not all Sands are barren Sands; but that some fertile bee.
 Then Master Young most subtile the Theses did impugne,
 And kythed old in Aristotle, althogh his name bee Young.
 To him succeeded Master Reid, who, thogh reid be his name,
 Neids neither for his disput blush, nor of his speach think shame.
 Last entred Master King the Lists, and dispute like a King,
 How Reason reigning as a Queene shuld anger vnder-bring.

To their deserved praise haue I, thus playd vpon their names:
 And wil's their Colledge hence be cal'd the Colledg of KING JAMES.

Hos versus variis latinos fecerunt, ex quibus tres sequentes versiones non inclegantes placeat adscribere.

Primus ADAM pater est hominum: certamine in isto
 Primus Adamsonus munera Præses obit.

Inde καλοφυδις tenuit problemata καλης,
 Ut specie Juveni, re tamen apse καλη.

Primus Arenam intrans steriles cui nomen Arenæ

Quod sterilis non sit omnis Arena probat.

Junius inde Theses docte & subtiliter urgens,
 Arte in Aristotelis se docet esse Senem.

Succedens Rubeus sic dicit, disputat, instat,

Illius immerito ut purpure ora rubor.

Regius extremum claudens regaliter actum

Differit ut præcepis debeat ira regi.

V us

Aliter

232 THE MUSES WELCOME.

Lus ego; gymnaſtaq; ſuo dignatus honore,
Gymnaſium tituli dignor honore Mei.

D. PATR. HUMIUS Atonius, eques.

ALITER.

Primus Adam pater est, humana & gentis origo:

Ductor Adamfonus prae in certamine primus.

Tendit uedoxalos fulſit zetemita xalos:

Dumque xalos fulſit, rā uā xalos xalad ptearā.

Ingenii fœcunda boni dum germina promit,

Primus Arenus fœcundas fuardet Arenas.

Junius insequitur, juvenis cognomine: sed ſe

Effē ſenecim magni Stagiritz oſtendit in arte.

Quod ſi vel Rubei ſpectentur verba, vel artes;

Non opus eſt parvido ſuffundat ut ora rubore.

Regius hinc validis turges regaliter armis

Vt Regina feram ratio ſibi mancipet iram.

Ludo, ſed ut laudem; jubeoque Academia tales

Nacta viros cluat hinc IACOBI nomine REGIS.

G. B.

ALITER.

ADAM primus erat generis mortalibus author:

Primus in hac Sophis cluis, Adamsone, paloſtrā.

Lemmata Falsi-decor tutariſ cuncta decore,

Lemmata, falsa licet, monſtravit cuncta decora.

Primus Arenus mediā ſe ſiftit Arenā;

Fœcundasque dari docuit me primus Arenas.

Proximus insequitur Juvenalis nomine, at illum

Abdita Aristotelis Veteranum dogmata monſtrant.

Inde Ruber; mentis ſi ſpeſtes dona, vel orti,

Non eſt quod tingat rubor illi decolor ora.

Vltimus urgetat Regis cui à nomine nomen,

Vt Regat inſtranem ratio regaliter iram.

Quid vetat ut ludens laudem; jubeamque Lyceum

Sortiri eternum noſtro de nomis nomen?

N. Uduardus.

TO THE KING'S MAJESTIE. 230

+Ex REGIS Elogio hoc, qui ſequuntur, verſus ſcribendi anſam arri-
puit Patria Sanderus.

ARENA FERTILES.

Vobis mibi fœcundas indulges nomen Arenas,
Dum micat ingenii parva favilla mei; (ceps,
Quas tibi perſolva m grates, diſ proxime Prin-
cipi me qui laudas quod bonus ipſe creas?
Si quid enim fluxe pōſſunt, mihi nomen, Arenas;
Si tibi quid grata fertilitatis habent;

Minneris omne tui eſt: à ſacri lumine vultus
Mens calet, & Numen ſentis addeſe tuum.

Hoc perculta uno eſt; una hāc ſtupet anxia curā,
Luce quod eſt Phcebi mox vidiuanda ſui.

Te viduata, cheu, quā ſe ſolabitur areæ?
Quis laudem indulga fertilitatis alet?

Spes ſuper una illi eſt, ſacro ut, REX optimè, vultus.
Sentiat & verbo numen inneſe tuo.

Fœcundam dicis; fœcundam redde; ſtudebit
Grata memor Domino germina ferre ſuo.

Non ſint tintæ mihi, te judice, pectora nullis
Artibus: hac genii eſt gratia larga tui:

At male cum grata longum eſt luctamen arena,

Diffluo, & ingenio non fruor ipſe meo.
Et quid arena ferat ſi diffluat? adieſ calcem,

Forte ſtruam fama fanata superba tuo.

Jupiter eſt Ammon nec delignatus Arenas.
Nomen, Areñosis nec ſacra facta locis.

Seque Ammone ſatum voluit Pelleus alumnus:
Dic̄tus ab Ammone eſt nobilis ille Sophos.

Nomina conueniunt: ſi non ut Jupiter Ammon,
Non ut Alexander, ſimuelus ille Sophos.

Dicitur auriferas Pactolus roſerve arenas;
Has Tagus, has Ganges, has tua Glotta romit.

Sida-

Si dabis auriferas ut censcar inter arenas,
Sicque fruar tituli fertilitate novi;
Delphica vaniloqui ridebo oracula Phœbi.
Oraculum est verbum, Phœbe Britanne, tuum.

Ostentent phaleras alii; mibi carmina pugno
Clausæ placent; pugno hâc, REX, ratione brevi.
Prima prius cecini; ceciniq; hæc ultima: primus
Rex mihi Mæcenæs, si placet, esse potes.
Jam placebo, atque potes: placeant foecunda necesse est.
Concludat genii gratia larga tui.

AD ACADEMIAM EDIN-

BVRGENAM DE DIE & NO-
mine, quibus à REGE illustrata est.

Prima tribus Regis fulgens lux aurea natis
Mensis ab undecimā bis ea quarta fuit.
Hæc Rex ipse pater dias in lumini oras
Prodidit. Heroas tot dedit una dies!
Quattuor una dies mensis, seclū unius omnes,
Stirpis Vt unius protulit una dies!
Hæc quoque jam patriæ liberæ te, Academia, patri;
Regi. Vt est laudis conscia facta tua;
Dum Regalis apex, submissis fascibus, altum
Exultit eloquio teque, tuosque suo.
Quo te fata vocant? quo certas tenderat? Regis
An quoque cu natis, annumeranda ventis?
Ambitio a nimis molunina tanta videnti
Jure queant, Regis ni velit almus amor.
Sed prævenit amor: Rex charam charus adoptans
In Natam nomen iussit habere suum.
Tetanto dignam studeas præstare parente;
Vtque debet nomen te officiosa geras;
Vt Regale ornat te, ruates spondeo, nomen;
Nomini Vt ornamenti consona quaque feres;
Regis Vt ut mensem tuus excipit ordine mensis,
Regali à sorte Vt lors tibi laxa fluet.

PRO REGIIS PROFESSORIBUS AD REGEM.

Vicquid homo statuat, statuunt quod Numinæ fiet:
Testis Edinea gymnas ista schola.
Dicta dies alia est; vetuere ac numina; natæ
Regis Regalem constituerem diem.
Dictus Vt est locus alter; Vt hic constancia, natæ
Regis Regalem constituerem locum.
Nomine dumque alio gaudes, Academia, Rex te
Nominis illustrem fecit honore sui.
REGIA te exornant, nomen, tempusque, locusq;
An desit cathedris Regia lingua tuis?
Doctorumque hominum vox professoria, dono
Regali in seros continuanda dies?
Eterno primi cum fundatoris honore
Qui seculo accendens lumina clara suo,
In seros curans quoque transmittenda nepotes
Cum praesente simul secula futura beat.
Quâ pietate cluis, te obtestor, maxime Princeps,
Nomines ut placeat sic meminisse tui;
Sic natæ meminisse nove, cui pignus amoris
Indulsti hoc patrii nomen habere tuum.
Nomine ut ornasti, da catena: supplicat ipsa,
Vt natam agnoscis Dote beare velis.

Gloria sit primæ se IACOBI nomine primi
Claram esse; attollatque hoc patre in astra caput.
Tu pater es nobis (IACOBE ònumine major,
Et prior) Vt nostræ gloria prima Schola.
Quo cluat usque dedit tua nomen amabile lingua:
Da Vt linguas, nomen queis cluat Vtque tuum.
Auxerat ille opibus natam, non nomine: nomen
Tu dederas natæ: fac comitetur opes.
Vt primo quæc prior es tu, numine, tanto
Major, alac Natam gloria, Magne, tuam!

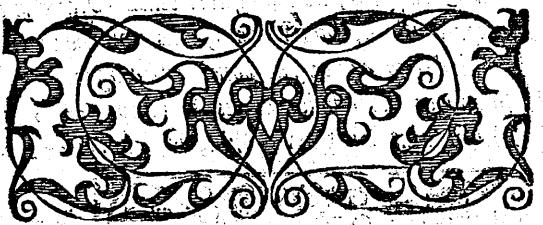
236 THE MUSES WELCOMS.

THE
KINGS MAIESTIE CAME
TO
G L A S G O W
THE XXII OF JULY

Where at his Majesties entrie this subsequent speach was
delivered in name of the Citiie, by Maister

WILLIAM HAY of Barro, Commissar
of Glasgow.

TO THE KINGS MAIESTIE. 237

If my Eloquence were in the smallest proportion answerable (HIGH and MIGHTIE PRINCE) to the glorie and brightnes of your vertues, and to the pompe and splendor of this roiall assemblie, & staitlie throng; then might I haue most certaine hope to performe this task which by the most reverend Prelat & Citizens of this your loving Citie is prescribed unto mee: but knowing al that is in mee humble and weak; and seing euerie thing heere about mee magnificient high and glorious, I am become like one tuched with a Torpido, or seen of a VVoulfe, and my words, as affrayed, ar loath to come out of my mouth: but it shallbe no dishonour to mee to succombe in that for the which few or none can be sufficientlie able. What Orator either of the old world, or of these after-tymes were accomplished enough to speake before so Excellent and learned a Prince? and can condigne manifest the vnmeasurable happines of this triumphing day? Had I as many tonges as there bee heere eyes which gaze vpon mee, and if euerie one of them shold flow with as deepe a torrent of eloquence as either that of Demosthenes did at Athens, or that of Tullies at Rome, they were all but vnworthie to performe this first office, and all too too few for that last.

O day worthie to bee marked with the most orient and brightest pearles of Inde, or with them which that enarnoured Queen of Nile did macerat to her as valorous as vnfortunat Lover? O day more glorious (becaus without blood) then that in which at the command of that imperious Captain the Sunne stayed his course, & forgot the other hemispherie? Thou hast brought vs againe our Prince by three Diadems more glorious than hee was in that last day when with bleeding harts and weeping eyes wee left him. Those who never looked on our horizon, but as fatall comets, nor ever did visit vs, but heavie with armes, and thirstie of blood. Thou O day, as benigne planets, freinds, and compatriots bringest vnto vs.

But if wee owe so much vnto thee, ô day, what ar wee owen to him who made thee? faire lamp of the world, this day is none of thyn: but, Mightie Prince it is from thee that we enjoy it. For were not by thee wee had still continued in our old cimmerian night, a night of discord, hatred, envye, a night of civile broyles, mischefe

blood, a night in which all the *Furies* did walk, a night only enlightened with horrible Meteors, lightnings, dragons, lances, thunderers of warres. It is by thee, great KING, that both this darknes, and our old name begin to be abolished; and from thyne aspect and dayes it is, that our happines heere below doth flow.

Honorable and worthie Auditors stay your minds and eyes a while with mee, and contemplat heere the onely *Phanix* of the world. Heere is that great peace-maker, and composer of our mortall, no, immortall warres: behold the man, who what nether by wit, nor force, nor blood, could bee performed hath accomplished, *made a yock of Lyons, united two the most warlike nations of the world.* This is that King whose birth was so long foretold by these ancient *Rimors, Beads, and Merlinies*, the end of al your prophecies: to see whose happy dayes our credulous forefathers so earnestlie wished, and vehementlie did languish. Heere is a patron of all vertue, a scourge of vice, either a danter, or extirper of wilde barbaritie: the innocents guard, the orphans father, the rich-mans securitie, the poore mans wealth, your tric ~~excess~~, and diverter of evils. Heere is a Prince in whome there is verelie to be found moe vertues & mote worth, then all those which *Guevara* did faigne to bee in his *Marcus Antonius*, or *Xenophon* in his most excellent *Cyrus*: who althogh hee were not yours, yet hee could be no otherwayes looked vpon by you, the with the eyes of loue & admiration. Hee is amogst the Princes of his tyme, as the gold amongst the mettals, the diamond amogst the gemmes, the rose amongst the flower's, & the moone amongst the starres. His vertues breath such a sweet aire thorugh all the climats of the world, as roses wold doe if they did grow in the skie. Now I am no more in a maze why the sunne draweth so admirablie the *Lotos*, the load-starre the load-stone, the load-stone the Iron, the amber the chaffe, sith his vertues so far haue that attractive power, that the remotest Nations not onlie loue them, but wish that his happy government were over them.

O Prince no lesse wise then learned, learned then religious, religious then humane, who wold rightlie praise thee should haue thyn owne eloquence, thou deservest more to bee crowned with Bayes and olives, then that first and greatest Emperour, who to this joyfull moonth hath given this name; thy victories ate without blood, and thy conquests all loue and peace. Who wold compare this thy reigne with these reignes of thy predecessors shuld find

find such difference amongst them as is between blustering tempests and gentle calmes, rough winters and flowrie springs, delightsome health and devoring seiknes. Thrice happy Isle, without that hath so stronge a guard as the *Ocean*, within so wise a Governour, as this King! The sunne who maketh the round of this earth everie day seeth no bounds so happy as thyne, and of this Isle seeth no place now comparable to this Citie.

Upon whose citizens from the highest top of all greatness, honour and worth wouchaife (Sir) to looke: who thogh they glittter not with gold and precious stones, yet doe shyne with loyaltie and obediance, and thogh not with great Rhetorick & Rurilring of words, yet with their countenances, gestures, acclamations, claps of joy, doe testifie, and giue evident signes of that abundant gladnes, which possesse their harts for this your happy returne. In which thogh there may bee (perhaps) many foyld who haue equalled them; yet there shalbe none that can goe before them. I Ihuld heere relate how farre this Citie is engaged to your M. progenitors, if thole dueties which it oweth to your selfe did not mak all the former lesse; the restoring of her Archibishops seat (by the violence of opinion almost abolished) the confirming of her ancient priyiledges, the beautifying her with a seminarie of religion and learning: And I shuld tell, how many reasons your M. had to loue this Citie, if they were not more then evident to all who either know vs, or our historie.

Incense was of old offred in the Temples for a token of thankfulne & humilitie of humane minds, and that men shuld know how that all they could offer to heaven was of no more worth in it selfe, then is a little smoake. So doe wee confess to be all that wee doe or can doe to your M. Alas all that can proceid from vs can in nothing answer that which your merits deserves of our gratitude, and that our gratitude oweth to your merits; for the hight of it can bee but perpetuall remembrances of them, loue, and true obediance to you and yours, the *Gemini* which are the ascendents of all loyall subjects; earnest prayers to heaven for the enlarging of this florililing Impyre with the continuing of your long and happy reigne: which whil we enjoy any peice of reason, of sense, of lyfe, of being, shall never be vnregarded, no, shal ever bee devotie obserued of vs.

Regi

240

THE MUSES WELCOME,

REGI TRANSEUNT,
Academia Glasguensis nomine,

Hanc salutationem dixit Robertus Bodius a
trochoregiâ, Academie Primarius.

Sicut Sphärâ sua descendenteret, nobis se propitis admoturus ille mundi oculus, qui vitam lúcemq; rebus hinc terrenis impertit, non latitudinem & frumentum, sed luctum potius lachrymasque secum affret, nec faustis ac festis applausibus, sed fletu potius ac tumultu omnia completeret, miseros mortales nimia iua propinquitate torrens simul ac terrens, quod & sub Phaeonte olim accidisse veteres poëte fabulantur; Atqui non ita, R ex Augusto, quem Britannæ tuae Solem unicum, quæ, secundum D E U M, florentis hujus Imperii lumen & columnam jure merito profitemur, non ita de Serenissimâ tua Majestate rem esse, testis inter alias hodiernus dies, tua quo propius datur oratueri, immo temet coram & communius affari; dies, quo nullum vñquā nobis latitorem, clariorem, optatiorem illuxisse, vel nobis tacentibus clamat hic Civium gratulantum. Ixanthiumque concursus, hec subditorum tam lœta ac festa Panegyris, ad Principem suum videndum simul & audiendum *Oxon. 2d. 2001. Iov. 19. 1700. 1701.* auribus pedibusque, inquam, ex æquo certantium, irruentium, irrumperentium. Quum tuae Majestati vñsum est, è tuo Palatio, Regiaq; Civitate, velut è Sphärâ quâdam sublimi descendere, Präfulum Procerumque Coronâ splendidissimâ circumsepta, tanquam radius totidem ex tuo corpore, quaquaversum promicantibus, vt cæteras amplissimi tui regni partes præsentie tuae splendore propius illustrares, quocunque Sol hic noster amèissimi sui vultus lumen circumulit, subditorum suorum animos exhilaravit sola ejus appropinquatio, eosdem autem incredibili gaudio replevit, immo extra se raptavit, exoptata præsentia; quod quidem ipsi & corda dilatavit & ora reseravit, partim in laudes & gratiarum actions, partim in vota precesque pias pro tuae incolumente conceptas; hunc adventus tui felicis effectum senserunt ante nos insigniores illæ Civitates, provinciarum suarum Metropoles, quæ te transunter

TO THE KING'S MAJESTIE.

243

uintem exceperunt, quasque dierum aliquot morâ Majestas tua nobilitate dignata est; hunc eundem post alias Glasguæ tua persentiscit; Glasguæ, et si nec opum copiâ, nec ædium splendore, nec incensum ambitu, nec civium dignitate conspicua, erga te tamen, obsequio, fide, summisque devotionis affectu, nulli cessura tuarum; quin, ut illud omittam, gloriandi ingens Glasguensis argumentum, quo divinâ quâdam dispensatione Glasguæ sibi vindicat, si non ortum ipsum, at certe auspicata vite tuæ primordia;

*Quæ gremio complexa suo est, cùm Matræ in alvo
Occulereris adhuc, Mundi hoc sublime priusquam
Te jubar aspiceret; reliquæ interque Britannas
Munere tam raro tantum caput evehet arbes,
Humanos inter quantum caput eminet artus;*

Vt illud, inquam, omittam, hoc ipso non paucis aliârum invi-denda, quod per te illo fruatur, quod sub te ab illo regatur An-tistite, quem ut præsens ætas colit & suspicit, ut Patriæ decus, Ec-clesiae munimen, præsidium civibus, amplissimi ordinis orna-mentum, sic ultra omnem livoris & calumniæ nubem, sibi aliquando proponet haud ingrata posteritas in omnigenæ virtutis exemplar, et in quo uno, si dicere fas est, inopem tua se prodidit opulentia, quod scilicet, et si hominumque & honoris abundans, vix tamen huic parem habeas reliquum, quem in ejus, quod absit, amissi, aliòver translati, locu sufficias. Verum ante omnes hanc Sapientiæ Mu-sarumq; domum refocillat ac recreat hic jucundissimus tuae Majesta-tis aspectus, quæ sub tuæ pueritæ felicibus auspiciis excitata, nunc sub ejusdem venerâdâ canitie denuo sibi renata videtur; & una cum tuo adventu faustissimo, vñâ cum publicâ hâc festivitate atq; lœti-tiâ, suum hunc alterum natalem celebrare gestit; tantoque aliis gestit & exultat impensiùs, quantò plus fructus ex hâc publicâ temporum tuorum felicitate sentit ad nos literarum studiis addi-ctos, quam ad vulgus promiscuum redundare. Sicut enim ex iis quibus eadem aspiravit maris ventorumque tranquillitas, animo-sius à Mercatore, quam à vectore votum solvit, adeoque ex ip-sis mercatoribus is D E O plura debere se judicat, qui odores & purpuras & auro pensanda portabat, quam qui vilissima quæque & faburre loco futura congeßerat, ita pacis hujus orique publi-ci beneficium, quo sub tuæ M. pio prudentique moderamine tot annos fruimur, et si ad omnes æquè pertineat, ad nos tamen co-rectè usuros, hoc est, illud in Virtutis & Sapientiæ studium impen-suros, altius pervenire debet, & gravioribus animis agnisci, agni-tumque

240 THE MUSES WELCOME,

tumque publicâ hac & unanimi professione celebrari. Verum hoc nobis cōmune cum cæteris, per tuas ditiones ejusdem vitæ loci, eorundem studiorum consortibus; ad illud festino, quod huic Academiæ peculiare fecit tua clementia; quippe quam aliqui sub onere suo fatiscentem, proximis hisce regni comitiis novo subsilio fulcire, novo commeatu instruere, novique censu auctoratio ditarare atque dotare dignatus es; vnde spes nobis posterisque nostris affulgeat, fore aliquando, ut non modò damna nostra sarciantur, membra nunc languentia roborentur, omniaque quæ nunc labant aut vacillant in melius mutantur, sed & quæ desunt membra suppleantur, quæ alibi videmus invidenda, nec tamen invidemus, sed ingenuè miramur potius, apud nos quoque videantur, & hoc Musarum hospitium, quod sub te natum, sub te quoque crevit & audevit, ad suam quandam & perfectionem & cultum & claritatem, tuo unius beneficio provehatur. Pro quâ largitate quas tibi nunc, Rex Maxime, gratias agat hæc alumna tibi devotissima simul ac devinissima? quibus hanc tuam erga se munificentiam encomiis, quibus hanc humanitatem *τυρπμισμοις* prosequatur? quæ suam ad hoc debitè præstandum inopiam & *ἀποχωρίαν* non tam ædificiorum angustiis, parietum squalore, aspectu ipso tam humili, tuamque sublimitatem neutquam addecente, quam hac ipsâ mei balbutientis infantia, quam hac ipsâ mei ad tam claram lucem *αγγέλοις* & *εκορωνίοις*, hæsitantis, inquam & caligantis vertigine, prodere cogitur ac propalare; certe si quid in me esset ingenii, si quid artis, inventionis, eloquii, si quid in hac dicendi facultate aut usu possem aut studio, nunc, aut nunquam aliâs, id oinne promendum esset & exprimendum; sed nescio quo pacto plerunque fit in his talibus, ut quo magis conamur eo minus faciamus, quò acriùs enitimus eo ægritis pariamus, quod maximè volumus id minimè valeamus, & effectum nimis anxie concupitum impeditat ipsa affectionis intentio: quod cum reputaret *Indus* ille, juculator omnium sui temporis peritissimus, invitante *Alexandro* renuit artis suæ specimen exhibere, maluitque recusando vitæ suæ discrimen incurrire, quam unius ietūs periculo de famâ sibi multò antè quæsitâ vel tantillum detrahere; mihi tamen absit ut idem nunc placet coram tuâ M. consilium, apud quam, contra quam olim *Bernardus* apud *Eugenium*, tutius acceptiusque reor ipsâ loquendi temeritate quam silentii timiditate peccare; modò conatum interim sese ultra vires intendentem remisero, & ad moduli mei oyrum breviorem revocâro, *μη τεῦτο ταῦτα τὰς φωνάς, ἀ τὸν ὑπερβούντῳ*

TO THE KING'S MAJESTIE.

243

ταῦτας διεταῦται, οὐ τὴν ἐψη ταύτην πρός λαζανήν αὔτην. ne quod vocibus idem mihi contingat, quæ supra modum elatae prorsus intercidunt & evanescunt, aut visui qui contra radios solares intenditur, ut scitè monet Nazianzenus. Quid igitur faciam per has temporis quæ me coarctant angustias, cui nec multa dicere consultum est, tam alieno loco ac tempore, nec datum est paucis multa complecti, sed equitum Tyronum instar non nisi laxiori gyro circumvenhi? An passis velis nunc provehari in immensum illud laudum tuarum pelagus, quod nec tua pateretur modestia, nec pro merito ac dignitate præstare posset mea jejunitas, nec si possem vel maximè dicendum id esset in transitu, cui vix dies integer & ingens volumen sufficeret? An virtutum tuarum culmina leviori, quod aiunt, & siccori pede percurram, quod esset eas ingenii mei culpâ deterere potius quam decorare? An rerum à te domi, foris, privatim publicèque gestarum gloriam delibabo, quas optimâ certatim ingenia jampridem æternitati consecrârunt? An Majestem tuam vel cum coavis Princibus, vel cum superiorum temporum præstantissimis quibusque componam, ut, quantum quidem in singulis eximium aliquid eluxit, omnium in te uno compendium quoddam admirandum proponam? An fortis tuæ felicitatem ostendam, quem quum jure meritisque tuis, communia procerum ac populorum vota, communia ordinum omnium suffragia sic in sublimitatis hujus fastigium exixerunt, ut inter illius Solis occulum & hujus Augustioris exortum, nullam noctem intervenire senserit Australis illâ *Britannia*?

*Qui diadema tenes, nec vi, nec sanguine partum,
Nec precio; felix tripliæ concordia Regini
Cui servata venit, magnis quod Regibus olim
Tentatum toties meminit, totiesque negatum
Phrygia Caledonii comprehensa Annalibus etas;
Fædere nam hullo tanta coalescere vires
Ante tuum pouere diem, Natura, Denique
Quem fecere Duce, quicque hoc nisi iura dedissent
Imperium, poteras sola virtute mereri.
Sed hoc jam alii luculentè oratione & prorsa & vota
præstiterunt, qui tamen arguunt hujus ubertatem nulla
styli diligentia sic totam exhaustient, ut non multa
alii famæ eundem tuæ campum ingessuris intacta relinquant; quippe quum nulla dics vitæ tuæ annis accedat*

Y y

acce-

dat (accedant autem optamus innumeræ) quin ex novis virutum tuarum fructibus, novam semper afferat felicibus ingenij tui de- cantandi materiam. Hoc vnum igitur, omisis alijs, Augustissime Princeps, a nobis præsertim omitti nec debet, nec expedit, quod in tua Serenitatis encomium nunquam silebit vniuersa eruditorum posteritas, tibi scilicet, vni, bonas literas, tibi literarum studia, tibi studiorum horum & alumnos & prestites, non cultum tantum ac decus, nec tutelam solum ac patrocinium, sed & vitam ipsam debere cum spiritu ; te haud ita pridem, in Amplissimo illo Ordinum Concilio, subditis tuis vniuersis ad hanc laudem & exemplo & auctoritate tuâ previsse ; Immo non tuis tantum, cuiuscunq; gradus & ordinis, sed & exteris posterisque ipsis ; apud quos lucebunt illa tua eloquentie fulmina dicam an flumina, quamdiu apud illos vigebit vlla rerum a te feliciter gestarum memoria, quamdiu vlla legum sub tuis auspiciis latarum reverentia; te palam omnibus ostendere capisse, (quod & porro facturum indies cum bono Deo speramus & vovemus,) quis verus vsus illarum opum, quas Deo piisque semel vſibus a Maioribus nostris dicatas, nescio tamen quo malo regni & ecclesiæ huius fato (dicam enim liberè sub tanto Patrono ac Vindice ḡ δακτύμον ἦνος νῦν ἔτεσι πέχω. Οφελ με τῷ φύσει ἐργάζουσιν τηρεπίδεσσιν, & vocem hanc edam veram atque severam, illa ne mihi fors rumpat, nisi nunc erumpat,) nescio quâ quorundam abscita aliorum ῥωματικῶν omnium ἀποτελεσμάτων videmus nunc a primo suo scopo penitus aberrasse, quippe ē quibus in sanctos olim vſus, & nominatim in juventutis rectam institutionem erogatis, nunc tamen, O seculi nostri probrum & maculam ! nihil ad ecclesiæ, nihil ad publicum, nihil ad viduas, orphanos, egenos, nihil ad patriam juventutem utilitatis redundat ; quæ tali destituta subsidio, cogitur non sine gentis nostræ contemptu atque dedecore, apud exteros ignobilem plerumque servitutem servire, & vel in Gallias quotannis se se diffundere, vel domi inter vernas & asseclas otiosa desiderare ; Aut certe, si quid inde ad Ecclesiæ, si quid ad Ecclesiæ seminaria, Scholas & Academias, virtutis & pietatis doctrinæ & morum officinas, fructus manat & commodi, si quid ad inopem, ad bona tamen studia natam juventutem, subsidij, id omne tuae vniuersi munificentia, pietati, prudentia, acceptum ferimus & imputamus ; Audiant hoc animi à Musarum cultu alieni ; Audiant humanitatis & amicitatis omnis expertes ; Audiat livor & sacrilegium ipso livore deterius, (quas tamen labes, absit ut audi-

audientia in cuiquam adiungam,) Audiant tamen, ubique locorum delitescant, & audientes ringantur & erubescant ; absque tui Majestæ foret, Ecclesiæ vultus, Academias solitudo, Regnū hoc primitu tandem barbaries occuparet ; tantus ex Atheismo natus est, in tantâ lucem & literas profitendi libertate, literarum tam diuinarum quam humanarum contemptus / tanta sui retinendi, alieni autem occupandi cupiditas ! Quod ergo sive Scholarum sive Ecclesiastarum Rectoribus, sive Mularum sacris, sive Sacrorum functioni, suus adhuc constet honos, libertas, præmia, vel certè, quod nondum in extremi contemptus & paupertatis angustias hæc omnia detrusa sint, cui nisi tux Majestæ secundum D E U M debebimus ? quæ si in hoc tam laudabili instituto perrexerit, & in hunc scopum suas curas & cogitationes constanter direxerit, cujus tam paucos ubivis terrarum æmulos habitura est, næ illa tandem Regina Sapientia, cum totâ disciplinarum illi famulantium Encyclopedia, suas has nec recentes nec decentes querimonias,

*fuerant, fuerant mea tempora quondam,
Quum docilis nostris magno fervore juvenus
Servit imperis, nec bonos Marti obtigit omnes.*

Apud nos quidem, in vaticinium hoc verius lætusq; cōmutabit,

*Venient, venient mea tempora quondam,
SCOTIA quum nostris magno certamine rursum
Serviet imperis, & bons mibi habebitur omnes.*

Sed vereor, ne nauim tuam triumphalem plenis velis in portum tendentem, nimis jam diu remorata sit hæc nostra remora ; quo enim alio, R. & x inclyte, schematismo, tuam hanc tantam erga nos tantillos humanitatem expellero, quâ, cum Regali comitatu pompaque preteriens, & ex longioris itineris iactatione non-nihil fortasse fatigatus, ad nostra tamen hec limina restas, exemplaque tuo magnificentum hoc satellitum tecum rectificare cogis & frānos adducere ? quo alio quam navis in medio tuo curlu, ringentibus nautis, militibus ventis, Oceano ipso adstupente, puilli Echeneidos objectu, & vestigio inhibita & compedita, vtque olim eleganter illud Ciliciæ lumen,

*Τοιν, νή περιβαλλεται εδόσιος Ιχνος.
Αντίστας τοιν δε πεπυρυκών λάχεν Ερχω.*

*Pisciculi vallis medio quam fixit in alto
Os inconspicuum, tantum valet illius ictus,
Illiū occursus, contra remosque, notosque*

Vimque omnem adversam! hinc Echenēis jure vocata est.
Hoc solum interest, quod Remore natura vim quandam
dicam an extinxiv, admiranda planè non exquirendā rati-
one concessit; nobis nihil adest, nihil inest luxurio, nulla virtus oc-
culi, nullum sermonis illicium, cuius venustate Regales tuæ aures
oculive capiantur, qui Regnum hoc tam late patens potensque

Hōte vīa rīus apādōv cīxī xālīvō

Ceu nūm excelsa regis acri mentis habēnā,

In temet vno causā quārēnda est, nempe illa tibi peculiatis hu-
manitas, Musarumque immensus amor, qui te cogit ad hāc te-
cta divertere, atque humiles lustrare casas; quod tuum factum,
quā cādem nunc ad extremū acclamatioē celebremus, quā
Imperatorum suorum Optimum Romanus olim Senatus exceptis.

TANTO MAJOR, TANTO AUGUSTIOR, quan-
tō te ad minora & angustiora demittis! Cui enim nihil ad augen-
dum fastigium superest, hoc vno modo crescere potest, si magni-
tudinis lux securus, ad subditos se ipse submittat, & ut Sol ille,
quo celiō, eo minor appetit, ita gloriæ suæ solsticium ad intuen-
tiū captum & conditionem attemperet, hāc igitur acclamatio-
ne iteratā TANTO MAJOR, TANTO AVGSTIOR,
hanc sermonis telam finio, vel abrumpo potius; ubi tuam prius
Majestatē oravero, οὐ χείρας εἰς τούτην τὴν πλανήτην, placido cum vultu
porrigit dextram, non quo des aliquid, (absit a nobis ad mode-
stiam & factis & institutis, tam intempestiva, tam inverecunda
petendi licentia) sed ut hoc etiā segete præmetium accipias, quod
Celsitudini tua cum hāc spe gestit & audet offerre tua Glasguensis
Academia, fore ut sicut καὶ πάσι τοῖς θεοῖς χείρας, διὰ τῶν πεντε σκοτειῶν, puras
Deus, non plena aspicit manus, ira tu quoque viva & spirans
ejus in terris effigies; Cujus honori, ut plena aliquando manu,
plenaque ingenii melle litet hāc alumnarum tuarum, ut natu &
vultu, ita cultu & conatu minima, ubi per te speratam illam ma-
tūritatem attigerit, unanimi hac nostrum omnium voce votoque

D'EVM supplex veneratur, sit vita tua apud ipsum ligata in fas-
ciculo viventium, inimicos tuos induat pudore, super te autem flo-

reat Corona tua,

Per multas vertentium annorum decurias, Te superumq; Choris
aucto, tua fama supersiles Cane cat scelis innumerabilibus.

Amen. Amen.

Vivat REX IACOBUS in eternum.

EX OCULO POETARVM NOSTRI SECVLI
(quondam meo) interpolata, et cui omnium optimè quadra-
bant Principi adaptata; tu vide, sis, Lector, & fallor,
an id mecum latus fateare lubensq;

Prinicipum princeps, JACOBĒ, cuius Te sed hinc usū proprio, hinc beata
Fama per cunctas volat orbis oras. Mēritis instinctu meliora doctum,
Quā diem promit jubar, occidensq; Talis haud tangit, nec ab instituto
Lumina condit; Sevocat error.
Nos moveat pridem pius ardor, ingens Macete curarum, labor hic ad astra
Ingreedi laudum pelagus tuarum, Tollit herōum sobolem verendum;
Quodq; non atro petat ore livor Inserit cœlu superum, nigroque
Pangere carmen. Surripit orco.
Nostra vox si quid dabit audiendum, Manat hinc presens animo virili
Te Sophocleo referemus orsi, Robur, & mentis vigor audet ardens
Fulgidum O sceli jubar, & piorum Gloria Regum.
Gloria Regum. Convenit aula:
Non quod à prisco tibi sanguis ortu Nosse gestarum monumenta rerum
Surgit, & longam seriem recenes; Nemini probro fuit aut pudori,
Nec quod ingenti tua se potestas Sed decet Reges magis, & potentum
Limite profert, Turba capescit.
Sed quod. & gari, & honore major Non enim torquet validâ Magister
Te beat virtus, animique præstans Mole, sed dextrâ regis arte puppim,
Indoles, cujus meritis nec unus Cūm procellosum mare volvit undas
Sufficit orbis. Montibus aquas;
Nam quid excelsum magis, aut decorum Sic quibus mundi Pater atque custos
Principi, quād quod generoso amore. Credidit latè populos & orbes,
Sacra Musarum colis, & togatis Imperi clavum moderantur alto
Palladis artes? Munere mentis.
Rider hæc vulgo bona pars potentum, Inserit plantis habitum creatrix
Rider, & soli populo resignat Terra, & occultas respicit propago
Dona doctrine, veluti minora Seminum vires, patrumque robur
Culmine summo; Spirat alumnus;
Quin & infausto veluti piaclo Vim sed innatam generi Magister
Pollui censem generis nitorem, Electit ad rectum, facilique cultu
Si cor informet studiis juventus Pectus informat, placidoque mores
Stemmata clara. Mentibus indit.
Commodus

248 THE MUSES WELCOME,

Commodus Baccho, Cererique campus,
Cura si desit, nihil educabit
Prater invisam filicem, malique
Graminis herbam;
Sic ubi pubes bene nata, nullos
Vel malos ritus, vitio parentum
Discit, aut torpor subit, aut abundant
Pectora culpis.
Prabet exemplum specimenque certum
Clarus haud usq; Marius triumpho,
Iam nocens paci patriaque levus,
Quam bonus armis:
Non enim doctis animus dicarat
Artibus, nec se nisi bellicosis
Voverat curis rigidoque Marti,
Catera bardus.
Tu sed exemplo prae*s* efficaci,
Non tuis tantum, sed et alia fama
Lux tua quaquam cluit, orbis oras
Fusa per omnes.
Sit dies nobis hodiernus ingens
Testis, addictam studiis juventam
Quo foves presens, oculique lustras
Luce sereni.
Quid, quod augusta juvat eruditos
Voce congressus regere, et silentes
Inter applausus animi profundas
Pandere dotes,
Cura si quando gravior facessit
Panulum? O quis tunc amor argi cultus
Te petit! quis tunc stupor audientum
Detinet aures!
Maete tam sancto, generose Princeps,
Mentis impulsu, tua desitios
Visque Musarum, Sophieaque mystas
Cura secundet.
Vera nam si fas memorare, sed fas
Vera secluso reserare fuso,
Nulla gens aquae juvat, et beatas
Efficit verbes,

Quam iuvenit faciles Magistri,
Pectus imluri studiis et usu,
Voce qui mentes ad honesta ducunt
Sponte sequaces.
Nititur fulcro status omnis isto,
Hinc virum surgit seges, et propago
Lata, que rebus populisque praest
Rite regendis.
Quid foret mundus spacio*s* prater
Lustra lacronum, nisi mos pudorique
Vim refranaret? quid acerba legum
Jussa valerent,
Nemo si recte foret imperanti
Audiens dicto? bona mens quietos
Continet cipes, bona mens olympi
Propria dos est:
Hanc tamen morum polit architectus,
Qui probo cultu docilem juventam
Fingit ad recti decus, et magistrâ
Temperat arte;
Qualis in puppi Palinurus altâ
Dirigit flexu modico carinam,
Assidens clavo, neque certa fallunt
Signa sagacem,
Ergo nos, Regum jubar O, favoris
Pristini semper beet aura, livor
Freudeat quamvis et egena laudum
Pectora vulgi.
Quippe nil magnum populus nec altum
Credit, externo nisi quod paratis
Captat emporiem, specieque mentem
Pascit inani.
Seriam sed qui proficitur artem
Simplicis veri, solidos honores
Antefert pompe: catus imperitam
Spernere plebem;
Tuque, cui Musas licuit, se verâ
Lege sectari, per et actuosa
Ire virtutes, Sophieaque summum
Tangere limen,
Hac

TO THE KING'S MAJESTIE. 249

Hac habes acri ratione fulcum
Pectus, ut campo valeas retroque
Pacis et belli sapienter, atque
Forster uti.
Debitus dire sacer ille pesti,
Fronte cui pronâ dominas secures
Sponte submittunt veneranda Regum
Sceptra poterum.
Nunc quidem tellus tua, magne Princeps,
O nefas ingens, maculamque secli
Otio dulci fruitur, vigetque
Ille cervicem capiti sacrato
Pace, Scotorum populo nec ullus
Proterit, bruti strepitque terret
Imminet hostis;
Duret in seclum status iste felix,
Intulit caelo, superisque junxit
Fata tenorem.
Sed (quod avertat Deus omen) olim
Voce quam toti recitavit effrons
Si cor intrârit dolor, ut capessas
Inseri, tantum nec adhuc pia vic
Castra ruinis!
Non avo cedet tua laus in armis,
Marte qui præstans, opibusque celso
Mentis, ut seculi jubar impolivi
Fulserat ingens.
Sic erit si te rapiant dolores,
Otia et rumpas, et amata linquas
Castra Musarum, sed ad hoc venito
Munera serui:
Nec tuas vires nisi Christo iniqua
Sentiant Gentes, metuatque solus
Turca, nec Turcis melior minorve
Romulus hostis;
Carminis esto.
Quod tibi Princeps damus alme, cultus
Sola quo septem fibi legit arcis,
Et Lupam austricem generis facetur
Hydra bicornis.
Hac authore non invito, nec ejus ingratias, raptim interpolabat
ROBERTUS BODUS
A Trocho-regia.

SALMO XPI XENI EPOS
REGI GLASGUAM INGRE-

dienti cum poculo a Ciribus oblatu.

Slamigeros inter SALMO gratissimus, ori
Gratus quippe, sed & natali gravior ora,
Nec tantum meritus ferri inter fercula Regum,
Sed tecum commune aliquid regum optime, habere.
Et memini male grata more quam cedia lenta
Condiret mellita tue facundia vocis,
Sponsorem redditus nobis te certa dedisse
Pignora, Salmonis genium, qui sponse reliquo
Oceano, regisque sali praeclite mensâ,
In patios remeat fluvios, dulcesque canales,
Spiritus ut patriâ languens renovetur ab undâ,
Posthabitâs quæcumque queant terrere periclit.
Jamque fidem dedit (Regi sit gloria regum).
Alma dies fecit! patrias en adspicis undas
Glottiacolq; finis, IACOBUM nondum IACOBUM
Qui primum fovere, & nunc venerantur aluminum.
Conspicis antiquumque larem, thalamoque pudicos,
Naturæque tui artificis loca conscia quondam,
Salmoni ut perquam sic cuncta summissa quadrent:
Ergo tibi ut grata proli, Rex optime, Glotta,
Glotta maris soboles nitidis salmonibus aucta,
Glottiacumq; decus, parvum tibi GLASGUAM munus
Offert Salmonem: sed quid prius offerat illi,
Cui sua seque simul deber, quam INSIGNIA; quo se
Et sua comprehendunt? dignum & quid Princeps tanto
Si non id cui se similem dignatus habere est?
Nostra etiam parte ex aliquâ munuscula regem,
Cui dantur, referunt, si fas sit dicere, sed fas:
Namque pater patria quid non indulgit amori
Natalis genii? & quid non audemus amantes?
Fulgidi ergo rui cultus ut splendor amoeni,

Fulgid-

Fulgidiorem animi celsi tegit intus opum vim,
Sic Salmo hic splendens, fultum meliore Metallo
Pectus habet. Tibi regalis perfectio, & omnis
Doctrina, que laus privorum est, circulus in te est.

Annulus hoc aptè signat Salmonis in ore.
Hæc referunt etiam nostros munuscula mentes,
Quas amor alloquiumque tuum flagrantius virunt,
Edere quam valeat frustra vox amula mentis.

Aurea nec tantum superant hoc viscera tegmen,
Pectora Jejunas quam nobis fæta loquelas.

Cum Salmone scyphus potumque cibumque figurant,
Quæ sine non poterit consistere vita columnis.
Hac tibi (seque simul) dum Glasgu datâ, dicatq; ad
Teque tuique apicem diadematâs & que tuendum;
Suscipe parva lubens non parvi pignora cultus,
Cum voto obsequioque, quod are perennius omni
Annulus hic nunquam mentito obsignat ab ore.

IN SERENISSIMI REGIS JACOBI
Sexto-primi ingressum in SCOTIAM, Sole
ingrediente in Signum Geminorum.

Noster ubi radios Phœbus patefecit ab Austro
Mæstasua exhilarans ora Caledoniæ
Idimus attonitos fremere & trepidare Gemellos,
Quod Leo præteriens præripere Boream.

Quos propior Titan castigans, parcite, dixit,
Aut tremere, aut fremere, parcite hic Tyndaridæ:

Iste Cleonæus non est Leo, funditur isti

Innocuus nurquam dente vel ungue crux.

HIC Leo pacificus, pacisque serenus alumnus,
Marte quidem valet, at pacem alit unde alitur.

En placidam frontem, & sponsores pacis ocellos!

En arma, en comites: omnia pacis haber.

Cernitis ut blandè submittit cornua Taurus,

Et duplice levior pondere gestit ovans;

Cervicesque superbus agit, meritòque triumphat

Nunc magè quam portans per fræta farta Jovis:

Tunc solum imperii nonen, leve pondus habebat,

Nunc triplex Sceprum, certius omen, habet.

Hic Rex Phœnicum, hic verus gestatur Agenor,

Veraque terrarum Jam insula habet spolia: Z z

THE MUSES WELCOME.

Vos ergo alternis morientia lumina, fasces
 Hos metuisse aquum est, & coluisse faces.
 Sique lubet, jam jure, licet, contendite, palmam
 Auferet; ut qui sit ter meritis potior:
 Inter enim Oceanus celeberrima numina, longè
 Ante dioscuros Hic numerandus erit.
 Vos quandoque datis timidis solatianautis,
 Et fragili facitis spem superesse rati!
 At licet armatas pelagus timidum induat iras,
 Perstrepant & tellus, & indique militibus;
 Extemplo Istitus pralustri tacta tridente,
 Aequora strata jacent, arvaque tuta tacent.
 Casum Amycum, jaetet Pollux frustra, insidiantem!
 Iste Amycos Perthii, & mille trophya dabit:
 Mille trophya dabit sine Marte parata, sed arte
 Non sine divinâ, & Marte duos Amycos.
 Nec jaestate Helenam raptore absente reductam, Hic
 Raptas Marti Helenas eripit, & sociat,
 Illustris Helenas, quas sapius ambiit orbis
 Romanus domitor, nec tamen obtinuit.
 Has sibi in eternum junctas despontat & aufert,
 Quicquid eas post hac separet vnanimes.
 Exiguum hunc ergo vos ne indignemini honorem
 O Gemini, Hic namque est, cedite, Tergeminus:
 Cum non invideat laudem ter maximus Hermes,
 Munere nam minor est, & sophia, & folio.
 Sed quo haec? nonne brevi regis cum regia summi
 Cælestesque anima, & nobilior patria,
 Cognatam allicant animam, rapientque per astra
 Nos suprà, in summi tecta suprema poli,
 Cum, velut invictis hodie stipatur ab Anglis,
 Invicti cingent Angeli vtrumque latus,
 Vesta suis ridens calcabit sidera plantis,
 Nostrisque unâ ignes, lumine splendidior.
 Lumine, quo vestire solet pia pectora Numen,
 Lumine, quod limen nesciet occiduum.
 Cumque ita fulgebit, cum infrâ me vosque videbit
 Scire libet, Geminis tunc locus ecquis erit?
 Hac ubi dicta, necum atq; iras posuere Gemelli, et
 Phœbum vtrumque vlnis, cinxit vterque suis.

Glaſg-

TO THE KING'S MAJESTIE.

GLASGVA REGEM ALLOQUITUR.

Non mirum si priscorum haud oblitus amor
 Nunc mibi in amplexus, Rex Lacobe, ruas:
 Nam ego multa licet jaetent Sterlinum et
 Ante ego te fori lata tepeste sinu, (Edinu)
 Quam vel homo vitâ, vel Rex diadema te, & ante
 Quam cœli vsurâ, quam fruerere soli.
 Hic natura tui cœpit primordia primum
 Formare, arcane pollice membra notans.
 Creta Jovis magni mendax cuuabula jactet;
 Hinc ego perpetuò nobilitata cluo;
 Prima mibi debet Rex incunabla, secunda
 Regi ego, qui vitam mi dedit ecce novam,
 Cujus ab aspectu mibi robur fluxit in artus,
 En pro canitie leta juventa subit.
 Sed quo lata feram vultu mea gaudia? quis te
 Prosequar officiis, obsequiisque colam?
 O tibi si rursum per me revocata juventa
 Ter supereret Pylii secula terna senis.

SALUTATIO

Elatus patria genius, Te parva salutant,
 Vt possunt nostri numina gymnasij, ornant
 Aeridum decus et charitum flos, cuius ad-
 Aurea sceptra manus, Laurea ferta comas
 Cui corpus Charites animum fixere lepores,
 Naturæ omnigenæ gloria & artis apex.
 In te certat opes Natura, Ars edere vires,
 Naturæ vires vincit, & Artis opes.
 Ceci supersticio veterum quos fixerat olim,
 Et cœlo insulerat numina vana deos,
 Cimmerius plusquam tenebris dannata jacent,
 Hoc si vidissent secula prisca Jubat.
 Nemo bis geniti audisset cunabula Bacchi,
 Nemo Saturni secula, tela Jovis.
 Vt Phœbi accessu evanescunt cornua Phœbes,
 Prisca ita luce ciuâ lumina sunt tenebra.
 En Phœbus Lauru tibi cedit, Pallas olivâ,
 Suada tibi Eloquo, Justitiâq; Themis.

Z z 3 Q ic-

Quicquid in aeternum fama invidiosus sacravit,
 Hoc debet meritis cedere jure tuis;
 Nam quod apud veteres fuerat virtutis, id omne
 Spirante hic nobis extat in effigie.
 Cedite nunc victi Heroes, nunc tendite palmas,
 Voxque canat Sexto lata triumphus Io.
 Ut compendium homo mundi complectitur in se,
 Sic Regum, immo hominum Rex IACOBUS habet.
 Robertus Blarus.

REGI IACOBO
ODE ACADEMIAE GLASGVENSIS

nomine dicta.

Regalis olim (O maxime Principum)
 Vates, perenni pagina personat
 Quem sacra cantu, dum coeret
 Finitimum fitibundus hostem,
 Exarst raudas fervidus algidos,
 Quas Bethlehami finibus, hostica
 Disterminabant castra, cinctas
 Horrifaci fremitu duelli.
 Oblata tandem flumina, vindici
 Grato dicavit pectore Numini,
 Ob mortis exemptos propinquae
 Vestibulo famulos cruento;
 Sic tu, per annes, per juga montium,
 Per tesquæ, per quacunque repagula,
 Visu cupito avens potentis
 Primitias hilarare regni,
 Perennis haustu fontis in arduo
 Petre bicornis culmine conditi
 Manu benignus irrigasti
 Glottiacam patulâ juventam:
 Non passus ultra sordibus & situ
 Nec non ruinis; prob pudor! , incolytam
 Squalere sedem, cum Süada
 Flexanimâ sophie sacratam.

Hinc & Themistis diva satellites
 Astræa ducens, limina deserit
 Superna, ob humanos furores
 Præteritis habitata seclis;
 Gaudens cubili Principis aureo,
 Gaudens amoenis mœnibus, incolis
 Hic ruisa nuper æpitemnas
 Glafguiacis posuisse sedes:
 Huc unda fluxit Castalis, ingenii
 Carmen vetusti, quin Heliconidum
 Terne catervas laureatis
 Huc Charites comitantur alis.
 Te cœtus cœnum gestit amabilis
 Ornasse, firmas finibus anchoras
 His alligasse, Glasguamque
 Posthabitâ coluisse Pindo,
 Has nempe testes jungere convenit
 Virtutis altæ, conscientia limites
 Laudum hos tuarum, quos movebit
 Nulla dies, posuere fata.

O te beatum ter quater amplius,
 Quem Phœbus ardet, quem ferus emulo
 Mars corde pallor, quem jugales
 Pallas avebat prius osa tœdas!

Felices O nos Principis omne
 Faustos colonos! jam pater abditur
 Bifrons, colum fulvo benigna
 Jam Lachesis renovat metallo.

Huc & rigenti quam-libet edito
 Longè sub arcto lumina blandior
 Si flexeris, mox incalescet
 Pieris mibi fibra flammis,

Quâ te supernis percitus æstibus
 Tollam per oras aetheris arduas
 Nostroque Gigantes canoro
 Cedet Olor moribundus hymno.

HOSPITIS CUM ACADE-

miâ Glasguensi dialogus.

GAre age que teneros extendis virgo lace: tos
Quis genitor? celus quatibi, quâ ve parens?
Sum nova Pieridum joboles, me natatonan-
Fovit, & vberibus gratia terna suis; (tis
Optimus ac Regum genuit primusque Britauum,
Flumina Glasgiaci proptèr amena soli.
Quis tantus trepidâ motus tibi cor its in aula?
Spes agitant amplæ, spei male grata quies.
Ac quâ tanta tibi spes primis crevit ab annis,
Quâ duce Laurigerum tollis in astra caput?
Parva quidem cernis fateor fundamina nostri,
Sic fuit in cunis Roma munita suis,
Hæc tamen ô quantus teret olim limina cœtus,
Flos juvenum, Phrygius quot neque cepit equus.
Hos ego dum passis blando modulamine palmis
Convoco, Threicia pulsor ut ante Lyra,
Ecce ruunt hinc inde novas Heliconis ad cordas,
Et levat anxiferam gens studiosa strim,
Ast ubi Scotigenas volitabit fama per orbis,
Nostra, Caledonii gloria magna soli,
Tum renovanda mihi sunt mœnia, pretendenda
Atria, nec modico bulliet olla foco.
Nec balbos mirare fenos, primordia lingua
Talia, bullatus tu quoque talis eras,
Nubilis edam alias cano de pectore voces,
Nunc rudit, at quondam virgo trilinguis ero.
Est vagire meum, tibi sed rutilare Sùada
Fulgenti eloquio præbuit alma, vale.

Alexander Bodius.

IN

MOYESON PROPHESIETIKON

ñπρ τῷ θύμῳ θυγατέρων ἀποκριναμένης τῆς Μυημοσύνης.

ΦΙΛΟΜΟΥ ΓΣ.

ἄρει Μυημοσύνης με τωτίζει, καθάπατη ἡ παρ
Δίδος ἐμόν φοῖβος, δίπος ἔχασσε λέων.
Οὐτε ἦ μοι τόσοι δί-φος, σθέασεν ἀν δηνος.
Οὐδὲ ἐγι Δημήτηρ ὑδατι τυκομένη.
Μηδὲ ἐγι χ ταύταιοι μητ' ἀκέανο: ρέεδρα.
Αλλὰ μάνον Κρήνη τῷ ελικονέδρων.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΗ.

Οὐτε λίαν τιμένει τιθέεις, χρονιώτερος γλαζει:
Εἴσον γάρ κορσκαδικια διταν φόσ δχθας ἔλειχε.
Νοῦ δι τιθέντων τιθήγει, φόσ τε, κοιτέστη ἀνχυμα.
Στιθέστε στοάρει καμάτω κεκμικότα μόστη,
Κέγω τίνι χ μόλις νῦν σε παροσφέγγομας ἄσδην.
ΦΙΔ. Κρινάση λιβαδεις τι τιθενύατε τού τόσον ίδωρ;
Τίς φοῖδειάς εἰσβασε της τιθίλαμδου?
Τίς τε δεογλωτώς καμάλος καμιστωτε θηγάτρας?
Τίς τοτε θηγαύρως εἰσεκένωσε τέχει?

ΜΝΗΜ. Σκωλογεύεις μεγάλοιο φάσος χ ἀπαυγὴ ἀνακτος,
Πίεριδας κατεμείλισεν χ ἐφέλκετ' αειδειν:
Εἰκομένας τὲ κατέσχειν, ἡσι βράχος τε, κόπος τε
Εἰλετο διφάλεας χ ὁς ἀλοτε, κόμοτε ἐφοίτων
Εἰς βύθον εξηπλων, ξήρην τε λελέφασιν ἀμμον.
Πρός δὲ εμ' ἐπειτ οφυγον μέλπειν μαλλά ριθρο μεμάσαν:
Αὶ μᾶταν ἀρετῶν ἀνάριθμου ἀριθμὸν ἀριθμεῖν
Εἰ λιθων διν τιρες ἀνακλα τέον προφασίζειο. χ γάρ
Οὐδεν ἔχω κείνοιο κλίτες ἀντάξιον διεδίξει.
Εἰσιν ότι μητι μετειδημεναι διτην
Οἶστον διαρρέειν δύναμια πινοτές τε, σόρες τε
Σιδηρονας, ή ταράθε, θελημονας, ή δικαίας,
Η μεγαλοπερτίας, τωλυδόρες, τωικιλοβόλης,
Η ε μιαν τινά τῷ ἀρετῶν ίδιωταις ἔχοντας
Παικτόλλες, τωλι ταιρολέρες διάρχοντας ἔχοικ' αν.
Τὸν δι ιδιωτιόθσιν ἐμβ, πολιτεύομένοις τε

Ι σον, δι ἀμφοτέρην εἰς ἐν κορυφαια συνειρε
Μηγεν τις δεῖξηι τωινίδριν ἀναλ! Ι Α Κ Ω Β Ο Ν
Ως' ίτικιμετέρας γ' ειδὲν γάρ δέσταις διεδίξει.
Ο υποτε πλεισταντ δεσοιον φρόνιμος τις δέσωνεν.
Ο υδὲν προδησιεις πληρεμένη αιριφροι.
Ο υδὲν διον θ' ήμεις τόσοφ τιθέειδος διάσειν
Μᾶλλον δι χρέο μούσας τιμάσθαι επ' δι τοῦ,

καδ

258 THE MUSES WELCOME,

Κέδος δ' μουσάς κάντας κυθάρην ἄκαστον
Φύσεως, δ' ἔνδον ἔχον μουσικὸν ἐνε^τ θύμιλον
Η' δεκτὴ την μόσιην, τασσὲν ἀντάξιον ἀλλῶ
Η' μαλὰ τοῦτον ἀδε,^τ πρόδην κεκαλυμένα κέντας
Οὐραγὸν καὶ κέδος φαερός ἀπὸ κρόνα καλύπτει.
Μένος δ' τοι δέσσιτο τοῖν καλέ Ιπποχρήνης
Οὐ παρηλανόμενος κρήτην μόσιασιν ἀνέγει
Πλωθακῆς, θύμιλον πολὺν τοῦτο γέ σε τοτέσσει.

DAVID DIKSONUS.

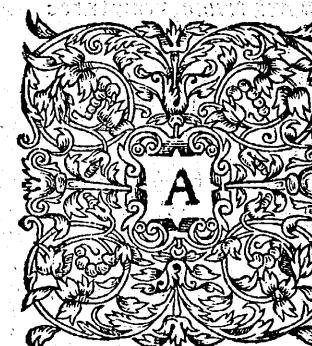

THE
KINGS MAIESTIE CAME
TO
PAISLEY
THE XXIIII OF JULY

Where in the Earle of Abercorne his great Hall was
verie gratiouſlie deliuered by a prettie boy of
9 yeeres age Williame Semple ſone to
Sir JAMES SEMPLE of Beltrics
this Welcome following.

TO THE KINGS MAIESTIE.

259

GRAVER ORATOR (SIR) would better become so great an action as to welcome our great and most gratiouſ Soveraine; and a baſhfull ſilence were a boyes beſt eloquence. But ſeeing wee read that in the ſalutations of that Romane Caſar, a fillie Pye amongſt the reſt cryed Ave Caſarto: Pardon mee (SIR) your M. owne old Parter, to put furth a few words, as witneſſes of the fervent affections, of your moſt faithfull ſubjects in theſe parts; who all by my tongue, as birds of one Cage, crye with mee, Ave Caſar, VVelcome moſt gratiouſ King.

Welcome then is the word, and welcome the work wee all aime at. A verball welcome were base, trivial and for everie body; and a Real or Royal welcome answering either our harts deſires, or your H. deſervings, Ad hoc quis ſufficiens? Actions can never aquall affections. Saying then is nothing; ſhall I ſweare your M. welcome? I dare; but it becommeth not a boy to touch the Bible; and yet, because an oath taken by nothing, is but nothing, I ſweare by the Black Book of PAISLEY your M. is moſt dearlie VVelcome.

Thus have I ſaid (SIR) and thus have I ſworne.

Performance tak from Noble ABERCORNE.

Welcome then (SIR) every where, but welcomer here, then any where. This ſeemeth a Paradox, but if I prove it, your M. I hope will approve it. Three pillars of my proof I find in our old Poët, Phœbus, his Clytia; and his Leucothoe; whose fabulous Allegorie if I can applie to our ſelves by true historie, all is well.

Phœbus (SIR) you knowe is knowne to all, because ſcene of all: that Sunne, that Eye, by which the world feeth, ſhining alike both on good and bad. And are not you (SIR) our royall Phœbus? are not you, as ane eye of world, ſeeing vpon you are the Eyes of the world, ſome for good, others for evill according to their minds. And as that Sunne in his course, compaſſeth and paſſeth by the whole world; ſo hath your M. ſince you beganne to ſhine in your royall Sphære, inhaunced a good part of the world; but paſſed by, and buried all the Princes, aſwell of the Heathen as Christiane world. O ſhine ſtill then our royall Phœbus.

Now that your M. is the peculiar Phœbus of our westerne world

Aaa

world

world; if any did doubt, then, *Ex ore duorum aut trium*, your three King domes ar three witnessses. Still shine then our royal *Phæbus*. Now (SIR) *Clytia* and *Leucothoe* were *Phæbus* Mistresses; *Clytia* the daughter of the *Ocean*, *Phæbus* first Love. Hence did the Poëts faine, that the *Sune* rising in the East, holdeth his course westward, for visiting his love, and according to their long or short embracements, aryse our long or short dayes and nights. And are not wee then (SIR) of Scotland, your M. owne old kindlie *Clytia*? are not you (SIR) our *Phæbus*, comming from the East, with glorious displayed beames, to embrace vs in the mouth of the *Ocean*? and is not this verie place now (SIR) your vestermost period? Ergo (SIR) your kindliest *Clytia*.

Your *Clytia* (SIR) is of many goodlie members. Your M. hath past alreddie her head, neck, and armes, your greater Townes & Cities; but till now came you never to her hart. Why? because in this very parish is that auncient seat of WILLIAM WALLAS that worthie Warrier, to whome (vnder GOD) wee owe that you ar ours, and Britanne yours. In this very parish is that Noble house of *Dairnley-Lennox*, whence sprung your M. most famous progenitors. In the Citie you came from, the bed that bred you: In the next you goe to, That noble race of *Hamilton*, wherein your H. most royall Steme distilled some droppes of their dearest Blood: and in this very house, is, your M. owne noble *Abercorne*, a cheeze sprigge of the same roote, removed only a litle by tyme, but nothing by Nature. And therefore are you in the verie hart of your *Clytia*, and so welcomer to het hart, then to any other part. And so I hope your M. Parret hath proved his Paradox.

Now (SIR) *Leucothoe*, that fairest Ladye, *Phæbus* second love; shee is even your M. owne glorious *England* most worthy of all love. When that *Phæbus*, first vowed that *Leucothoe*, hee was faine to transforme him selfe in the shape of her Mother, and so to chift her hand-maids for a more privat access. But when your M. went first to your English *Leucothoe*, you went lik your selfe, busked with your owne beames, and backed with the best of your *Clytia*: So were both you and wee welcome, and embraced of your *Leucothoe*. And retournign now to your *Clytia*, you bring with you againe, the verie lyfe (as it were) of your *Leucothoe*, these Nobles and Gentrie which accompanie you; and shuld not both bee; nay; are not both most dearlie welcome to your *Clytia*.

That

That *Phæbus* in his love to his *Leucothoe* forgot his *Clytia*; he came no more at her, her nights grewe long, her winters tedious, wherupon *Clytia* both revealed and reviled their loves; and so *Leucothoe* was buried quick by her owne furious father; and *Clytia* cast out for ever of *Phæbus* favour. But your M. in your most inward embracements of your *Leucothoe*, the were you most mindfull of your old *Clytia*. Indeed our nightis have beeне long, a fourteen yeeres winter, if wee weigh but your persone; but yet the beames of your Royall hart (the onlie lyfe of Love) were ever awarming vs. The onely remedie were, that these two Ladys, as their loves are both fixed on one, so them selves become both one; and what will not true love vnite? As they have alreadie taken on one Name for their deare *Phæbus* sake, let them put on also one Nature for the same sake. So shall our *Phæbus* shine alike on both; be still present with both; our nights shalbe turned in day, and our winter in ane endlesse Sommer; and one beame shall launce alike on both sides of our bound-rod, and our *Phæbus* no more need to streach out his armes on both sides of it, devyding as it were his Royall body for embracing at once two devided Ladys. Hee that conspireth not to this Union, let never *Phæbus* shine more on him.

Lastly (SIR) that poore *Clytia*, thogh shee lost her *Phæbus* favour, yet left shee never of to love him, but still whether his Chariot went, thether followed her eyes, till in end by her endlesse obseruance shee was turned in that floure called *Heliotropion* or *Solequium*. And how much more (SIR) shuld wee who growe daylie in your grace and favour; bee all turned in a ~~part~~ *solequion* with a faithfull *Obsequium*. Our eyes shall ever be fixed on your Royall Chariot: and our harts on your Sacred Person.

*O Royal Phœbus keepe this course for ever,
And from thy deare Britanpia never sever,
But if the Fates will rather frame it so
That Phœbus now must come, and then must goe,
Long may thy selfe; Thy race mot ever ring
Thus, without end: vnee end. GOD SAVE OUR KING.
Amen.*

Aaa 3

IN FELICISSIMUM ET OPTA-
TISSIMVM SERENISSIMI POTENTISSI-
MIQVE MONARCHAE JACOBI BRI-

tanniae magnaæ Franciæ & Hiberniæ REGI,

ex Anglia post annos quatuordecem in

SCOTIAM reditum

CARMEN PANEGYRICUM.

EXERE lata caput, jam gaudia, SCOTIA, carpe
Expectata diu, longumque resolve dolorem.
En lux illa tibi plebis procerumque petita
Vobisq; vt votis toties, lux aurea venit:
Qua tua vita, vigor, desideriumque, decusque,
Orbis amor, princeps, ac cœli cura JACOBUS
Temperat vniuersi qui regna Britannica sceptris,
Imperii regalis apex, dirum alta propago,
Deliciaque hominum, aethereis qui missus ab astris
Justitiam terris, legesque vt secla reduxit
Aurea, Religio pura quo vindice luce
Christiadum fructur, placidaque Ecclesia pace,
Quem timet Ortus, amat Boreas, colit Hesperus, Auster
Miratur, totus late simul orbis amicas
Pacis vt auctori sibi facta porrigit vlnas,
Annorum post bis senos binosque recursus,
Austrinis egit quos regni amotus in oris
Londino Tamesina ad amena fluenta sub alto,
Post varias scelerum furias, post mille labores,
Insidiasque truces, vt mille exacta pericla,
Et celestis adhuc sospes tutamine dextre,
Huc reduces gressus faustos, optataque tandem
Ora tuit, natale solum, populumque laresque
Antiquos, atque incunabula prima revisens.
O quantum renovata tuo, Rex magne, regressu
Totius regni facies! O quanta per omnes
Latitia effusa est populos! O gaudia quanta!
Ordinibus cunctis quanti accessere nitores!

Afpi-

Afpice penè suis convulse sedibus verbæ
Effusæque domus, & apertis mœnia portis,
Limina, recta, arcæ, templæ exultare videntur,
Afpice vt omnis agris foribus que egressa juventus,
Fortuna, sexus, ævi omnis, & ordinis omnes,
Applausu reducem lato, fremituque secundo
Excipere & paſſis simul vñis condigne certant
Amplecti, studioque alacri, pompaque frequenti,
Festivisque adventum ardent celebrare choreis.
Fama refert Orci Admetum eripuisse tenebris
Sponsam dilecti subeuntem fata mariti.
Illam etiam Herculeo interventu a morte retractam,
Dicitur Hippolytus quoque se pæ fraude noverca,
Neptuni distractus equis postquam occidit herbis
Pæonis, & Latona revocatus amore,
Ætheream ad lucem & superas rediisse sub auræ.

At tuus haud vñum lethæis corpus ab vñbris,
Pæonis herbis, Phœbique potentior arte,
Oppida sed macie squalentia tota, situque,
Et populos redditus multos a morte reducens,
Luce nova vesci dedit, & vitalibus auris.

Nuper enim desiderio confecta jacebat
Scotia sollicito, dominique absentes agebat
Cura animum, lentis tendens præcordia votis,
Et cœlum implebat mœstis sic omne querelis.
Ah quando rursus vultum & suavissima Regis

Ora videbo me? quem jam bis septima bruma

Aspectu à nostro, bis septima detinet estas?

Ah quando lucem hauc eō promet ab axe

Lucifer auricomus, felicem tangere dextram

Qua dabitur, veraque audire & reddere voces?

Addita quid sceptris dives juvat Anglia nostris?

Totaque jam Scoto subjecta Britannia Regi?

Quid nomen populumque Auster Boreasque sub vñum

Coniunctus? quid pax, eternaque foedera facta?

Si mibi dilecti præsentia Principis & que

Eripitur, si sic sola & deserta relinquor,

Corpus vt avulsum capit, vidiuata mariti

Vt thalamo conjunx, vt proles orba parente;

Quo sine quid mibi dulce dari, quid amabile posse?

Eoo

Eoo licet buc Ophyre transmigret ab Indo
 Auriflua, aut rutilis dives Pactolus arenis;
 Felices licet buc transmittant Gargara messes;
 Plena licet stipent mibi fruges horrea, quantas
 Egypti irrigue proserit opulentia, mundans
 Centuplo ubi fecundat humum cum fænore Nilus;
 Ant Methymna stillent si palmie sylva,
 Qui repleat cunctas generoso nectare cellas;
 Anne illo sine, opes, illo sine, nectar, & auro
 Manantes optem fluvios, messesque beatas?
 O potius defint & opes, & messis & aurum.
 Ab Princeps venerande tui quo gaudia vultus
 Usque moraris, & incertâ spe pectora torques?
 Oblitusne lares reveres, nataliaque arva?
 Oblitusne sinu primam que forit alumnam,
 Nunc desiderio exanimem & merore jacentem?
 Cur senio squalent neglecta palatia, que te
 Sedibus his annos quater excepere novenos?
 Cur non irradiat lux nos astiva vicissim,
 Ut totum radiis lustrans Sol aureus orbem,
 Nunc Boream proprius fertur, nunc vergit ad Austrum?
 Magnis major avis quamvis, IACOBUS, nitescis,
 Imperiisque novis ticolisque & honoribus auctus;
 Vber agri quamvis Austrina Britannia jacket
 Divitis, & sublimi aquata palatia cœlo;
 Immensas ut opes Londini copia pandas;
 Ne tamen hospitio antiquos decorare penates
 Dedignere tuo: quis tanto nomine dignus
 Si quis abest splendor, studium officiumque rependeret
 Tandem igitur longi miserere doloris, & oris
 Luce tui tetricas languoris discute nubes.
 Sic Nymphae in virreis tristes Fortheides alveis,
 Sic Nymphae in rapidis cululantes Taïdes condis,
 Sic Nymphae in tacitis fletentes Glotceïdes antris,
 Sic montes, sic convallis, sylvaeque lacusque,
 Fluminaque & fontes, urbesque, & rura fremeabant.
 Idem omnes chari Visendi Principis ardor,
 Matres atq; viros, plebem, proceresq; tenebat.
 Quæ simulac Regis pervenire optimi ad aures
 Dilectaæ voces patriæ, tristesque querela,

Mutua continuo penetrarunt tadia pectus.
 Mox & flamma vetus labefacta per ossa recurrens,
 Ingenti mentem inflammat Scotia amore.
 Ardet adire igitur, dulcesque resistere terras.
 Hæc, seu nox fuscis tellurem involveret alis,
 Seu lux Phœbae lustraret lampadis orbem,
 Cura fuit: nec luce dabat, nec nocte quietem
 Observata oculis patriæ revocantis imago.
 Ergo vere novo, aurato cum vertice Taurus
 Annum aperit revolutum, & nix in montibus alis
 Cana liqueficit, iter Scotorum indicit in oras,
 Nec mora, continuo Tamesina palatia linquens
 Londinique arces, & moenia Nonparis alii.
 Curia & Hamptonia longa atria, candide & aula,
 Magnifica incedens pompâ, catuque frequenti
 Scotorum, Anglorum, beroumque, equitumque sequente,
 Ostro conspicuis simul omnibus, omnibus auro,
 Ipse inter medios præstanti corpore, clarâ
 Majestate nitens, vultusque decore sereni,
 Auratis totus collucens vestibus, Indus
 Quas lapis, intexta & pretiosis fila smaragdâs;
 Et variis Nereia ornabat bacca figuris.
 Qualis ubi toto pacatis gentibus orbe,
 Et clausis belli portis, Octavius olim
 Augustus, magno Romana ad templa triumpho,
 Et Capitolinam incedebat victor ad arcem,
 Vota sacraturnis pacis cœlestibus artis.
 Segnior haud illo custos hoc pacis in ævo,
 Rex, qui per totum bellorum motibus orbem,
 Aurea compostis IACOBUS secla reduxit,
 Captum iter insistens ibat, dum redditus arvis
 Scotorum, Berisci ad moenia, bellica quandam,
 Nunc ramis præcincta olea pacalis, & inde
 Antiqui sedem imperii, peruenit Edinum.
 Diversas hinc regni oras atque oppida lustrata
 Ergo morsa longæ questus, jamque anxia pone
 Tadia; non ultra dubius torquebere votis
 Scotia: adest oculis totus, quem mente petebas.
 Cujus amor raptat, cuius te oblectat imago,
 Auro impressa, insculpta ari, saxoque polita,

266 THE MUSES WELCOME.

Jam cerne adspectu vero, cor amque tuere
 Os sacrum, atque alta divinum frontis honorem.
 Augustum venerare caput: verba auribus bauri
 Lacbea, ne etareo ut manantia flumina fonte.
 Que te invicta tegit felicem amplectere dextram.
 Excipe magnanimum pectus, liquor unde perennis
 Judicii immensi fluidi & prudentie, in omnes
 Imperii qui se diffundens vndeque partes,
 Inspirat virum per singula membra vigorem,
 Illius adventum lato cœlumque solumque
 Adspectu excipiunt, & roulta cuncta sereno,
 Que vel alit tellus, vel qua capit humidus aer,
 Vel qua Neptuni vitreis versantur in vndis;
 Gaudia testentur sua: eois purior vndis
 Surgat, & Hesperias repeatat sol purior vndas.
 Noctivago flammis fraternalis amula curru,
 Lucidior Phœbe nitidum percurrat Olympum.
 Pulsa hyema, astivō splendore resulgeat aer,
 Tranquilli fileant venti, positisque procellis
 Mulceat aquoreos fluctus placida aura favoni.
 Pingat agros viridi Maius formosus amictu,
 Et loca odoriferis late omnia floribus ornet.
 Nec rapidis Cancer sata fervidus ignibus urat,
 Corumpat nimio nec Jupicer humidus imbre;
 Fœcundas Virgo autumni maturaret aristas,
 Pura solo erumpant fragrantis flumina mellis,
 Et nivei paſsim lactis bona copia calo
 Depluat, & decoret fœcundis frugibus arva.
 Lataque luxurient latit pecuaria campis,
 Quæque colunt montosa fera desertaqne tesqua,
 Salvibus rimbrosis inclusa quæque tenetur,
 Venantum quets à laques, & odora canum vi,
 Degere securis, jam pridem Principis alti
 Edictum indulxit, dame, binnuleique fugaces,
 Cervorumque greges cælo capita alta ferentum,
 Ocipedesque capre campis glomerentur apertis,
 Et spectacula suo exhibeant venatica Regi.
 Aspera quæque colunt volucres ericeta, lacusque
 Quæ liquidos, sepi terrorem nuper ademptum
 Aucupii, jaculique metum, retisque dolosi,

Gratan-

TO THE KING'S MAJESTIE. 267

Gratantes, latit concentibus aethera plaudant.
 Vos quoque que bifidi colitis sacraria collis,
 Lauri fronde comas innexæ, & flore recenti,
 Pierides, sacra penetralia pandite rupis,
 Arcanis que novum paana parate sub antris,
 Regis in occursum, vestris qui opata Camœnis
 Ovia, & ornatus, & premia digna sacravit,
 Musarumque decus nitet ipse & Apollinis ingens.
 Nostra etiam, si quis vigor est, vel si qua liuors
 Hippocreni potes exorare jorores
 Pocula Castalias, exurge, tuoque saluta
 Adventum Regis felicem carmine, & omnem
 Illius in laudes aciem diffunde, Thalia:
 Quin te omnes verte in formas, totum indue Phœbum,
 Teque omni infusa Permesside proluce lympha,
 Nondum etiam laudum comprehendes illius oras.
 Quisnam etenim magni numeris equare IACOBI,
 Aut potis est humili Musarum dicere versu,
 Virtutesque animi, & mentis decora inclita, & omnes
 Vno congestas natura pectore doces?
 Quarum trans Meroen, Attlanteisque recessus,
 Trans gelidos Tanais fontes, Mœoticaque arva,
 Fama orbem celebri replet preconio utrumque;
 Audiit, & veniens extremis hospes ab oris,
 Vditque, obstupeuitque, & vix sibi credidit ipsi,
 Immensus regni moles aulaque nitorem,
 Heroumque acies cernens, equitumque cohortes,
 Servorumque ornatum ostro lucentium & auro;
 Precipue ipsis splendorem Principis altum:
 Quantus magnomi nà cum majestate resulget
 In facie decor, & gravitas in fronte serena?
 Quantus in ore lepor, roseisque affusa labellis
 Gratia? quanta animi vis, ingenique facultas?
 Factaque, dictaque mortales superantia captus.
 An referam puro quam numine peebora plena?
 Divina sit quantus amor pietatis, & ingens
 Humanis miscens coelestia mentibus ardor?
 Ut tua laus vere sit religionis honorem
 Afferere, & sacros CHRISTI servare penates.
 Pro queis mille necis discrimina, mille labores,
 Insidiasque truces, Monstri sub gente tulisti
 Tricipitis, que Gorgoneis infecta venenis, Bbb

Rectores violare orbis, sacrasque vias
 Audet, ut amoto imperii lucisque nitore,
 Papanum rursus fese in chaos omnia condant.
 Nec te turba lacu evolicans furialis Averno,
 Fumiferaeque imo effusa ex Acheronte locusta,
 Orbem involventes cacâ caligine, & omnes
 Cœlesti vacuos pungentes tempora signo,
 Non te colla facies, non terruit ipse Iphœnus,
 Horrida dirarum è Tarpeia fulmina rupe
 Nequicquam ejaculans, & inania murmura miscens.
 Tu Pythona tuis lateranum, Phœbus ut alter,
 Fixisti telis immanni vulnere victimum:
 Tu divinus ut Alcides, immanibus orbem
 Errorum monstris invicti robore veri
 Purgare aggressus, numeroja volumina magni
 Hydræ illius capitis, bella, armâ, minasque
 Spirantis, sacri excidisti dogmatis ense.
 Auspicioque pari capita inde infasta renata
 Per te strata jacent, ævi monumenta prioris,
 Historiamque sacram mendax Baronus omnem
 Cratina dum ad vota sua componit, ineptis
 Conspurcans lenocinis, putidisque fabellis:
 Tortus atrox triplicis nodi quoque reste retortus,
 Et capitâ curare exorsus vulnera primi,
 Occubuit dextrâ victimus Gretserus eadem:
 Mitrigerique alii per te cecidere gigantes.
 Errorum per te tenebris, omniq[ue] remota
 Barbarie, extremis Christi lux aurea terris
 Accensa est, culuque niter veneranda sereno
 Religio tua virtutum fœcunda quod atas
 Floreat, & nondum terras Astræa reliquit,
 Gloria: quodque artes excultaque dona Minervæ
 Luxurient passim, & messes vix horrea captent,
 Pieridum quas sacra Pales collegit ab agris.
 Quanta sit an liquida narræ facundia lingua
 Lactea? quam cunctas disertè edifferis artes?
 Seu liber Aonid deducere vertice Musas,
 Abdica seu Sophia mysteria pandere sacra,
 Seu narrare ævi monumenta recondita prisci,
 Publica seu juris legumque revolvere scita,
 Seu dubiis responsa dare, atque anigmata caca

Solvere, seu rerum abstrusas exponere causas,
 Et coeli solisque vias, lunaque labores
 Dicere, seu magnum artificem qui lucet in istis
 Laudare, auctorem naturæ ac ordinis omnis.
 Quis non tam varias uno sub pectore dotes,
 Totque uno fluere eloquia admiretur ab ore?
 Justitiamne canam? populi quâ in commoda legum
 Flectis frœna, aquo dirimens moderamine lites:
 Quâ jus pauperibus præbes, curasque potentum
 Ne tenues infesta premat violentia, nec franks
 Artibus exagitet miseros, foemineve dolosis:
 Quâ facts agricolas & duros ruris alumnos
 Ut foreat secura quies, armentaque latè
 Tuta errent vacuos incustodita per agros:
 Extremo per quam populi sub sole remoti,
 Hibernique feri, montosaque tesqua colentes,
 Vivere qui rapto soliti, nunc vincula subire,
 Et legum assuecant fese submittere habentis.

An memorem, ut toto que nunc panè exultat orbe
 Justitia germana, tuo sibi pectore sedem
 Fixerit, intemerata fides, comes addita dictis,
 Et factis eterna tuis, immobile servans
 Ingenium, solidoque ligans promissa adamante,
 Nec simulare finis, fuso livore nec tollo,
 Nec meritis frustrarare bonos, nec plaudere pravis,
 Neve odium cordis tacito occultare sub antro,
 Sed cœlum menti componens, factaque dictis.

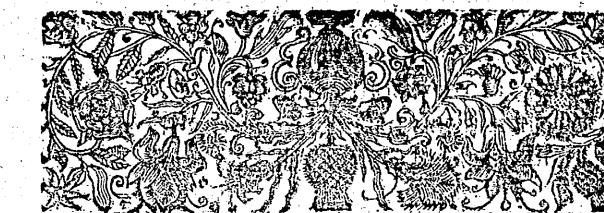
An repetam ut magni soboles clementia patris,
 Justitia que difficilem legumunque rigorem,
 Præcipitemque irarum in fontes mitigat aestum,
 Frigida qua calidis miscens, & mollia duris
 Temperie res humanae conservat amicâ,
 Tota animo, se tota tuis interserit actis?
 Hinc placide delicta domas, irâque remora
 Supplicium offensis infers: nec sanguine gaudes,
 Nec panis miserorum: hinc stratis parcis, & arma
 Pace premis, solersque odiorum semina tollis;
 Aurem supplicibus nec inexorabilis obdîs.
 Ferro alii fese & violento robore jacent
 Rectores, populi currulent araria censu

270 THE MUSES WELCOME,

Horrorem feritate ferant: tua laus, IACOBUS,
 Parcere subjectis & debellare superbos.
 Fontis inexhausti largos anne eloquar imbris?
 Innumeros opibusque homines & honore levantes?
 Stagna Tagi venis auri stillantia, & arva
 Lydia, Pactoli rutilis spumantia arenis,
 Eosque Ophyres flava tua dextra caminos
 Munifica exsuperat, late dona aurea fundens.
 Jupiter auratas olim, ut cecinere Poëtae,
 Concessit Rhodiis pluvias in Palladis ortu.
 Dicitur & voti virtute potitus avari
 Mutasse in fulvum quicquid Mida tangeret aurum.
 Vtraque verè in te hac impletur fabula: vincit
 Et pluvias Jovis, atque Mida tua dextera tactum,
 Per populum variata omnem, auri & divitis agri
 Muneribus dicans plebem proceresque refusis.
 Ergo nulla tuum poterunt oblia via nomen
 Condere: sed memori semper celebrabere fama.
 Sive hominum vox viva tuos depingat honores:
 Seu lapides & ligna novis insignibus ornes,
 Quae aptata manu artificum tibi surgat imago,
 Cui veteris cedant artisque erisque figura,
 Quas vel Apelles aiunt animasse lituras,
 Aut Phidiam rasisse, aut sollicita arte Myronem;
 Aut quas Pyrgoteles nitidis insculpere gemmis,
 Aut potuit radianti effingere in aere Lysippus.
 At tibi Pieridum nomen monumenta parabunt
 Marmoreis Statuis, omnique perennius aere:
 Atque immortalem ventura in secula famam.
 Ducite lanifica fila interrupta sorores;
 Ducite late IACOBUS in longum fila senecta:
 Serus ut in cœlum redeat, multosque per annos
 Felix interst terris populoque Britanno.
 Tum tu, qui æternæ mundum ratione gubernas,
 Omnipotens, genus, & generis per secula prolem
 Æterna, imperii patrii moderamen habere
 Da pater, & proavis similes regnare nepotes:
 Flammifero per obliqua means dum sidera curru
 Obscuris lucem Phœbus distingue ab ombris.

MICHAEL WALLAS.

TO THE KINGS MAESTIE. 271

THE
KING'S MAIESTIE CAME
to Hamilton on Moonday the xxviii of July.

Burst furth, my Muse, too long thou holds thy peace,
 Paint furth the passions of thy new-borne joy:
 Forbear to sing thy lovelie layes a space;
 Leavewanton Venus, and her blinded boy.
 Raise vp thy voice, and now, deare Muse, proclaim
 A greater subject, and a graver theame.

Since our much lov'd Apollo doth appear
 In pompe and pow'r, busked with golden rayes,
 More brigt heir shyning on our hemisphære,
 Nor that great planet father of the dayes;
 With boldnes offer at his sacred shryne
 These firstlings of thy weake and poore ingyne.

Great IAMES, whose hand a thre-fold scepter swayes
 By heavens exalted to so high a place,
 Both crown'd with gold, and never fading bayes
 Who keps three kingdoms in so still a peace,
 Whose love, car, wisdome, grace, & high deserts,
 Have maid thee Monarch of thy subjects harts.

Thogh thou by armes great empyrs mayst surprise,
 Mak Europ thrall, and over Asia reigne,
 Yet at thy feet despysed, Bellona lyes:
 No crownes thou craves which bloodie conqueis staine.
 Whill others aime at greatness boght with blood,
 Not to bee great thou stryves, bot to bee good.

Whom

272 THE MUSES WELCOME.

Whome shakie hatred, soule conceav'd disdainie,
Hart-rooted rancor, envy borne in hell
Did long in long antipathie detaiae
To eithers ruine, as they both can tell,
Uniting them thou hast enlarged thy throne,
And maid devyded Albion All Bee one.

O heavenlie vnion! O thryse happie change
From bloodie broyles, from battells and debait,
From mischeifs, cruelties, and sad revenge
To love and peace, thou hastes transformd our stait,
Which now confirmed, by thee before begunne
Shall last till earth is circuit with the Sunne.

Jov's great vice-gerent, Neptuns richest treasure,
Earths glorie, Europs wonder, Britanns ptyde,
Thy wit (lyk heaven) in such a divyne measure
This little world so happilie doth guyd;
That Cesar, Trajan, Pompey, Alexander,
If now they liv'd, the place to thee might rander.

What wants in the (O King) heavens could impart?
Or what is in thee not of highest prycce?
A liberall hand, a most magnifick hart,
A readie judgment, and a prompt advyse,
A mynd unconquered fearest foes to thrall,
Bright eye of knowledge: singular in all.

Thy waitchfull caire, thy zeale and fervent love,
The Church, the laye, each high or low estate
Long-since by many worthie deeds did prove;
Bot most of all by these effects of laite.
For thou affects amongst thy high design's
To build the Sanctuarie of the King of Kings.

Heavens therefore did thy royll grandeur guaird;
Thy Royall person from the cradle keap'd
From thousand plots t' eclips thy Sunne prepaird
By these who horror vpon horror heap'd
Their barbarous hands into thy blood to bathe,
And mak thee (guiltles) object of their wrathe,

Thogh

TO THE KINGS MAESTIE. 273

Thogh Anaks cursed children did repyne;
Yet heavens made Josua over them prevail:
Thogh hellish harts envyd thy glories shyne,
Yet in the practise their attempts did faill.

But loe, thy mercie still to be admir'd!
Thou spares them, against thee who consyrd.

For as in all thou secondest art to none,
To thee all Kings in clemencie give place.
Thryce happie people rul'd by such a one,
Whose lyfe both this and after-tymes shall grace:

Long may thy subjects, ere thy glasse outrunne,
Enjoy the light of thee their glorious Sunne.

What Load-stone strange had such attractive force
To draw thee home-ward to these northerne parts?
Whill Mars the world affrights with trumpets hoarse,
Broyle inhumaine devyding humane harts;

Whill Belgium braine-sick is, France mother-sick,
And with Iberian fyres the Alpes doe reik.

Most lyk that fishe, whose golden shape of late
Was to thee given, thy love to represent,
Which in the Ocean thogh shee doe grow great
And many foraine floods, and shelves frequet;
Yet not vnmyndfull of her native Burnes,
Thogh with great toyle, vnto them back returns.

Rejoyce then, Scotland, change thy mourning weed;
Now deck thy selfe into thy best attyre:
And lyk a bryd advance thy chearfull head;
Enjoy with surfeit now thy soules desyre;
Uncessantlie with sighs importune heaven
That thou may long enjoy this gift new given.

Welcome, O welcome thryse, our glorious guyd;
A thousand tymes this foyle doth thee salute,
Welcome, O welcome, Britanns greatest pryd,
By thee which happie doth it selfe repute.

Thogh all-where welcome; yet most welcome heir:
Long haunt thir bounds, ere thou from hence retire.

Heir

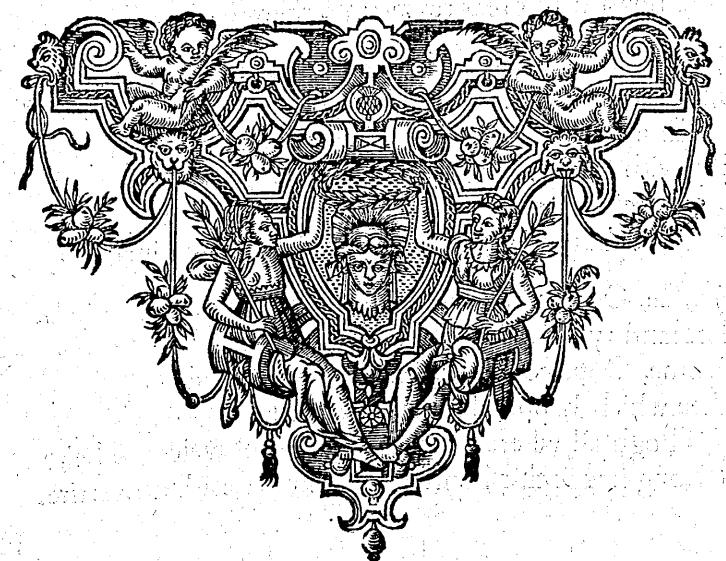
THE MUSES WELCOME,

Heir plesant plain's alongst the crystall Clyd,
Which in a flowrie labyrinth her playes,
Heir blooming banks, heir silver brooks doe flyd,
Heir Mearle, and Maves sing melodious layes,
Heir heards of Deer defy the fleetest Hounds;
Heir wods and vail's, and Echoes that resounds.

Stay then, O stay, and with thy presence grace
That noble race, which famous by thy blood,
Long toyle and trouble glaidlie did embrace,
And wounded oft gusht furth a crimson flood,
In hazards great defending with renowne
The liberties, and glorie of thy Crowne.

But leaving more to entertaine thyn ear's
With airie accents, hoarse and homelie songs,
My solitarie Muse her selfe reteirs
Un-usd abroad to haunt such pompous throngs.
Sua renders place that after emptie words,
Thou may partack such as this soyle affords.

Sr WILLIAM MURR younger,
of Rowallan.

TO THE KINGS MAJESTIE. 275

AT SANCHAR
THE LAST OF IULY.
TO THE KINGS MAJESTIE.
SANCHARÆ GLORIATIO.

Non urbs una simulque Numam, cœpitque Lycurgum,
Quique dedit Sophia signa Solona sue:
Nulla vñquam Salomona simul cum Cælare: at vna
Cunctorum dotes Sanchara nostra capit.
Relligione tibi vt primus, sic lege secundus,
Et cedit Sophiâ tertius ille suâ:
Quin Salomona aquas sacrâ, clementia cedit
Cæsaris, O patrie firma columna, tua.
Per te Relligio, per te est suffulta Britannum
Gloria, per te omnis vis inimica vadit.
Quare age, nec desiste piis conatibus, inter
Primus honoratos vt numerare Patres.

Nobilis Sancharii nomine posuit
Patricius Kinlochus.

Vnc age depositis caput exere, SCOTIA, curis
Exere leta caput, cohibe viridantis olive
Fronde comam; namq; eternam tibi fidera pacem,
Regnaque compositis spondent Saturnia bellis:
Jam reddit in terras coelis Astræa relicta,
Et comes Alstreæ pleno bona Copia cornu:
Jam reddit & lati renovatix gloria secli
Corda diu exhilarans languenti bebetata veterno:
Jam quoque securus patula sub tegmine quercus
Quisque sus recubat, nec jam de nocte silenti
Ut jugulent homines, surgunt, velut ante, latrones:
Verum si libeat, tutus discrimine ab omni
Carpere iter, vel nocte potest, vel luce viator,
Sive per australes obeunda negotia fines,
Sive per intoscos, ventosa cacumina, montes,

Ccc Et loca

276 THE MUSES WELCOME,

Et loca senta situ, & prædonibus hospita tēsqua,
 Quæis corde antè fuit prædari, & vivere rāpto;
 Tuta etiam junco servatur vacca palustri,
 Nec Marti locus est, Fani compagibus arctis
 Clauduntur portæ: Pax & Concordia dextræ
 Conjugunt, nec non sibi mutua bâsa figunt;
 Omnia floescunt pace, omnia pace vigescunt;
 Et penitus toto divisa Britannia ab orbe
 Nec minus in seâ (tot enim labentibus annis
 Nullus amor populis, nec pax, verum horrida bella;
 Quæis maduere truces fraterno sanguine dextræ,
 Horresco referens) uni nunc subditasceptro est,
 Atque ex oppositis regnum coalescit in unum;
 Nec non finitima coiere in fœdera gentes
 Hinc atque hinc: foris atque intus concordia tanta est:
 Adde quod errorum cæcâ caligine pulsâ,
 Hæresumque Antichristi radiante refulget
 Luce Evangelii & sincera Religionis.
 Talibus, atque aliis IACOBO Principe rari
 Aucta bonis, exempla malis; O SCOTIA felix,
 Quæ regio in terris septem subjecta Trioni
 Pro se non merito te prædicter esse beatam?
 Fare age pro suprà memoratis ordine donis
 Quid reddes domino? grates persolvere dignas
 Non potis es, qui te tam rari rege bearit
 Dotibus excuto, & felici fidere nato.
 Cujus, Maonie detur si gloria Musæ,
 Non omnes modicis possem comprehendere chartis,
 Omnibus exactas numeris nec dicere partes.
 Dicere temâti vellit mihi Cynthius aurem,
 Et vetat eximias & tanto Cæsare dignas
 Deterere ingenii deducto carmine laudes.
 Hinc in te apparent divini signa favoris:
 Namque suo Dominus calidâ inflammatus ab irâ
 Praefecit populo Saulem Regem improbum, iniquum.
 Verum, ubi pacatus vultu huic arrisit amico
 Rejecit Saulem, & capiti diadema revulsum
 Jessiadæ dedit, huic sacro perfudit olivo
 Tempora, & impositum folio moderamina Regni
 Suscipere, & sancta iusit jus dicere genti.

Ergo

TO THE KING'S MAJESTIE. 276

Ergo tui domino grates cane Davidis ergo
 SCOTIA, nec cessa suppplex in vota, precesque,
 Hunc super expandat leti & munimis alas,
 Et circum Angelica figant tentoria curvae;
 Presidioque fient, ne vi, & vel fraude feratur
 Incauto damnum, vires animisque ministret
 Cœlitus, & legum & juris moderetur habens
 Ad regni decus immensum, patriæque salutem.
 Numinis auspicio, & famâ perniciibus altis
 Gloria splendescens illum super aethera tollat;
 Vique diu inter sic, populo præfique Britanno,
 Vivere det faustum longava in tempora ritam.

Patricius Johnstone.

Dum canerent laudes Regum, olim fingere Musas
 Non puduit falsa, bic vera tacere pudet.
 Nam gestis Jacobi aqualia verba modosque
 Nondum Phœbus habet; querito & invenias:
 Si invenias, Jacobum aut præfer carmine cunctis
 Regibus, aut tandem victus, Apollo, tace.

CCC 3 Robertus Wilkie.

278 THE MUSES WELCOME.

Hæbus cùm eoīs nitidum caput exerit vndis;
 Cùm cursum rapidis fervidus urget equis;
 Cùm crocēis aurora genis fulgescere cœpit;
 Phosphorus & rutilo cùm vigil axe micat;
 Tunc latus pullum mundus deponit amictum,
 Membraque vestitu millicolore tegit;
 Tunc volucres tremulas modulantur gutture voces;
 Tunc renovat solitum rusticus acer opus:
 Tunc flores, segetes, virgulta, hominesque, ferasque,
 Et lustrat radiis abdita cuncta suis.
 Non aliter, Rēx magne, orbis Sol, magna Britannum
 Lux, Heliconiaci gloria magna chori,
 Ut Nithiz optatus terigisti limina amore,
 Omnia latitie signa dedere sua.
 Dulcisonis altè resonant loca cuncta camœnis,
 Plausibus & letis compita cuncta sonant.
 Hinc Themis, & Pallas, Charitesq; & latus Apollo
 Harmonicis gressus composuere sonis.
 Ergo dies lucem, volucres modulamina Soli;
 Debebunt Musæ carmina nostra tibi.

Samuel Kello.

TO THE KING'S MAJESTIE. 279

AT DRVM LANGRIG
THE FIRST OF AUGUST.DUGLASSIORUM OFFICIUM
REGIÆ MAJESTATI.

Citè dulcisonos Maro poetas
 (O rarum populi decus Britāni)
 Cycnos grandiloquius vocavit olim.
 Scrutanti trutinâ sed bânc severâ
 Vocem, jure quidem queat cvideri
 Mirum, ut convenient sacro poete
 Cum Cycno rationis hanc capace.
 Scruteris trutinâ sed ut severâ;
 Ambo laetelo colore, plumis
 Alter candidulus, & entheatus
 Alter pectore candet; atque juxta
 Ripas expatiantur ambo opacas;
 Ambo doctiloquum choro sororum
 Necnon laurifero Deo sacrati:
 Ambo dulce melos petente morte
 Cantant, albus olor, poeta et almus.
 Naturæ at genii negant Olores
 Audiri; Zephyri, favoniique (cat,
 Ni spirent placidi. Ergo quis stupes-
 Si seculo hoc vario, canorus olim;
 Vatum laurigerum chorus filescat?
 Quum tot terribiles Noti, atq; tristes
 Conspirent Borea, nec ullus vquam
 Afflatus moveat Favoniorum.
 At spirante tui sacrâ favoris
 Aurâ nunc, placido favonioque;
 Et vultus radis modò sereni
 Ictus, doctiloquum chorus sororum

GEORGII DUGLASSIUS.
 CCCS Ergo

279 THE MUSES WELCOME.

Rgone Rex Nithiae nemorosam invisere vallem,
 Et loca quâ nascat Nereus, numerosaque Tempe,
 Atq; pharetrata tot compita trita Diana
 Mens immota manet? calcata rabi prata Napæis
 Cernere erit tacitis Nithia quâ dilabitur vndis:
 Pressior ipse solo, ripâ quoque pendulâ opacus,
 Limpidus ad fundum latices sine vorticè eunt
 Gestit habere suos; per quos numerabilis altè
 Calculus est omnis; non vllâ turbidus aurâ.
 In teneris tremulus quâ ros argenteus herbis
 Se glomerans varie gemmis contendit eos:
 Squamiger obmatitans rabi Salmo plurimus orbes
 Circinat, oceani spherâ intractabilis vndâ,
 Donec arenosi Solvæ flumina findat.
 Ecce smaragdino vestit se tota virore
 Florida Flora, levi redimitaque tempora myrto
 Bafia vel pedibus præ dulcia in limine libat,
 Atque autumnalem gazam lata explicat omnem:
 Lilia juncta olim rutilanti cana Leoni
 Pone Rosam, Juxta en benedictus carduus heret;
 Datque tuis visenda oculis quæcumque rerruso
 Delituere finu sonuit quando imbrida Bruma,
 Adventum remorata tuum, quem celsa Tonantis
 Regia miraturque moratur, & expedit vnum;
 Occurrensque tibi solennia vota precatur,
 Gnara tui appulsus totiens totiensque cupiti.
 Ecce racemosi subter declivia montis
 Passibus haud aquis graditur Pomona pudicas
 Inter Hamadriades, calathis onerata lacertos
 Liventes, plenis prunis pomisque pyrisque.
 Munera nec morti, vili nec nota vepreto;
 Nec que trita gemens operoso vromere vallis,
 Ast opus Alcinoi, curata rosaria, fundunt.
 Nunc rastro gravis est, vñcâ nunc dextera falce,
 Nobile nunc germen peregrino inolescere libro
 Vulsus matre docet; sed te fugit omnia viso;

Occur-

TO THE KING'S MAJESTIE. 281

Occurrensque tibi solennia vota precatur
 Gnara tui appulsus totiens totiensque cupiti.
 Ecce Ceres flavens maturâ messe minaces
 In terram fruges atque invitantia liquit
 Arva manus, subito collapsaque plurima scila,
 Et patulos pleno rimatur lumine campos,
 Vestibus in cursum laxis, retroque solutis
 Crimibus, ascendit fastigia montis anhelii,
 Exuperatque estus & nulli pervia saxa.
 Nempe sui metuens biberisne oblivia longa
 Heret in affectuque tui pompâque tuorum,
 Et reduci retigisse rotâ cunabula gaudet,
 Occurrensque tibi solennia vota precatur,
 Gnara tui appulsus totiens totiensque cupiti.

Ecce refulgentem auro pertesa pharetram
 Accelerat stipata suis Latonia Nymphis,
 Atque avida amplexus stringit per densa salicta,
 Ingeminans Numenque tuum, Nomenque tuorum:
 Diva vias duce te carpsit per devia sepe,
 Et supera exuperans longâque indagine cingens
 Cornvalles, salebras, saltus, montosaque tesqua
 Cornibus arboreis longè vi tergora Cervi
 Pinguia transagit, cognatu ex agmine lecti:
 Eminus aut arcu certo vel cominus iectu.
 His feriata suo meritò gratatur amico;
 Occurrensque tibi solennia vota precatur
 Gnara tui appulsus totiens totiensque cupiti.

Magna Pales properat, pecoris cui cura creandi:
 Tristè prius siluit, pastores frangere culmos
 Pra mœrore tui fecit, desuescere avitam
 Ipsa casam, caslam, montes & frigida mulætra
 Caperat, impatiens abitus. Vestigia tantum
 Si tulit in sylvas Rex vindex, vndique clamor
 Mulcebatur venienti aures, humiliisque myrica,
 Et salices, coryli tenues, flavensque genista
 Concipere ingentes animos, & credere visu
 Hoc se felicis solo. Nunc ecce triumphat,
 Occurrensque tibi solennia vota precatur
 Gnara tui appulsus totiens totiensque cupiti.

En tremulis ramis gratas jacentibus umbras

Pen-

Pendula prospectans Philomela, haud flebile carmen
 Integrat, ut quondam cum vis illata pudori:
 Suavibus ac cunctis aureisque aurisque susurris
 Implet inaudito cantu, vocemque volutat;
 Inque vices altum resonabilis affonat Echo.
 En gemere aeriā cessavit Turtur ab alno.
 Atque novos modulans componit Acredula cantus.
 Intonat excelsa de turre Columba salutem.
 Plaustrat adventum clamans de fronde Palumbes.
 Alturis ambages, atque artes Ardea temnens,
 Pica salutatum properant, ac Sturnus, Acanthis,
 Nil nisi te salvare sonant, nec segnius hisce
 Regulus & Merops, & pullo pectore Passer.
 Cuncta calent modulis, concentibus omnia fervent,
 Occurruntque tibi, & solennia vota precantur
 Gnara tui appulsus totiensque cupiti.

At ne leticiā cedat mortalibus aether,
 En rerum variisque salus Concordia mundi
 Fœderis aeterno complectens omnia nexus,
 Et sacer orbis amor, movit lactentis ad ora
 Quæ tibi prima, leves cœlo delapsa per auras,
 Vbera sacra, sinuque suo gestarit adulsum:
 En faciles Marti, duce te, nos ponere mentes,
 Ulterius non ire odis letatur, ut antè,
 Nec propria in proprias convertere viscera vires.
 Semper bellaces egit Bellona Britannos
 In furiale nefas, fidâ nec pace quièrunt
 Angligenæ & Scotti, donec te mittere mundo
 Promissum placuit superis, pacare tumultus
 Qui potis es tantos; pacali & neccis olivâ
 Fœderis auspicio, quod nec jam Martinus ardor
 Frangere quit ferro, nec frans violare per artem.
 His gavisa super nutrix Concordia Regi
 Obvia fit reduci, & solennia vota precatur
 Gnara tui appulsus totiensque cupiti.

Vltima quaque orbem divarum Astræa reliquit
 Prima redit, meritòque suo gratatur alumno,
 Pax pia ponè sequens properat Pietasque, fororum
 Nobile par, sequitur quas catena turba Dearum,
 Annuaque alternant aeterna vota saluti.

Scilicet

Scilicet id cursus superis, cœloque secundo
 Aluentus tam magna tuos, Rex magne, manebant,
 Gnara tui appulsus totiensque cupiti.

As Lepus & Cervus cœli inter cuncta solique
 Agmina, par timidum, dolet: his nam tempora prisca
 M:ne manent memori, quando nemora omnia circum
 Hac illâc fugerent, pedibusque parare salutem
 Compulerat tua turba sagax, & odora canum vis.

Furva repurgato fugiunt en nubila cœlo,
 Nullaque coelestes velant cœlamina vultus
 Ast cœlum terra cernunt, ac æthera terras:
 Ocyor oceano, quam lex aeterna vocabat,
 Egit equos Titan, & radios magis aquora circum
 Distendit nunquam. Quanquam gelidosque triones
 Ac Helicen anno visitus quoque revisit,
 Notus vtrique polo, mundi qui terminat axem,
 Gratiis haud quicquam prævasto vidit in orbe.
 In quo divinum nil non, quin protinus omnes
 Virtutes cœlo reduces couisse sub tonum
 Pectus, & in nostros vissus se didere cernit:
 Cernit & Aufonios lucos, Thaumantis & ades
 Pulsantem, & Themidis penetralia celsa terentem.
 Te ducent Musæ dextrâ, penitusque replete
 Vngula quem fecit demergunt fonte caballi,
 Et luce multâ cingunt diademata lauro.
 Dulychius Pyliusve senex non pleniis aures
 Imbuit eloquio attoritas; non ille disertus
 Rhetorica romanus apex, quum fulmine rostris
 Detonuit, traxitque suos in vota Quirites.
 Valdus exculta vibravit fulmina lingua
 Sceptrigerum longeva lues tibi cognita nunquam
 Auri sacrâ famæ, gaudens nec cæde tyrannis;
 Sed piger ad paenas Princeps; ad premia pernix.

Propitius tandem divis & sidere dextro
 Ingredere, O gratus cunctis, Rex maxime Regum,
 Vallem, que quondam studiis exercita bellis
 Multa tulit fecitque ferox: hinc inde pericla
 Mirificosque experta metus, dura compita circum
 Hostis Saxon ruit, rursumque repente refugit.
 Tunc erat implacidi trax campus & area Martis:

D dd

Nunc

Nunc vice mutata, versisque ad prospera fatis
Ecce tui hospitio est & facta superba tuorum;
Nunc seges est ubi sica fuit; letantia latè
Pascua Pastor habet; declinat lumina somno
Securusque sui est; habitu pacisque resumpto,
In falcem formari enses, in aratra domari
Fraxineum robur, diffundi vomere fundum,
Pabula restituì pecudi, colleisque colonis
Gestit ovans: rigidos & quamvis Mulciber enses
Aptarat sudans, multaque incude laborans,
Et galeam Brontes, livens thoraca Pyramon,
Et Steropes clypeum, magni gestamen Abantis,
Et multi insidias occulto Marte parabant,
Et speculis vigil omnis erat, vicinia apertis
Faucibus usque inhians prædamque ardebat optimam;
Irrita pace tamen cunctorum vota dedisti;
Perfidus invidiâ nigra rumpatur Abaddon.

Propitiis etiam divis, & fidere dextro,
Non jam visa tibi primùm, Drumlanrica castra
Ingredere, hospitium, & tibi nota palatia quondam,
Sepe tua cœne fuerant qua & consilia somni;
Floribus & fundo, flexis & clara fluentis,
Turribus & Tempe, dumis atque hospite damâ:
Douglasii ast magè clara domus quod fint, numeret qui
Tot retro proavos, atavosque, & nomina mille
Sanguinis vnius per plurima secula ductos,
Clara quidem cunctis; hodiernâ ast luce recentem
Nacta tuo vultu splendorem, quem neque fama
Lit vor edax, ignis, nec sera aboleverit atas.
Si monumenta juvat memoresque revolvere circos
Annorum, invenies regali stemmate cretos
Douglasios, BRUSIOQUE in marte, in morte fidelem
Impendisse operam Mularum & Martis aluminum
Iacobum, proli peperit qui insignia cordis.
Voverat emersus bellis invisere sacras
Rex BRUSIUS terras, lapsis & vindice dextrâ
Christicolis prestò esse: illos nam infida premebas
Gens mentita Saræ: Regi sed membra labore
Et senio cum fracta forent, tunc ista dirempta
Longa vota via, pugnique: idcirco repôsti

Corpo-

Corporis exectum cor, quodque argentea capsa
Muniret, moriens mandat mole tegendum
Telluris sancta statuens sic solvere vota,
Fusa sui promtus pia Regis obibat ad ungues
Douglaius; bellum valido cum velite versus
Et, sacrosancta Sion, quondam tua limina coepit
Itur iter: certusque via tellure reportos
Hesperia in visos CHRISTO, jam prælia justa
Anticipans, hostes difflarit marte secundo
Multories; gentis sed tandem fraude maligna
Heu vir tantus obit. Tunc tela ensesque nefandi
Et votas vetuere vias, & vertere vela;
Et calido Hesperiam satiarunt sanguine terram.
At non virtutes servâ periere sarissa,
Intemeratus bonosque, fidesque, & bellicus ardor;
Mortuus in patrias misit qua pignora sedes:
Misit, & aeternum mandavit munera Stirpi,
Quæ sacra conservant buc usque, et quicquid ubiq; est
Gentis Douglasie nullum violanda per avum.
Non antiqua tibi hac tantum, non marmore duro
Atria structa recens, que dædala dextra Dipeni
Dedolat, aut ampla fornix circumfluis aule,
Non crustata domus gypso, non fusus abunde
Circumquaque tapes, fulvum quem purpurat aurum,
(Vt mos est phariis miscendi licia telis)
Non tibi calcatus quem olim Mareotica coccus
Concha dedid' ricu, prima non ebrius vonda,
Non hic delicia, non lauta gloria mensa
Plena maris tumidi spoliis, colique, solique,
Non abacus fulvi nutans sub mole metalli,
Non famule numerus turba, populusque ministrans;
Inspecta tibi tantum non omnia, quantum
Hospitis in mensa mens est, prior omnibus vna;
Phosphorus ut stellis cum sera crepuscula fidunt.
Ille Jovem hospitibus solitum dare jura precatur
Hunc faustum Scotisque diem, sociisque Britannis
Esse velic, nostrosque hujus meminisse nepotes.
Utque tibi facilis fuerit dare summa, tueri
Idem difficultis non sit; sed vindice dextra

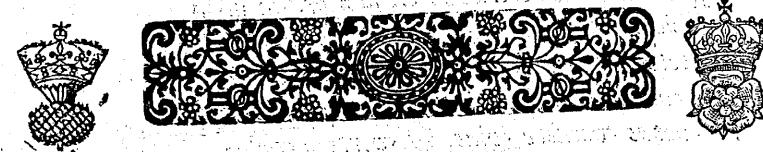
Ddd3

Jova

286 THE MUSES WELCOME.

Jova tegat, videas post secula sera sepulchrum
 Laurigerō canos quatiens in vertice crines:
 Quin-etiam, tua tunc tumulus cū texerit ossa,
 Qui solio infideat semper sub sole, superst
 BRUTIADUM fruticans vestra de rote racemus.

Ioannes Nimmo.

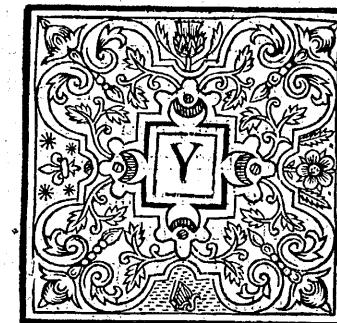

HIS
 MAJESTIE RETVR
 NING TO ENGLAND
 PAST BE DRUMFREIS,
 ON MOONDAY THE FERD OF
 AUGUST

Where at the entrie of the Towne this speach was
 delinuered by Mr JAMES HALTDAY
 Commisar there.

TO THE KING'S MAJESTIE. 287

OUR ROYALL MAJESTIE in whose Sacred person the KING of KING'S hath miraculoslie vnited so many gloriouſie Kingdoms, vnder whose Scepter the whyte and reid croces are so proportionable interlaced, the Lyon and Leopard draw vp one eſquall yok, and the most honourable ordors of the Thistle and Garter march togidder, is most heartelie welcomē to this your M. ever loyall Towne: whose Magistrats and People now beholding your long desired face doe imitat the Lizard. For no diamonds or carbuncles by lustre can so allure the eyes, as doeth the brightnes of your countenance our eyes and hearts. Hence it is that the myndes of your good Subjects are filled with ſuch incomprehensible joy. And conſidering the innumerable comforts which this your M. auncient and vnconquered SCOTLAND (*Vnica vicinis toties pulsata procellis, Externi immunis Domini*) hath received vnder your happie government both in Kirk and Politie, what merveile is it to ſee the flamme of their loue kyth in their faces and tongues, two infallible witneſſes of their hearts? To recken all it were impoſſible, to ſpeak of none it wer yngraſtfull: if I ſpeak but of one, which is *Peace*, they who with bleeding hearts and weeping eyes did daylie taift of the bitter fruiſtes of diſcord, inward and outward broyles, ſhall acknowledge even that onelie *Peace* to bee all they could haue wiſhed, and more then euer they could haue hoped for. For what is to be wiſhed that wee doe not enjoy with it? *Omnia pace vigent*. Now *Justice* hath vnsheathed her ſword; now baſſe affeſtation hath no place, and ſycophants ar put to ſilence; now is not ſucked out the marrow of the people by odious and vnujuſt monopolies; now is not the husband-man his face worne with the grindſtone of extortiōn: but ſitting vnder his owne Apletrie hee in *Peace* eateth the fruiſtes of his labours; *Religion* hath her place; *Law* is in vigour; *Naboth* bruketh his owne viñ yard; and *Achitophell* his just reward; *Simone* preferreth not *Balaam*; nor doeth corrupting gold ſet vp a *Judge* in *Israel*: but euerie place is provyded with ſome one fitting and ſuitable for the ſame.

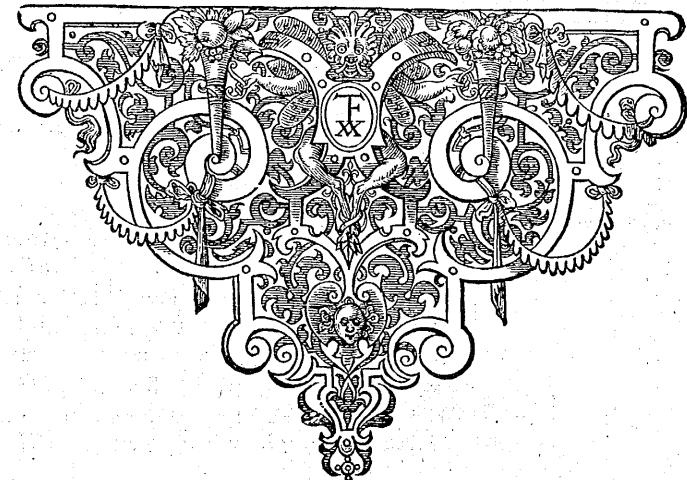
If ſilent in theſe things, ſhould wee not be conuinced of ingratitude to Almighty GOD, by whose grace wee haue this oure

Salomon, by whose providence, vnder GOD, these good things are procured vnto vs: and at the fountaine of whose wisedome so many Kingdomes and States get daylie refreshment? Who wold eyle to speake worthie of your worthie, rare, royll, and heroicall vertues should haue Eloquence for his tongue; and let any speak what hee can, what can hee speake but that which everie man doeth know? for there is no corner of the Earth which hath not heard of your M. that yee are not onlie a mirour, but a master of Kings; not onely a patterne to their lyfe, but also a patronē of their caufe. Doeth not your royll practise and penning prove all these? and knoweth hee any thing to whome your *Баображеніе добра* and your learned writings against the supporters of the Antichristian Hierarchie is not knowne. O (SIR) your M. oweth much vnto your King, that King of Kings, by whome so much vpon you is bestowed. That wee see the face of him, whome GOD hath anoynted so aboue his fellowes, is the ground of all these joyes which wee enjoy this day. In the fulnesse of which joyes this one thing breeds vs anguish, that this your M. ever loyall Towne (whose people ever were, are, and shall bee resolved to sacrifice their lyues in their Princes service, and of which GOD made choise, that it shuld be the place where your M. most royal Ancestor the valiant BRUCE, killed the Cumming, extirped the Baliol blood, and reestablished the royll race of our natvie Princes) now shoulde bee the last period of your Majesties progresse within this your most auncient Kingdome. Wold GOD it could bee circular, as that of oure vther Sunne; that all your M. subiects might enjoy the comfort of your presence be vissitude. But let Gods will, and your M. weel be the measure of our desires.

And since wee perceiue the force of our Load-stone failling, so that it hath no more power of retention; seeing your M. will southward, wee would wish your course more Meridionall, even trans-Alpine, that, that Romish Idol, the whore of *Babel* might resent of her too too presumptuous sitting in the Kirk of GOD in GODs owne chaire, aboue the Crownes of Kings. Let her feel the furie of your sword, let her know the sharpnes of your Pik, as weel as of your Pen, in that expedition shall not bee last *Mavoria peitora Scotti*. For may wee not now by GODs assistance, in like courage and magnanimitie levell with the ground their walles there, as wee did heere of old these monstrous heapes of Stones and rampires reared be their Emperour *Severus* and *Ha-*

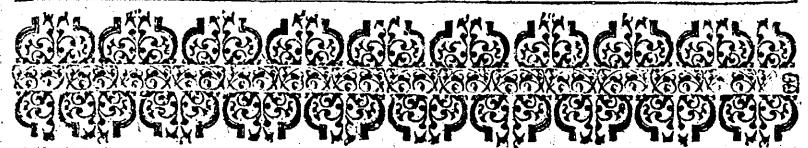
drian

drian. Especiallie now having the concurrence of that bellicose and resolute Nation which GOD hath made to come vnder your Standard with vs, how can wee but haue hope to cause all them who will fight against GOD for *Babylon*, like as many heards of Animals scattered on mount *Aventine*, and *Appennine* make jacks of old dyks? But remitting this and all other your Majesties desaignes to GODs gratiouse dispensation, and your worthie disposition: Wee clole vp our speach, praying Almighty GOD, that you and your H. royal progenie may sit vpon the Thrones of your Dominions with incresse of all heavenlie and earthlie bleslings, so long the as Sunne and Moone shall haue place in the firmament of the heaven. Amen.

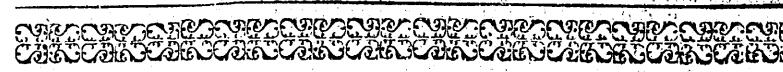

ΤΑΤΩΝ ΜΟΥΣΩΝ ΕΞΟΔΙΑ.

3

SCOTIÆ AD REGEM
VALE.

N At avulse sinu nostro, quanquam oscula nondum
Sat dederim, amplexu nec satiavi animum,
Quid querar, aut culpem? fatæ hoc, hoc numina poscunt:
Nec mala duco mihi, quæ bona credo tibi.
Ergo vale, & longos impleto *Nestoris annos*,
Atque aliquâ ut redreas omnia vince iterum.
Interea, tibi cùm teneris *Amaryllis* in ulnis
Mollior amplexus blanditiasque feret,
Sis memor, & tacito ducens suspiria corde,
Dic tecum, haud minus hâc mea *Phyllis* amat.

SCOTIÆ AD ANGLIAM VALE.

CHARA Soror, seu pulchra audire aut maxima mavis,
At soror, à charâ sume sorore *vale*.
Quâ potui verum conata offendere amorem:
Quicquid id est, veri pignus amoris ama;
Et cole quem natum mihi, dant tibi **NUMINA REGEM**
(Nec querar, aut usquam Numina dura vocem)
Si tamen hoc de te merui, quod amore mereri
Officie ulla fedulitate queam;
Quando tui *Tamis* laudabis flumina longe,
Dic, etiam *Forthæ* non inacmea mei;
Et tua cùm felix mirabere pignora mater,
Dic, habet & nulli pignora spreta Soror.
Quumque tuos speculo dignos speculabere vultus,
Dic, vultu & nostra est non inhonesta Soror.

DAVID HUMIUS.

ΤΑ ΤΩΝ ΜΟΥΣΩΝ ΕΞΟΔΙΑ.

LACHRYMÆ

IN REGIS RECESSV.

P e s levibus malefida alis, vanique labores;
 Semper & instabili risus variate fereno;
 Quæque rapis cupiditas sublimis gloria nientes,
 „ Quid stabile est? Quid perpetuum? Sicne omnis in auras,
 Sicne abiit fortuna recens? Ruptoque tenore
 Mutavit subito tot gaudia, tot lamentis?
 O dolor! O lachrymæ! O gemitus! evanida rerum
 Somnia! & in fragili fluitantia vota phaselo!
 Quantum O tristitia superest! pars maxima parvi
 Diffuit in Lachrymis miseris mortalibus ævi.
 Nuper at (ah memini,) Phœbusque, novemque forores
 Sollicitabam ardens animi, dignumque tuorum
 Plausibus, & festo reditu, Rex Magne, parabam
 Promere Pierio tenuatum in vertice carmen:
 Sponte suâ nostris lauri cecidere capillis,
 Irrepsitque nocens taxus, miserabile dictu!
 Sponte suâ cithara manibus dum fila retendo,
 Flebile nefcio quid chordæ gemuere, sonique
 Discordes strepitus digitæ eliciere trementes.
 Certè ego tum potius gemitus planctusque dedissim,
 Et tempestivis onerassim cuncta querelis.
 „ Sed mens cæca hominum sortis, casusque futuri;
 „ Non bene scit servare modum: nunc omen iniquum
 Exerior, vacuæque luo deliria mentis.
 Inde mihi hæ lachrymæ, hi fletus, miserandaque fluxit
 In numeros nova cura meos; vix plectra, jocosque
 Deposui manibus, subiit cura anxia luctu;
 Et dolor, & tristis non unica noctis imago,
 Namque Caledoniæ que lux affulserat oris,
 Candida lux vixdum cœlo quum visa coruscum
 Exeruisse jubar, caput atris nubibus abdit;
 Damnavitque diem: tenebris sic omnia latè
 Circumfusa, jacent; postquam tibi, Magne, redire
 Anglorum in terras, patriæ de finibus almæ,
 Iam fixum, immotumque sedet; nulla ahne rogantum
 Supplicia avertisse queunt? miserere precamur,
 Et duris faciles adverte O questibus aures:

Quid

ΤΑ ΤΩΝ ΜΟΥΣΩΝ ΕΞΟΔΙΑ. 5

Quid desiderium Scoris, IACOBÆ, relinquis?
 Phœbe mane, lux alma mane, radiate mane Sol.

Qualiter in gelido vates OEagrius Hæmo,

Amisæ Euridice, plestro tentavit eburno

Fila lyra; numerosque dedit, quæ ipsa ferarum

Turba super gemuit, visaque ad carmina queruscum

Suspirasse diu, & tacitum sensisse dolorem

Humida suffusis lachrymarum flumine venis,

Quamvis continuo durissima saxa lapillo:

Talis ego; talemque refert mea Musa dolorem;

Affiduis turbata malis; Musa obruta fluctu

Curarum, duris quam sæpe exercita fatis

Tristities affixit humi? propiusque salutis

Spem posuisse omnem fecit. Iam vieta dolore

Pectora subsidunt: propiora pericula fatis

Non usquam; vix si unda meam decumana carinam

Verberet, æquoreaque latus cogat dare Brumæ:

Heic ego Amyclæos supplex nam in vota vocarem

Deprensus pelago fratres; tibi Jupiter undæ

Votivum auderem taurum promittere, salvo

Si modò finitimam liceat contingere arenam;

Nunc spes intercisa omnis: penitusque resultat

Mæstitia mihi summa dies. Latæ omnia, latè

Illuvie, squalore, situ, macieque feruntur.

O Divi, quidnam hoc, quod per tot fata paratis?

Mortalemne sedet totis deperdere telis;

Inque vicem variare iras? Date vulnera cuncta

Si qua super, nostris IACOBUM haud tollite terris;

Ibo ego, & Ifmatio, si quis mihi spiritus, Orpheo

Flebiliora canam. Certè me saxa dolentem

Audierint; sylvaque etiam, pecudesque sequitæ

Accident lachrymis; & quæ stridentibus alis

Aëra transmittet liquidum, vaga forte volucris

Ingemet, & motæ suspendens verbera pennæ;

Damnabit superos nostras miserata querelas.

Quid, tamen o superos? Non hos misere dolores

Cœlicolæ nobis; neque enim tam ferrea Divis

Pectora, tu solus (Rex) hac de parte Prometheus.

Quid fingis graviora tuis? Duram exumentem

Dum licet: in mediis redditum an molire querelis?

Phœbe mane, lux alma manæ, radiate manæ Sol.

Vix bis pletia vagæ coerunt cornua Lune,

Quum veniens refugis: necdum expectatus, abire,

Rex, IACOBÆ, paras. Anne o promittere divum est

Fallere? & (heu!) fraudare tuos felicibus horis!

Non ita cui Clariæ laurus, & limina parent

Mufarum, citharam qui pectine temperat aureo,

Ortygia invisit lucos; ubi cornea circum

A 3

Creesque

6 ΤΑΤΩΝ ΜΟΥΣΩΝ ΕΞΟΔΙΑ.

Cretesque *Dryope* que fremunt altaria lāti. Non ita Tartarei prudens matrona tyranni, Septima quim exeruit formosos *Cynthis* vultus; Trinacriæ ascendit colles: quam plurima cingit Hinc atque hinc *Dryas* & per collâ fluente capillo. Ventilet ut niveas *Zephyri* finit aura papillas. Ipsa vel *Oebalium* pueri de nomine florem, Narcissumve legit, sparsum vel sanguine. *Adonis*, Aut *Clytie* duri pendentes à lumine. *Phœbi* stolidi extinguo sanguis. Quicis calathos onerans, *Stygii* reminiscitur ignis. Conscia nec primæ jam damnat prata rapinae. Te quoque tangit amor patriæ, neque enim horrida cautes. Edidit, aut *Cetula* tibi dedit ubera tigris. Sed te *Pegasus* enutriere sub antris. Castaliâ de valle Dex: *Charitumque* decorè. Nuda trias lætos oculis afflavit honores. Hanc sine nos spem ferre tui, si crimina nostra imponebas. Tot meruere pati, Rex: invictissime, poenæ. Quin luimus? mora longa reo mors altera. At & jam, Si qua tibi superat sub pectorc cura tuorum, Phœbe mane, lux alma mane, radiate mane Sol. Flumina que leni vitreum properatis in æquor Agmine, & & blando quæ dividis, alma fusurio. Dulce melos, nemorumque comis interstrepis, aura. Vestra *Caledonius* si gaudia. *Jupiter*, & tot. Letitiæ bona signa pium testantia amorem. Accepit; pictâ vectus quando ipse phafelo, Naiadum plaudente choro, *Zephyro* que canente, Transque *Taum*, *Forthæque* sinum: si magna voluptas. Lætandi fuerat, nunc fit quoque tanta dolendi. Mecum unâ gemitus, & singulantia verba, Mecum unâ ingentes lachrymarum effundite rivos. Nostra salus, & vester amor, pia cura Deorum, Spesque hominum (hei.) patrias. Iaco. deserit oras. Dux *Fergusiade*, si animum pia stringit imago. Antiquæ patriæ, nec tota évanuit illa. Pectoris arcano quandam tibi clausa recessu. SCOTIA, nec te moræ causas: non, Iceptra relinquis. ANGLA, nec ut fistas. SCOTORUM, semper in oris, (Quanquam, & ! nam magnum quod habet grave crimen amare?) Tempus inane peto, dum se compónere tantis Curarum mens ægra queat, quandoque procellis: Et discat graviora pati. Venaticus ex quo non negligatur. Tempore cervino sitientia labra cruento. Proluit, & longis duravit euribus artuss: entum. Collibus adiusevit donec robustior anhis. Audeat aërii superare cacumina montis, Et servare dolos, & fraudem fallere. fraude.

Tum

7 ΤΑΤΩΝ ΜΟΥΣΩΝ ΕΞΟΔΙΑ.

Tum latus ruit in campos, & culmina nota, Et Domino obsequitur, cursum seu fistere poscat, Corripere auditu spatium seu denique signo. Me certè tantus latum hoc protrusit in æquor. Tristitia non antè dolor, sed enim advena primùm *Melpomenes* absque arte lyram nunc tangere cogor: Damnatumque choris Musarum assumere plectrum Invitus jubeor: non hæc, non tristia *Phœbus*, Discessus sed, Magne, tuus mihi carmina mandat; Carmina quæ rapidas utinam violentia in auras Discerpit *Boree*; & madidis *Noris* humidus alis Immergit pelago, quæ turbidus *Adria* sœvit, Ejectatve fretum quod sorbit ante *Charybdis*; Aut quæ *Sylla* ferox canibus praecincta marinis, Auditur *Siculo* raucum latrare profundo: Irrita sint: frustra tantas fuditse querelas, REX IACOBE, ferar: sed quid mea vulnera specto? *Phœbe* mane, lux alma mane, radiatæ mane Sol. Ahne fugis? per ego has lachrymas, per gaudia testor, Quæ data sunt, quoniā subito reddenda fuerunt, Nil *Fergusiæ* visum crudelius oris. Tu mihi Sol testis, tu pernox conscia Luna, Perque Polum certo remeantia fidera cursu. Non etenim tu solus abis, tecum omnia, tecum Ire parant: Musæque graves, & cantor *Apollo*, Et castus *Veneris* Puer, & divina Leporum Gratia, Letitiæque hilares, & blanda Venustas: Quid superest nisi triste *Chaos*, miserandaque rerum In luctu facies? & conjurata malorum Tempestas, emissa Erebi de vallis atris? Ecce tibi modò purpureos quæ *Dædala* flores Sternebat *Tellus*, mœret deserta; suosque Squalida damnavit felici gramine campos. Flava *Ceres*, misero non responfura colono; Mæsta sedet; qualis *Siculæ* quum lampada ab *Etna* Accendens, cunctis natam quæsivit ab oris. Ingemit obscuris némorum *Dryas* abdita in umbris. Ruraque lascivæ sua deseruere *Napæ*: Naiades lachrymis fontes auxisse fetuntur; Et *Pan* obstreperas saxo allifisse cicutas. Ipse ego, ceu campis demens errabat *Eleïs* *Bellerophon*, cor uisque suum depastus, inani Complebam infelix resonantia taxa querelâ, Quæ subit *Andrea* felices coerula portus. Doris, & expassis invitat in oscula palmis. Surdaque, ceu nostros audirent taxa dolores Damnabam: nunc inde pedem revocare volebam Perditus, in deserta procul; sine fine beatos

A 4

Exclamans

8 TA TΩΝ ΜΟΥΣΩΝ ΕΞΟΔΙΑ.

Exclamans *Zephyros*, qui te, R_{ex} optime, circum
Leniter argutis applaudant s^æpius alis.
Inque alto residens viridantis gramine prati,
Collibus aut solis, aut vorticibus praeuptis,
Pectoris arcanos (heu vulnera dura!) dolores
Mente pia revocans, in fletum nubila solvi,
Et ferrugineis obduci clara tenebris
Lumina, splendentesque oculos *Hyperionis* aurei
Optabam, Divis non hæc in vota secundis.
Nam tibi stat, fixumque animo manet, ire beatas
A N G L O R U M in terras : heu fors, adversaque fata!
P H Æ B E mane, lux alma mane, radiate mane Sol.
Sed quid ego hæc, surdas tantum si verberat aures
„ Haec vox cassa Deum? legum servanda potestas
„ Ilicet, & quicquid superi mens provida regis
„ Confilio arcano fieri decreverat olim.
„ Non lachrymis, planctuque hominum dissolvitur, aut vi
„ Frangitur adversa: stat *Ahenæ* turris in auras
„ Fatorum titulo, cui lex adjuncta *Necessum* est;
„ Quam nec *Hyperboreo* properans de monte procella,
„ Æolio aut rapidus laxatus carcere turbo,
„ Aut pelagi ira ferox pugnantibus excita ventis
„ Destruat, aut vincat: sic inconclusa resistit
„ Tot coeli, pelagique minis: perge omne dextro,
Perge igitur, tua quò revocant te, Maxime, fata.
Et quamvis patris hinc titulus te oppugnet, & A N G L A S
Sevocet in terras; ubi dulcia gaudia conjunx
Gratetur reduci, & charissima pignora, C A R L U S
Currit in amplexus; patriæ illinc tangat imago
Mentem animi; tu, R_{ex}, vinces alto pectore utrunques
„ Plus tibi sit patriæ dici & simul esse parentem.
Inde tibi surget decus immortale coronæ;
Inde tuos cinget viridante fronde capillos
Gloria; & æternum statuet tibi fama trophaeum.
Cætera sint miserae plebi, & communia vulgo:
Hoc proprium, R_{ex} Magne, tibi: quo haud altior ullus.
Extulit os sacrum coelo, teq^{ue}brasque resolvit
S C O T O R U M, & longa populos sub pace beavit
Si F E R G U S I A C O S numeres ab origine patres.
Haec lux immensum radiantia tela per orbem
Desperfit quia Sol Eōo è gurgite promit
Siderios-vultus, & quia caput occulit undis
Occiduis, fesso solvens temone jugales;
Quia campos *Lybie*, nascenti & consicia *Nilo*
Arva premit, radiis nimio flagrantibus restu
Quaque fugit *Boreæ* torpentes frigore terras:
Arvaeque *Rhipheis* multum damnanda *Pruinis*,
Si non luce tuâ, & radiis propioribus *Arcti*,

Frigoribus,

TA TΩΝ ΜΟΥΣΩΝ ΕΞΟΔΙΑ. 9

Frigoribus, tristique hyemi solatia ferres.
Fortius huc igitur radios, & spicula vibra;
Utque *Caledonia* tepeant face frigora Brumæ.
Hoc unum precor (ô!) si non licet omnia, quum jam
Phœbus abeas; lux alma abeas; radiate abeas Sol.
Claude reluctantes tenebroso in carcere fratres,
Ventorum ô domitor; vasti & super injice montis
Fragmina; nec madidis Auster petat aëra pennis,
Obducens piceâ totas caligine terras;
Nec sine ut effusis *Boreæ* inclemencia habenis
Bacchetur per inane furens; nec turbidus *Eurus*
Aëris in latis circumstrepant undique campis
Horrissonum: soli *Zephyro* sit copia cœli.
Hic semper placidis I A C O B O assiliet auris,
Dum *Thamisi* ripas, & pascua grata *Cañœnisi*
Ille rudex teneat; conjux ubi blanda *Favonii*,
Inter diffusas per candida colla *Napeas*
Cæsariem flavum, blandum spirantibus instar.
Floribus: & vario depingit prata colore.
Hic vellet miti *Zephyrus* stabularier antro,
Siqua fides verbis; & se putat esse beatum
Si quando *Anaria* licuit discedere campis:
Conjugis ut fusus gremio, viridiania Tempe
Inter, & æternos *Thamisi* ruris honores
Inspiret molles animas; blandumque I A C O B O
Murmuret, & dulci ludat circum ora susurro.
Sic zephyri levis aura adsit, sive effusa pictis
Conscendat formosa jugis, sive ire per altum
Et tentare fretum ratibus quandoque placebit.
Turgida sic toto discedant flamina coelo;
Nubilaque horrendo terram obfuscantia amictu;
Sic quicquid nimio vel adurit prata calore,
Frigore vel tristi surgentes deterit herbas,
Exul eat: *Scythia* gelidis fese occulat oris
Tristis hyems: *Lybia*que procul deserta peragret
Æstus, & insani positos sub sidere *Cancri*.
Sic, ô Magne parens, cuius tremefacta verendo
Iudicis à vultu, quum justam accenderis iram,
Subsidit Tellus; quem nil, quod jam est, fuitve;
Vel quod erit quandoque, latet; qui cuncta tenore
Perpetuo stabilita regis; Regum altior omni
Imperio solus; qui sceptra, deculque *Tiaræ*
Regibus, & magnum præ aliis largiris honorem;
Ut te unum agnoscant Dominum; patrique benigno
Supplicibus votis, & mentis thure litantes,
Iura tuis populis ulla sine fraude ministrent;
Sic, ô Magne parens, famulum dignare favore
Usque tuo: sceptrumque bea: reducisque, ut euntis,

B

Ostendas

IO TA TΩΝ ΜΟΥΣΩΝ ΕΞΟΔΙΑ.

Ostendas populo felicia Principis ora.
His certò immensum nutu qui temperat orbem
Annuerit; hæc rata vota dabit. Tu dirige tutos
Saxonidum in terras constanti tramite gressus;
Usque tamen patriæ memor, ô R e x optime, amatæ.
Iamque vale, Lachrymis in moesta cadentibus ora,
Plura loqui gemitus vetat, & dolor altus, in imo
Pectore suppressus; qui dum se non capit ipsum,
Nec questus capit ipse suos; confusus, & unum hoc,
Dum graviora parat, magno de vulnere anhelat;
Phœbe vale, lux alma vale, radiate vale Sol.

IOANNES LEOCHÆUS.

LESSVS MVSARVM
IN REGIS REGESSV IN ANGLIAM.

MUÆ modò gaudebat Musarum lœta corona,
Tristis in adversâ lumina figit humo.
Nec solito clangore canunt, pia turba, Poëtæ;
Nuper ut in nostris concinuere plagis.
In luctum & lachrymas, in tristia carmina vertit
Phœbus, & è fronte florea ferta cadunt.
Nuper pimpleio cortina sonabat ab antro;
Nuper & argutos plecta dedere modos:
Nuper *Apollineâ* subnectens fronde capillos,
Sidera pulsabat vertice sacra cohors;
Dum celebrant reducem te, quo decet ore, tuasque
Laudes, pieriâ dulcè sonante tubâ.
Felix illa dies, niveoque notanda lapillo;
Hei mihi quâm dispar nunc venit ista dies;
Quâ *Phabi* delubra silent, jacet æger *Arion*,
Orpheus in latebras, Arcas ad antra fugit;
Muta chelys, tacitæque lyræ, surdæque Sorores,
Et concreta gelu castalis unda riget.
Iam ponunt Vates lemniscos atque corymbos;
Pro lauro cingit tempora taxus iners.
Lœta decent lœtos ea splendida signa Poëtas,
Convenit hæc nostro moesta corona stylo.
Tandem, eluctati languenti è pectore carmen,
Cooperunt tenui sic simul ore queri.
Cultor & antistes, Princeps doctissime Vatum,
Quique foves doctos, doctor ipse, viros.

Quem

TA TΩΝ ΜΟΥΣΩΝ ΕΞΟΔΙΑ. II

Quem non penituit studiorum & nobilis ori,
Nympharumque choros, & pia castra sequi.
Siccine, ut invisas, vacuas relinquis athenas,
Gloria Musarum, pieridumque decus?
Excessere una comites te cum duce Musæ,
Diffluxere omnes Bellerophontis aquæ.
Quò te cunque feras, quoquò vestigia veitas,
Se Socium placitæ jungit Apollo viæ.
Migrantes sacro moesta Lebethrides antro,
Nunc sumptis alis corripuere viam.
Quàm malè fraudatur tantis tua *Scotia* donis,
ANGLIA ut exultet numine lœta tuo!
Anxia moestorum fuit hæc querimonia vatum:
Fletibus excitæ condoluere Deæ.
Prima *Minerva* dolens lachrymis venit obvia nostris
Sindone cum pullâ, Gorgonis ora tegens.
Clio tristè canens humectat flumine vultus;
Et lacerat teneras *Calliopeia* genas.
Lesboüm renuit *Polyhymnia* tendere plectrum;
Et cohibet tacitam moesta *Thalia* chelyn.
Multæ gemens *Erato* suetos ad tympana saltus
Improbat, & fidibus jam negat esse locum.
Suaviloquos calamos *Euterpe* fletibus implet;
Melpomene tragicè tristia fata gemit.
Vrania hinc clamat; plorat quoque *Terpsichor* illinc;
Illa comam digitis appetit, ista genas.
Discordi stridens auditur *Nenia* chordâ,
Tristis & abjectâ luget *Apollo* lyrâ.
Nunc fugit, & tenues cedit chörus omnis in auras;
Pellit & ad luctus aëra, pellit aquas.
Sic aër luxit consumptis undique nimbis,
Vt jam, quas plueret, non reperiret aquas.
Flumina sic flerunt, ut quâ modo lembus adibat;
Currit inoffensis sicca quadriga rotis.
Sed longè ante omnes luget tua patria tellus,
Atque suum meritò plangit abesse patrem.
Spe fraudata suâ, & propriâ tua *Scotia* Rege.
Principis erepti publica damna dolet.
Scilicet, ut puppis sine remige, currus habenis,
Orba viro conjunx, matre puerilla, gemit.
Cur tua subducis miseris pereuntibus ora,
Eheu non iterum fortè videnda tuis?
Fluctibus in mediis navem, *Palinure*, telenquis,
Deseris & medio turgida vela mari.
O patria, ô divum domus, ô celeberrima quondam
Ora caledoniæ defita, moesta jaces!
Hoc tibi solamen misera sed denique restat,
ANGLIA quod Regi est subdita facta tuo.

Nec

B 2

12 ΤΑ ΤΩΝ ΜΟΥΣΩΝ ΕΞΟΔΙΑ.

Nec mirum pardos tandem parere Leoni,
Debent qui Dominum noscere jure suum.
Vicimus ergo pares, vici sine clade vicissim,
Et ferimus parili conditione jugum.
Obsequisque pares ita teque tuumque tribunal
En colimus, neuter cedat ut officio.
Fortunati ambo, nisi quod splendore beabit
Vultus sacra tui rarioz aura tuos.
Reddiderat Patria dudum te sera voluptas,
Vixque tuis visum *Saxinis* ora trahit.
Quam decus omne tuis, tam nunc dolor omnibus absens;
Ni placet alternas ire redire vias,
Ut desiderium vultus, quo pectora tabent;
Certa revertendi spes recreare queat.
Exoritur clamor te decadente tuorum,
Et vox adversis rupibus icta redit.
Multæ senex miceret, juvenis, puer, omnis & ætas,
Et feriunt palmis sexus uterque finis.
Tempa, urbes, arces, resonant & atria planctu:
Pulsa sonant mediæ pectora mœsta viâ.
Flemus & in longas suspiria ducimus horas,
Et vox tristitia testis ad astra volat.
Impediunt lachrymæ cœbris singultibus ora;
Vix valet extreum dicere lingua *Vale-*
Oscula & amplexus dulcis abruperit *Anglus*;
Et sacro haud liceat amplius ore frui:
Non feret ulla dies tamen ut mutemur in ævum,
Quin vetus in fido pectore perfest amor;
Quin te visceribus fixum, charissime, nostris
Mens bona semper amet, te bene-fida colat.
Neve putes, longa quanvis regione remotus
Absis, nos curam ponere posse tui.
Ante canem lepores, & amabit capra leones,
Ibit apro vulpes, & comes agna lupo,
Et sine lite loquax rigido cum conjugé concors;
Tetrica cum victo sponsa sedebit anus;
Garrula conveniet cum *Palladi* alite cornix;
Accipiter turdo fidus amicus erit;
Pendebunt summâ pandi delphines ab ulmo;
Vomere cœruleas taurus arbit aquas;
Pbæbus ab occasu currus convertet in ortum;
In caput acta siuum versa récurret aqua;
Parasis occiduo citius cadet *Vrsa* profundo;
In chaos antiquum terra fretumque ruet;
Quam nos immemores capiant obliquia yestri,
Deficiatve ullo tempore noster amor.

GUALTERUS BANNATINUS.

ΤΑ ΤΩΝ ΜΟΥΣΩΝ ΕΞΟΔΙΑ.

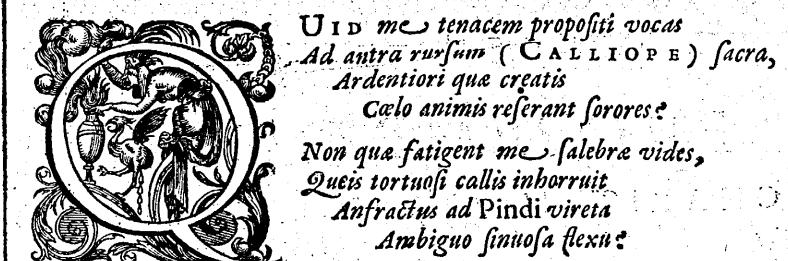
13

CHARITVM ABREDONENSIVM
PROPE MPTICON
Regiae Majestati extremis
Scotiæ finibus excedenti.

AD CALLIOOPEN

PRÆLÖQVIVM POETAE.

U id me tenacem proposuit vocas
Ad antra russum (CALLIOPE) sacra,
Ardentiori que creatis
Calo animis reserant sorores?

Non que fatigent me salebrae vides,
Quis tortuosi callis inhorruit
Anfractus ad Pindi vireta
Ambiguo sinuosa flexu?

Nec quæ jacentis robora pectoris
Devixa rerum pondera pregravent,
Hinc Regiæ ex alto corona,
Hinc Equitum rutilante turmæ

Splendore quorum luminis intimi
Caligat omnis sic acies, velut
A luce, cum Austrinis ab undis
Sol radiat propiore flammæ.

Ergo obstinato pectore barbiton
Sacro Camænis poste refixeram,
Sen Doriæ, Lydâve jaætæ,
Sen Phrygiæ melos arte fusum.

Verum, en! fugacem mox retrahis Patrum
Me voce, quorum consiliis viget
Devana, dum eternis recondunt
Grati animi nova signa fastis.

B 3

Quocirca

14 ΤΑΤΩΝ ΜΟΥΣΩΝ ΕΞΟΔΙΑ.

*Quocirca amēnos pande Heleconii
Collis recessūs carmina Patribus ;
Ut digna fundam mente dio
Ambrosiae riguā liquore.*

*Vel, fastuosē si renuis, lege.
Tendat supremis qui gradibus chelyn
Pro re sonaram ; sic & ultrā
Nec Superūm numeri quid ausi.*

DAVID WEDDERBURNUS
Abredonensis.

PROPEMPTICON
CHARITVM ABREDONENSIVM.

SISTE rotas, currūs serventes fiste : querelis,
Et lachrymis impende moram, quas fundere moeror
Rege abeunte jubet ; brevis hæc modò, poscere fas sit.
Vosque Deæ, aurigæ Regis, fluitantia lora,
Et volucres inhibete axes : anne hostica tellus
Quæ vobis linquenda ? sui dulcedine Regem.
Patria nec mulcit solitâ, nec cura suorum ?
Nec lachrymæ miseris confusæ questibus udæ?
Sed si certa animo Regi sententia sedit,
Natali remeare solo, felicibus oro
Auspiciis pergit, cedens felicibus arvis.
Ait unum sine fraude mihi fas poscere Regem ;
Dum properat, lentus properet, spatiumque loquaci
Vel modicum nostro velit indulgere dolori.
Hæc ubi Præcursor, referunt sua lumina Divæ.
Primaque RELLIGIO, quam Mystæ, & plallere docti
Circundant, horum vox aurea missa per astra.

Innumerous

15 ΤΑΤΩΝ ΜΟΥΣΩΝ ΕΞΟΔΙΑ.

Innumerous numeros, & non imitabile carmen
Sic ciet, ut Philomela homini prius æmula, cedat:
Threiciumque sui pudeat, se judice, vatem.
In Patriam hinc P I E T A sequitur, quæ candida tota
Dum præt, & molli flexu moderatur habenas,
Visque Caledonios peramicō lumine fines
Reficit: at comitem lentam PRUDENTIA lentè
Increpat, atque ultrō quanto via longa labore
Corripienda monet: sequitur CONSTANTI A, Diva
Quam fovet amplexu superis ASTRAEA relictis.
Æquior hæc votis sicut revocatque forores.

Interea accurrunt CHARITES, veneranda propago;
Eunomiâ prognata olim, par omnibus artas,
Par species; AGLAIA, THALIAQUE, lætitiaque
EUPHROSYNE mater priùs, at nunc tristior axem
Prona petit, supplexque humili sic voce profatur.
Ergone abis Regum flos unice ? nec tua spectas
Gaudia, ut has oras tecum fugitiva relinquant ?
Aut hæc nostra quibus permutes finibus arva ?
Gens armis, opibusque potens adeunda, fatemur;
Et quam temperiè cœli, quamque ore diserto,
Quam specie angelicâ melior Natura beatit.
At non illa tibi prima incunabula, lucis
Non primæ usuram, primos non aëris haustus
Coutulit. Has laudes terra hæc sibi vendicat una.
Et tamen hanc linquens illam tibi deligis unam.
Ergo suum sylvis Aquilo minitatur honorem
Decutere, & Dryadum nemora inter frondea scenis
Illuvies, nec Pastorum pœana canentum
Naiades sociæ, (per te Pastoribus etiæ
Uberior solito merces) pecudesque suæ
Luxuriare priùs, mutæ, mutæque volucres,
Aethera quæ liquido cantu mulcere, potitæ
Dum te Rege suo: zephyri non aura susurris,
Non strepitu rivi, non flumina murmur gaudent.
Quin etiam fama est Nymphas sub rupe jacentes
Non vitreo undarum notos sub marmore lusus
Fingere, vel saturare hyali sua pensa colore:
Sed desiderio lento tabescere, & usque
Te veniente die, te decadente vocare.
Pastum aversati cervi, damæque fugaces
Lucem aversatae, folis procul in dumetis
Vitam ægramque inopemque trahunt: licet immemor artis
Delia tela, tot & comites, seque abdat in antris:
Nam neque jam cordi comites, neque tela, recessus
Te nemorum linquente sacros, & amena vireta.
Quin, ne ipsum luctus exsors coelum, ecce repente
Scotorum jam adversus equos Sol junxit ab oris,

B 4

Conditus

16 TA TΩΝ ΜΟΥΣΩΝ ΕΞΟΔΙΑ.

Conditus in nubem, & Lybiæ devexus in austros;
 Sol comes inde tui accessus, comes inde recursus.
 Sic obstricta tibi est cœlestia cernere signa!
 Quæque Vrbes nuper latae nova carmina Regi
 Præsentí cecinere tibi, plausuque frementes
 Indulgere choris, epulis & ubique paratis
 Regifico luxu, fociorum affluescere mensis
 Queisque voluptati socios, queis numina testes
 Affectus (qualis tandem genitore reducto
 Distinuere diu quem trans maris æquora venti,
 Pertentat natorum animos, parvosque nepotes)
 Nunc vice (ut haud unquam constant sibi gaudia!) versâ
 Et tecum eruptis Musis se solvere luctu
 Heu nequeunt. Talis tanti est præsentia Regis!
 Haec tenus: & lachrymis in moesta cadentibus ora
 Cætera non potuit: subit hinc AGLAIA serenâ
 Fronte magis, niveas atque interfusa papillas
 Gratia lætitiam lachrymis immiscet amaris.
 Hæc autem. Hunc Vrbes presserunt corde dolorem
 Scotia quotquot habet: non has sibi conscia virtus,
 Non fœcunda virum tellus, non atria culta
 Splendida regali flectunt. Tu quippe Camoenis
 (Vnde tuis fluxit numeris non publica vena)
 Dum comitatus abis, Rex Maxime, pangere carmen
 Heu meritum nequeunt, memoresque expendere grates,
 Quas Tibi, quasque choro Procerum, Comitumque tuorum,
 Angligenisque, tuis Satrapis, tua Scotia debet.
 Luget Edinburgum hoc regni caput: hoc Iaodunum
 Cœligenum donum: Sterlinum: Glascua: Fanum
 Andraæ, Aonidum columen, Sophiæque palestra.
 At tam supra alias Abredonia moesta sorores,
 Illa tuum quām supra alias persenxit amorem:
 Quem si non jaætet, jaceat jam ingloria, & omni
 Parta tot hospitiis officiis laus concedat ævo.
 Nam Ptolemai eti D B V A N A Abredonia sæculo
 Dicta olim (Dea Deva velut) se mille per annos
 Quingentosque stetisse probârit, mille per annos
 Quingentosque tamen majora haud munera naæta est.
 Hujus enim ille alter tu Conditor; utque Camillus
 Romæ, sic nostræ renovas fundamina sedis
 Prima, tuo summo tibi suffragrante senatu.
 Nec satis hoc, isti sed dum præludis amori,
 Illustres hue missi Equites; sic se ore ferentes,
 Ut qui non ullis veterum virtute secundi.
 Scilicet his placuit BONA FIC CONCORDIA (nostræ
 Lemma urbis) nostris adscripti ut civibus omen
 Firment, jam leges fatorum poscere, Gentem
 Vtraque ut auspiciis Gens his coalescat in unam.

Ergo

17 TA TΩΝ ΜΟΥΣΩΝ ΕΞΟΔΙΑ.

Ergo suo donec volventur fidera lapsu,
 Dumque mari fluctus, dum littora fluctibus, alti
 Littoribus scopuli, scopulis impervia tesqua;
 Hic semper durabit amor, CONCORDIA & ista
 Nostra perennabit stabilis, stabilique recondet
 Pectore vos Equites, fortissima pectora, nostro.
 Tuque GERARDE tuo Regi quām proximus, iste
 Tam te amor excipiet propius, teque inclyte ZURCHI;
 Æquant quem Proavum tot stemmata Cœlitibus Dis,
 PENDRUCKOQUE fides, & fallere dextra GORINO
 Nescia constabit, sua LEIDO & gratia, cuius
 In partem THEOBALDE vénis cognomine GORGIA.
 Huc ades Ô SPENCERE animi pars intima nostri,
 Et KNIGHTLY, quem nulla dies aboleverit altis
 Pectoris ex adytis, STEPHANO quæ pandimus, atque
 RAYO, & CATVLEO, tum FRIËNDO, HILLOQUE; tibique
 O nostræ CAMERARI Urbis laus celsa, sagaci
 VOLPIO, & omnigenum species queis magnus Apollo
 Herbarum, medicasque dedit pernoscere vires.
 Exacta ô divum vobis scum tempora! quali
 Aurea perpetuo fluxerunt sæcla tenore.
 Namque, ut nos hilares solida inter gaudia noctes
 Egerimus, testes vestro hoc clamore secundo
 Quæ fremuere viæ, BONACORD, Abredonia testis;
 Testes tot choreæ Bacchi inter pocula latae;
 Pocula, Edinburgi tot convivalia vestro
 — nostræ Urbi, nostræ toties exhausta saluti:
 MENESIOQUE EQUITI, toties cui splendor avitus
 MENESIDUM, & meriti tribuit jam gloria fasces
 Consulis, indigenum missos ab origine patrum.
 Macete animi Salomon alter! quām prodis amorei
 Tu leatos mittendo Equites Aquilonis ad oras,
 Tam vim judicii & mentis regalis, honores
 Accumulando istis, quos tractus nubium in altos
 Evehit incoetum generoso pectus honesto.
 Hæc AGLAIA: Preces superaddit tertia, curru
 Iam fugiente: dies namque inclinabat Iberi
 Gurgitis ad metas; oculis tamen illa sequuta
 (Dum licuit) currum, cupidæque faventia menti
 Longius affuetio cernebant lumina, vota hæc
 Dum geminat, tenditque manus cum voce supinas.
 Vos arva, atque metus mihi conscia flumina, Regi
 Siqua secunda meo, vestros sic usque colonos
 Sospitet alma Ceres: undasque recludere dulces
 Sic aveant Nymphæ, nitido ac argenteus ore
 Fons saliat, vivus scatebrisque perennibus auctus;
 Finibus incoludem hunc Tamisiniis reddite, Regni
 Delicias triplicis: quibus an quid majus ab arce

C

Sol

18 ΤΑ ΤΩΝ ΜΟΥΣΩΝ ΕΞΟΔΙΑ.

Sol videt æthereâ ? gremio vel dædala tellus
 Concipit Oceani réfluis quâ cingitur undis.
 Vosque hui cohibete animos , irasque minaces ;
 Turbida ne valeant effundere nubila vires.
 Sibilet aura tamen levior, quæ Regis ad aures
 Mollius ista ferat : Regis tenet A N G L I A corpus,
 Quin animumque : sed usque animi hujus S c o t i a pars sit:
 Dixerat. Aurigæ torto insonuere flagello :
 Luminis interea ; frænis per aperta, solutis
 Æquora, præcipitans aciem: jam effugerat axis.

BON-ACCORD.

F I N I S.

